Dodatkowo znalezione
w papierach Zachsa
k. 189 a i b. Grutinius Andreas (Graub.)
14 I 64. Zath

Gleczmański Jakób

Gleczmański Jakub
fil. dokt.

1755 zostaje jako Coll. min. przybrany do Uniwersytetu (: Concl. Univ. p. 602 :)

t. r. 12 marca wyznaczony przez Uniwersytet na przełożenie i dozorowanie Jana Grabowskiego kaszt. gdańskiego na nauczyciela do jego dzieci, z zastrzeżeniem i zapewnieniem mu dochodów z Uniwersytetu i koll. mniejszego, jakie dyrektorowie kolonij actu laborantes pobierają (: C. U. p. 610 :)

1749 25 czerwca wspomniany jako prof. gram. w Accad. w Pinczowie (: A. R. str. 322

1755. d. 20 Augusti M. Gleczmański discedenti ex Collegio minori ad educationem filiorum Illmi Grabowski Castel. Ged. in vim dismembrationum successive percipiendarum ex Universitate fl. 100. (: N. 39. Rat. lib. str. 695 :)

Gleczmański Jacobus Joannes Canticus
Phil. Doct. et Prof. ab a. 1755. Collega minor
Baccal. 1740 - Mgr Art. 1741

1) Quaestio logica de substantia praedicamen=
tali... pro loco in Collegio minori... A. 1755 d. 22
Januar. fol. K. 2.

Glicius Martinus (+1591)

Martinus Pilsnensis
vide Glicki
Martinus de Schamotuli
Colleg. majoris Coll. a. 1520.
A. R. p. 889.

4

Martinus Glicius Joannis de Pilsno. C. Cr.

1544. commut. acc. zapisany w Album jur. jako 71. pilźnianin na Uniwersytecie od najd. czasów.
Porównaj Jocher II str. 523 i 524.

Glicziki

5

Martinus Pilsnensis

1559 jako A. Mag. p. Cons. Catt. maj. p. 107.

6

Martinus Pilsnensis
Coll. major S. A. Can.

1561.

Starowolski w Laudatio Acad. Crac. pisze o nim, iż był poëta elegans et fluidus, ecclesiastes eximius, philosophus ingenio excellens, et theologus graece latineque doctissimus. (str. 30.)

Sokołowski Stanisł. w swoich Partitiones ecclesiasticae o Marcinie Glackim pisze: bene et libere docebat, qui hic, qui nunc scholae vestrae praeest, Pilsnensis.

7

Glicki Marcin z Pilzna. S.Th.D.

Sołtykowicz mylnie twierdzi (p. 398) że się powszechnie Martinus Pilsnensis pisał, bo tak w aktach rektorskich, jak i w konkluzyach z wrześni i na wielu książkach z biblioteki uniw. zachowanych nazywa się Glicki. Był on uczniem Aliatego in acad. Ticinensi (Alb. Stracya Rectes acad. f. 1. v. Księgi w bibl. u. Jag. zachowany).

1582. obrany prowizorem bursy pauperum.

1583. wysłany do króla Stefana w celu przełożenia stanu akademii wraz z Józefem Marcinem Górskim Jakubem p. Concl. p. 346.

1588. com. hyem. 14ty raz rektor i jako Koll. WWSS. praepos.

tuż Cathedr. Crac. et Wrat. Canonicus. p. ibid. 376.

1591. com. aest. 15ty raz rektor p. Acta rect. p. 145.

Kazania przez siebie ułożone pisane umierając legował Walentemu Wydawskiemu, a ten je po swej śmierci Adamowi Falęckiemu przekazał. p. Acta rect. 1601. p. 250.

Marcin Glicki urodził się 1. listopada 1528 r. (R. XI. 4) Dla sprawdzenia daty jego urodzenia, robiąc notatki w Efemerydach Leowiczusza.

W Matrykule Iiej części fol. 115 verso zanotowano: Anno Dni 1591. Die 23 Augusti mortuus est Rdus Dnus Mag. Martinus Pilsnensis S. Th. D. Canonicus ac Rector Studii generalis Cracoviensis.

8

Marcin Głębicki

urodził się r. 1528 d. 1. listopada (S. IV. 34).

1557 16 czerw. seniorem bursae paup. obrany (. Epl. Lew.)
17 list. 1559. powołany z koll. mniejszego do większego
(. Epl. Lew.)
1560 11. marca in canonicatum S. Annae institutus post
resignationem M. Fr. Taranow. ibid.
Tegoż r. eodem tempore quadragesimali sacros or- 19. kwietnia
dines suscepit cum D. Joan. Leopoliensi (ibid). Z te-
go wnosiłby można, iż wprzód został kanonikiem
niż księdzem, jakoż d. 19. marca tr. pierwszą mszą odprawił
u S. Anny (ibid.)
T. r. 29. marca obrany prokuratorem domu i przez
pięć lat ten urząd sprawował (ibid.) a d. 9 lipca
czerwca u S. Anny miał pierwsze kazanie ibid.
1564. 29 czerw. ad cursum theologicum admissus (ibid.)
w tymże roku wygrodził zaręczył kazywał w kościele św. Wo-
jciecha; 1565. został dziek. u S. Anny. Tegoż roku
przez biskupa i kapitułę wybrany na kazno-
dzieję katedr. krak. (ibid.
1567 był tu obrany kan. S. Flor: i prokuratorem kapi-
tuły.
1568. 30 wrześ. ad sententias legendas admissus. (ibid.)
wraz z Leopolitą
1569. obrany kuratorem ekonomii Bursae ibid.
1571. 22 czerwca obrany kan. wrocł.

1573. 4. stycz. na pogrzebie Jędrzeja Barry miał kazanie. Post concionem audstam mort mi-
ki Palatinus Cracov. etsi haereticus dicam (?)
recentem bonam (? ibid.)
T.r. 1. pierz. umarła mu matka 88 lat licząca. (ibid.
t. r. d. 16 wrześ. celebris disputatio in theologia d.
Mart. Pilsnensis praesidente et germanico conciona-
tore eandem publicante. Petrus Zborowski palat.
Crac. był obecny a uradowany jej wypadkiem Głu-
skiego drewnem i sarnami udarował (ibid.). Ten
kaznodzieja niem. był to zapewne Michał Lang-
valdensis kaznodzieja niemiecki u s. Barbary,
który w tym miesiącu d. 22. bakałarzem teologii był
ungradowany (ibid.)
1575. 22. listop. obrany Głoski k. k. k.
1576. na sejmik proszowski prudesjmowy wysłany
z mistrzem Broniowskim w sept. 15 dnia.
1578. d. 1. paźd. jako kan. krak. nomine Vene-
rabilis Capituli Crac. ad congregationem cleri
(Protokoł. ??) nuncius missus (ibid.)
1580. po śmierci Montana k. kr. i prokurato-
ra kapituły w kilka dni zaraz Głoskiego obrany
prokuratorem kapituły.
1581. wybrany przez duchowieństwo na członka
sądu trybunalskiego (ibid.)
1587. 20 maja in manus plebani et Cons. Pilsn.
portat 300 zł. pro fundando proventu super aliqui-
bus bonis ibidem civilibus baccalaureo scholae pilsnen

pilsnensis pro tempore existenti. Do kościoła też w Pełzniu porobił różne dary 1587 r. (l. ibid.)
czynnie ~~przyłożył się do tego~~ i wstarayą bisk. tem czynił zabiegi żeby opat Tynieckí Wrzechwa zapisał pół wsi Siedliny pro mensa jurisp. rotorum (l. tamże pod r. 1587. v marca i kwietn.)
1588. 27 sept. commigravit ex collegio ad praepositurum SS. OO. (l. ibid.) Tego r. kiedy wrześniu powietrze się w Krakowie srożyło d. 27 tm zaczęto Kapituły kościoła Kated. odprawiać w kościele Raciborowskim per capitulares in villa ma nentes, jako Głuski był oberiny w Krakowie.
Zob. spostrz. „Dzieje Uniwersytetu" pod r. 1565 d. 22. Junii.

Martinus Pilsnensis.

Prócz Głębickiego w tym samym czasie był inny Martinus Pilsnensis członkiem Uniwersytetu. Pokazuje się to z testamentu w aktach rektorskich (1580–1618 f. 2.v.) gdzie ~~nowy pod~~ za rektorstwa Głębickiego i z jego polecenia z Anna Wornowego ~~...~~ w Bursie filozofów ogłaszany, gdzie jako świadek przywiedziony jest Martinus Pilsnensis, senior Bursae Philosophor. Mag. Art.

1564. prokurator Univ.

[Estr. XVII 166;

Glicius (Glicza) Martinus rodem z Pilzna (Pilsnensis) syn Jana Gliczy i Zofii, urodził się d. 2 Listopada 1528; r. 1544 wpisany w poczet uczniów Uniwersytetu Krak. gdzie zostawszy D^rm^ Filoz. r. 1560 wyświęcony na Kapłana, został r. 1564 Dziekanem Wydziału artyst. a r. 1569 Doktorem Teologii i Professorem, od r. 1571 Kanonik wrocławski a od r. 1575 Kanonik Katedry Krak. oraz Proboszcz Wszystkich Świętych i Kanonik S. Floriana, obierany był przez 15 razy Rektorem Uniwersytetu, pełniąc przez lat 40 obowiązki Professora. Umarł d. 23 Sierpnia 1591 (mając 63 lat) jako najuczeńszy z teologów swego czasu, dokładny znawca nauk matematycznych i fizycznych, obdarzony niepospolitą wymową, gorliwy obrońca praw akademicznych utrzymywał młodzież w karbach przyzwoitości i porządku.

1) Philosophia Lutheranorum et omnium huius temporis haereticorum olim edita nunc necessario repetita, Contra haeresiarchas. Cracoviae in off. Andreae Petricoviensis 1588. 4to k. 26 (jest to przedruk dzieła napisanego przez Sebastiana Flaschius).

2) Professio catholica edid. M. Pilsnensis. Cracoviae in off. Andreae Petricovii 1588. 4to

3) Własnoręczne zapiski i notaty w Efemerydach Leowicyusza.

Gliczner Erasmus. [Estr. XVII 166-170;

9) Synodus Gostinensis celebrata A. D. 1565 d. 15 Junii descripta per Erasmum Glicznerum. (w Jabłońskiego Consensus Sandom.)

10) Kommentaryusz na list S. Pawła do Filemona. Grodisci 1572 (1579) 4to
Ob. Friese: Beitr. II Thl. II Bd. str. 279;

11) Książki o wychowaniu dzieci. Kraków druk przez Mateusza Sybeneychera 1558. 8o. K. 118.
Ded. Jurgiewiczom Książętom Słuckim.
— Toż. Kraków.

12) Libellus brevis contra novos circumcisores ecclesiae coenarios. Francofordiae ad Oderam 1564. 4to K. 19. bibl. Jag.

13) Nauka i praktyka z której rozmaite czasy i czasów postępki a przygody, dobre i złe, pogodne i niepogodne łatwie a z prosta wyrozumieć można. Teraz nowo wydana. (Cracoviae) Lazarus Andreae excudebat 1558. 8o. ark. 5½
Ded. Hieronimowi Bużeńskiemu żupnikowi krak.

(Wierzb. p. 158 Nr 725 nie zna miejsca druku)

14) Odpor na odpowiedź questiy niektorych podanych o kościele powszechnym. W Grodzisku u Melchiora Neringa 1579. 4to K. 5 i str. 56 [6]
ded. Piotrowi Zborowskiemu gener. krak. Stanisławowi grabi z Gorki wojew. pozn. i Mikołajowi Radziwiłłowi wojewodzie wilen.
— toż. Poznań 1582.

14) Oracya Isokratesa o sprawowaniu państwa, na polskie przełożona. Kraków u dziedziców M. Szarffenbergera 1558 fol. kart 5 arkusz (przy Reinhard Lorychiusza: Księgi o wychowaniu 1558 zobacz: zeszyt 6)
ded. Mikołajowi Firlejowi Trzebuchowskiemu podkomorzemu król. . . E. Glicner.

15) Societas et symbola doctrinae et morum Arii et Trideitarum modernorum Arianorum. (b. m.) 1565. 4to K. 11 w bibl. Jag.

16) De sacratissima Trinitate orthodoxae ac verissimae observationes. Francoforti ad Oderam in offic. Jo. Eichorni 1565. 4o K. 116. (czyli K. 9 i 106) bibl. Czart.
(przeciw Janowi Caper
ded. Stanislao Ostrorog castellano Medziricensi.

17) Synod zgodne rozumienie z ofolse. 1570.

18) Eutropius

[Estr. XVII 166-170; e

Glicener Erasmus urodzony w Żninie, kształcił się w Akademii Krak. gdzie r. 1558 w półroczu letniem w poczet uczniów wpisany został, potem doskonalił się zagranicą, gdzie przeszedł na wyznanie luterskie. Wróciwszy do kraju, został r. 1563 przez Stanisława Ostroroga starostę międzyrzeckiego powołany na pastora i dyrektora szkół w Grodzisku, następnie był kaznodzieją domowym u Zofii Działyńskiej podczaszyny Koron. r. 1598 – w końcu Seniorem w Poznaniu i Superintendentem zborów Augsburgskich w Wielkiej polsce + w Brodnicy d. 26 Stycznia 1603. Nader czynny i ruchliwy wstawił się jako filolog, pedagog, teolog, poeta i historyk.

1) Taniec i rozmowa o nim, w której się to zamyka, skąd poszedł taniec, co są za owoce jego. A jeśliże się godzi człowiekowi krześcianskiemu z białemi głowami tańcować. 1588. Grodzisk, Glitzner. 4to k. 4.

podobno wyszła 2ga ed. w Królewcu 1598..

2) Appellatia, którą się popiera i znowu wywodzi Obronadołożna Konfederatiey Krolestwa Polskiego. Z okazaniem pewnem, że Ewangeliey Auszpurskiey Confessiey tu w Polszcze w Litwie i Prusiech i wszędzie w Państwie Korony Polskiey, słusznie, potrzebnie według woli Bożej nauk Ewangelii Chrystusowej uczą, Sakramenta a nabożeństwo prawdziwe sprawują. Krolewiec, druk, u Jerzego Osterbergera 1598. 4to Sign. A – Z. Aa – Yy.

Ded. Krzysztofowi Radziwiłłowi i Andrz. Leszczyńskiemu

[: na to dzieło odpisał x. Emporyn: Excepcia przeciw jadowitej Apellatiey..:]

3) Assertiones aliquot breves ac dilucidae pro baptismo infantium contra catabaptismum in Polonia exortum. Toruniae 1569. 4to (przeciw Grzegorza Pauli: Dowody 1568

4) Chronicon Regum Poloniae a Lecho usque ad Sigismundum III descriptum. Thorunii, excud. Andreas Cotenius 1597. 4to K. 78. ded. Janowi Rozdrażewskiemu kaszt. poznań. (Jest to tylko część I obejmująca dzieje pogańskie do Mieczysława. Rękopis części II. III. IV był w bibliotece Załuskich.)
(w części I jest wiersz łaciński Jana Rybińskiego)

5) Chronicon doctrinae et operum Jesu Christi ex quatuor Evangelistis collect. (Grecii, impr. Melchior Nering 1579. 4to

6) Breve Colloquium contra Dialogum quendam de Coena Domini, quem Joannes Caper ecclesiarum renascentium in Majori Polonia inspector sparsit hisce diebus. Francophordiae ad Oderam 1565. 4to K. 16. (Caper był Zwinglianem)

7) Confessia wiary którą Augustańską albo Augspurską zową cesarzowi Carolusowi V na sejmie wielkim w Augspurgu podana r. 1530 d. 26 czerwca, na język polski przełożona przez Erazmusa Glicznera superintendenta. Gdańsk dr. u Jakoba Rhode 1594. 4to K. 38.
ded. Zofii z Zamościa Działyńskiej podskarb. Kor.
– toż Królewiec u Jerzego Osterbergera 1594. 4to
(przeciw temu pisał Turnowski Szymon 1594.

8) Consensus in fide et religione christiana inter ecclesias evangelicas Maioris et Minoris Poloniae, magnique Ducatus Lithuaniae – Zgodnie rozumienie w wierze a nabożeństwie krześciańskim kościołów ewangelickich (b. m.) (Toruń) 1586. 8vo (Konsensus Sandomiriensis – przeciw temu pisał Jurgiewicz: Bellum quinti evangelii.) Wyst. 119.
– toż. Thorunii, ap. Andr. Cotenium 1596. 8vo K. 66 i 48
– toż. Baranów z druk. Andrzeja Piotrkowczyka 1628 8o. Wyst. 120. K. 66 i 41,

toż w Jabłoński: Historia Consensus Sendomiriens.

Gliński Jacobus Cracoviensis
Baccal. Art. 1674, Mgr. Art. 1676.

1) Capitolium eruditi honoris virtuti et doctrinae IX primae laureae Candidatorum consecratum. Cracoviae in off. Schedeliana. 1674. fol.
Poez. 2941.

15

Gładysz Maciej
fil. dokt. i prof.

1653. 4 lipca do koll. mniejszego powołany.

/ P. Col. maj. p. 282 /

1658. jako Phil. Doct. i prof. A. R. p. 432.

16

Gladisz Matthias
Art. mag. et Phil. Doct.

1653. contubernii Stodoriani senior. [-a R 515.]

Gładysz Mathias Stanislaus Dr. Phil. Senior Contub. Sisiniani 1653 - Bacal. Art. 1643 - r. 1664 został Dr. Jur. - Canon. cathedr. Premisl. et Ross. - A. 1653 został Collega minor, będąc Professorem w Szkołach Nowodworskich od r. 1646, kanonikiem przemyskim został 1664 + około r. 1678. (4)

1) Quaestio optica de modo visionis..... proposita A. 1653 m. Augusto. Cracoviae in off. viduae et haeredum Francisci Caesarii. Fol. K. 2.

2) Anthiroemera genesion seu applaudentis anni ad vernantis diei natalit. auspicium Stanislai Warszycki 1644. 4to

3) Gamilia Alberto Sleszkowski et Annae Susannae Munherska ad nuptiales faces producta. Cracoviae 1654. 4to ap. vid. Christ. Schedel. Paneg. 971.

4) Propempticon perillustri olim Mathiae Obtomkowicz ad feralem urnam decantatum. Cracoviae, ap. Luc. Kupisz 1654. 4to Paneg. 619.

Gładyszowski Casimirus Baccal. Art. 1704.

1) Asylum Reginae sapientiae in festo aevo IX primae laureae Candidatis erectum. Cracoviae typ. Nicol. Alex. Schedel. 1704. fol.

Poez. 2936.

Głazowski Tomasz

Starowski Tomasz

wydał Kalend. na r. 1666 tam przeciw demonowi Kobielskiemu w przedmowie go rozumiał (p. A K. 1665 str. 82:) str. 83. 86. 95. 106–122. 125, 131–134. 135. 141. 143.

20

Głazowski Tomasz

fil. dokt. i prof. astr.

1664. a. k. 81.

Głębocki (Głębocius) Matthias Dr. Phil creatus 1627, rector Coloniae Acad. Leopolien. 1635.

1) Gratulatio Stanislao de Grochowice Grochowski (Archiep. Leopol. abbatiae Sieciechov. administratori perpetuo) ad primum in suam archiepiscopalem (Leopol.) sedem ingressum. Cracoviae in off. Franc. Caesarii 1635. 4to kart 20. (proza) Paneg. 286.

(toż) Leopoli, typ. Szeliga, 1635.

z Głogowa ~~[illegible]~~. mai. Johannes

M. Joannes de Glogovia majori

1470 Acta rect. p. 74. 1475 jako magister wspomniany.
1483. p. Conel. p. 33. gdzie go Glogferem nazywa.
1478. w akt. rekt. p. 220 wspomniany jako artium decanus.

Johannes de Glogovia, Silesius, in omni genere arcium peritus lector et scriptor, ~~Multa~~ reliquit scripta praecipue in grammatica, logica, astrologia et cosmographia, alchimiae quoque experimenta attentavit. (Własnoręczna notatka Mikołaja z Szadka na końcu dzieła Catalogus scriptor. ecclesiasticor. sive illustr. viror. per Joh. a Trittenhem 1531. (N. VI. 5.) Colon. per Petr. Quentell.

Inny jest Joannes de Glogovia majori, który r. 1477. został bakałarzem filozofii, rob. Lober promotor.

Rkps LVIII. f. v.

I znowu tamże na ~~ost~~ karcie 53. f. v.

Johannes a^{us} (major?) de Glogovia majori
Johannes bor de Glogovia majori w r. 1471. razem zostali bakałarzami.

Inny Johannes de Glogovia 1468. ibid. fol. 50 verso.
Inny Johannes de Glogovia w r. 1468 został mistrzem później dopisano Collegiatus in majori, a r. 1465 bakałarzem (ibid fol. 49. verso kol. 4).

Johannes de Glogovia został mag. 1464. fol. 48 v.
Joh. de Glogovia magistrem r. 1466. ibid fol. 46. v.
1459. Joh. de Glog. baccal. ibid. p. 46 f. r.

Joannes de Glogovia

1487 wspomniony w aktach rekt. jako magister jako major collegiatus (: A. R. p. 378.)
1495.
1499. ibid. p. 638 jako Can. Gul. Coll. s. flor. naj muje na trzy lata burse węgierskiej ibid.
umarł 11 lutego 1507. r. (: A. R. p. 723.)
1489. jako artium magister i członek Coll. majoris (: Conl. Coll. maj. p. 35.)
Umarł 1507 w maju lub na początku czerwca, bo w tym czasie należącą po jego zgonie kamienicę s. flor. oddawano (: Conl. Col. mai. p. 51.
Umarł 11. lutego. 1507. (: Variae Epistolae ad Univ. Crac. w archiwum Univ. N. 12974. p. 52.) tabl. 5. IV. 34. w Almanachu Schaefflera, gdzie notującego różne przygody, napisał Gloger magister Johannes obiit 11. febr. 1507. a pod 13 lut. na notował: Coram Rege dixi et male disposuitus et turbatus morte subita magistri Joh. Gloger (: d. 13. lut. 1507.)
1486 przyjęty do koll. więk., przynajmniej procarius. z Liber perceptorum etc. coll. maior. str. 74 zapisał pod tym rokiem, iż a mag. Joanne de Glogovia recepta

pieniez tres fertones introïtalium feria quinta Reminiscere.

Comentarista Jana z Głogowa jest tei same co i Jana z Grabostowa. Sprawdzić to i wypisać Głogowczyk starszy i dawniejszy.

1487. 1. sept. constitutus personaliter ad acta praesentia (Rectoris) honestus Martinus Oleator de Cracovia, recognovit se realiter et cum effectu tulisse et levasse triginta marcas pecuniae communis et numeri polonicalis pro domo sua, quam vendidit Ven. Viro Mgro Johanni de Glogovia, maiori Collegiato, maioris Collegii per eundem Magistrum pro Universitate comparatâ et emptâ.

(: A. R. str. 378:)

/

Johannes Glogoviensis

po śmierci Bernarda z Nissy był nauczycielem Jana Gasztołta księcia lit. (: Regestr. rzeczy. N. 69. str. 34.)

Mr Joannes de Glogovia majori

1507 r. 11. febr. mortuus est hora 8 noctis et tunc fuit interdictum Cracoviae, unde occulte in ecclesia S. Floriani est sepultus; post vero relaxationem interdicti 21. die februarii vigiliae in Collegio sunt cantatae et lecte feretro et candelis succensis. Tandem cum solemni processione et cantu funebri itum est ad ecclesiam S. Floriani, sequente Universitate feretrum, illicque in ecclesia vigiliae per canonicos sunt cantatae, et in crastino missa defunctorum est celebrata. (Mart. de Ilkus R. XI. 14). Id universitati placuit, ut in simili casu si acciderit idem ordo pulcher servaretur (ibid.)

W rękopisie DD. X. 1. str. 3. Ej: Introductio ad primam philosophiam Aristotelis napisał M. Jo. Gloger. Także w 5. IV. 34. Gloger Magister Joannes obiit 1507 11 febr. apoplexia factus quasi in medio horae post XXiiij, tandem circa octavam horam moritur.

/. R. XII. 7./

Starowolski w Hekatontas

~~Sołtykowic~~ za nim Sołtykowicz

~~w Dziej~~ (o stanie ak. Krak. str. 237)

i Libelt (Starożytn. polskie Pozn. 1842.

~~Tom II~~ pod wyrazem Astron. str. 48 mylnie

~~utrzym~~ podają jakoby Jan z Głogowa był

nauczycielem mat. Brudzewskiego, kiedy tenże

~~ieden~~ w r. 1483 po 6 marca do kolle. większego

był przeniesiony, a Głogowczyk dopiero w

r. 1486 takież został powołany. Sądzę co

Starowolski pisze pod Brudzewskim o Molerie

i Piaseckim. str. 94.

Śniadecki zapewne uwiedziony wyraże-

niem Starowolskiego o Brudzewskim, że ~~Tab~~

pro Tablis wydał alia Rudimenta mathe-

matices, cum adhuc illa cruda essent

Introductorium Astronomiae Cracovien-

sium. Miła nie miał być uczoncem

Brudzewskiego, bo był przykrem XVI. wieku.

Dość czy Michał z Wrocławia był

Brud. nauczycielem

z Głogowa [Estr. XVII 173 – 184 s.v. Glogoviensis Joannes] 26
[Sobieszczański F. M.: Enc. Org. X 49–51]

Jan z Głogowa wielkiego (de Glogovia majori) Gloger,
(R. 1482 Comm. hiemal. wpisany do Metryki uczniów Uniwersytetu Krak: Johannes Martini de Glogovia)
R. 1500 Collega major Canon. S. Flor.
+ 1507. III Idus Februar. (d. 11 febr.) – 1489 decanus 2a vice Artist.
Bacal. 1486 – pierwszy w Polsce zwrócił uwagę na Kraniоskopię.
Orzechowski Stan. (Fidelis subditus) domagając się od Zygmunta Augusta reformy Akademii Krak: żąda, aby z niej wygnano pisma Głogowczyka ciemną i barbarzyńską łaciną pisane. (Ob. Janocki, Bentkowski, Jocher, Encyklop. (T. X p. 49)

1) Tractatus Preclarissimus in Judiciis Astrorum de / mutatiõibus aeris, caeterisque accidentibus singulis an= / nis euenientibus, iuxta priscorum sapientumque / sententias per Magistrũ Joan / nẽ Glogouiensem / perque vtilissi= me ordinatus atque nouiter bene reuisus. (drzeworyt 2 aniołki jeden z bertem drugi z jabłkiem trzymają herb Polski w którym w środku orzeł, w górze Pogoń, u dołu [herb] na dole 2 herby: Akademii 2 berła i Miasta Krakowa) (Wierzbow. p. 8 N.° 29)
na końcu dzieła:) Impressum Cracouie p Florianũ et Wolgangũ septimo Kalendas Februarias. Anno partus virginei 1514. (i drzeworyt S. Wacław i S. Stanisław trzymają herb Sulima pod infułą) 4to kart 36 Sign A – J. nauka stawiania horoskopów i prognostyków

2a) Practica des Jares Cristi (1500) Johannem durch Magistrum von Grossen Glogow. (Leipzig) 4to

2) Practica Magistri Johannis de ma / gna Glogouia collegiati maioris Colle / gii Cracouiẽ. ad annũ dñi. Mccccciiij.
(pod tem 2 tarcze herbowe z orłem polskim – i herbem Habdank (Kmerkiego?) (nad którem infuła i pastorał) in 4to ułamek (2 kart – przepowiednie meteorologiczne)

Matem. 512

3) Introductorium / Astronomie in Epheme / rides per Magistrū Joannē Glogouiensem in con- / munē studentiū in arte stellarū et studio Astronomie / pficere cu / pientium vtilitatem. In achademia Cracouiensi fauste recollectum (pod tem drzeworyt ten sam co pod 1) - na Końcu: Impressum Cracouie per Florianum et Wolfgangum 1514 4to. Kart 34. (Nauka układania ~~kalendarzy~~ Kalendarzy czyli Almanach: Interpretatio Almanach - i nauka stawiania horoskopów.) - (r. 1522 miał toż dzieło znowa wydać Matens Szamotulski. Jocher I - Janocki Nachr. IV. 119)

(Wiszbow. nr 27)

4) Conclusio primi arti / culi d'Eclipsi Lune Co / sali ventura. / ... Impressum Cracouie. 4to kart 4 (ułomek) na drugiej stronie: Pronosticum magistri Johannis Glogouiensis de eclipsi Lunae A. 1504. 29 Febr. ventura et de significatione Conjunctionum Saturni et Martis....

(należy właściwie do Nru 2 jako część składowa Kalendarza)

matem. 511.

5) Computus Chirometralis (Drzeworyt: nauczyciel siedzący otoczony 4 uczniami - Na Końcu:) Habes humanissime lector Computi chirometralis opus (resolutum, emendatum et permagna lucubratione castigatum adunum ciclum magnum spaciolum scilicet 76 annorum qui incipit A. 1482 et durabit ad a. 1558 per Magistrum Joannem Glogouiensem canonicum ecclesiae divi Floriani collegiatum maioris Collegii virum omniquaque doctissimum, decus singulare Universitatis Crac. decantatae ferme totum per ambitum orbis terreni studium ob mathematicum hoc non ignobile) ultimum inter reliqua quamplurima sua opuscula (super triplicem philosophiam Aristotelis philosophorum principis Ethicen, Phisicen et Dialecticen) alia litteris impressoriis mandata, alia Pluto Stigius triceps obumbrat. quod opus A. D. 1507 quo datum est in lucem et impressum expensis d. Joannis Haller civis Crac. breviusculo post tempore Magister Joannes Glogouien. illius castigator, vitae suae extremum clausit diem 3. Idus Februarias. 4to Kart 38. (39)

matem. 429

(Wykład Komputu czyli nauki o Kalendarzu Kościelnym napisanej w Erfurcie (a Magistro Erffordiensi) a podług innych r. 1300 przez Mra Jana de Sacro Busto)

(moje Joannis de Sacrobusto)

Denuo recisum et impressum apud Joannem Haller item Cracoviae 1511. 4to K. 40 expensis Joannis Haller 1517 d. 1 Augusti. 4to K. 35 (Wiszbowski: n. 16) (ma Kart 35 in folio ?)

mat. 430

Questiões librorꝫ de anĩa Mgri Joannis Versoris p̱ mgrm Joanē Glogoviensem alme vniversitatis studij Cracovieñ. maioris collegã collegiatũ p̱ iuniorũ in phie studijs institutiõe feliciter resolute ~~noviter~~ emẽdatum – Metis, 1501, et impressum per Casparum Hochfeder, ad impensas civis Cracoviensis d. Johannis Haller. 4to K. 239.(2) (Wierzbowski No. 5)

1501 metis

Dzieła w rękopisach bibl. Univ. Krak.

a) Tabularum resolutarum compendiosa interpretatio. 4to (A. 1524 przepisany) (BB. XXII. 24)

b) Introductio in artem numerandi quam Arithmeticam dicunt. 4to (BB. XXIII. 16) (autograf)

c) Tractatulus ex intentione antiquorum sapientum in arte et scientia stellarum ex Guidonis Bonathi, Habenragel, Albumazaer et aliorum astrologorum lectionibus breviter recollectus. 4to pag. 26. (DD. X. 43)

d) Introductio pulcra in octo libros Phisicorum Aristotelis Anno 1499 recollecta. (Mscr. BB. XVII. 17)

Liber posteriorum Analeticorum (Quaestiones Magistri Johannis Versoris super Posteriorum Analeticorum Aristotilis per Joannem Glogoviensem resolutae in usum studentium recollectae). Lipsiae impr. per Wolfgangum de Monaco, impensis Joh. Haller 1499. 4to K. 191. Filoz. 279.

Exercitium super omnes tractatus Parvorum Logicalium Petri Hispani. Lipsiae impressum per Wolfgangum Steckel Monacensem ad impensas Johannis Haller civis Cracov. 1500. 4to K. 1. 136. 42. Filoz. 278.

— — (item.) Cracoviae, in domo Joannis Haller, arte Casp. Hochfeder 1504. (Janocki Nachr. IV. 118)

— — (item) Argentinae impressum per Joannem Knoblouch 1517 d. 20 Martii. 4to K. 105. Filoz. 274.

(Wierzbow. Nr 39) — — [illegible]

(Wierzbow. Nr 5 na kart 239)

Quaestiones librorum de anima Magistri Johannis Versoris per Mgr. Johannem Glogoviensem resolutae. K. 247. Metis impr. per Casparum Hochfeder ad impensas Johannis Haller 1501. 4to (z głową i podziałem zmysłów) Filoz. 668. K. 247

— (item). Cracoviae, arte et impensis Joannis Haller 1514. 4to Filoz. 272.

(item) Cracoviae 1522. 4to

Minoris Donati De octo partibus orationis compendiosa interpretatio. Cracoviae ad impensas Johannis Haller 1503. 4to Gram. 832.

— (item) Lipczk, impressa per Wolfgangum Monacensem 1509 d. 28 Aprilis. 4o (wydał Laurent. Corvinus) Gram. 833.

— (item). Donati Minoris Declaratio. Lipsiae, Jacob. Thanner 1510. 4to (wydał Laurent. Corvinus)

— (item). Minoris Donati De octo partibus (Exercitium in lecturam Donati minoris.) Cracoviae in aedibus Johannis Haller 1515 Sabbato post Purif. S. V. 4to Gram. 835.

— (item). Argentinae per Joannem Knoblouch, imp. Urb. Kaym 1515. 4to Gram. 834.

z Głogowa Jan

Introductorium compendiosum in tractatum sphere materialis Mgri Joannis de Sacrobusto: quem abbreuiauit ex Almagesti sapientis Ptolomei Claudii philosophi Alexandrini ex Phelusio progeniti per Mgrum Joannem Glogouiensem feliciter recollectum. Epigramma ad Lectorem – (na końcu:) Mgri Joannis Glogouiensis in Spheram enarratio feliciter explicit. Impressum Argentine per Joannem Knoblouch A.D. 1518 die 8 Decembris. 4to Kart 55 (na tytule 2 doktor. astronomii) (Geograf. fizyczn. text Jana de Halifax z komentarzem Głogowczyka) (Wierzbow. No 46) matem. 434

(idem) Cracoviae 1506. 4o in die S. Vitalis Mart. K. 72. (Wierzb. No 10) Matem. 432

(idem) Cracoviae impensis Joannis Haller per Flor. Unglerium 1513. 4o K. 79 (Wierzb. No 22 ma kart 73.) mat. 433.

— Tractatus preclarissimus in Judiciis Astrorum de mutationibus aeris, caeterisque accidentibus singulis annis euenientibus, iuxta priscorum sapientumque sententias per Magistrum Joannem Glogouiensem per quam utilissime ordinatus atque noviter bene reuisus (Na końcu:) Impressum Cracouiae per Florianum et Wolfgangum Septimo Kalendas Februarias Anno Partus Virginei 1514. 4to Kart 36. (dzieło pisane może 1473 – o robieniu horoskopów) na tytule 2 aniołki tr[z]ymają tarczę z herbami polskiemi i litewskiemi matem. 435

4) Minoris Donati de octo partibus orationis compendiosa interpretatio per Magistrum Johannem Glogoviensem pro iuniorum institutione in florigera Cracoviensi Universitate breviter in unum recollectus (herby: Polski Litwy i Krakowa) Impressum Cracovie. (w przedmowie:) Impressum est autem hoc opus Anno 1503 currente. Ad impensas humanissimi viri domini Johannis Haller Civis Cracoviensis doctorum virorum fautoris excellentissimi. (4to kart 119) Sign A-U2.

Text Donata i komentarze na to Glogowczyka który w przedmowie pisze: Ego Magister Johannes Glogoviensis.... Maioris Collegii Artistarum Collegiatus... Quaestiones compendiosas in libellum Magistri Donati de octo partibus orationis recolligere institui. (Ten Donatus żył w Rzymie za czasów synów Konstantyna wielkiego.) Gram. 832.

(druga edyc.) Donati minoris Grammatici non vulgaris de octo partibus orationis egregia utilisque declaratio cum pulcherrimis questionibus studiosis scholaribus plurimum accomodatis: per venerabilem virum Magistrum Johannem Glogoviensem in studio Cracoviensi edita. Jam denuo et iterum emendata, revisa diligenter atque impressa Anno M.CCCCC.ix. (1509). Laurentius Corvinus ad Lectorem (8 wierszy) (Na końcu:) Explicit compendiosa octo partium orationis editio. nuper denuo emendata atque diligenter impressa Liptczek per providum et honestum virum Baccalarium Vuolfgangum Monacensem Anno supra millesimum quingentesimum nono. Die vero xxviij Mensis Aprilis feliciter finitum. 4to (edycya ta ma przy końcu mały dodatek.) K. 73 Sign A-Oiij.

(trecia edyc.) Minoris Donati de octo partibus orationis compendiosa interpretatio per Magistrum Johannem Glogoviensem in florigera Cracoviensi Universitate breviter in unum recollecta, emendata abiectis nuperque denuo revisa et accurata diligentia fideliter emendata abiectis ex priori exemplari nonnullis superfluis necessariis vero additis pro iuniorum aptiori institutione. Carmen ad lectorem (8 wierszy) (Na końcu): Explicit Exercitium Magistri Joannis Glogoviensis in lecturam Donati minoris: noviter magna cum diligentia emendatum. Impressum Cracovie in edibus providi viri Johannis Haller Anno Salutis nostrae 1515. finitum vero Sabbato post Purificationis Sacratissimae Virginis. 4to Kart 115. Sign A-R iiij (w tej edycyi inny wiersz na tytule i niema dodatku w końcu) (więcej. No 33)

(czwarta edyc.) Taki sam tytuł jak w 3ej Na Końcu: Explicit exercitium.... emendatum: Impressum Argentinae per honestum virum Joannem Knoblouch civem Argentinensem Impensis Urbani Kaym bibliopolae Budensis Anno Dni 1515 in vigilia Simonis et Jude Apostolorum 4to Kart. 83 Sign a-p v. (Przedruk edycyi trzeciej)

Exercicium secundae partis Alexandri Magistri Johannis de Glogovia (herb Brzetpolski trzymany przez dwa jednorożca – pod nim herby Litwy i Krakowa oraz monogram) (na końcu:) Exercicium secundae partis Alexandri Galli Cracoviae impensis spectabilis viri domini Johannis Haller impressum finitque feliciter in vigilia Anunciationis Mariae Virginis illibatae Anno Christianae salutis 1510. (Przedmowa:) Sintaxis Commendatio. Alexandri Gallici quem plurimi ordinis Minorum et Sacrae paginae professorem excellentissimum, catha= logoque sanctorum inscriptum affirmant. Secunda pars Doctrina= lis sui de artificiosa dictionum constructione … cum compendiosa Elucidatione … per Magistrum Johannem Glogoviensem …. 4º ꝑ Kart 102 (Text Alexandra wierszem: Hic subit ordo … wykład Glogowczyka prozą) Sign A – Siij.

Exercitium secundae partis Alexandri Gall. Jo. Haller 1517. 4º Gram 837 838

(druga edyc:) Exercitium secunde partis Alexandri per magistrum Joannem Glogoviensem in florigera Cracovien= si Universitate breviter in unum recollectum, nuperque denuo revisum et accurata diligentia fideliter emendatum, abiectis ex priori exemplari nonnullis superfluis, necessariis vero additis pro iuniorum aptiori institutione … (na końcu) Exercitium se= cunde partis Alexandri Galli Cracovie impensis spectabilis viri domini Johannis Haller impressum, finitumque fe= liciter in vigilia Purificationis Mariae Virginis illibatae Anno Dni 1517. 4to Kart. 86 (88) Sign a – Siij. (Wiszniewski N.º 38)

(w przedmowie: Impressum est autem hoc opus ad impensas … Johannis Haller civis Cracov … 1516) a na końcu że to pisze że wydano 1517. (tytuł w obwódce architektonicznej w liście)

Gram. 837 Gram 838

(trzecia ed.) Exercitium secundae …. Viennae austriae 1518. 4to per Joannem Singrenium expensis Urbani Keym bibliopolae Budensis.

(Ed. 1ª) Exercitiū scde par/tis Alexandri mgri / iohis de Glogovia (Końca brak) … (Przedmowa:) Sintaxis commendatio. Alexandri Gallici … Secunda pars Doctrinalis suide artificiosa dictionum constructione … cum compendiosa elu= cidatione … per Magistrum Johannem Glogoviensem … Impressum autem est hoc opus ad impensas optimi humanissimi= que viri domini Johannis Haller Civis Cracoviensis virorum doctorum fautoris excellentissimi. Arte autem solertis viri Caspari Hochfeder Anno Christi Jesu salvatoris currente 1504. 4to Sig. a – 5 Końca brak Gram. 836 (Wiszniewski N.º 6)

(na tytule drzeworyt herb Łogoń trzymany przez jednorożca – herb Brzet trzymany przez lwa pod niem herb Krakowa) 4to K. 112 (Wiszniewski N.º 6)

Liber posteriorum analeticorum. Lipsiae 1499. 4to

Exercitium super omnes tractatus parv. logical. Petri Hispani. Lipsiae 1500. 4to

Exercitium novae logicae seu librorum Priorum et Elenchorum (Aristotelis). Cracoviae 1511. 4to impensis Joannis Haller. d. 4 Junii. K.136. Filoz. 278.

Alexandri Gallici Secunda pars doctrinalis de artificiosa dictionum constructione, ordine et regimine (ed. Joan. Glogoviensis). Lyptzk per Wolfgangum (Stoeckel) de Monaco (sumptibus Joannis Haller civis Cracov.) 1500. 4to Sign. A – Q. (21 plag. 1.) (wydał Głogowczyk)

Exercitium complectens quaestiones in libros Veteris Artis pro fructu studiorum logicae recollectum per Mgrm Johannem Glogoviensem 1504 (s. l.) 4o Fil. 280.

Exercitium Veteris Artis (Quaestiones logicae (mgri Jo. Versoris) in Porphyrii Praedicabilia, Cathegorias eiusque Periarmenias. Cracoviae ad impensas Joannis Haller 1504 in die S. Galli Confes. 4to K. 172 Fil. 276
(item) Cracoviae, ad impensas Joannis Haller 1516. 4o Fil. 275
(item) Argentinae (impr. per Joannem Knoblouch 1517 d. 22 Januarii 4o K.112. Fil. 273. (Jocher I. 99) (Wiszniew. No 40)

Introductorium Astronomiae in Ephemerides. Cracoviae per Florianum et Wolfgangum 1514. 4o Mat. 431.-833

Phisionomia hinc inde ex illustribus scriptoribus collecta. Cracoviae per Hieron. Vietorem 1518. VII Julii. 4o K. 20. (wydał Rudolf Agricola) Med. 1447

Exercitium novae logicae seu librorum Priorum et Elenchorum recollectum (Questiones M. Johannis Versoris super libros posteriorum Analecticorum Aristotelis per M. Joannem Glogoviensem recollectae) In oppido Lipsiensi per Baccalarium Wolffgangum de Monaco 1499. 4o (Janocki Nachr. IV. 139) K. 253
(item) (Cracoviae 1499) 4o

z Głogowy Jan

1) Argumentum in librum Porphirii peripatetici ysagogicum & in Kathegorias Aristotelis. Cracoviae [1504 in die S. Galli confessoris. 4to K. 156. : 8 [impressum ad impensas Johannis Haller civis Crac. } (Wiszb. + N° 7) **
– (item) Cracoviae impressum ap. [Haller 1516. 4to (skrócone podług Jana Versora quaestiones veteris artis; w końcu dodane: Sex principia Gilberti Porritani.
K. 130. 14.

2) Exercitium novae logicae seu Librorum Priorum et Elenchorum pro Junioribus recollectum. (herb Polski, Litwy i Krakowa). – Adest finis feliciter A. D. 1499 in Studio Universit. Cracoviensis. Hae itaque Quaestiones Magistri Joannis Versoris super libros Posteriorum Analeticorum Aristotelis pro Juniorum exercitatione per M. Joannem Glogov. resolutae et recollectae. 4to K. 253.
– (item) recollectum ac noviter emendatum. Impressum in ducali oppido Lipsensi per Baccalarium Wolffgangum (Stoecklin ?) de Monaco. 1499 (z monogramem Hallera). 4to K. 193
– (item). Cracoviae, Haller, 1504. 4to
– (item) (Quaestiones). Cracoviae, ~~Haller~~ impensis Joannis Haller. (1511. d. 4 Junii 4to + K. 138.

3) Exercitium super omnes tractatus Parvorum Logicalium M. Petri Hispani. ~~Lipsiae~~ Cracoviae impressum in domo Joh. Haller, arte Casp. Hochfeder 1504. 4to et ibid. 1500. monacensem impens. Joannis Haller)
– (item) Lipsiae, per Wolffgangum Stakel, 1500. 4to K. 176. i 40.
– (item) Argentinae, edidit Ottomar Nachtigal, impr. Joh. Knoblouch, 1517. 4to K. 105 (Wiszbow. pag. 10 N° 39)

4) Exercitium Veteris Artis (Quaestiones logicae Magist. Joan. Versoris) (seu) Isagoge Porphirii ad Praedicamenta Aristotelis, Cathegoriae Aristotelis. Cracoviae impr. Casp. Hochfeder, 1503. 4to
– (item): Exercitium Veteris Artis super Praedicabilia Porphirii, Kathegorias et Periermenias Aristotelis, Sex Principia Gilberti Poritani, per quaestiones in leviorem modum institutum. Cracoviae impressum ad impensas Joannis Haller 1504. 4to (Janocki Nachr. IV p. 116) K. 156. +
– (item.) Cracoviae ad impensas Joannis Haller, 1516. 4to + K. n. 129.
– (item). Argentinae per Joannem Knoblouch 1517 d. 22 Januarii. 4to +
Kart 112. (Wiszb. p. 10 N° 40)

5) Quaestiones librorum de anima Magistri Joannis Versoris noviter emendatum. Metis, impensis Joh. Haller, per Casp. Hochfeder 1501. 4to ark. 60.

— (item) Cracoviae, impensis Joannis Haller 1513. 4°

(Wierzbow N° 28) — (item) Cracoviae impensis d. Joannis Haller A. IVXIIII (1514? lub 1510). 4to Kart i. 185. 2.

— (item) Cracoviae, Haller, 1519. 4to

— (item) Cracoviae, 1522. 4to

6) Excellentissimi Artium et S. Theol. Doct. d. Aegidii Romani archipraesulis Bituricensis ord. Eremitarum S. Augustini, in libros Aristotelis interpretatio fidelissima A. D. 1501 per M. Joannem Glogoviensem fidelissime repetita. Cracoviae 1504. 4to

7) Joannis Glogeri Art. mag. Recollectio Chiromantiae. In florigera Cracoviensi Universitate (s. l. et a.) 8vo 3 ark.

8) Computus chirometralis ad spacium 76 annorum (a. 1482–1558). Cracoviae impr. expensis Joannis Haller 1507. 4to K. 38. d. 1 Augusti

(item) denuo revisum. Cracoviae, ap. Joannem Haller, 1511. 4to K. 40

(item). Cracoviae, expensis Joannis Haller, 1512 d. 1 Augusti 4to

+ 9) Introductorium compendiosum in tractatum sphaerae materialis Magistri Joannis de Sacrobusto recollectum. Cracoviae in die S. Vitalis (mar.) 1506. 4to 18 arkuszy.

(Wierzbow. pag. 4 N° 10) (ma kart 72.) + (item) Cracoviae, impensis Joannis Haller, per Florianum Unglerium 1513. 4to K. 74.

(Wierzb. p. 11 N° 46) (item) Argentinae, impr. per Joannem Knoblouch, 1518 d. 8 Decembris. 4to K. 55.

10) Introductorium Astronomiae in Ephemerides recollectum. Cracoviae, impr. per Florianum et Wolfgangum 1514. 4to K. 34.

+ 11) Tractatus praeclarissimus in Judiciis astrorum de mutationibus aëris, caeterisque accidentibus singulis annis evenientibus, Cracoviae, impr. per Florianum et Wolfgangum VIII Calendas Februarias 1514. 4to K. 36. (Wierzb. N° 29)

(item). Cracoviae s. a. 4to

12) Interpretatio eorum quae Almanach verorum motuum planetarum Magistri Joannis de Monte Regio inscribuntur, recollecta. Cracoviae apud Wolfgangum 1514.

31

2 Glogowy Jan.

13) Declaratio Donati Minoris de 8 partibus orationis cum pulcerr. questionibus... Ego M. Joan. Glogov questiones has recolligere institui Impressum 1500 ad impens. Joan. Haller. Lyptzk per Baccalarium Wolfgangum de Monaco. 1500.

13) Minoris Donati de octo partibus orationis compendiosa interpretatio per M. Joannem Glogoviensem in unum recollecta. Cracoviae impr. ad impensas Joannis Haller 1503. 4to K. 119. (Janocki Nachricht. 109)

— (item) Donati Minoris de octo partibus orationis declaratio, denuo impressa (curante Laurentio Corvino) Liptczck impr. per Baccalarium Wolfgangum Monacensem (Hoekel?), 1509, d. 18 Aprilis. 4to K. 73.

— (item). Lipsiae, ap. Jacobum Thanner, 1510. 4to

(item) Cracoviae, impr. in aedibus Joannis Haller 1515. 4to K. 115. (Wierzbow. p. 8 Nr. 33)

— (item) Argentinae, impr. per Joannem Knoblouch, impensis Urbani Keym bibliopolae Budensis 1515. 4to K. 83. in vigilia Simonis et Judae apostolorum.

— (item) Cracoviae, expensis Marci Scharffenberg, impr. Hier. Victor 1524. 4to

Margin (left): — (item) impensis Joannis Haller ad Cracov. 1511. 5a feria ante Purificationis V. M. 4o (Janoc. III. 31)

Margin (right): (item) Cracoviae ad impensas Joannis Haller, arte Caspari Hochfeder 1504. 4to (item) Liptzk 1506. 4to (item) Lipsiae ad impensas baccalarii Wolfgangi Molitoris de Monaco 1505 d. 20 Aprilis 4to K. 86. (item) ibidem 1506. 4to (item) ibidem 1509. 4to Aprilis K. 86. (item) Cracoviae apud Hier. Victorem 1535. 4o (item cum versione polonica et germanica. Cracoviae 1559. 8o (item) Cracoviae typ. Mathiae Siebeneycher 1560. 8o

14) Exercitium secundae partis Alexandri magistri Johannis de Glogovia Gallici Doctrinalis de artificiosa dictionum constructione. Cracoviae, impr. ad impensas Joannis Haller, arte Casparis Hochfeder 1504 4to (Janocki: Nachr. IV p. 110) Kart 105 Sign. a-s pierwsza łega a ma 8 kart, b ma 4 kart, c ma 8 kart, d ma 4 kart i tak naprzemian po 8 i 4 kart

(item) Cracoviae, impensis Johannis Haller, 1510 in Vigilia Annuntiationis Mariae. 4to K. 105.

(item) Cracoviae, (sign. a-siii) impensis Joannis Haller, 1517 in Vigilia Purificationis Mariae.*) 4to K. 86. (Sign. a-p)

(item) Viennae Austriae, impr. per Joannem Singrenium expensis Urbani Keym bibliopolae Budensis 1518. 4to K. niel. 80 dr. goth. (w bibl. Ossol. i Czar.)

Margin (left): (Wierzb. pag 2 Nr. 6 ma 112 kart)

Margin (left): *) w przedmowie jest raz odmiennie: Impressum est autem hoc opus ad impensas Johannis Haller 1516.

15) Physionomia hinc inde ex illustribus scriptoribus diligentissime recollecta. Cracoviae, per apud Hier. Victorem 1518. mense vero Julii die septima. (4to K. 19) K. 20

16) De causis matrimonii. Cracoviae 1509. (Czacki)

Margin (right): 14) Alexandri Gallici Secunda pars Doctrinalis de artificiosa dictionum constructione ordine et regimine. Lyptzk per Baccalarium et Wolfgangum de Monaco 1500... ad impensas Joannis Halleri vici Cracovien. 4to Sign. A-Q plag 21 (cum praefatione Jo. Glogoviensis) (ob. Wiszniewski Hist lit. III. 302, Estreicher Bibl. XVw. str. 122.)

z Głogowy

32

Mag. Petrus de Glogovia

1471. A Ep. fol. 55 verso.

z Głowna

Michael de Głowno A. Mag.

1540

1544 r. 16. września będąc dziekanem artistarum i collegiatus minoris collegii prosił o pozwolenie wyjechania do Włoch na lat dwa celem naukowym, i dziekan za niego się wstawiał. Odmówiono mu pozwolenia dla tego iż był dziekanem i w tym czasie miał examen na bakalarzy, że już trzem poprzednio do Włoch wyjechać pozwolono, a nie było nadziei, żeby się na raz tyle oddaliło osób, którzy do lekcyj są obowiązani, a nakoniec szczególniej dla tego, iż jako Collegiata minoris może zastąpić nauczać nie mógł. Ale on bez pozwolenia, porzuciwszy examen (: dimisso examine :) wyjechał. (: Concl. Univ. p. 178 :) X

r. 1545. wspominany jako Artium liberalium et Philos. doctor. Tegoż roku jako Consiliarius Coll. min. (: Lib. benef. Coll. min. p. 43 :)

X na posiedzeniu dziekanów i konsyliarzy d. 17 paźd. uchwalono M. Michaël Głowno moneatur per edictum (: Concl. Univ. p. 178 :)

1546 wspominany jako obecny na posiedzeniu Uniwersytetu (Concl. Univ. p. 181 :)

1576 wspominany z okoliczności procesu z żydem o należytość za futro jego żony od żyda kupione, a więc był żonaty. (: A. R. str. 488 :)

N... Głowno m. d.

1602. w A. R. p. 251. wspomniany jako umarły.
Nie wiem czy to ten sam Mag. Michael Głowno wspomniany 1538 r. jako zaczynający lekcye A. R. p. 76.) p. 105. ibid. jako Collegiatus minoris Collegium — 1545. jeszcze Coll. minor. (A. R. p. 192) 1576 jako doctor med. (A. R. p. 488.)
Michael Głowno, med. Doct. wspomniany w Aktach rektorskich na str. 78.

Gluszkiewicz Antoni A. L.

1) Armaenia exculta apostolicis primum laboribus divi Bartholomaei apostoli dein Gregorii divinissimi per evangelicae doctrinae lumen primo nitori restituta virtutibus ac exemplis solidata 1754 mense martii (s. l.) 4º k. 13.

ded. Jacobo Stephan Augustinowicz archiep. Leopol ..... A. L. Antonius Gluszkiewicz (tylko na dedykacyi podpisany – na tytule dzieła żadnej o nim wzmianki) W dedykacyi wspomina że wydał panegiryk na pochwałę Augustynowicza („non pridem itaque Tibi obtuli brevissimam virtutum tuarum Panegyrim Illustrissime")

Jest to mowa ~~pod~~ na pochwałę Patronów ormiańskich Św. Bartłomieja i Grzegorza (który żył za Tyrydata) – dosyć rzadka. (Exemplarze z tego rzadkiego dziełka widziałem w bibliotece akadem. lwowsk. i Dominikanów Lwowskich)

2) Brevis panegyris Jacobo Augustynowicz Archiep. Leopol. Leopoli 1752. 4to

Gniatkiewicz Joannes Nicolaus Baccal. Art. 1701.
także Gniatkiewicz Joannes został r. 1702 Dr. Phil. w Akad. Krak.

1) Candor Apollinis Lubranciani. Posnaniae 1708. fol.

Gniatkowicz Adalbertus

37

Alb. Gniatkowicz

Gniadkowicz. Coll. min.

1616. 7 lis. oświadcza gotowość prosząc uwolniały do Koll. lubrańs. na nauczyciela, byle od dawna wszy przy promocyi na magisteryat był uwolniony. (A. K. p. 599.)

1644. 23 listop. już nie żył (A. K. p. 48.)

Gniatkowic Albertus, Baccal. 1615, Mgr. Art. 1618, Collega minor 1633.

1) Sphaera Musarum, (in qua quaeritur) quaestio): Utrum orbes caelorum universales, naturalem motum concernentes denario numero comprehendantur, proposita 1625 mense Novemb. d. 3.) Cracoviae, typ. Andreovienfis Matthiae. 1625. 4to Kart 9 (wierszem) (opiewa 9 Sfer czyli Planet)

ded. Matthiae Lubienski episc. chelmen.....
Albertus Gniatkowic.

Gniewiński Albertus Antonius
Baccal. Art. 1700.

1) Porta ad templum honoris sub tempus adapertae in Urbe gratiarum portae VII pri= mae laureae Candidatis exstructa. Cracoviae typ. Univers. 1700. fol. Poez. 2935.

Ioannes Godecius minor coll.
Cracoviensis (: Conncl. Coll. maj. 1606.)

1600.

1603 jako consiliarius majori Coll. AK p. 266.
r. 1606. wspominany w konkluzyach jako Cracoviensis Collegii major, regius prof. atque canonicus. (: Annae. p. 37.) obrany ~~na~~ proboszczem Olkuskim z warunkiem stracenia profesury i bez powrotu do Collegium większego (: ibid.)
1602 ad maius coll. vocatur die 22 martii (: Arch. Univ. Lib. N. 265 p. 275.)

Godko medicus
czy akademik?

1468 wspomniany w Liber perceptorum pag. 33. Godkoni, medico, ad mandatum communitatis fertonem.

[Estr. XVII 212]

Golański Stanislaus de Golanka, Baccal. 1720, Mgr Art. 1721, Dr Praw, Kanonik sandecki, tucki, officyał biecki, proboszcz w Pilznie i w Brzostku, wyświęcony na kapłana 1726 + d. 1 Septembr. 1768 w Brzostku mający 72 lat.

1) Spolia ex certamine erudito collecta inter VIII primae laureae Candidatos divisa. Cracoviae typ. Univers. 1720. fol. (paneg. dla VIII Kandydat.)

2) Boleslaus II Rex Polonorum S. Stanislai occisor Cracoviae, typ. Acad. 1735. 4to Kart 10, str. 181 - ded. Janussio Korybuth Duci in Wiśniowiec castel. Crac. (jest to właściwie poemat Virgiliusza Gleissenberg opata w Ossiach, który wprzód wyszedł pod właściwem imieniem autora: Boleslaidos, libri VI poema. Ratisbonae 1722. 8vo str. 168 i 2a edyc. (b. m. i r.) 8vo str. 164.) Pierwsza edycya Gleissenberga: Virgilii Gleissenbergii ex ord. S. Bened. Professi Ossiacensis Boleslaidos Libri VI. Poëma. Ratisbonae, Sumptibus Joannis Conradi Peezii (1722) 8vo Kart 8 i 76 nieliczb. (Sign. X i A - K2.) ded. Abbatibus Congregationis Benedictinae Salisburgensis .... Virgilius Ossiacensis. Ossiaci 16 Nov. 1722 - autor wspomina w przedmowie, iż Bolesław Śmiały + w Ossiaku r. 1089 gdzie na ścianie północnej zewnątrz jest tablica wmurowana kamienna, na której wyrzeźbiona Klacz (equa) z źródłem i napisem:

Sua exemplari poenitentia, quam Ossiaci in Carinthia egit, in Poloniam redux.

f. De Boleslao II rege Poloniae Ossiaci poenitente libri IV. Poema. (s. l. et a.) circa 1695. 8vo str. 164; - druga:

„Rex Boleslaus Poloniae Occisor S. Stanislai
„Episcopi Cracoviensis."
Drugie wydanie: „Virgilii Gleissenbergii ex Ord. S.
Benedicti Abbatis Ossiacensis in Carinthia De
Boleslao II. Rege Poloniae Ossiaci paenitente
Libri VI. Poema." (b. m. i r.) 8vo. Str. 164. (sign. A-L.)

Golański dostał ten poemat od samego Gleissenber-
ga w Ossiaku, gdy około 1733 jeździł do Rzymu.

Gołębiowski Stanisław herbu Gozdawa kształcił się w Uniwersyt. Krak. gdzie został r. 1693 Baccal. a r. 1694 Dr Phil. R. 1695 był już w Akademii Zamojskiej Professorem poetyki – r. 1702 został Księdzem, a r. 1707 otrzymał probostwo w Tomaszowie +1718 w Grudniu. – R. 1688 był uczniem Akademii Zamojskiej.

1) Intromissio honoris in avita decora et insignia domus Constantini Mrozowicki [Leopol. Archidiaconi, Buscen. Rohatin. Praeposit. S. R. M. Secr. dum in Universitate Zamoscens.] Utr. Jur. Doct. crearetur, exposita. Zamoscii 1695. d. 11 Julii, typ. Universit. imprimebat Joannes Dutowski. fol. K. 5.

2) Sza hymeneusz albo akt weselny przy szczęśliwem prześwietnej pary złączeniu J. M. P. Tomasza Teylora i J. M. P. Elżbiety Beginowny niegdy nieboszczyka J. M. P. Daniela Begina corki wiersz weselny przez Stanisława Gołębiowskiego w Akad. Zamojskiej Phil. Audytora ofiarowany w Zamosciu d. 12 Januarii 1688. 4to. K. 14.

3) Melodia lutni Apollinowej przy solennych wesołego Hymeneusza applauzach oblubiencow Tomasza Ormińskiego Fil. i Med. Dokt. Prof. i J. M. Panny Teressy Krobskiej J. M. P. Adryana Krobskiego Fil. i Ob. Praw. Dokt. i Prof. córki na powinszowanie rytmem polskim ogłoszona R. 1698 d. 19 Styczn. Zamość w druk. Akad. 4to. K. 8.

[Estr. XVII 221-2 s.v. Gołembski] o

<u>Gołębski</u> Jacobus Cracoviensis, Baccal. Art 1619. Mgr Art. 1622, Senior Scholae Corporis Christi.

1) Syncharma na uroczy. przedw. Syna Bożego Narodzenie. Kraków 1626. 4to

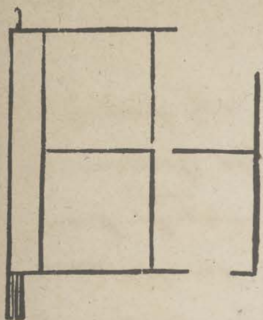
Wierzyński Jeb. Est. XXII 353

Gołecki Kazimierz

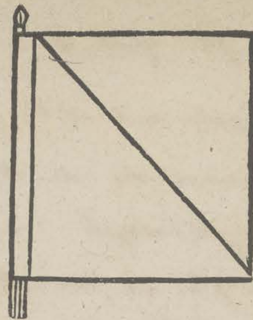
[Estr. XVII 218-219]

Ks. Gołecki.

1791. 6 listopada uchwaliła szkoł. rada przełożyć swoje interesowanie się do Kom. za Ks. Gołeckim, aby w nagrodę przykładnych i ciągle owszem chwalebnych prac szkolnych raczyła mu powiększyć jego pensyą emerytalną, ile że bibliotekę swoją, złożoną z znacznej liczby dobrych autorów w matematyce i fizyce oświadczył się szkoln. darować. /: N. 10 Protokół obrad str. 51:/.

34

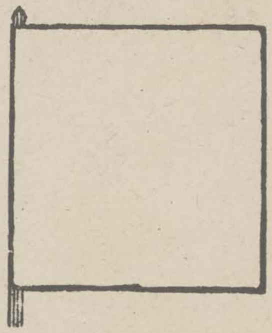

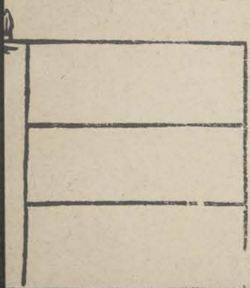
36

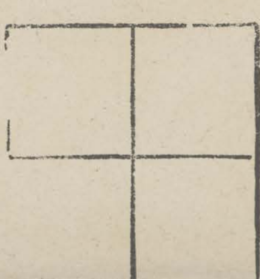

38

40

[46

Gołecki Kazimierz

Prefekt szkół poznańskich

zostawał lat dziesięć zostawał w zakonie Jezuitów, gdzie mniejszych szkół aż do Retoryki uczył. Wytrwawszy do końca w pomienionem zgromadzeniu pod rządem Kom. Ed. dawał w Poznaniu teologię fizyki i inne przedmioty na klasę piątą przepisane. Następnie w Warszawie uczył [illegible]-wy. Po nowem rozłożeniu nauk 1781 otrzymał patent na prefekta szkół poznańskich. W roku 1789 z skutek złożonych przez wizytatorów Raportów pozyskał od Komisyi Edukacyjnej za swoje gorliwości oświadczenie pamiątki i pamięci. Ofiarował do rozrządzenia szkoły głównej zbiór dzieł matematycznych i fizycznych w liczbie 150. We 1790. d. 18 czerwca podał się do emerytury.

[Estr. XVIII 219-220]

47

Golejowicz Stanisław Wojciech w herbie miał krzyż nad miesiącem był najprzód guwernerem Ziętowskich. R. 1700 d. 30 Czerwca został w Akad. Krak. Drem filozofii – Baccal. 1698. – r. 1708 został Dr. Praw w Akad. Zamojsk.

1) Literae ad immortalitatem ingentium sago et toga meritorum Christophori in Ojala et Michaelis Skarbek castellani haliciensis consignatae et intra justa parentalia in basilica metropolitana Leopoliensi celebrata orbis luci datae 1706 d. 20 Maji. Zamoscii typ. Univ. fol. k. 11. styl lapid. na pochwałę Skarbków.

Pamięt 1218

2) In nomine Domini Amen. Florilegium rosarum inter spinas logicales seu Conclusiones ex philosophia rationali honori Adalberti Rosa Staszewski Phil. in Univ. Crac. Doctoris Chrobersciensis Praepositi a M. Samuele Joanne Podgurski Phil Doct. in Collegio minori Eloquentiae ac interea Cursus Vladislaviano philosophici Professore ecclesiae Archipresbyt. in Circulo Crac. Poenitentiario Radyminsiano dedicatae ac sub praesidentia ejusdem a Stanislao Goleiowic Artium et Philosophiae Baccalaureo in publica disputatione ad propugnandum susceptae A. 1698 d. 16 Novembris horis pomeridianis. Cracovia typ. Univ. fol. k. 9. k. 3 zajmuje paneg. styl. lapid. na Staszewskiego a k. przez Podgurskiego. a k. 6. Conclusiones ex philosophia rationali ex tractatu proaemiali ~~[illegible]~~ rekt. przez Golejowicza (za rektorstwa Sebast. Piskorskiego)

3) Fructus admirabili vitae suavitate et miraculorum fragrantia mirae dulcedinis... d. Stanislaus Casimirita: nus in ecclesia SS. Corporis Casimiriae devota panegyrinus demonstratus A. 1701 d. 3 Maji. Cracoviae typ. Universit. fol. k. 7. ded. Thomae Stanislao Moscinski curato Dzietrzykoviensi (Orat. pros.)

Teol. 5313

4) Celsitudo gratiarum Clementis XI ac Augusti II Poloniarum regis ac Joanne Skarbek. Leopoli 1713. fol.

5) Plejas laureata in virtute et honore VII primae laureae candidatorum refulgens. Cracoviae typ. Fr. Cezary. fol. (1698)

6) Lilie podcięte z których nieśm. pamięc Annie z Ossy Wielohorskiej... Lwów 1707. fol.

Goleński Hiacynthus (Bartłomiej) Baccal. 1736, Dr. Phil 1741, concionator Neo-Korcinii.

1) Archivum coronarum Palladis Jagellonicae XXVII secundae laureae Candidatis apertum. Cracoviae, typ. Universit. 1741. fol.

Pocz. 2930.

Golinius Bartlom.
s. Th. d. s. flor. praepositus

1617 r. dowodząc powód praw do prezenty Kanonii Katedr. Krak. fundi Łętkowskie dixit, se esse actu laborantem idque a multis annis in variis laboribus Universitatis, tum scribendo literas ad Summum Pontificem, Cardinales et ad alios Principes in causis et negotiis Unitis, quam perorando ad varios principes. Wybrany na kanonika, przez biskupa Szyszkowskiego r. 1617 d. 19 lipca zatwierdzony. /: N. 35 Fundationum str. 390:/ Tożsamo na str. 531:/.

50

Basilius Golinensis Fabri Golinius.
Collega maioris Collegii S. T. D.

1588. (A. R. p. 116.)

1602. jako S. Th. sententiarius S. flor. dec. w czerwcu przypuszczony do ubiegania się o licencyaturę w Teologii A. R. p. 255.

1617 d. 12 czerwca obrany kan. kated. Krak. (A. R. p. 599.) jako S. T. D. wspominany tamże.

Tegoż r. d. 6 wrześn. obrany prowizorem bursy Ierozalem (ibid. p. 600)

1577. 13 marca Blasius Golinen. ad collegium minus vocatus. (Gilicki Ep. Leon.)

1583. 4. marca in Coll. maius vocatus. (Gilicki Ep. Leon.). Był on pierwszym administratorem wsi Bronowic przez lat wiele.

1590. datus est canonicatus S. flor. (Concl. Coll. maj. p. 169.) ea conditione, ut a proximo quartuali S. Crucis sacros ordines gradatim assumat etad sacrosanctum festum Paschae compleat. (ibid 169.)

1629 r. po śmierci Jakuba Janidło przez wolny wybór uniwersytetu obrany prowizorem szkół nowodworskich będąc wtedy S. T. D. i Prof. Can. Crac. linguarum apprime

doctores. (Fundatio et Rationes Coll. Novodv. p. 2.)
cf. Starovolski Laudatio, gdzie między innemi i to też wspomina, iż trium linguarum cognitione aetate sua celeberrimus był. (s. str. 32.)
zob. jego Palinodia sive Revocatio academicae do Mikołaja Dobrocieskiego, także na przyjęcie Szyszkowskiego, bisk. krak. imieniem uniwersytetu.
I w Hecatontas [illegible] Starowolski:
Na bibljotecznym exemplarzu tej Palinodii (do Mikołaja Dobrocieskiego obróconej, jak się z zatytułowania okazuje: Academico Academicus dignissimo indignissimus N. D[o] B. G[?].) Brocar szyszcz napisał: Bartholameus dicitur fuisse author istius scripti sub cuius nomine, qui symbolo continetur. Z symbolu zaś (gdzie tylko jedno na u brać trzeba) Lingua sis nobilis wyczytasz nazwę Basilius Golinius.
1602 4 Julii Electus in praepositum s. Flor.
(Arch. Univ. Lit. N. 265 p. 275.)
1597. [skreślone] Ioannes Wieliczienis S. T. D. coll. 1 flor. dec. rezygnuje Walentego Łazowskiego, [skreślone] kan. s. Anny i Kolegijum większego proboszcza Tarnowskiego Golińskiego S. T. B. Kan. s. Flor. i Łazowski w myśl uchwały większości kolegijum zostawiono z tego kolegijum wykreślił dawniejsza Klimysz tegoż Kolegijum wykreślił dawniej sza

wykreślił dawniejszą przeciw Golińskiemu uchwałę, i całą księgę dla zatarcia jej śladu przepisać postanowił. Powstawali przeciw temu Ioannes Wielicensis i Adam Stępiciensis, Rektor po rozpoznaniu rzeczy i przeczytaniu uchwały, o którą chodziło, potwierdził uchwałę większości non modo propterea, quod liberum hoc illis sit statuere in quempiam aliquid et abiis rursum quae constituerant ea causa recedere, sed etiam ob id, quod ea, quae sub titulo conclusionis ibi scripta sunt, nihil minus, quam conclusionem sonant, cum conclusiones generalitatem quandam in se continere debent, hic autem in unius magistri ignominiam omnia vertuntur et processus iudiciarius contra illum servatus describitur, atque inde odiis et simultatibus locus et occasio paratur. (: A. R. str. 215:)

1598 16 stycznia Mgr Walenty Lazowski zaskarżył do sądu rektorskiego Jana Wielicensa S. Th. D., kan. s. Flor. i Stanisława Bątkowskiego, kanonika tamże, radców kolegium większego, nadto Sebastyana z Sieradza probosczna tegoż domu, iż go ciągle napastują i niepokoją żądając zwrotu księgi, która z uchwały większości przez rektora zatwierdzonej zniszczona została, qui antea quidem aliquot conclusionum domesticarum de arcendis et locis servatis

fuit, sed post a tribus collegis (videlicet Doctore Joan. Velicien., Clemente Crupio, Velicienci et Adamo Styriciensi (ibid. p. 214) qui in actis a M. D. Petro Gorcinio, rectore, nominantur, infami quidam in V. D. Mgro Basilium Golinium, virum bene de academia meritum, scripto et in eadem communitate, pro conclusione inserto violatus, et praeterea non a communitate tantum, sed antea quoque a Valent. Vladivense S. T. D. tum Rectore et seniore consiliario individualiter in praesentia M. D. Joannis Velicii S. T. D. antequam praepositi, propterea citati, condemnati nec appellantis officiose mutatus. Dalej w rektorstwie Piotra Gorczyna w obecności stron powoda Jana Velickiego S. T. D. i Konsyliarza maioris domus et V. D. Mgra Adama Styrica privato et suam famam, quam communitati esset defendentis. Potem Rektor Walenty fontan, rozsądził dawniejsze postanowienie względem tej Kosińskiego i zaproszeniem Kas nakazał, ut Doctor Velicius cum suis contra librum novum ex sententia maioris et sanioris partis oblatum et acceptum ne mutiret quidem, sed cum acciperet, violatis illius et praescripti ne mendaret quidem (A. R. str. 221–223.)

Golinius, S. C. C. moritur 20 Junii 1625.

[Estr. XVII 222-4; Jobiecoszaiski F. M.: Enc. Org. X 157] o

Golinski (Goleń) Fabricius (Golinensis vel Golinius) Bazyli (Błażej) Dr. Teol. i Prof. Kanonik Katedr. Krak. dziekan wydziału Teol. rektor uniwersytetu Krak. + 1625 Nonis Junii mając przeszło 80 lat. (ob. Jocher Nr. 1278), 1583 Decanus facult. artium 1617 Rector Univ. Crac. S. Theol. Doct. et Prof. Canonicus Cath. Crac. – został Dr. Teol. 1603 – został Bacal. Art. 1575 – Senior Szkoły P. Maryi – Collega minor i Senior Bursy Pauperum – Collega major od r. 1586 – Canon. Cath. Crac. – S. Theol. Doct. – Praepositus S. Floriani od 1598 – kilka krotnie Rektor Uniwers. Krak. podług Starowolskiego Monumenta umarł d. 5 Czerwca 1625, a podług Radymińskiego Ortusiae + d. 20 Czerwca 1625 – a podług Krukowskiego Pamiątka str. 14 mylnie: + 7 Czerwca 1605.

1) Reverendo in Christo Patri Alberto Baranowski episcopo Premisl. [ad suam sedem primum visendam ab Urbe proficiscenti] [Ode. Cracoviae in offic. Lazari 1585. 4º. K. 3. Paneg. 39.

2) In nuptias Petri Jacinii Doct. Physici [et Catharinae Noviampianae, Carmen] Cracoviae in off. Lazari 1580. 4to (3 ark.) Paneg. 331.

3) Academica qua d. Mart. Szyszkowski episcopum Crac. [cathedram suam tum primum visens exceptus fuit] 4to Cracoviae, typ. Mathiae Andreovien. 1617. 4to Paneg. 988.

4) Wtóra fundacya Bartłom. Nowodworskiego. Kraków 1622. 4to

5) Fundacya B. Nowodworskiego. Kraków 1623. 4to

6) In sereniss. Sigismundi III R. P. adventum Cracoviam Cracoviae ex offi. Lazari 1588. 4to Paneg. 853.

1) Academica. Academico J. U. Doct. N(icolao) D(obroielski) - Academicus S. T. Baccalaureus B(asil.) G(olinius) s. l. 1594. 4to Kart 7   Paneg. 1605

): jest to Palinodia sive Revocatio Academ. – tłomaczy się, iż Dobroielskiemu kontrowat aby nie dostał prebendy Węgrzeckiej – Datum e Collegio Majori 9 Decemb. 1594. :(

2) In nuptias Petri Jancirii Doctoris Physici et Catharinae Novicampianae puellae pudicissimae Carmen. Cracoviae in off. Lazari 1580. 4to Kart 12.

Przedmowa datowana: Cracoviae in Collegio minori 23 Julii 1580 Bl. Basilius Fabricius Goliniensis Min. Coll. (Janczyński został Dr. Med. we Włoszech, ożenił się we Lwowie.)

Przeciw Golińskiemu wydał Borastus: Eventilatio literarum quas Basilius Golinus Acad. Crac. Rector ad Sochaceviensem, aliosque aliquot Nobilitatis Poloniae Conventus, ante publica Regni Comitia habitos scripsit de Patribus S. J. ad Academiam Cracov. non admittendis, facta a Gregorio Borasta U. J. D. Reg. Sacel. Secret. et Bibl. Brunsbergae, typ. G. Schonfels 1623. 4to

Goliński (Goliniscius) Gregorius, (syn Szymona Golińskiego z Nowopola dyec. gniezn. wpisany r. 1611 do metryki Univ. Krak.) (Baccal. Univ. Crac. 1615, Mgr. Art. 1618. – Prof. Posnan. (w Lubrańskiego Collegio przez 6 lat) – Custos Opatovien. + 1631 aetat. 38 ann. (od r. 1624) (cf. Łazowski Monumenta – Cynerski J. Rachtam.) – Collega minor (– vir sancti: był 6 lat profes. w Poznaniu Colleg. Lubrańsk. tatis memorandae. – Ordinarius Eloquentiae Professor – praeceptor domest. Wladislai ~~...~~ in Zastaw, ~~...~~ + 1631 in Octobri (Dominica Dives in Zastaw. custos Opatoviensis – Baccal. Art. 1615, Mgr. Art. 1618 aetatis 38 annor.)

1) Epaenesis theologica. Cracoviae. fol.

2) Felix ingressus Thomae Zamojski in Capitaneatum Cracov. Cracoviae 1628. 4to in off. Andr. Petricovii. Paneg. 1229.

3) Epicrotesis Danieli Sigonio Canonico Cracov. facta (Cracoviae 1628. 4to in off. typ. Franc. Caesarii: Paneg. 875.

4) Paneg. viri doctissimo viro Andreae Petricovio. Cracoviae 1619. 4to in off. Math. Andreovien. K. 4. Paneg. 693.

5) Phiala regia d. Jacobi Sobieski. Cracoviae 1628. 4to

6) Quaestio de situ terrae ~~...~~ in complexione Universi, ad disputand. in Univers. Crac. proposita, men. Aug. Cracoviae in off. Franc. Caesarii 1625. 4to kart 4

(Ded. Stanislao Witowski vexillifero lancic. magno procuratori Arcis Cracov. capit. neoforien.)

* 7) Poema encomiasticum eruditissimis viris Licentia secundae laureae in alma Academia Cracovien. donatis a Samuele Korycinski studioso eloqu. conscriptum. Cracoviae in typogr. Matthiae Andreoviensis 1618. 4to K. 10. wierszem – Ded. Nicolao Korycinski de Korytno, fratri.

(Goliński właściwym autorem – napisał to dla ucznia swego Korycińskiego.)

Gołkowicz Szymon

Golkowic Simon

ph. doct. et hebr. linguae ord. prof.

Coll. maioris praepositus r. 1639 wspominany w akcie zrobionym przed bisk. Jakubem Zadzikiem. Już w r. 1637 był on profesorem języka hebr. jak widać z Rationes z t. r. w r. 1638 był już regius professor. J. Coll. mai. p. 120. Był następnie canonicus, Concionator ordinarius Vislicensis, parochus Premencoviensis. Pisał testament d. 12 września 1667 roku. Znajduje się jego odpis w K. 36 Testamentorum tber. str. 108–114. Legował on w nim Collegio maiori 200 fl. pro refectionibus apponendis, od których procent pro refectionibus apponendis pro die SS. Simonis et Judae Apostolorum. Collegio Jurisperitorum 200 złp., Contubernio Jagellonicano także pro refect. w dzień S. Szymona i Jud. Kolegium mandatary dawniej 100 złp. pro refect. na S. Szymon, a teraz dodał drugie 100 pro ref. na ś. Katarzynę. Kapitule sukna dał in censum receptionalem pro anniversario 200 fl. [illegible] wikaryuszom na także tel 100 złp. które corol odprawiać mają. Także 100 fl. ad contub. philosoph. pro refectionibus apponendis in censum receptiona-

tem; ad hospitale S. Martini Crac. fl. 100 [?]. Item.
Był on rodem z Wieliczki. Summam 1000 flor. przenaszę
V. Capitulo eccl. coll. Wielicensis, quae quidem sum-
ma in archivo Capituli perpetuis temporibus con-
servabitur, ex qua quidem summa V. Capitulum et
Procuratores illius de scitu V. Capituli, pro ne-
cessitatibus quibuscunque obvenientibus civi-
um et incolarum Wielicensium, tum filiis illorum
pro omni promotione tam artium liberalium,
quam mechanicarum, suppeditabunt cum hac cau-
tela, ut quicunque illorum summam aliquam ~~recepit~~
recepit, eandem reddere V. Capitulo sub obligatione
tenebitur, ita ut praedicta summa mille floreno-
rum nunquam depereat; quas summas sine ullo
interesse dare debebunt. Pro labore et sumptu
V. Capitulo florenos 500 pol. pro fundatione
przenaszę, quos Executores in bonis immobilibus
in censum reemptionalem locabunt. Wikaryuszom
eccl. coll. Wielicen. pro anniversario fl. centum in
censum reemptionalem na jedno oney rocznie za du-
szę fundatora. Na reperacyą kościoła Koll. wielickie-
go legował 1000 złp. /p. N. 36 Testamentor. liber./

Gotkowic Simon Magister in Acad. Crac. uczeń sławnego Marcina Campiusa Wadowity – był Seniorem Contubernii Jagielloniani – Bacal. 1613, Mgr Art. 1615 – Collega minor – Collega major – Profes. linguae hebraicae

1) Quaestio de natura et essentia temporis in Acad. Crac. ad disputand. proposita in mense Aprili d. 3. A. 1623. Cracoviae in off. typogr. Franc. Cesarii 1623. 4º. k. 6.

2) Quaestio de cognitione intellectus nostri origine prima in Acad. Crac. ad disputand. proposita in m. Aprili d. 10 A. 1631. Crac. typis Matthiae Andreoviensis. 4º. k. 6.

[Estr. XVII 228]

Gołukowski Josephus Bartholomeus, Baccal. Art. 1723, Mgr. Phil. 1725.

1) Stipendia eruditae militiae IV primae laureae Candidatis praesentata. Cracoviae, typis Academ. 1723. fol. Loez. 2932.

Gomułczyński Daniel

Gomułczyński Daniel

fil. dokt. i prof. coll. min.

1688 A. R. p. 481.
1692 ibid p. 651. napisano Gomołczyński. J w N. 34.
Inscriptiones pod r. 1688 na str. 334 nazwany
Gomołczyński jako coll. min. praeceptor.

Gomułczyński Daniel Thomas Phil. Doct. et Prof. ab a. 1686 Collega minor, praepositus Kromołoviensis, professor philos. cursus Vladislaviani – Baccal. 1669 – Mgr Art. 1672 – Scholasticus S. Annae 1 maja w Kromołowie Curatus in Kromołów, Collega minor + 1717, był guwernerem młodych Stanisława i Jerzego Warszyckich i Przerębskich

1) Quaestio physica de anima.... pro loco in Collegio minori.... A. 1686 d. 7 m. Decembris. Cracoviae typ. Univ. fol. k. 2.

Gorczycki Paulus Josephus Phil. Dr. et Prof. - Baccal. Art. 1722. - Curatus in Mogilany † 1747.

1) Mercurius Seraphicus pro domo Domini facundus d. Simon de Lipnica in conventu Stradomiensi PP. Bernardinorum cultu panegyrico demonstratus A. 1725 d. 18 Julii Cracoviae typ. Academicis Collegii Major. fol. k. 12. ded. Josepho Simoni Michałowski subdapifero crac. (Orat. pros.) Teol. 5329.

2) Fama Tubarum (paneg. Mich. Steph. in Zakliczyn Jordan) Cracoviae 1739. fol.

Fama Tubarum celeberrimis in patriam meritis olim Michaelis Stephani in Zakliczyn Jordan palatini Bracławien. Dobrzyæn. Ostrołęcen. Capitanei, dum eius iusta funebralia Cracoviae in ecclesia S. Casimiri Ord. Min. Reform. celebrarentur in lucem publicam producta. Cracoviae, typ. Collegii Majoris 1739. fol. Paneg. 412.

[Estr. XVII 238; Enc. Org. X 224-5] 60

Goreczyczewski Jan

Prorektor Kaliski

1785 Szkoła gł. pozwoliła, ażeby wizytator konferował stopień doktoryi w prawie JX. Goreczyczewskiemu prorektorowi kaliskiemu za otrzymaniem licencyi od JX. Podkanclerzego Szkoły gł. /: N. 4. Protokół obrad str. 390:/

1785 10 grud. prosił Szkołę gł. o udzielenie mu stopnia doktora Teologii lub prawa. /: N. 5 Protokół ~~obrad~~ Not. Nota 24:/

1788 pisze wizytator. Goreczyczewski Prorektor dawniej z tych szkołach na nauczycielstwie zastużony, teraz też chwalebnie szkołami rządzy /: N. 8. Prot. obrad str. 222:/

Połączonym rachunku od

Profesora i Bibliotekarza ode=

niniejszym kwitem.

w Dnia 29. Października 852 r.

Józef Wistwell
Introligator.

Gorczyn Jan Aleksander (drukarz)

Bibliografia.

1653. Jan Reincker i Alexander Gorczyn księgarze krakowscy delegowani do oceniania księgozbioru ś.p. Jana Gnerskiego (r. A. R. p. 587.)

1654. Andrzej Bauer faktor Förstera drukarza i księgarza wspomniany w aktach rektorskich p. 619. Zdaje się, że Förster miał tu swoją księgarnię, którą Bauer zarządzał, a może tylko niekiedy tu jako kommissant przyjeżdżał, bo Förster z Akademikami był w wielkich stosunkach a nawet z niektórymi korrespondencyę utrzymywał. ~~(A. R.~~

Bandtkie w Historyi drukarń w Polsce T. I. p. 256. nie wie czyli by Gorczyn miał w Krakowie drukarnię. W aktach rektorskich z r. 1654. na str. 664. wyraźnie stoi, iż pan Alexander Gorczyn typographus autor contra famatum Stanislaum Ber-

tutorum citatum et eundem consortem proponit, quod ille Thesaurum animae imprimens illius laborem mutato solum nomine Praxis pietatis typis mandaverit, tum et alium libellum Kwiatki lilio- we dato titulo: Skarb duszy chrześciańskiej imprimi- terit. (A. R. 664.)

W aktach rektorskich z r. 1664. f. 101. wyraźnie stoi: inter honoratum Joannem Alexandrum Gorczyn typographum Cracoviensem (A. R. p. 101.) na ono tu pro- ces z Wistenhoffem, obywatelem i księgarzem gdańskim sukcessorem zmarłego Förstera Jerzego, z powodu powtórnego wydrukowania wbrew kontrakto- wi zawartemu książki pod tyt. Liliowy kwiatek, na- to, iż z tej książki koronkę szkaplerza i wydrukował wyciągnął: w księdze Skarb niebieski przedruko- wał. Ale gdy Gorczyn nie dowiódł iż Wistenhoff powtórnie tę książkę przedrukował i że koronkę z niej wyjął, zatem Rektor oskarżonego uwolnił (A. R. f. 101.)

Tenże Gorczyn jako drukarz krak. skarży księgarza krakowskiego Pankracego, iż przeciw przywilejowi królewskiemu z książki Kwiatki liliowe koronkę do N. P. szkaplerznej w r. 1646. wydrukowaną w innej książce przedrukował. Ale Pankracy dowodził, iż nie z jego książki wzięto, lecz ex Off. B. Mariae Virgi-

mariae Virginis Crac. w druk. dziedziców Cezarego
1653 r. wydanej potem w drukarni zmarłego Kup-
sza przedrukowanej 1656 r. tę koronkę [illegible] przed
nim ta cura studio ac labore dicti autoris fuisset
impressa et typis data. (A. R. p. 103.)

Gorczyn 1667 r. 20. maja skarży przed sądem rektor-
skim, gisera Dymitra Kulczyckiego, iż nie czyni zadość
układowi 1666 d. 11. stycznia z sobą zawartemu, mocą
którego zobowiązał mu się pismo większe dwojakiej mia-
ry wygotować, zaczem żądał Gorczyn, żeby go do zadość
uczynienia umowie zmuszono i na zapłacenie straty
wskazano, ale Kulczycki odwoływał się do tego, iż Gor-
czyn nie ma pewne matryce. Rektor nakazał mu, żeby je sto-
[illegible] obie strony. (A. R. p. 205.) D. 25 maja Gor-
czyn Alex. matrice zrznięte i justowane złożył przed
sądem rektorskim i upraszał, żeby i Kulczyckie-
mu matrices omnes et literas sculptas per Autorem
sibi datas złożyć nakazano, co też ten uczynił. Praesente
famato Kulczycki, matrices omnes et literas sculptas per
Autorem sibi datas circa confectionem contracta
aliter reponente easque in officio praesenti tam

per se, quam per dictum actorem reperitur, ex quo est persona irreperibilis, vagabunda et impossessionata, dumque sibi in suis praetensionibus satisfactum fuerit arestante, in contrarium actore in idem arestum ad cognitionem causae consentiente. Rektor kazał je opieczętować i zachować. /A. R. p. 207:/

Gorczyn w aktach rekt. raz pisze się Jan Alex to znowu tylko Alex, to znowu tylko Jan /A. R. p. 254:/

Rector pro sua meliori informatione Commissarios videlicet Nobilem Albertum Zymkieb, supremi Iuris Magd. scabinum et Martinum Kzeki typographos, mutuo partium consensu electos et nominatos approbavit, iisque revisionem literarum sculptarum et iustificatarum iniunxit. /A. R. str. 208:/

Tegoż dnia tj. 25 maja Drukarz Wołoszowicz zaskarżył do sądu rektorskiego Kulczyckiego i Gorczyna, że ci zawarłszy z nim 30 grud. (ultima) 1666 r. umowę ratione omnium literarum sculptarum et signorum coelestium ad calendarium

ad calendarium spectantium vulgo dictarum ante qua et cerniva radoryé nie uwzpili. Kulczycki oswiadczył, se paratum in omnibus conditionibus contractus satis facere literas exstruere et extradere, nisi fuerint a D. Gorczyn sibi matrices extraditae, siquidem ipsius officium matrices, sine quibus literae non possunt esse, exstruere. /: A. K. n. 1667. str. 208:/

Drukarze

1667 25. maja w sprawie Alex. Gorczyna drukarza z Dymitrem Kulczyckim gisserem przed rektora wytoczonej, M. D. Rektor pro sua meliori informatione commissarios ordelicet Nobilem Albertum Szynkiel Supremi Juris Magdeb. Scabinum et Martinum Kozki Typographos mutuo partium consensu electos et nominatos approbavit, iisque revisionem literarum falsificatarum et justificatarum injunxit (A. R. p. 208.

Tegoż dnia Jędrzej Wołodkowicz mieszczanin i drukarz krak. oskarżył Gorczyna i Kulczyckiego przed sądem rektorskim, iż ci nie uczynili zadość układowi z nim w d. 31. grud. 1666 zawartemu, mocą którego tak głoski jak i znaki niebieskie do kalendarza potrzebne, co do pisma antykwy i kursywy dostawić mu zobowiązali się w trzech miesiącach. Gdy pozwani oświadczyli, iż to wszystko ucie-

rzecz nie dział uskutecznić, rektor dopełnienie tego najściślej im polecił. (a. k. p. 210.)

Prócz powyżej wspomnianych w Aktach rekt. na str. 246. r. 1667. wspominani także drukarze Jan Szaczrany i Piotr Wojciechowski; że to byli drukarze nie zaś drukarczyki, to stąd wnoszę, iż ostatnich tylko towarzyszami lub famulusami nazywają, a ~~tych~~ tamtych Typographi; iż przepisów, nie przytaczanoby pewnie do kommissyi.

65

Mikołay ~~[illegible]~~ Brożek delineavit,
Joh. Alex. Gorczyn sculpsit. Polonus
anno 1670 prospect Kościoła Kamedul-
skiego na Bielanach p. 809.
Annales Camaldulenses Ord. S. Bened.

Mittarelli
et Costadoni Venetiis 1764. Tomo VIII.

Gorczyn Alex.

[illegible]

Joannes Petrus Gorczyn 1635

Cracov. com. aesth. pag. będzie tu
wspomniany syn Piotra poety,
który 1606 wydany.

P. M. Żaworski w Gazecie lit.
warsz. za r. 1822 str. 244 [illegible]
podał wiadomość o drukach Gor
czyna Jana Alex. gdzie wyraźnie
twierdzi, iż żył za panowania Zyg. III. i Wł. IV. między
rokiem 1610 – 1670. lecz miejsca
czasu i stanu urodzenia jego mimo
najusilniejszej staranności wyszu
kać nie podobna było.

miał przystęp do znakomitszych
ówczesnych mężów i urzędników [illegible]
O nim wzmianka w Zedlera
Słowie i Adelunga dopeł. Jöchera

Lelewel księgz. Wil. I. 205 et.
mówi że Gorczyn, którego Gorczyn-
nazywa miał pod sobą drukarnia

67

J. A. Gorczyna.

wszystkie herby ze starszymi przez(?) i wydania przepisy(?) do herbów [illegible] stosowane [illegible]

Herby Królestwa Polskiego przez Jana Alexandra Gorczyna. Pracą, Nakładem i Drukiem, ku sławie Narodu Polskiego wydane w Krakowie Roku Pańskiego 1653.

(zob. Thornische Nachrichten von gelehrten Sachen 1762-3. N. 28 pag 233-4.

Drukował z podręczną ku karcie gruntownie dowodzi Zaorski str. 247
tam
abe myśli się kiedy wnosi że to wydanie jest kopiowane co r. 1630. i że ~~tytt~~ tytuł jedyny nie ~~przedr.~~ i koniec przedrukowany, a po tytule dodatek. Nie mam pod ręką Gorczyna, ale ze zjadności przewiedzionej t. 2. [illegible] ze str. 15

Kleynoty abo Herby Państwa y Rycerstwa Powiatow y Miast głownych Korony Polskiey y W. X. L. według obiecadła dla pamięci łatwieyszey położone. w Krakowie. w drukarniey Alexandra Dymowskiego. R. P. 1630. 8. str. 110.

Po tytule fol. v. Do Czytelnika 16 wierszy.

Do

. Kommissarza Rządowego

wych Miasta Krakowa

zyu.

Podpisany ma zaszczyt upraszać J.W. Kommissa-

69

Herbarz.
Pamięć Wład. IV.
Merkuryusz.
O mieczu.

Do Annales Polonicae … Kochowskiego
tyt. kartę sztychowaną z datą 1682.
i tam stoi Jo. Alex. Gorczyn sculpsit.
Nobl. Univ. ~~na ob~~ w środku tytuł
Annales Poloniae ab obitu Vladisl.
quarti Scriptore Vespasiano Ko-
chowski. Pod spodem ~~herb~~ mitrą Kochowskiego
po bokach tych. Wiara i męstwo
nad tytułem Orzeł pol. z ord. s. Ducha
~~pod~~ umieszczony pod baldachimem
którego szczyt ~~…~~ wsparty ~~…~~ …

An die öffentliche

Gorczyn Alek
Gaz. lit. warsz. 1822 str. 244

Klejnoty albo Herby
Państwa i Rycerstwa
1630
w Krak.

71

Kleynoty abo herby Państwa y Rycerstwa Powiatow y miast głownych Korony Polskiey y W. X. L. według obiecadła dla pamięci łacniey szey położone. w Krak. w dr. Alex. Dymowskiego. 1630. 8. str. 109.

Na stronie odwrotney do czytelnika 16cie wierszy. Od str. 3. (t. j. drugiey karty po tytule ~~nast~~) idą Kleynoty abo herby Państwa y Rycerstwa. ~~Na~~ str. 35. w środku: Tu się Herby według obiecadła poczynaią, które przezwiska swe maią. Str. 95. Tu się herby poczynaią, których się przezwiska nie składaią. ~~Na~~ str. 107. y. 108. ~~109~~. umieszczone są tylko same herby bez textu. a na str. 109 tylko tarcze. str. 110 pod obeliskiem matyce zawiera wyrazy: „Dokończenie Herbów przeszłego Gorzów" który w Gazecie lit. r. 1822 N. 42 jest opisany.

Jana Alexandra Gorczyna nowy sposob Arythmetyki. Jako się każdy prędko i łatwie może rachunki rachować. Zformowany rozmową dla snadnieyszego pojęcia w Roku 1647. w Krakowie w Drukarniey Krzysztofa Schedla. w 8ce str. 182.

Pamięć o cnotach, szczęściu, dzielności Naiaśnieyszego y Niezwyciężonego Monarchy Władysława IV z Bożey Łaski Króla Polsk.... przez Jana Alexandra Gorczyna napisana w Krakowie w druk. Stanisł. Bertutowica r. p. 1648

Joan. Georgii Sultetus ze Gorczyna [illegible]

1574. 4to. 61 fo.

...alon 1837.	27.	"	1.	4.	gr.
Razem	166	27.	13	"	"
Oprawa kosztuje	14.	20			
Ogół uczyni	181.	17.			

...rzędowi 101 złp. 3½ gr.

...para-
...ni — 500

...azem 601 złp. 13½ gr.

...oprawę 181 – 17 –

...rzędowi 419 – 16½ gr.

...1828.

...Jmuszkowski R. Ruj

...u golinionej [illegible] w Bibliot...
...naydują się umieszczone.
...rca 1838 roku.

...ne Dzikana wydziału krawiego
Ferdynand Koźniewski.

74

Zaorski wprawdzie wzmianką w Katalogu Jerzego Jonstona z r. 1703. bibl. świętokrzyskiej in Classe R. VV in 8° N. 29. gdzie Jonston ~~jakoby twierdzi, iż~~, wspomina, iż w bibl. kartezjańskiej były dwa wyd. Gorczyna z r. 1630 i 1638 dodaje nadto: 245 iż na wydaniu z r. 1653.

tyt. - druku

R. 1684. 30 marca Zgromadzeni wspólnicy w ratuszu krak. w pańskiej izbie, dokąd przybył Bractwa M. B. oraz X. Prałat P. M. Jerzy Januszowicz zaproszony. Odbyło się nabożeństwo na którem wspólnicy Komunię przyjęli. Dano im potem obiad u Hetmana, potem uwalniano rzegestra wspólników aż z ślacheckiej wsi jeden b. z Sturnicy między innemi pisł Alexander Gorczyn M. ~~[illegible]~~ Dur (sic) K. P (Acta Archiconfrat. Compass. fol. 229 recto). Gorczyn był red. Gazety w Krak.

1687 1688 jeszcze uwalniano (Grab. Starożytności w Krak.

z Regestr. Izby Pańskiej.

Gorczyn Piotr.

Kacperwdze [illegible] mieszczanin doktor Krak.

1613
1576
—
37

Jan Alex. Gorczyn.

76

~~Tab~~

Tabulatura muzyki abo zaprawa muzykalna wedlug ktorey każdy, gdy tylko a b c znać będzie, może się bardzo prędko nauczyć spiewać; y na wszelakich instrumentach to iest: na Skrzypcach, Klawikordzie, y inszey Muzyce z not grać (potem wyrżnięta na drzewie rytte przedstawiające ~~niby~~ pięciu podobny aniołow na różnych instrumentach grających a pod wyrżniętą co następuje) z różnych Autorow napisana, dla pożytku poczciwey Młodzi przez Jana Alexandra Gorczyna. ~~w Krakowie~~ cum gratia et Privilegio S. R. M. w Krakowie u Piątkowskiego Roku 1647. 8. Fol. verso Herb Zeliwa na drzewie rytty pod nim rzęd wierszy pod ktoremi W. Piątkowski podpisany. Dedykacya JM. X. Tymanowi z Starey woli Starosty.

sieniom kantorowi Tarnowskiemu ed-
pod ded. Jan Alex. Gorczyn. dalej
przed. Do czytelnika 1 karta. wszystko
wraz z tytułem zajmuje 6 kart.
Text ark. B. C. i D. kart 7. potem
kopsta od E. ark. w tabliczkach ćwiartko-
wych których jest wtóry. Całe dzieło
autor podzielił na X rozdziałów.

77

Wychodził Merk. co tydzień

O Merkuryuszu polskim jako najdawniej szej gazecie w języku ojczystym wydawanej gazecie pierwszy podał wiadomość Jerzy S. B. w Roc. Tow. N. K. T. II str. 215 – 224. Gdy atoli wiadomość ta ograniczała się tylko do XX numerów z Bibl. Uniw. kompletniejszy posiada exempl. aniżeli był p. Morsztyna p. B. w opisie użył, zatem nie od rzeczy będzie tu ~~wszerzej~~ dokładniejszy podać o nim wiadomość.

Exempl. bibl. zawiera 38 numerów ~~ktore~~ ~~kompl~~ ~~stron~~ ~~razem~~ stron liczb 288 wynoszących.

~~w jednej stro. ~~. Pismo to zaczęło wychodzić w Krakowie d. 3. Stycznia 1661. gdzie ~~od 15 numerów~~ ~~zawsze~~ na końcu każdego Nru z niejednostajnej liczby lub ponawiającej się ~~kart~~ składający się, do końca Nru 20 włącznie ciągłą str. 136. stoi wyrażone z ilu kart złożony.

w Krakowie z Kamienicy pobe-
rowskiey na Wendecie d. [1] (jako przypada) A. 1661.
cum privilegio S. R. M. od ~~nu~~
~~XXI. czyli~~ str. 149. czyli N. XXI.
ktory ~~wyprzedawany~~ od d. 23
do 30 marca zawiera i równie jak
następne odmiennym pismem jest
drukowany, ~~X~~ na końcu ~~n.~~ znajduje się
przestroga, iż warowano jest przywilejem KJM
aby żaden nie ważył się tych merkuryuszów
przedrukować, ani przedrukowanych przeda-
wać, pod winą w przywileju opisaną. A
i to powtarza aż do N. XXVII. (XVIII)
~~numerze~~ od tego ~~numeru~~ aż do N. XXVIII. wł.
potém następuje pod tenże tytuł: w Krakowie
przez (sic) Jana Alexandra Gorczyna
dnia (jako wypada) A. 1661. Cum privil.
S. R. M. od numeru XXVIII. str. 205-212 aż do końca
tojest od d. 14 maja w ostatnim podpisie ~~wyraz~~ w Krak-
owie na ~~X~~ w Warszawie zamieniono, lubo
i te numera tymsamym pismem a zatem
w tejsamej co i poprzednie drukarni
były wydawane, ~~.~~ te równie merk
znajdowały się
extraord. z czytelnika

78

Gorayn.

w Gorayski po tytule, którego brak, w mai

exempl: Dowód iawny o pierwszym

nadaniu Polskim y o początku Herbów

Kart 6. Na siodmej karcie gdzie iest ten

dowód w czterech wierszach tuiczy cytowany:

1. Wywiadszy o początku Herbów do ostawania

ich przystępuje w Gorayski

Pomnożone vol. str. 34. gdzie mówi o rzeczach

polskich

Aichinger w 1 jeden w 2. dwa. i kurty 19.
Bezformie. Nagorra. Nodusa

inne np. Alamaeni t. j. innego znaczenia.

Navaroorsorum w pen- nie mam

Donhoff w 1. nie mam.

Dulice. w 1. nie mam.

Gorayn ma str. 221. które po.

pracha ~~z tytułem Kart.~~ 7 Kart

dowodu nieherbowanych, bo dopiero

w ostatniej karta liczba 4 jest oznaczona

i odtąd aż do końca liczby idą w porządku

Arcyhowie
Bohyow
Awnickich
herb
Chodkie
wiczów
Cielathowa
Kruczyna.
Dzporag.
Drewica.
Gerreta

Wielmożny Panie Profesorze!

Ośmielam się prosić Pana Profesora o łaskawe nadesłanie mi jeszcze 25 Exemplarzy: Grammatyka polska Muczkowskiego — Z winnym szacunkiem najniższy sługa

18 11/11 45.

J. Wilcz

de Koncłcdo Gzurcki — devote
panegyri demonstrata 1677 — fol

3, Cherubin Ecclesiae antilerata
Praesidia fertas S. Thomas de A-
quino — a M. Thoma Alex Ma-
tyszko — demonstratus A. 1720
typis Coll. maj. tu obraz S. Jan
cka Jacinta r. 1666 rytý pra
Goraczna.

4 Diva Virgo Cra. Carmelitar
ex off. Schedelli 1669 fol.

5, Prospera fortuna moscowiti
w Krak. 1649. u Stan Lenc
rwskiego Bertuk i wiele innych

i

Kochany Ze[illegible]

Zyszę dnia do[illegible]

świadanie, tutk[illegible]

mienie Autor [illegible]

więi; będź tak[illegible]

których magdy[illegible]

gera. Niernan[illegible]

80

Mt. Cyli Gorczy rektor był jeszcze ar. 1669. rektorem zob. Diva Virg. Cracoviensis. w Gerceni lit. wadze 1822. str. 244.

Inscripcia Predm. karta V. folio verso.

Wielmożny Mości

Dobrodzieju!

Przy najlepszej chęci z mojej strony jeden tylko Bilet Hrabia Adam Potocki przyjął. Niemając katalogu tychże Książek obawia się, by przez nabycie tychże ilość tylko Dubletów w swojej Bibliotece nie powiększył. Wybrał sobie No. 68. Raz wydany Dobry tenże u siebie zatrzymać, a gdyby ten Projekt przyszedł do skutku, po Pieniądze do mnie się zgłosi.

Zawsze życzliwy Sługa

Dr Radziwoński

2. Stycznia
1844.

81

Goczyn

Rycina jego roboty:

1, S. Franc. rycina 4. nieg. w Warszawie.
2, S. Jan Kanty
3. N. M. Panna.
o tych trzech wspomina Zawadzki
w Gazecie literackiej, gdzie mówi
o herbarzu Goczyna.

Rznął także na miedzi do arcidzieł
rycin dawnych figury matematyczne
i ryciny rzeźbiarskie lub przedtytułowe
tabl. pokoto:

Sztuki machina exhibendo motui
perpetuo idonea. Crac. 1663 figury.
Tytuły:

1, Lachrymae parentales in obitum D. Stanisl. a Potok Potocki, palat. Crac. per M. Danielem Castelli
1667. Crac. fol.

2, Palma in celsa Dei exaltata S. Joan. Cant. ab Alex. de Konieckie Ogiński devote panegyri demonstrata, 1652 (?) fol.

3, Cherubin celsae vultu tanto praecedens ferens D. Thomas de Aquino

82

Gorczyn Alex.

Jego Rycerzy:

a) Stanisław Potocki woj. Krak. het. w. kor.
del. Georg. Szymunowic. Cracov.
sculp. Joan. Alex. Gorczyn. fol. w Parentalia Herkul.
Castelli Dan. Lachowicz parentales. r. 1667. w Krak.
rys. u Czyż. wyd.

N^{er} Xenophon

Pożyczyłem z Biblioteki **UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO**

Opera - graec. lat. ed. Thieme (Wells

volumen IV.

oprawne rycin tablic zawiérające

w katalogach bibliotecznych pod znakami K. IX. 30.

zapisane, które w takim stanie, w jakim je biorę, w czasie ustawami bibliotecznemi oznaczonym zwrócić przyrzekam.

Kraków dnia 17. *Miesiąca* Paźdz. 1844.

Muttowski

~~[...]rcih. Gorczynów znanych jest w literaturze naszej, których pisano:~~ Księgi bibliogr. T. 1. Lelewel nazywa go Gorczyna (~~Księgi b. T. 1. str. 6~~) Sołtykowicz (~~[...]~~ St. ak. str. 397) Gorczyńskim; Zaorski w swej ~~[...]~~ wiadomości ~~Jana~~ o pracach Jana Al. Gorczyna (Gaz. lit. warsz. 1822. str. 244 i następne) twierdzi, że „czyli Gorczyn a Gorczyński jest jedno nie ma na to należytych dowodów." Tenże wspomina wspólnie o Janie Alex. tudzież o Piotrze Gorczynie ~~dodaje~~, że ostatni ~~[...] Piotr Gorczyn~~ znany jest z kilku poezyj, dodaje: „Tenże Piotr Gorczyn był rektorem akad. krak." Siarczyński w Obrazie wieku panowania Zyg. III. (dzieło T. I. str. 144. 145.) odróżnia dwóch Gorczynów t.j. Piotra rymopisa i Jana, ~~k~~ o którym mówi „Sprawiedliwszy był Gorczyn Jan rymopis i muzyk a rektora zaś uniwersytetu idzie za Sołtykowiczem Gorczyńskim Piotrem nazywa." Maciejowski (Polska ~~[...]~~ pod względem obyczajów T. 1. str. 255 mówi: iż nie wie czyli Piotr G. był tym samym Piotrem Gorczyńskim, o którym Sołt. wspominał jako rektorze akad. krak.

Gorczyn

mad.

Podsie opuszczenie Brant. s. Wojciech [illegible] [illegible]

Brzeziński 12 f. u.

3½

28
5
11 5/9
9
25

19.20
5.15
7.15

7.25

84

Gorczyn Bandtkie Historya drukarni pol. T. 1. str. 256

torzy poprzedzającej pracy (jak V), to

historya lit. będziemi to niniejszy

z 40 ark. złożony i mniejszym ~~[illegible]~~

a dotejsz nowem pismem zaczynaten

ratem się, pismo stosowniejsze, pismem

bo prawie 7½ ark. ~~[illegible]~~ ostatnim.

i obszerniej mocą, składający tomem z 40

ark. i stosowniejszym pismem, druku

gdyż tekst oprócz [illegible] pięknych ark.

wstępu pięknem pismem korpus zwanem

jest drukowany, to nakoniec tomem

i dorównano [illegible] ~~[illegible]~~ jest nam

wokupami z profesor ~~[illegible]~~

85

Gwezyn

Gaz. lit. warsz. 1822. str. 244 nast.

Co innego jest Klejnoty abo Herby Państwa i Rycerstwa 1630 w Krak.

Gustav

Gust

P. M.

In Folge der Uebereinkunft zwischen den Universitäten sende ich im Auftrage der hiesigen Universität diejeni-
gen Universitätsschriften, welche Sie

[Estr. XVII 238-242; Biernacki L.: Enc. Org. X 226-7]

86

Gorczyn Jan Alexander, drukarz, rytownik, muzyk, redaktor i t. d. (Ob. Bandtkie: Rozpr. Tow. nauk. Krak. T. IV. – Ambr. Grabowski w Bibl. warsz. 1855 Tom 60 str. 68 i 1857 Tom 67 str. 770) – R. 1684 d. 30 Maja puszczony wraz z innymi na wstawienie się Bractwa męki Pańskiej, z więzy dłużników Alexander Gorczyn mieszczanin drukarz krak.

syn Piotra Gorczyna z Krakowa zapisany 1634 do Metryki Uniwersyt.

1) Herby Królestwa Polskiego. Kraków 1652. 8vo. (2 drzeworyt.)

(toż) tamże 1653. 8vo.

2) Tabulatura Muzyki abo Zaprawa muzykalna, z rożnych autorów napisana. Kraków u Piątkowskiego 1647. 8vo. str 58 i 4 tabl. ded. Szymonowi Starowolskiemu.

(w bibl. Uniw. i u Czartorysk.)

3) Nowy sposob arytmetyki. Kraków dr. Krzysztofa Schedla 1647. 8vo str. 182

4) Pamięć

Gorczyn Piotr

87

Gorcinius Petrus I. U. D.
C. Crac. et Prov. Burlae Jerusalem.

A. R. 1601. p. 251.
1606 r. d. 5 aug. petiit sibi facultatem dari Romam profi-
ciscendi juris persequendi causa, in quo libertas privi-
legiorum Academiae nostrae vertitur. Rector videns dis-
cedendi necessitatem, habens item rationem dignitatis
et senii Rdi Patris etc. facultatem concessit. A. R.
p. 302.
1576. 10 styczn. promovit Baccal. artium (Elichi
w Ef. Leon.)
1577. 15 marca ad Coll. minus vocatus (ibid.)
1584. 23. listop. na zebraniu uniwersytetu vocatur ad
collegiaturam S. Magdalenae (Sztuka prawna polsk.
dział Elichi Ef. Leon.)
1585 d. 22 czerw. obrany k. k. kr. cum invidia multo-
rum, quia juvenis et non meruit, sed inhabilita-
te majori seniorum toties praemonitorum et
assensu privatorum, ita fieri fortasse contigit
quam debuit (Elichi Ef. Leon.)

1589. commendatio hojeca. za L. Lucza bakała-
rzem (XII rector).

1580. 8 jan. wspominany jako collega min. Coll. (A. R. H. 533.)

1584 4 Aprilis literae monitionis et citationis sub sigillo officii rectoratus, anno praesenti d. 2 martii emanatis et 4 mart. ad ecclesias cathedralem et ecclesiae collegiatae s. Annae Crac. legitime executae zapozwany jako prof. Institutionum Imperialium, quatenus ex absentia plus quam annua ad suum samowolnie bez pozwolenia wydziału oddalił się, iżby powrócił pod zagrożeniem utraty rzeczonej katedry. (A.U.K. str. 601)

88

Gorinius Petrus A. m. Iur. Baccal.
Coll. min. Collega. Iuris D. r. 1585.

1580. Concl.: Actu rect. (p. 4)

1581. ~~electus~~ vocatus ad Instit. Iustin. lectionem 26.
Ianuarii /: Concl. p. 341./ Can. Cr. ex Gorskim

1583 r. zapowiedziany przed rektora o to, iż przeszło roku
bez pozwolenia, oddalił się od obowiązków /A. R. p. 60./

[Estr. XVII 246] o–

Petrus Gorcinius Bac. Jur.

1581 26 czerwca vocatus ad Institutionem Justiniani lectionem jako senior Bursae Juristarum /: Concl. Univ. pag. 341:/.

1584 23 listopada praebenda in eccl. S. Mariae Magdal. concessa est V. Mag. Artium et Baccalaureo Juris Pontificii Petro Gorcinio propter labores philosophicos dum esset collega minoris collegii et in Institutionibus Imperialibus manendo in bursa Jurisperitorum longo tempore susceptos. /: Concl. Univ. pag. 356:/

1585 jako prof. prawa obrany kanonikiem kat. krak. po śmierci Jakuba Górskiego /: Concl. Univ. p. 360:/

1580 30 sierp. jako Coll. minoris Collega /: Concl. Univ. p. 331:/

1579 przyjęty ad facultatem (philo. ?). Jakoż w liber diligentiarum wydziału filozoficznego zapisano: Petrus Gorcinius a. 1579 d. 10 octobr. ad facultatem susceptus.

1616. 22 junii obiit Petrus Gorcinius.

90

Gorinius Petrus. Mag. Ar. I. Pont. Lic.
I. U. D. C.C. r. 1613 po raz czternasty rektor

1584. 23 listop. Praebenda in Eccl. s. Mariae magd. concessa est ei propter labores philosophicos dum esset collega minoris Collegii et in institutionibus imperialibus nanendo in bursa jurisperitorum longo tempore susceptos. /Concl. 356:/

1585. 22 czerw. obrany k. k. kr. po śmierci Górskiego.

1576 jako magister artium /L. K. p. 482:/

umarł 22 czerwca (?) 1616.

Gorcinius Piotr.

Po śmierci Jakóba Górskiego (27 maja 1584. r.) wybrano na kanonika krak. fundi Karniów Piotra Gorziniusa cum invidia multorum, quia et juvenis erat, et nondum meruerat, sed id factum est inhabilitate illorum, qui ipso superiores erant et aliquoties admoniti se non emendarunt, ideoque ascensu privati sunt. (Rad. Annales).

92

Petrus Georgii de Gorczyno
Dioec. Posnan. 1567 commat
oett. wpisany w matrykule (str. 45)
1586 prowizor rel.
Phil. et [illegible] I. Can. crac.

Gorczyn wojew. kal. ob. pow.
[illegible]; parafia [illegible]
rob. Dziś Księgi Cranow. Car-
melitana gdzie na tej pisz [illegible]
na str. 70.
Ogród fratkowy [illegible] 1673
fol. ?? str. 40
mylnie jest Sołtykowie
napisa Gorcinius.

~~[illegible]~~ 1585
1567
18
26 94.

Cracau.

Piotr Goraczyn.

Wizerunek stróżów Katarzyny Koreckiey dyalogiem wystawiony w Krakowie 1618 przez Piotra Goraczyna. /: cf. Maciejowski Polska T. I. 257.: Bibliot. warsz. 1843 listopad 320 strona

Petrus Valentini Ulanowski de Goracin zapisany w matrykule 14 Octobr. 1606.

Joannes Petri Goraczyn dioec. Crac. 1635 com acft. pag.

tylko tu napis. dioec. Crac.

Gorczyn Piotr.

Starczewski w Obr. w. Zyg. III. Lwów T. I. str. 144 i 145. z jednej dwał wo-bił rzymopisa, którego nazywa Gorczynem i Gorczyńskiego, prof. który jako nowi-kraz był rektorem akad. populari.

—

a wydał napisał:

My jedni tobie chwałę niebojętą
Nam się Stawiąc wspólnie pamiętą:
Że nas bezpieczni uczyli dla pamiątki
Zostawiają na zawsze

str. C.ij

str. B.ij wspomnieć.

[Estr. XVII 242-3; Bernacki C: Enc. Org. X 225-6]

Gorczyn Petrus filius Georgii Sculteti, Collega minor, Dr. Jur. Canon. Crac. + 18 Junii 1616.
– Baccal. Art. 1575. – rektor Akademii Krak. od r. 1586 czternaście razy

1) Zelus Korony Polskiej na złe dzisiejsze obyczaje przez Piotra Gorczyna wydany 1618. (b.m.) 4to 3 ark. (wierszem) kart 14.

ded. Marcinowi Laskowskiemu instygatorowi Kor. u.

2) Łzy świeżo smutne Podola 1618.

3) Thren albo lament więzniów tatarskich. 1618.

4) Poean to jest Wdzięczne pienie Sam. Koreckiego 1618.

5) Żałosnego a mężnego pożegnania Katarzyny Koreckiej. Kraków druk. Skalski 1618.

Gorczyński Antoni

Goreczyński Antoni

Fil. Dokt. i Prof.

1723 5 feb. Senioratum scholae N. Corp. Christi resi-
gnat. /. A. R. n. 75./

97

Gorczyński Antoni

Wszystko jak się stoji i pisze Gorczyńskiego w r. 1847 z notami Monasterii u Predom do wydawy przez siebie pism zebranych w War. 1825. st. 2.

Zbiory zamiar. str. 12.

[Estr. XVII 243; Enc. Org. X 227]

Gorczynski Antonius Phil. Bacal. fact. 1718, Mgr Art. 1719

1) Vesuvius flammis amoris divini ardens d. Simon Lipnicius in conventu Stadomiensi PP. Bernardinorum panegyrica oratione demonstratus A. 1718 d. 18 Julii. Cracoviae typis Ignatii Antonii Hebanowski. fol. K. 9. ded. Carolo Stanislao principi Radivilo M. D. L. cancellario... Teol. 5328.

2) Dolor ordinum academicorum ex fato ~~[illegible]~~ Alexandri Phil. Doct. consignatus. Jaroszyński (Cracoviae, 1721. fol. typ. Franc. Cezary. Paneg. 376.

[Estr. XVII 243-246; Enc. Org. X 227]

Gorczynski Aquilinus Michael
ord. Canonicorum regularium Lateranen. S. Salvatoris, Dr. Jur. et Theol. professus Cracov.

1) Via caelestis Philosophi b. Stanislai Casimiritani demonstrata. Cracoviae, typ. Universit. 1693. fol. Hist. 4152. Teol. 5312.

2) Żywy wzór apostolskiej doskonałości b. Stanisław Kazimierczyk światu wystawiony. Kraków, w dr. Akademick. 1702. 4to. k. 5, str. 164 i rejestr.
(autor czerpał z dzieł łaciń. Martini Baronii 1609, polsk. Krzysztofa Łoniewskiego r. 1617, i wreszcie: pana Ranatowicza 1660)
(toż) (przerobione): Cnotliwy i cudowny Żywot wielkiego sługi bożego B. Stanisława Kazimierczyka..... naostatek przez x. Wojciecha Grabowskiego światu r. 1763 przełożony. Kraków druk. Akad. 1763. 4to. str. 134. Hist. 3042.

3) Zrodło troiste nabożeństwa z trojakiego Bractwa: literackiego Najśw. Sakramentu, Pięciu Ran Chrystusa Pana, Zwiastowania N. P. Maryi na Kazmierzu przy Krakowie w Kościele parafialnym Bożego Ciała xx. Kanon. reg. Congreg. S. Salvatoris Lateranen. Kraków 1703. 8vo.

– (toż). Wydanie nowe. Kraków wytłoczono u Z. J. Wywiatkowskiego 1862. 8vo str. VIII. 289. 4. Teol. 424

– (toż). Wydanie nowe. Kraków w druk. W. Jaworskiego, 1870. 12mo str. 364. 4. Teol. 425

4) Respirium viatorum in solitudine spirituali. Cracoviae, typ. Nicol. Alex. Schedel. 1704. 8vo Teol. 426.

5) Joannes de Nigra Valle ord. Praemonstr. in Ordinis Canonicorum regul. S. Augustini, Congregationis S. Salvatoris Lateranensis Genealogiam dilucidatus, et per Canonicos Congregationis Cracoviensis amplia:tus, luci publicae reostensus. 1707 (s. l.) fol. Hist. 4029.

Górecki Hieronim (+1614)

Hieronymus Gorczycki I. U. D.

S. Annae Praepositus.

1606. A. R. p. 297.
1612. A. R. p. 429. Porównaj Hieronymus Gorzycki
umarł 1614. ibid. p. 462.
1602 in praeposituram S. Annae per Univ. electus (: Archivum Univ. Lib. N. 265 p. 276 :)
1603. A. R. str. 263.
Musiał on być Krakowianinem, bo w aktach rektorskich pod r. 1614 na str. 462 występuje w otrzymanych po nim legatów ~~siostrzeńca~~ córka Anny ~~Anna~~ legitima coniux Ioannis Rozycki, artificis et civis Crac. i Marcin Mogilecz, lanius et civis Crac. nepos olim Hier. Gorczycki ex eadem sorore Sophia. (: A. R. str. 461 :)

M. Hieronymus Gorzycki A. M. J. U. D.
Rzymski doktor prawa.

1588. obrany notaryuszem uniwersytetu. (Concl. 373)

1597. (spółcześnie Janem Porzimskim w Rzymie u-stawił) a tego roku z Uniw. krak. ad respondendum facult. jurid. przypuszczony (Synopsis Statutor.) odpowiadał d. 12 lutego t. r.

[Estr. XVII 266-7; Sobieszczański F. N.; Estr. Org. X 286-7] 102

Goritius Simon Pilsnensis

1) Simonis Goritii Pilsnensis: Elegiae duae. Altera illustrium heroum Cameneciorum a Camieniec et Olesko gesta continet; - altera in laudem generosi Christophori Glovae scripta. (s. l. et a. - circa 1569) 8vo K. 12. - (Druk u Siebeneychera).

Ded. Alberto, Joanni et Stanislao Cameneciis fratribus. W elegii 1ej opisuje czyny Kamienieckich, których ród wywodzi od Henryka Moskorzewskiego, który od zamku Kamieniec koło Krosna przezwał się Moskorzewskim. - Jest tu Epitaphium Annae a Coscielec conjugis primum Joannis Kamieniecki, postea Sebastiani Żorawiński (36 wierszy eleg.). - Druga elegia do Stanisława Głowy h. Jelita sekr. Król. - Na końcu epigrammata. - Na początku wiersz Vigilantii Gregorii Samboritani, na pochwałę autora.

2) Panegyricum Simonis Goritii Pilsnani de diva Anna matre Virginis Mariae Carmen. Cracoviae in off. Matthaei Siebeneycher 1568. VI Kal. Augusti 8vo K. 20 - Ded. Vigilantio Gregorio Samboritano Collegae Majori, Prof. ordin. S. Theolog. Canonico S. Annae, amico suo S. Goritius Strzezoviae VII Cal. Augusti 1568 - Są tu i wiersze Samborczyka. +

3) Orthographia Simonis Goritii Pilsnensis ab autore revisa et castigata. Cracoviae in off. Stanislai Szarffenberger 1576. 8vo K. 22. - ded. Jacobo Gumovio civ. crac. notario. - W końcu wiersz Valentini Vidaviensis.

+ inna edycya: - Institutionis Orthographiae. Cracoviae in off. Nicolai Scharffenberg 1568. 8o K. 24. - Ded. Andreae Pograbio Pilsnensi... Strzezoviae VI Cal. Augusti 1568 (Wierzbowski II No 1442)

4) Querimonia ecclesiae Christi sponsae, authore Simone Goritio Pilsnano. Cracoviae apud Matthaeum Siebeneycher 1567. 8vo K. 20 - ded. Valentino Herburt episcopo premisl-

Jest tu wiersz na herb Herburta przez Andreas Pograbius Pilonen. — S. Goritii Carmen gratulatorium rev. Martino Licconi praeposito tarnoviensi, Maecenati suo (elegia) = Pictura Reipublicae nostrae per Andream Cricium archiep. gnesn. expressa (wyjątek z dzieła: Religionis et reipublicae Querimonia) — wiersze Andreae Pograb. Pilonen., Stanislai Marennii.

5) Ad Petrum a Posnania Cracov. in Polonia, Vilnen. in Lithuania ecclesiarum Canonicum, archiatrum regium reverendum ac doctissimum virum Elegia. Cracoviae apud Scharffenberg. (s. a.) 4º (Janoc. I. 106)

6) Simonis Goritii Pilsnani Maecenates. (s. l. et a.) (1573?) K. 8. — herby drzeworyt. i pod niemi wiersze — na tytule 8 wierszy na pochwałę autora przez Andr. Tri. (cesius) Sec. Reg. Są tu wiersze a) Nepowron. Frant. Crasinius episc. crac. b) Habdaniec. Martinus Białobrzesius ep. Camenecen. Abbas Clarae Tumbae c) Rawicz. Erasmus Dembinius decanus crac. d) Nepowron. Stanislaus Crasinius archidiaconus. e) Nałowina. Petrus Praerembius praepos. Cracov. f) Roża. Martinus Izdbenius Ruscius scholasticus. g) Prawdzic. Albertus Brudinius custos. h) Korczakowie. Sbigneus Ziolconius Canon. Crac. i) Jastrzębiec. Nicolaus Baesius. k) Junossa. Lucas Podosius. l) Zomian. Jacobus Ploniconius. m) Łabędź. Joannes Volscius. n) Lilium. Petrus Posnanien. Doctor Physicus (ręka trzymająca lilję z dewizą: Lilium ut spinis sic virtus arduis non laeditur. D. P. — C. C. — P. S. F.) o) Lilium (bez herbu). R. D. Martinus Pilsnanus Theologus. p) Seliga. Stanislaus Samotulinus Vica. et. Poem: (herb: słońce księżyc, krzyż, i litery S. S.) na końcu wiersz:

S. S.

Ultimus es numero, sed factis primus amicus:
Parce, loco patris tu mihi semper eris.

7) Napominania potrzebne i zbawienne, których wszyscy plebani w Kujawskim i Pomorskim biskupstwie przy świętości kościelnych sprawowaniu używać mają. W Krakowie wdruk. Szarfenbergera 1569. 8vo (ob. Karnkowski Stan.)

8) Są jego wiersze w: Gregorii Vigilantii Samboritani Elegiae et epigrammata. Cracov. 1566. 4º, tegoż Carmina 1571 i 1568 = w Amicinus Staniss. Carmen gratulatorium in coronat. Henrici 1574 = w Basaeus Albert. 1570 = Karnkowski Stan.: Constitutiones synod. Vladislav. 1572. 8º —

Ob. Janociana I. 91 — Janocki: Nachricht II. 58 Wiśniewski VI. 320. — Bentkowski I. 621.

z Górki

Clemens de Górka D. D.

1472. rektor akad. 1. Concl. Univ. p. 23. 1479 p. 29
1487 w aktach biskupich wspomniany T. III. fol 375 r.
jako d. d. praedicator polonorum ecclesiae parochialis s. Mariae Cracoviae.

z Górki [illegible] Enc.Org. X 239 104

M. Nicolaus de Gorki.

1474. A. Episcop. fol. 95 v.

Gorkowski Jacobus Simon de Gorki
Dr. Phil. in Acad. Cracov. Poeseos Prof. 1717
herbu [coat of arms] – Bacal. 1714.

1) Hyperion ab angulo in caelo academico d. Joannes Cantius miraculorum gloria refulgens, in Cathedrali Posnan. Basilica panegyri demonstratus A. 1717 d. 24 Octobr. Typis Collegii Posnan. Soc. Jes. fol. K. 9. (orat.)
ded. Andreae Gorkowski dapifero ploen. pătruo.

z Góry Andreas

4 Góry

Andreas Góra D.D.

1485. (Comt. 35.) Decr. Doct.
r. 1480 Mag. Andr. de Gora rector scolarum S. Mariae in Cracovia (A. Rect. p. 271.
1490 provisor et senior in bursa Longini A. R. p. 446.
w konkluzyach kollegium większego na str. pod r. 1497 na str. 39. czytamy wypatek z uchwał uniwersytetu z czasu kiedy on był rektorem, tam nazwany Venerandus Pater Dominus Andreas Gorra de Mikołajów Decret. Doctor, Archid. Curzel. Canonicus ac Rector almae Univ. Crac.
R. 1490 był profesorem wraz z Jędrzejem z Kożia na J.C.D. Stanisławem Zawadą, Stanisławem z Brzezin, Maciejem z Kobylina wszyscy teologii professorowie, także Jędrzej z Łabiszyna, Piotr z Alkuza J.C.D. Jan z Stanisrewic Licent. i Pag. Jan z Oświęcimia i Jakub z Gostynina.-
Umarł r. 1520 20 augusti eximius ac nobilis dominus Mgr. Andreas de Gorra, Juris Pontif. doctor et Can. Crac. ecl. volatis altar ijustus Simeon in fenio ad Christum petiit (: Regestr. supellectilis N. 69. p. 40. ~~dasa~~ legował kollegiumowi dwa bardzo piękne rozkruchany stoliczka (tj. pultacanes). nadto na sufit w lektoryum teologów legował

60 ff., quibus paucis appositis pictura et rosis inauratis ornatum est. (: tamže :) Takéž dvacíti Tyček (: rob. tamže :)

M. Gorra Andreas de

Professor Universitatis.

1492. 19 Julii Kardynał Fryderyk wydał na niego jakiś wyrok, jak się pokazuje z następującego wspomnienia: Xi. Szlachetka virum (...) se et esse laudatissimum et dignissimum, parentibus et patria Leopoliensem et catholica in fide natum, innocentem nec in uno iota contra (...) DD. Protestantes peccasse, nisi forsan hoc sibi pro peccato repetent, quod decretum quoddam contra turbatorem pacis quendam magistrum Gorra per fridericum Card. ac Ep. Crac. die 19 Julii a. 1492 latum ex actis consistoria 19 Julii a. 1492 latum ex actis consistorii extractum publice ex ambona relegit et illud ad notitiam deduxit, quo exasperati Protestantes eidem maculam suspicionis haeresis impegerunt. z Arch. Regestrum Szyllerthi lib N. 69 str. 967 Porównaj w dziejach Uniwersytetu pod r. 1657 i 1658 ustęp o wyborze Rektora

Rzekom drn

–9 zł. wziąć za 25 zł

94. ark.

9. 20,
2. 20
2. 20
2. 20

15 f 4

Andreas de Gorra

archidiac. Curzeloviensis. D.D.

1495.

1501 w Konkluzyi jako brany prawnik do rady wyzna- cie akademii z Sewerynem Zayfrethem zaproszony przez Uniwersytet oraz z Jakobem de Sercifsow.

1504. 1507. 1508. ~~offic~~ 2 blat. przed.

1510 wspomniany jako artium et juris pontific. doctor [Concl. Univ. p. 76.] Can. Eccl. Cath. Crac. in castro et Archid. Czesl.

r. 1512. 17 stycznia był wraz z Mikołajem Mikosem z Krakowa przez uniwersytet wyznaczony, aby czu- wali nad majątkami zmarłych księży bez testamen- tu, ut perquirant intestatos morientes ~~xxx~~ cle- ricos et sacerdotes et a sex eorum, qui vide- bantur magis utiles et pinguiores successive mortuis, bona derelicta acceptent. etc. (zob pod r. 1512. w Historyi)

r. 1515 był rektorem i w Konkluzyach pisano Andreas Gorra de Mykolayow. D.D. archidiac. Curzelov. Can. Eccl. Cath. rector communit. hyemali- uersi gymnasii Cracoviensis rector]. Trispanow. 1535. p. Concl. 14. 139. Jak kiedy umarł? Zdaje się że jeszcze tego roku niejest, ale tu tylko do ustawy za jego rektorstwa Dwatujq. – Umarł on dnia 20 sierp.

] Concl. Univ. p. 97

1520 r. /: z notatek Łuk. Noakowskiego R. XI. 3. /
Zob. też nagrobek w Łętowskiego Katalogu i td.

109

Gorra

1389. ale to tylko obcy.

W rękopiśmie Gorra super Mathaeum AA. VII. 3. na pierwszej karcie folio verso stoi: Hunc librum comparavit Martinus Stanislai dicti Sarnosce filius et a. D. 1389 itd. a na końcu na przedostatniej karcie fol. recto: Expliciunt dicta Gorre super Matheum per Martinum Stanislay dicti Sarnoscew (sic), concivis Gnesnensis, capitalis Polonie civitatis praga nobilissima Bohemie civitate comparata anno domini millesimo trecentesimo octuagesimo nono, XXII. die mensis Junii in die sancti Viti martiris preclarissimi.

N^er^ Demosthenis Opera latine

Pożyczyłem z Biblioteki **UNIWERSYTETU JAGIELLONSKIEGO**

Basileae fol.

oprawne w rycin tablic zawiérające

w katalogach bibliotecznych pod znakami
zapisane, które w takim stanie, w jakim je biorę, w czasie ustawami biliotecznemi oznaczonym zwrócić przyrzekam.

Kraków dnia 29 *Miesiąca* Lipca 1841

Heller

z Góry

110

Joannes de Gorya

Archid. Cracov.

1497. A. R. p. 622.

M. Petrus Gorliński

1616. 26 sierp. gdy mu się podała sposobność udania się do Francyi prosił rektora uniw. żeby go uwolnił od przysięgi po otrzymaniu stopnia z uniwersytetowi uczynionej, którą zobowiązał się do dwuletniej pracy w uniw. jeżeli go dla słusznych przyczyn nie uwolnią. A że już rok pracował, zatem rektor mając wzgląd na jego słuszną prośbę, i jego niedostatek uwolnił go i pozwolił na wyjazd, ne postmodum deterius quid eam illi contingat sine provisione Cracoviae degenti.

(A. R. p. 585.)

Górski Antoni Stanisław herbu Ślepowron Dr Filoz. i Prof. w Akademii Zamojskiej, kanonik zamojski, proboszcz w Turobinie 1739 – r. 1740 Dr Praw i Prof był rektorem Akademii Zamojskiej 1740, 1741 i 1745, 1746. – Będąc professorem teologii w Zamościu, został r. 1744 d. 22 Paźdz. w Krakowsk. Uniwersytecie Drem ob. Praw. R. 1723 został w Akademii Zamojskiej Dr Filozof. – r. 1755 był proboszczem w Hrubieszowie i plebanem w Wojsławicach.

1) Argumentum in forma debitae gratitudinis festivo cytharae applausu dum Artium liberalium magisterii et Philosophiae Doctoratus licentiam conferret Mathias Pawołowicz S. Theol. Doct. Universitatis Procancellarius, secuturis aetatibus prolatum. Typis Universitatis Zamoscensis 1723, fol. k. 7.

2) Laurea litteraria litterariae Sarianae Palladis. Anno 1732 (1723) fol. 3 ark. (Powinszowanie Józefowi Kozierowskiemu Prof. Teologii imienin)

3) Artykuł po łacinie opisujący stan Akademii Zamojskiej i prace Profesorów takowej (w Leipziger Neue Zeitungen von gelehrten Sachen auf das Jahr 1749 pag. 211.)

4) List do Józefa Załuskiego referend. kor. opisujący opłakany stan Akademii Zamojskiej. (Ob. Łukaszewicz: Historya szkół II str. 113–114)

Górski Jakub I.

113

M. Jacobus Górski Coll. maj.
J. U. D. Can. Ploccensis
1557. Archid. Gnesn. Crac. Ploc. Canonicus

1562. cf. Recepta.
1563. d. 12 listopada uniwersytet dał mu pozwolenie do wyjechania do Włoch na lat trzy. Na tejże sesyi prosił o przyjęcie do lekcyi ~~mojej~~ dyalektyki przez siebie wydanej, aczkolwiek jej ubiegający się o stopień bakałarza, tak ci, którzy jej u którego z profesorów słuchał, tak mu do stopnia służyła jak i ~~Grammatica~~ Dialectica Caesarii. Przychylono się jednomyślnie, si modo nullus in ea fuerit per revisores a facultate artistica deputandos deprehensus error (Concl. p. 242.
r. 1569. 25 januar. proboszczem św. Floryańskim obrany.
r. 1571. 12 stycz. obrany profess. novor. jurium et datus est illi locus prior ad beneficia et habitationes et immediate post doctorem Joannem Turobinensem, consentientibus et concedentibus etiam ultro prioribus ingressu videlicet M. Jacobo Molitore juris licentiato et ordinario lectore et M. Martino Radomski ~~jur.~~ baccal. et lectore novor. jur. Collegii jurisperitorum ~~collegii. Czyta tylko nie inny Górski?~~ (Conclus. p. 264)
r. 1573. Vicecancellarius Universitatis (Ibid. p. 292.)
1576 r. przez franc. Krasińskiego bisk. krak. mianowany, trzeci raz rektor.
1580 r. [z obchodzeniu, iż Górski pomoże uniwersytetu

[30 sierpnia

o urlop z warunkiem, iż jeśliby się wolne jakoby był
obrany o zdarzyć mu mogące wakanta starać uni-
wersytet przychylił się do jego życzenia ze względu:
Quoniam praedictus Doctor Jacobus Gorscius semper
privatim et publice legendo, scribendo, officia unive-
rsitatis sustinendo, professioni diligenter intendendo,
bonum commune ipsius graviter et fideliter pro-
movendo, bene et multipliciter meritus est.

/: Conel. 330:/

r. 1581 wśród rar. rekt. wspomniany jako archidia-
kon gnieźnieński /: Conel. 341.

1582. d. 3. sierp. obrany k. k. Krak. /: Conel. Univ. p. 344:/

1583. d. 2 wrześ. wybrany do poselstwa do króla Stef.
z Głuchem i Foxiaszem w celu przedstawienia stanu Uni-
wersytetu co do fundacyi /: Conel. p. 346.

1585 r. umarł 17 czerwca 22 czerwca. /Conel 360/

1583 15 czerwca introductus in ecclesiam B. Vir-
ginis. Praesentatus a S. M. Regia ad Archipresby-
teratum ejusdem ecclesiae, quam introductio-
nem absens per procuratorem accepit /: Ghili
Ex. Leór]. 1584. 2 febr. in vesperis et postridie
in divinis officiis pontificalibus uti incoepit
/: ibid:/. Tenże sam Górski, bo go nazywa d. P. D.
Canonicus et Archipresb. Cracov. in solemnita-
te purificationis Mariae a primis vesperis in-
cipiendo in Eccl. B. M. V. pontificali habitu officia
celebravit /: Lenie Lamie:/

Górski Jakub Mag.

1551. za obelgę i potwarzanie Pawła z Mogilnicy w bursie filozofów mieszkającego ucznia, publicznie i głośno w obecności seniora i uczniów powinien go przeprosić według sądu rektorskiego. (A. K. p. 284.)

1574. jako S. D. w Stoble bawiący, jest wezwany do powrotu przez Uniwersytet (A. K. p. 468.)

1577. otrzymuje pozwolenie od rektora na wyjazd do Torunia i do Prus (A. K. p. 493.)

Zob. o nim Jocher T. II N. 2907 i 2909.

115

Jacobus Gorski Joannis

ex districtu Lowensi, can. plac. porta Archid. gnesn. S. R. M. Secretarius, to dopisano, a inna ręka dodała: Eloquentissimus vir perpoit multa.

Zapisany w Matrykule Univ. 1542 r. com. aest. — Syn Jana. Zob. matrykułę str. 195 II

W dedykacyi dicta de generibus dicendi do Padniewskiego wzmiankuj VI. Kal. Maii 1559 e Collegii minori Piotra Myszkowskiego swym mecenasem nazywa.

Górski umarł d. 27 maja 1584 roku.

Górski Jakub.

O nim Albertus Siepscius w dedykacyi swoich Annota-
tiones in M. T. Ciceronis Divinationem in C. Verrem
e Jacobi Gorscii praelectionibus et aliorum commen-
tariis collectae Crac. ex off. Mathiae Garvolinij
1585. 8. do Jędrzeja Batorego kardynała mówi, że był
vir de omnibus literis optime meritus, et qui ad excolen-
das et ornandas Musas, fato quodam nostro, natus videtur.
Szczególniej na uwagę zasługują jego lucubrationes sive Com-
mentaria, quae in orationes Verrinas <u>senex</u> luserat, quae stu-
diose, diligenter ac summo cum labore iudicioque conscripta
apparent. fol. V verso.

Görski Jakab versio Herbart

Neque diutius falso honore ut gaudeat, curabimus: ac ut voluptatem, si quam contra nos scribendo perceperit, nostra contra legendo amittat, operam dabimus.

Görski Jacobus.

117

Górski Jakób I [Estr. XVII 259-263; Sobieszczański F.M. i Enc. org. X 274-279]

118

Górski Jakób z przydomkiem Szeliga, herbu

Nałęcz, urodz. r. 1525 w ziemi liwskiej na Mazowszu. Z powodu niedostatku trudnił się w młodości uczeniem dzieci. R. 1542 przybył do Akademii Krak. Zostawszy Bacal. i Doktorem Filoz. był professorem od 1555 w Kolleg. mniejszem, od r. 1560 w Kollegium większem. R. 1571 został Drem Praw i prof. R. 1571 Piotr Myszkowski bisk. płock. mianował go Kanonikiem i Kaznodzieją przy katedrze płockiej. Niektórzy piszą że był archiprezbyterem od r. 1583 P. Maryi (w Pełnej). R. 1565 zwiedził Włochy i Neapol. – R. 1578 wrócił Górski z Płocka do Krakowa, gdzie objął katedrę prawa, pełniąc kilkakrotnie urząd rektora i podkanclerzego uniwersytetu. Zostawszy kanonikiem Katedr. Krak. 1582 umarł 1585 post Trinitatis

1) De periodis atque numeris oratoriis libri duo. Cracoviae ex officina Matthaei Siebeneycher 1558. 12º K. 52 ded. Petro Miscovio Scholastico Cracov. (autor ubolewa w przedmowie, iż z powodu biedy za młodych lat zmuszony był żywić się uczeniem dzieci; że za młodu chodził do szkół gdy w nich panował średniowieczny scholastycyzm i barbaries – de lana caprina concertantes" – trzymał się zaś głównie dzieła Jana Sturma) – Na początku wiersze łacińskie na pochwałę autora przez Stanisława Warszewickiego, Andrzeja Gostinius, Macieja Rożeń. (Sign. A-Giij) autor był wtedy już professorem w Collegium Minus. – Dziełko na swój czas doskonałe.

2ª ed. Secunda editio. Cracoviae ex officina Matthaei Siebeneicher 1575. 12º Kart nieliczb. 95 (Sign. A-Diij i A-Tiij) ded. Joanni Chotkiewicz Comiti in Sklow et Mysch, Castellano Vilnen. Archimarsalco Litvaniae, Capit. generali Samogitiae, Livoniae administratori... Joannes Vielogorscius, ex Collegio minori 1575

(innym był Stanisław Górski Kan. Krak. herbu Bogorya)

(teolog i prawnik)

+ d. 17 Czerwca 1585 pochowany d. 27 Czerwca Archidiaconus gen. Canon. crac. Ploc.

Górski był sekretarzem Król. – z powodu rozruchów 1578 i 1581 bronił akademii przed Królem – przyczynił się głównie do rozkrzewienia nauk humanistycznych w Akademii Krak. – wspierał młodzież. Wiele dzieł obcych wydał własnym nakładem.

(Cf. Simon. Simonidis Naenia funebris de morte Jacobi Gorscii. Cracoviae 1586. 4º K. 8.)

Wydawca który był professorem retoryki w Collegium minus, pisze że mu powierzył to drugie wydanie sam Górski, o którym powiada: „homo ad excitandum „in Sarmatia studium eloquentiae, fato quoddam geni„tus cuius laboribus ac vigiliis infantia multum re„pressa, barbaries pene depulsa est." – ~~[illegible]~~ Jan Chodkiewicz strawił młodość na dworze Karola V, który mu nadał herb. – Ta druga edycyje już jest rozszerzona i przerobiona. – Na końcu wiersze na pochwałę Gorskiego przez Jana Białogorskiego. – na odwrocie tytułu herb Chodkiewiczów drzeworyt.

2) Jacobi Gorski De generibus dicendi liber adolescenti dicendi studioso opus et utile et necessarium. Craccoviae, apud Matthaeum Siebeneycher 1559. 12º kart nieliczb. 87. (Sign. a – cij i A – L 5.) Ded. Philippo Padnevio decano Cracov. procancelario regni Pol. ... Jacobus Gorski e Collegio minori 1559. Na czele są wiersze łacińskie na pochwałę autora przez Petrus Royzius Maureus, Stanislaus Warssewiczki, Albertus Vedrogowski, Vinglerus Apollo Vratislaviensis, Mathias Plocensis, Benedictus Herbestus, Mathias Leopolitanus, Martinus Glicinius Pilsnensis, Andreas Gostinius, Andreas Tricesius, Gasparus Pridman Glogoviensis.

(Wierzb. p. 41 Nº 186 ma kart 15 i 64 (czyli 79)

3) De figuris tum grammaticis, tum rhetoricis, Libri quinque, nunc recens aediti. Cracoviae in officina typographica Matthaei Siebeneycher, 1560. 12º kart. 18 (tytuł. przedmowa) str. 430 i k. 4 (Elenchus, Errata) ded. Joanni Łowczowski abbati tinecensi (herbu Gryf) ... u którego Gorski w czasie powietrza bawił na zamku w Tyńcu. – Gorski r. 1560 należał

(Wierzb. p. 44 Nº 201)

już do Collegium majus. – Na czele wiersze na pochwałę autora przez Gregorius Macer, Mathias Leopoli. Valentinus Vitkovius Cantius, Joannes Visnaeus, Mathias Ploensis, Benedictus Herbestus, Valentinus Rosarius (Rożanka), Lucas Skarzinski, Albertus Vedrogovius (pewnie uczniowie Górskiego).

4) Jacobi Gorscii Disputationis de periodis contra se a Benedicto Herbesto, (Si Dijs placet) Neapolitano, editae, Refutatio. A. D. 1562 (sine loco) 8o. kart 8 (tytuł i dedyk.) i 88. Ded. Philippo Padnevio episc. crac. ... Gorscius e Collegio Maj. Cracoviae – Na końcu: Epigrammata discipulorum (na pochwałę autora) jako to: Laurentius Goslicki, Martinus Podoski, Paulus Goslicki, Andreas Jakimowski, Joannes Jakimowski, Nicolaus Vichorowski, Joannes Gorski nepos, Albertus Poplawski, Stanislaus Przasnisensis. – Samo dziełko zawiera ostrą krytykę i sarkastyczną przygane Herbestowi, który, lubo był uczniem Górskiego, poważył się wystąpić publicznie przeciw Górskiego dziełku o Periodach, co sobie Gorski za wielkie ubliżenie i zniewagę poczytywał. Wspomina Gorski iż Stanisław Sokołowski, Rożanka, Gostynski byli jego uczniami. – Herbesta zowie Osłem dardanskim (Asinum Cumanum), Księciem Neapolitańskim – wyśmiewa Herbesta Computum – mówi że Herbest dla tego umknął do Skierniewic, aby wśród młodzieży niedoświadczonej sam jeden wydawał się luminarzem. – Cała ta recenzyja pisana zbyt ostro i uszczypliwie. – Dziełko najrzadsze z pism Górskiego. – Jan Kochanowski (w Elegiach p. 141) przyznał zwycięztwo Górskiemu nad Herbestem.

1a ed. Dialecticae artis commentariorum libri decem 1563. Cracoviae ap. Siebeneycher 8vo str. 1015. (?)

(logika poprawiona) czystym stylem łacińskim wyrugował scholastyczną łacinę, zaszczepił smak do literatury klasycznej i humanizmu)

5) Jacobi Gorscii Commentariorum Artis Dialecticae Libri decem. Lipsiae in officina Voegeliana (bez r.) 1563. 8o str. 1015 i 6 ded. Andreae Praeczlavio decano posnan. scholastico cracov. custodi ploczens. (herbu Glaubicz czyli Karp leżący) .. Jacobus Gorscius. Crac. ex Acad. Cal. Febr. 1563 – autor posługiwał się pismami Joachima Perionius, Joannes Sturmius, Jacobus Carpentarius, Antonius Maioragius, Rudolphus Agricola, Petrus Ramus, Bartholomaeus Viotus, Jodocus Vilichius, Joannes Caesarius, Caelius Curio, Philippus Melanchton. – Przedmowę do tego dzieła napisał Melchior Ludovius (gdzie ubolewa, iż się niektórzy niesłusznie rzucają na Górskiego – pewnie tu ma na myśli Herbesta) – dalej wiersze na pochwałę Górskiego Joachima Kamerariades (po grecku) – na końcu: Joannis Bedricii ad Jacobum Gorscium praeceptorem suum Elegia – gdzie mówi o Górskim:

Te per difficileis casus tendisse: nec unquam
Taedia, vel curas pertimuisse graveis
Anteq; inauditas nostris maioribus arteis,
Primum Sarmaticis enucleasse scholis.
Scilicet de vanis teneramq abduxisse iuventam
Artibus, ad Musae nobilioris iter.

Jacobi Gorscii Praemunitio adversus insanum dogma Christiani Francken Deum unum in substantia, trinum in personis blasphemantem et Christum mediatorem Dei patris et hominum explodentem. Cum Praefatione ad Reverendissimum D. Andream Patricium Nidecki Episcopum Vendensem nominatum. Cracoviae 1584. 4to apud Lazarum. K. 14.

<u>Gorski</u> Jakób Szeliga syn Jana ur. 1525 w ziemi łuckiej – r. 1542 przybył do Akad. Krak. – r. 1542 został Baccal. potem Mgr. Art. r. 1551 został Dr. Praw – po r. 1559 został Archipresbyterem P. Maryi – r. 1565 wyjechał do Włoch – Kanonik Katedr. Krak. od 1582 † 1585 post Trinitatis (Ob. Simonides Simon: Naenia funebris. Cracoviae 1586. 4to Kart 8) Ob. Bohomolec Franc. w Orzechowskiego Żywot i śmierć Jana Tarnowskiego. Warszawa 1773. 8o)

Kanonik płocki, archidyakon gnieźn. i płock., od 1569 proboszcz w Korczynie

Stanislai Hosii Cardinalis Warmiensis Epistola elegans et pia, ad quendam Juvenem magnificum. Cracoviae A. D. 1562. – 8o. K. 8. ded. Venerab. Simoni Ługowski canon. posnan. ... Jacobus Gorscius. Cracoviae e Collegio Major. 1562 .. i na herb Ługowskiego (Junosza) 6 wierszy Alberti Wedrogovii. — Gorski wydał z rękopisu ten list datowany: Viennae d. 3 Martii 1561. Początek: Dolenter admodum accepi.

Apologia (D. Jacobi Gorscii) pro Academia Crac. publice in renunciandis novis Magistris dicta, A. D. 1581 d. ii m. Martii, (una cum Paraenesi ad Professores eiusdem Academiae. Cracoviae in offic. Apud Lazarum 1581. 8o. 3 ark. czyli Kart 23 (Sign. A – Fij.) (~~pisma tego nie posiada Bibliot.~~ ~~Krak.~~ ded. Stanislao Karnkowski archiep. gnesn. ... Joannes Lazari Januszovius.

(z powodu burzy: nia Brogu 1578 i 1581 które szlachta przed Królem przypisywała Akademii wpływowi i swawoli młodzieży szkolnej)

(Obacz Sołtykowicz p. 320 – Jocher I Nr. 1237 pag. 241 i pag. 327)

(: Gorski broni w tej mowie akademii – Gorski był wtedy rektorem – Powodem pisma było zabójstwo dokonane na studencie akad. krak. Gadomskim r. 1581. Gorski słusznie dowodzi że zepsucia i niesforności ówczesnej młodzieży winna nie akademia, lecz wzrastający nierząd w kraju, upadek wiary, i religia i złe przykłady ojców. – i ubolewa nad ubóstwem Akademii Krak.)

D. Jacobi Gorscii Orationes gratulatoriae, apud Sereniss. Regem Poloniae Stephanum Batoreum, diversis temporibus habitae, quatuor. His adiuncta est in Calce quinta, ad Illustrissimum et Magnificum D. Joannem Zamoscium Cancellarium Regni etc. Cracoviae A. D. 1582/: in officina Lazari 1583. na końcu :/ 4to Kart 32. (A - H iij)
(Po dedykacyi do Króla Stefana datowanej ex Collegio Juris consultorum następują mowy: 1/ i 2) gdy Król Stefan po wojnie moskiewskiej wrócił do Krakowa. 3/ podczas nabożeństwa w Kościele S. Floriana w obec uczniów Akademii gdy odebrano wiadomość o zwycięstwie nad Moskwą. (1582) 4) gdy Król ze Lwowa wrócił do Krakowa (1578) 5/ do Jana Zamojskiego gdy po wojnie moskiewskiej wrócił na starostwo do Krakowa. (1582) (w bibl. Krak.)

1e ed. Coloniae 1570. 8vo

Jacobi Gorscii Pro tremenda et veneranda Trinitate adversus quendam Apostatam Francken, falso appellatum Christianum, Apologeticus, sive Antichristianus. Coloniae apud Maternum Cholinum 1585. 8o. K. 32. str. 414 na odwrocie tytułu wiersz na pochwałę autora przez Andreas Eumorphus (t. j. Schoenpeus) Glogoviensis - ded. Stephano Bathoreo regi Pol.... J. Gorscius ex aedibus Studii Cracoviensis 1584. - przeciw Christianowi Francken z Niemiec, exjezuicie który bawił w Lublinie i w Krakowie, gdzie z Alcyatem i Walentym Gentilis, Blandratą, otworzył szkołę i gdzie wydał bezbożne dzieło: „Praecipuarum enumeratio causarum, cur „Christiani cum in multis religionis doctrinis mobiles sint et „varii, in Trinitatis tamen retinendo dogmate sint constantissimi." (na Zarkach) w którem powstaje przeciw Trójcy Św. bo był Antytrynitarzem - zbija go Górski wziąwszy sobie za przykład Orzechowskiego który Chimerę przeciw Stankarowi wydał. (w bibl. Krak.)

~~Jacobi Gorscii ...~~

Gorskiego przedmowy w Orzechowskiego pismach: Chimaera, Listy, Fidelis subditus; w Callimacha Oratio i t. p. - wydał Miscovii Petri Oratio (na powitanie Króla Henryka) Cracoviae 1574. 4o.

Górski Jakób (ur. 1525 + 1585)

umarł jako J. U. Dr. Archidiakon. Gnesn. Canon. Crac. Archipresbyter S. Mariae Crac. Professor Universit. Crac., Procancellarius et 8es Rector + 1585 d. 17 Junii, – pochowany w katedrze krak. (Ob. Sołtyk Monumenta p. 103) – r. 1570 został kanonikiem płockim i kaznodzieją katedr. tamże; r. 1585 zrezygnował z tej kanonii.

Ob. Morawski Kazm.: Jakób Górski, jego życie i dzieła (w Rozprawy Wy. działu filologicznego Akad. Umiejętn. Krak. Tom XVII r. 1892)

1) Jacobi Gorscii Praelectionum Plocensium liber primus, sive de Baptismo recens natorum. Coloniae apud Maternum Cholinum 1572. 8o. Kk. 105. (Wierzb. p. 71 No 319 ma mylnie str. 206)

Ded. Petro Miscovio episcopo Plocensi... Jacobus Gorscius Can. Ploc. Plociae, II Calend. Octobr. 1571.

(Autor zostawszy wraz z Stanisławem Słowskim kanonikiem i kaznodzieją przy kościele katedr. płockim, miewał te wykłady dla księży w Płocku. – Tu powstaje przeciw nowokrzceńcom)

2) Jacobi Gorscii Praelectionum Plocensium liber secundus sive de Mediatore. Cracoviae apud Maternum Cholinum, 1580. 8o. Kart 17 i str. 222. (w bibl. Uniw. defektowy, u mnie cały) (Wierzb. p. 86 No 383)

Ded. Stephano Batoreo regi Polon.

(głównie przeciw Stankarowi pisane, broniąc bóstwa Chrystusa)

3) Jacobi Gorscii Praelectionum Plocensium liber tertius sive de pastore. Cui in calce Oratio Stanislai Socolovii De vestitu Haereticorum et fructu Haereseon adiecta est una cum Documentis parochis et omnibus in munere ecclesiastico versantibus necessariis. Cracoviae cura et impensis D. Sta. Carn. Cuiavien. episcopi. In officina Lazari excussus 1580. 8o. K. 12 i 170

Ded. Stanislao Karnkovio episc. Vladisl. J. Gorski, Cracoviae e Collegio Iurisconsultorum 1579 Calend. Sept.

(Wierzb. p. 92 N. 411)

4) Jacobi Gorscii Praelectionum Plocensium liber quartus De usu legitimo Sacrosancti Eucharistiae Sacramenti sub altera specie. Sive Deprehensio erroris eorum, qui Ecclesiam Romanam eo nomine accusant, quod communionem sub specie panis tantum populo dari antiquitus solitam, approbaverit et retineat. Coloniae, apud Maternum Cholinum, 1582. 8º str. 237. ded. Annae Reginae Poloniae
(przeciw Luteranom.)

5) Jacobi Gorscii Praelectionum Plocensium Liber quintus Sive de lapsu et restauratione, iustificationeque hominis. Coloniae, apud Maternum Cholinum, 1583. 8º K. 19, str. 592.
ded. Petro Dunin de Wola episcopo Plocensi.
autor pisał to dzieło będąc już bardzo chorym w Krakowie – Górski był w Hiszpanii, wspomina że słyszał jak rozsądzie Wolskiego chwalono

(Wierzb. p 110 Nº 490)

6) Jacobi Gorscii Animadversio sive Crusius. In theologos Wirtenbergenses, sua Acta et scripta apud Patriarcham Constantinopolitanum iactantes, et Stanislai Socolovii operam in aedenda Ecclesiae Orientalis Censura calumniantes. Coloniae, apud Maternum Cholinum, 1586. 8º K. 4, str. 346. ded. Nicolao Firley castellano Biecensi ... J. Gorscius Cracoviae Calendis Maij 1585. – dalej: In Symposion Tubingensium Andreae Schonaei Glogoviensis Epigramma (wiersz) – Obrona dzieła Sokołowskiego: Censura orientalis ecclesiae.

7) Rada Pańska to iest iakich osob Pan każdy wybierać sobie ma do rady swoiey przez Fryderyka Furiusza Ceriolę napisana po hiszpańsku a przełożona z włoskiego po polsku przez X. Doktora Jakoba Gorskiego. Kraków w Łazarza (Januszowski) 1597. 4º, k. 182 (pośmiertne)
ded. Stanisławowi Garwaskiemu [illegible] ... Jan Januszowski 1597.

Index errorum aliquot Thalmudici operis! Cracoviae 1569. Ded. Paulo Valdiano

8) Okazanie kilku błędow z Talmutu żydowskiego. (po polsku i po łacinie) (1569) (J. Łukaszewicz)

Jacobi Sadoleti Oratio de emendandis vitiis Curiae Romanae. Cracoviae, 1561. 8° z przedmową Gorskiego i mowami Samuela Maciejowskiego i Piotra Gamrata.

Stanislai Orichovii Chimera sive de Stancari funesta Regno Poloniae secta. (Cracoviae) 1562. 4to z przedmową Gorskiego

Stanislai Orichovii ad Jacobum Uchanicium Cuiav. episc. Fricius sive de Maiestate Sedis Apost. Cracoviae 1562 . z przedmową Gorskiego, który wydał wiele pism Orzechowskiego, Callimacha i t. p. (Stanisław Orzechowski)

Dissertatio Laurentii Siradiensis (Philosophi super Disputatione periodica Gorskii et Herbesti in diatriba antisophistarum Cracoviensium. Cracoviae, 1563. 8° ma to być pismo Orzechowskiego za Górskim, który go wydał i Mikołajowi Jasieńskiemu staroście luboszańskiemu przypisał. Górski)

Petri Miscovii Oratio qua Regem Henricum Cracovia ingredientem nomine ordinum Poloniae excepit. Cracoviae, 1574. 4to z przedmową Górskiego do Pawła Głogowskiego dziekana płock.

In Synodo episcoporum

Philippi Calimachi Florentini de contributione cleri polonici Oratio. typ. Lazari Cracoviae 1584. 4to K. 12 ded. nuncyuszowi i Kardyn. Albert. Bolognetti.... Jac. Gorscius

Orationes 4 quibus post confectum bellum Moschoviticum pacem ad Zapole factam Regi Stephano gratulatus est... Jacobus Gorscius.... quibus adjecta est ...quinta ad Joannem Zamoscium 1582. Cracoviae 1583. 4to

Tranquilli Andronici Dalmatae ad Optimates Polonos Admonitio. Cracoviae, in off. Lazari 1584. 4to str. 53 ded. Stanisławowi z Górce wojewodzie poznań.... Górski

Stanislai Orichovii Fidelis subditus sive de institutione regia libri duo. Cracoviae, in off. Lazari 1584. 4to str. 2. 89 cum praefatione Jacobi Gorscii. (1° edyt. wydał sam Orzechowski 1549)

De figuris tum grammaticis tum rhetoricis libri V. Cracoviae 1560. 8°

Oratio Jacobi Gorscii Rect. Acad. Crac. gratulatoria apud Joannem Zamoscium Regni Pol. Cancel. a bello Moscovitico revertentem et possessionem praefecturae Cracoviae arnentem habita. Cracoviae 1582. 4°. Kat 4.

Jacobi Gorscii Orationes gratulatoriae apud Regem Polon. Stephanum Batoreum diversis temporibus habitae. His adiuncta est quinta ad Joannem Zamoscium Cancell. Regni. Cracoviae in Off. Lazari 1582. 4to (Sign. A–H.)
Paneg. 939.

Pro tremenda et veneranda Trinitate adversus quendam Apostatam Franken falso appellatum Christianum, Apologeticus seu Antichristianus. Coloniae, ap. Maternum Cholinum 1585. 8v.
Teol. 4569.

Jacobi Sadoleti de emendandis Curiae Romanae vitiis, Samuelis Maciejowski Petri von Gamrat ep. Crac. Orationes. Cracoviae 1561. 8°.

Górski Jakób (ur. 1525 + 1585)

List Jakuba Gorskiego Profes. do Andrzeja Przetaws: kiego dziekana poznań. scholastyka Krak. (w Wyznanie wiary Stanisława Orzechowskiego w Piotrkowie na synodzie, przełożone przez Hieronima Krzyżanowskiego 1561. 8vo.

J. Gorsii: Index errorum aliquot ex innumeris stultitiis blasphemiis et impietatibus thalmudici operis collectus, ex secundo libro Bibliothecae sanctae Sixti Senensis extractus. Cracoviae, Lazarus Andreae excud. 1569. 4to. K. 12 (z przekładem polsk.) ded. Paulo Vadiano filio Hectoris civi crac. — Okazanie kilku błędow z Talmutu żydowskiego.

(Stanislai Orichovii Chimaera. 1562 4to K. 8. 1. 1015 (ded. Andreae Przetawski decano (Wierzb. p. 57 N.o 229) Posnan scholastico Crac. .... J. Gorscius, Cracoviae XVII Cal. Maii 1562

Epistola de oratione Aurelii Lippi Brandolini Judicium. Cracoviae Kal. Junii 1561. (Ciampi I. 138)

Petri Miscovii Oratio qua regem Henricum Cracoviam ingredientem excepit. Cracoviae 1574. 4o. — ded. Paulo Glogowski decano ploc.... J. Gorski.

Listy Stan. Orzechowskiego. (1561 w Krakowie) 8vo. z listami Jak. Górskiego. K. 93. ded. Lectori... Jacobus Gorski, Cracoviae Cal. Maii 1561.

Pydlovii Melchioris Oratio pro rep. et religione ad Magistratum Poloniae. (Cracoviae) 1562. 8o. K. 16 (cum praefat. ~~Gorsii~~)

Aurelii Lippi Oratio de Passione Domini apud Pontificem Max. die Parasceves habita. Cracoviae Lazarus Andreae impressit, 1561. 8vo ded. Stanislao Gorski canonico eccl. Cracov.... Jacobus Gorscius, datum ex aedibus Collegii maj. Acad. Crac. Calendas Junii 1561. — na końcu epigrammata Andreae Gostinii, Alberti Vedrogovii, Seb. Felstinii, Mathiae Plocensis. — Jest to przedruk z dawniejszej edycyi pułtuskiej — z dodaniem przedmowy Gorskiego.)

2a ed. ... Cracoviae Lazarus Andreae impressit 1568. 8vo K. 24.

(Wierzb. p. 66 No. 299)

Stanislai Orichovii Fidei catholicae confessio Pietricoviae in Synodo edita 1552, XVI Febr 1561 in Synodo Warszaviensi confirmata. Cracoviae, Lazarus Andreae impressit 1561. 8o K. 32.

(Wierzb. p. 79 No. 220)

ded. Andreae Przetawski decano Posnan.... Jacobus Gorski, Cracoviae pridie Cal. Septembr. 1561.

2a ed. Coloniae apud haeredes Arnoldi Birckmanni 1563. 8o K. 28.

Stanislai Orichovii Ad Jacobum Uchanicium Cujaviae episc. Fricius sive de maiestate Sedis Apostolicae. (b. m. i r.) 8o K. 12. 90.

Ded. Nicolao Wolski episc. Cujav. ... Jacobus Gorski.

Stanislai Orichovii: Fricius sive de majestate Sedis Apostolicae 1562.

ded. Nicolao Wolski episc. cujav.

Jacobi Gorscii Disputationis de periodis contra se a Benedicto Herbesto (ut Diis placet) Neapolitano editae, refutatio. Anno Domini 1562 8° (K. 8 i 88) (w dedykacyi do Filipa Padniewskiego (bisk. krak.) mówi: Quadriennium est.... cum librum de Periodis et numeris oratoriis edidi, qui ita toto hoc tempore in manibus hominum versatus est ut reprehenderetur ab nullo, ab omnibus probaretur. Ecce autem subito Benedictus Herbestus et ut ille vult Neapolitanus exstitit, qui et in nomen meum et in eum librum publice inveheretur: ac me in periodorum praeceptis describendis multum errare clamaret cum ante non solum in praelectionibus apud auditores sed etiam scriptis suis vehementer illa praecepta mea approbare seque ad dicendi rationem excolendam eis et excitatum et adjutum testari soleret." Gdy widział że Hebest w tej szkole w której wiele pracował Gorski dla niego robi insidias i że to nie robił z zamiłowania prawdziwego nauk tylko z osobistej złośliwości aby mu podkopał sławę mianowicie w swych Komentarzach nad listami Cycerona ~~wyzwał~~ najpierwód go Górski prywatnie napominał a gdy to nie pomogło na publiczną dysputę wyzwał (chodziło Gorskiemu o reputacyją w innych akademiach) gniewa się, że go doktora starego Skierniviciannus paedagogus (bakałarz skierniewicki) z wstydem akademii publicznie łaibi. Wyzwał Górski Herbesta na dysputę, lecz się ten nie stawił: więc naukę jego akademicy potępili. Herbest udał chorego, nie chodził na prelekcyje, i wtedy xiążkę napisał i wydał (mówi że się uczniowie własni śmiali z Herbesta przeciw Gorskiemu; aby akademia nie ponosiła dyshonoru przez Herbesta odpowiada mu Gorski; wzywa Gorski Padniewskiego Filipa za sędziego, Herbest zaś Stanisława Maciejowskiego kasztelana sandomirsk. Scholastica controversia ta, mówi, że miała być, mówi że Kochanowski Jan (z Andrzejem Crajovio Kancler. Andreas Patricius, Paulus Stemporius) był dworzaninem Maciejowskiego) Ex Collegio Majorum Crac. Calend. Maji Herbest był wtedy xiędzem, wykładał Katechizm, był kaznodzieją – mówi że się z nim obszedł po faryzeuszowsku – między żakami małemi szydził z Górskiego, mówiąc, że Górski nie warto by mu Hebest odpowiadał; o nazwie neapolitanus mówi: „Dibaphus iste sui nominis quo te adornas, quo strumas tuas ignorantiae tuae tegis.. Jeżeliś neapolitańczykiem chcesz być zwany, naśladuj Włochów, a nie bądź bakałarzem skiermiewickim. – Herbest chełpił się z dzieł wydanych ... princeps neapolitane... Górski odbył najprzód prawośną dysputę z Herbestem; na drugą dysputę nie stawił się Herbest: więc Górski miał mowę, na której słuchacze „agnoscerent te eum esse qui revera sis et te cum tibi pellis leonina detracta esset: non Ciceronis alumnum ejusque eruditionis

intimum: sed asinum Cumanum atque spolio Ciceroniani nominis tectum suo eruditionis vero insidiatorem ac vanae gloriae venatorem agnosceret." Herbest po drugiej dysputacie Gorskiego... jus jurandum interponebas: te nihil nisi pro veritate doctrinae, pro utilitate communi, pro ornamento Academiae dicere... obiecywał na to przysięgę, że to nie była osobistość i nazajutrz Kommunię przyjął na prawdę tego ... habe tibi Neapolitanam istam eloquentiam: vale cum tua Neapoli ista quam vel sus rostro suo suffoderit, fundamentisque everterit; nascantur ista non vulgaria tibi tuisque apud ~~xxxx~~ te novaque praecepta: nos veterum vulgaria sequemur: atque non a tua Neapoli Sarmatica, merces artium ac dicendi invehi in nostram academiam: sed Roma et illa Neapoli Itala curabimus.

Górski Jakób II

Gorski Jakób II. z r. 1651.

W pamiętniku u Temb. p. 231. napisano o nim:

Jacobus Gorski homo ambitionis maximae, nec pro fortuna corporeque animos gerens, summa fastigia per scelus petiit et sceptra invasit potius, quam suscepit. Saevus in famulum, saevus in studiosos et impetu spiritus ac asperitate vocis similis interfectoro. Natus in subterranea cellarii specie in morem cuniculi erupit in altum, nullo merito, sed quia ardens et factionibus aptus. Ignarus juris, non orator, non poeta, rudis aeque ac stolidus, mente non capaci sed praecipiti, et cum retractat nihil, omnia percurrenti.

O jego rektorstwie zob. notatki pod r. 1651.

Umarł 1652 sine ullo antecedente morbo, e medica potiuncula sibi ab Joanne Jonski praeservandae sanitatis gratia ordinata, quae tantopere in obeso corpore humores commoverat, ut iis post mortem etiam ex cadavere per omnes meatus effluerent. /Rad. Ann./

W r. 1616. 7. listop. oświadcza się z gotowością udania się do Poznania na prof. z warunkiem, ut suo in loco et ordine vocetur in minus collegium, junior ne illi praeferatur /: Acta rect. p. 592:/

1638. wymieniony jako professor Institutionum iuris civilis Justiniani. /: N. 34. Inscriptionum str. 172:/

Górski Jakób II.

d. 14. Martii 1652 non citra pestis suspicionem moritur Gorscius in rectoratu Academiae morte subitanea. (W tym czasie grasowało po wietrze w okolicy). Sepultus in ecclesia SS. A. in qua et altare Corporis Christi et Canonicatum erexerat ante fata.

127

Gorscii Jacobi, Magistri. Quaestio de erroribus visionis in Acad. Crac. publ. ad disput. proposita. a. 1621. die martii 22. H. 14. Crac. ap. haeredes Jacobi Sibeneycher. 1621. 4. brak. dedyk.

a. 1625. Gorski vocatus ad S. C. Collegium facti faciendis (Rad Ann)

[Estr. XVII 263-4]

Gorski Jakób Dr. (Ob./) Praw i Prof. w Uniwer-ytet. Krakow. urodz. w Krakowie 1585 + d. 14 Marca 1652 (aet. 67) (Ob. Jocher Nr. ~~7312~~ 7371.) (herbu ✠ t. j. Księżyc i Krzyż) Ślepowron Śleliga przed r. 1621 uczyt postany od Akademii w Lubrańskiego Collegium w Poznaniu – r. 1629 został licencyatem prawa i r. 1624 profesorem Novorum Jurium – r. 1624 Senior Contubernii Jurisperitor. – r. 1626 został baccal. prawa. Umarł 1652 jako Profesor Praw, kanonik krak. katedr. od r. 1642 Kustosz WWSS, protonotariusz apost., Rektor Akademii +1652 d. 14 marca mając 67 lat, peste grassante – pochowany d. 25 Marca 1652 w Kościele WWSS. (Ob: Stażyc Albertus: Lugubris lessus. Cracoviae 1652. 4to.) Baccal. Art. 1612 – Mgr. Art. 1615 – Collega minor 1621. – Senior Contubernii Jurisperit. 1624. – r. 1642 zrezygnował probostwo w Mszanej – miał zatargi z biskupem. r. 1642 został kanon. katedr. krak.

1) Quaestio de erroribus visionis publice ad disputand. proposita A. 1621 d. Martii. Cracoviae apud haeredes Jacobi Sibeneycher A. 1621. 4o. K. 4. ded. Francisco Zaierski brestens. praeposito, sandomir. archidiacono (z optyki tezy)

2) Quaestio de foro Clerici. pro licentiatura in Utro: que Jure obtinenda... ad disputandum propos. A. 1629 d. 28 Martii: Cracoviae typ. Matthiae Andreovien sis. 4to. K. 4. ded. Andreae Łukomski canon. crac. vladislav. sandomir.

3) Quaestio de immunitate ecclesiae...... Cracoviae ~~per Matth. Łomian[?]~~ 1634. 4o. (Ob. Nayma: nowicz Jacobus) (Ob. Jocher Nr. 7371

4) Quaestio de precio in contractu emptionis et venditionis ad disput. propos. d. 25 Junii 1624. Cracoviae ex offic. typogr. Francisci Cesarii. 4to k. 4. ded. Joanni Frach Gninski episcopo Ennensi archidiac. posn.

5) Quaestio de vi et effectu praescriptionis dum J. U. Baccalaur. renuntiabitur ad disputandum proponenda. d. 4 Septembr. Cracoviae ex offic. typogr. Matthiae Andreoviensis. 1626. 4to k. 4. ded. Sigismundo Branicki de Rusca canon. crac.

6) Quaestio de alienatione rei emphyteuticae, pro licentiatura in Utroque Jure obtinenda publice ad disputandum propos. A. 1629 d. 15 Febr. Cracov. typis Matthiae Andreoviensis. 4to k. 4. ded. Erasmo Kretkowski canonico cracov.

Górski Kazimierz

Dialekt. in clas. nowodw. prof

1741. 13. marca seniorem contub. phil. mianowany /: C. U. p. 242:/

1748. 11. wrześ. wspomniany jako Coll. minor /: C. U. p. 367:/ i tegoż roku obrany seniorem bursy prawniej. będąc poprzednio seniorem bursy jagiell.

1752. 13 marca obrany dyrektorem kolonii pinczowskiej będąc Coll. minor i contub. Jagell. senior /: p. 520:/

umarł będąc dyrektorem kolonii pinczowskiej /: p. 583:/ r. 1754

1742 jako Contubernii Philosophorum senior. /A. K. str. 909:/

Górski Stanisław (+1572)

[Biernacki C.: Enc. Org. X 271-274]

1519

Górski Stanisław herbu Bogoria ur. 8 września 1489 w Płockiem, kształcił się w akademii krak. później we Włoszech w teologii i prawie. Zrazu piastował urząd sekretarza u biskupa Piotra Tomickiego podkancl. koron. i pisarza w królewskiej nadwornej kancelaryi oraz notariusza publicznego, r. 1533 otrzymał probostwo w Płocku i kanonię w tamtejszej katedrze. Następnie został sekretarzem królowej Bony i kanonikiem katedr. krak. Umarł w Krakowie d. 12 marca 1572 mając 84 lat. Górski zebrał: a) Philippi Callimachi de Thedaldis Florentini Opuscula. b) Akta rządowe z czasów Zygmunta I od r. 1493 do r. 1548, tak zwane: Acta Tomiciana które licznie z dodatkami różnemi przepisywane były. Akta Tomiciana pod tytułem: Epistolae, legationes, responsa et res gestae Sigismundi I Regis Poloniae et M. D. L. dochowały się w 3 co do objętości i podziału odmiennych redakcyjach:

A) Pierwsza redakcyja tak zwany Codex Sapiehanus w bibliot. hr. Edwarda Raczyńskiego (wzięty za podstawę drukowanej edycyi przez Tytusa hr. Działyńskiego) składa się z 17 jednostajnych tomów (od r. 1493-1548) i z 18tego dodatkowego tomu, który był własnością Radziwiłła Mikołaja marszałka w. x. lit. a który obejmuje sprawy pruskie od r. 1509-1535. – Rozkład tomów tej redakcyi następujący:

I Tom.	R. 1462. 1493–1512,	Kart 345,	dokumentów 203		
II "	" 1513–1516	"	619	"	309
III "	" 1517–1519	"	~~[illegible]~~ 415	"	343
IV "	" 1520–1522	"	442	"	436
V "	" 1523–1525	"	434	"	379
VI "	" 1526–1527	"	500	"	455
VII "	" 1528–1529	"	505	"	473
VIII "	" 1530–1531	"	390	"	315
IX "	" 1532–1533	"	425	"	413
X "	" ~~[illegible]~~ 1534.	"	334	"	304
XI "	" 1535–1536	"	569	"	579
XII "	" 1536–1538	"	448	"	150
XIII "	" 1539–1540	"	644	"	405
XIV "	" 1541–1542	"	662	"	355
XV "	" 1543–1545	"	506	"	192
XVI "	" 1546–1548	"	553	"	234.

XVII " { Epistolae Romam scriptae ~~[illegible]~~ " 524 } Tom suplementowy.
{ Epistolae commendatiae Regis Pol. et Tomicii " 334 }

Exemplarz ten w skórę oprawny, z herbami Sapiehów, ma najlepszy text bez błędów.
Exemplarz drugi w XVII tomach w posiadaniu X. Radziwiłła przewieziony z Baru do Królewca, dziś nie istnieje. Wzmianka o nim Janociana III p. 149.

B) Druga redakcyja, tak zwany Codex Karnkovianus oprawny w pergamin z herbami Górskiego r. 1568 – przed r. 1603 należał do biskupa Karnkowskiego Stanisława – ma najwięcej dat i najlepszy chronologiczny porządek. Jest kilka exemplarzy, lecz niema całego zbioru kompletnego tylko pojedyncze tomy. Cały zbiór obejmował 27 tomów (to jest 24 tomów aktów i 3 tomy suplementów. – Jeden exemplarz kompletny, który do Królewicza Karola Ferdynanda należał ma być w Petersburgu. (Tad. Ks. Lubomirski: Przegląd polski Rok IV Zesz. 10). – Drugi exemplarz z herbami Górskiego niekompletny jest rozpierzchnięty

jako to: Tomy II. X. XIV. XXIII są w Kórniku u Działyńskiego; Tomy III w Bibl. Uniw. Krak.; Tomy V. VII. XX w Bibl. Ossolińskich we Lwowie; Tom XIII w bibl. Zygmunta hr. Czarneckiego w Gogolewie; Tomy XIX i XXVII w bibl. Czartoryskich w Paryżu. — Trzeci exemplarz z herbami Andrzeja Opalińskiego marszałka w. kor. (+1593) pozostał tylko w Tomach II. IX. XIII. XIV. XVIII w Kórniku u Działyńskiego — Czwarty exemplarz obejmuje różne Tomy w rozmaitych odpisach i XVII w. u różnych osób: jako to: Tomy I (Odpis z Opalińsk. exempl.), III, V, VII (Odpis z Opalińsk. exemp.) IX (Odpis z Opalińsk exempl.), XIII, XXIII w Korniku u Działyńskiego; Tomy I. XIII (w dwoch exemplarzach), XIV, XX w bibl. Czartoryskich w Paryżu; Tom I. w bibl. Uniw. Warszaw.; Tom VII w bibl. Tarnowskich w Dzikowie; Tom IX w bibl. Raczyńskich w Rogalinie; Tomy XII. XVIII i XIX w bibl. Krasińskich w Warszawie; Tom XIII w Lipsku; Tom XVII w Bibl. Ossolińskich we Lwowie.

Rozkład tomów tej redakcyi drugiej:

I Tom R. 1506 – 1511 (Kornik, Paryż, Warszawa)
II " 1512 – 1513 Kart 362 dokum. 418 (Exempl. Karnkow. Kornik) – Kart 325 dokum. 391 (Exempl. Opalin. Kórnik)
III " 1514 – 1515 " 364 (Kraków, Kórnik)
IV " ?
V " 1519 – 1521 " 440 " – (Ossol.)
VI " ?
VII " 1524 – 1525 " 399 " (Ossol.) (Dzikow)
VIII " ?
IX " 1527 " 220 " 215 (Korn. Rogalin)
X " 1528 " 327 " 368 (Korn.)
XI " ?
XII " 1530 (Warsz. Krasińsk)
XIII " 1531 " 209 " 185 (Exempl. Karnkow Czarnecki) – Kart 210 dokum. 180 (Exemp. Opal. Kórnik) (Lipsk, Paryż 2 exem)
XIV " 1532 – 1533 " 404 " 454 (Ex. Karnkow. Kórnik) – Kart 396 dokum. 472 (Ex. Opalin. Kornik) (Paryż)
XV " ?
XVI " ?

(Lwów, Ossol.)

Tom XVII Tom R. 1536–1537
XVIII " " 1538–1539 Kart 340, dokum. 213. (Ex. Opalin. Kórnik) (Krasińskich Warsz.)
XIX " " 1540 " 262 " 214 (Ex. Karnk. Paryż) (Krasińskich Warsz.)
XX " " 1541 " 198 – – (Ex. Karnk. Lwów) (Paryż)
XXI " " ?
XXII " " ?
XXIII " 1545–1547 " 255 " 183 (Ex. Karnk. Kórnik i 2gi Kórnik)
XXIV " ?
XXV " ?
XXVI " ?
XXVII " Statuta regni Pol. 1532 Kart 191 (Ex. Karnkow. Paryż.)

C) Trzecia redakcyja, jak się zdaje po śmierci Stanisława Górskiego z jego papierów przez krewnego Jakóba Górskiego sporządzona w XIX tomach in folio. Jeden exemplarz oryginalny był w Bibl. Uniw. Krak. lecz r. 1777 brakowało w nim I i IV Tom; r. 1777 wypożyczony przez Stanisława Augusta do Warszawy (Janociana III. 151) dostał się najprawdopodobniej do Petersburga, gdzie jest Tom XVII-ty. – Drugi exemplarz w różnych odpisach istnieje pojedynczemi tomami po różnych bibliotekach.

Rozkład tomów tej redakcyi trzeciej:

I Tom ?
II " ?
III " ?
IV " ?
V " R. 1524–1525 stron 479, dokum. 301 (w Kórniku)
VI " " 1526–1527 " 980 " 463 (w Kórniku)
VII " " 1528–1529 " 703 " 461 (w Kórniku)
VIII " " 1530–1532 " 1082 " 516 (w Paryżu u Czartor.)
IX " " 1533–1534 stron 627 " 500 (w Paryżu u Czartor.)
X " ?

XI Tom. R. ? – Epistolae Petri Tomicki episc. Crac. et Reg. Pol. Vicecancel. promiscuae scriptae, str. 360, dokum. 340 (w Paryżu u Czartor.)

XII „ R. ? – Epistolae Sigismundi I reg. Pol. et Petr. Tomicki ep. Crac. Vicecancel. de sacerdotiis Romam scripta, str. 536, dok. 507 (w Paryżu u Czartor.)

XIII „ R. ?, Epistolae reg. Sigismundi I et Joannis Dantisci oratoris regis, str. 506, dok. 256 (w Paryżu u Czartor.)

XIV „ R. 1536, str. 287, dok. 1536 (w Paryżu u Czartor.)

XV „ R. 1535–1540, str. 412, dok. 359 (w Paryżu u Czartor.)

XVI „ R. 1540, str. 819, dok. 287 (w Paryżu u Czartor.)

XVII Tom ? – – (w Petersburgu, w ces. Bibl. II-XIII N. 145)

XVIII Tom ? ?

XIX. Tom, R. 1547–1548 str. 216, dok. 97.

Jako dopełnienia do Acta Tomiciana, służyć mogą Górskiego Bruliony, z których najważniejsze i najobszerniejsze:

Rok 1514–1515 (w Korniku)
a) „ 1544–1545 (w Kórniku)
„ 1546–1548 (w Korniku)

b) „ 1536–1545 (w Paryżu u Czartor.)
„ 1539–1540 (w Paryżu u Czartor.)
„ 1540–1543 (w Paryżu u Czartor.)

W tych 6 Tomach Brulionow jest dużo prac własnych Stanisława Górskiego: Commentarii, Acta conventuum, Annales, Epistolae, Vitae. – Gorski zbierał akta aż do r. 1549 (czyli ... 1548)

c) Prócz tego istnieją jako dodatki do Górskiego: 1) Philippi Callimachi de Thedaldis Florentini sub Casimiro III atque Joanne Alberto Regibus in Polonica agentis opuscula autografa (znajduje się w I Tomie
d) Acta Tomiciana Codex Sapiehanus) 2) De bello inter Sigismundum I Pol. reg. et Albertum marchionem Brandeburg., de pace inter eos composita, De Duce in Prussia creato, De Luteranismo exploso ac castigato Rok 1509–1535, kart 384, dok. 232 (Autograf Stanisł. Górskiego, darowany Radziwiłłowi marszałkowi litew.) (w bibl. Raczyńskich w Rogalinie)
d) R. 1508 – 1536. Epistolae 300 et poëmata 600 rev. Krzyckiego archiepisc. Gnesn. (Mscr. w Bibl. w Kórniku.)
e) Autografy pojedynczych listów Górskiego, są w Bibl. w Kórniku.)

Ob: Kętrzyński W. Dr Stanislaus Górski Canonicus von Plock und Krakau und seine Werke b. m. 8o str. 13. (Odbitka z Altpreussische Monatsschrift, herausgegeben von R. Reicke und E. Wichert. VIII Band 1871 Heft 5-6 pag. 541–553.) Sfgr.
Kętrzyński W: O Stanisławie Górskim kanon. płock. i krakow. i jego dziełach. (Odbitk. z Roczn. Pozn. Towarz. przyj. nauk. Poznań 1871 Tom VII.) 8o maj

Gosiikowski Wojciech

1728 jako Coll. minor i senior contub. Staringeldani eligitur in directorem Coloniae Pincroviensis ad annum unum, estque insimul admissus ad dismembrationes collegii duntaxat minoris, non autem Universitatis (Concl. Univ. p. 741)

Goski Kasper (+1578)

[Estr. XVII 272-3; Bremersz. Ł.; Enc. Org. X 314-5]

Goski Kasper ur. w Poznaniu, kształcił się tamże, słuchał matematyki i medycyny w Krakowie, Dr. Med. został w Padwie, był 1555-1575 burmistrzem w Poznaniu, r. 1571 otrzymał patrycyat w Wenecyi z pensią i postawiono mu pomnik + 1578.

2) Opiszanie krotkie Kaspra Goskiego w lekarstwiech Doktora, ieśliże Rok Pański 1565 powietrza morowego wolny będzie. (b. m. i r.) 8o K. 8. (druk. Stan. Scharffenberga 1565.

1) Dzienne sprawy wedle niebieskich biegów na r. p. 1563 opisane (Kart 20) i Przepowiedzenie wszelakich przygód z biegów niebieskich statecznie wyrozumianych na r. p. 1563 oznajmione (Kart 23). Wrocław druk. przez Krispinusa Scharffemberga, 16o /: jest tu też: Nauka o puszczaniu krwie - z drzeworytem:/

3) (Dzienne sprawy.. na r. p. 1576) [illegible] Kart 16 /: Kalendarz:/ i Przestroga przypadków wszelkich wedle nauki gwiazd i obrotów niebieskich na r. p. 1576. (b. m.). 16o Kart 40 /: jest tu także: Krótka nauka puszczania krwie

4) Prognosticon astrologicum ex futuris eclipsibus solis atque lunae ab anno 1551 ad a. 1556. Patavii in Italia conscriptum. (mscpt.)

miast, prowincyj i stanów Rzpltéj.

Goski osiadł późniéj w Wenecyi, gdzie się Astrologią wsławił. Jest drukowana uchwała Rzpltéj Weneckiéj z dnia 15 Paździer. 1571 następującéj treści: „Ponieważ Gaspar Goski polak, matematyk, sławny z dowcipu i męstwa, jakby duchem wieszczym natchniony, zwycięstwa nasze przewidział i Senatowi i ludu Weneckiemu w rozpaczy nadziei dodał i naprzód sprawił nam pociechę, a potem radość niewymowną i przeto uchwalamy, aby temuż Gasparowi Goskieeu, przyjętemu w poczet Patrycyuszów Weneckich, posąg pieszy z miedzi w Gimnazyum naszém był wystawiony; nadto jako Senatowi i ludu Weneckiemu dobrze zasłużonemu mężowi, przeznaczamy

Zygmunt August wierząc ślepo w przepowiednie PROBOSZCZOWICZA Prof. Akad. Krak., kilka razy podróż swą odmieniał i wesele z Katarzyną Arcyksiężną Austryacką odkładał. Któryś z Astrologów akademickich, może ten sam PROBOSZCZOWICZ przepowiedział mu, iż umrze w 72 roku: jakoż umarł 1572 r., ale mając dopiéro lat 52.

MARCIN FOXIUS akademik Krak. przepowiedział był Zygmuntowi Augustowi śmierć na ten właśnie dzień (1552 r.), w którym wystrzałami z dział przy wjeździe witany, o mało co od wystrzału nie zginął. Przypadkowie to zdarzenie, łatwowiernych utwierdziło w wierze o nieomylności Astrologii, a rozsądniejszych do téj obłędnéj nauki pociągło.

19

/do Królewca

18/e

Goski Paulus Baccal. Art. 1635, Mgr Art. 1642.

1) Divus Andreas fortis athleta et Christi famulus Apostolus publico stylo illustratus. Cracoviae in off. Christophori Schedelii 1641. 4to

Ded. Andreae Kazmirz Cebrowski medico civitatis Lovicien. Paneg. 84.

2) Petrarcha moerens urnam iuridicam rev. Thomae Eustachii a Piątek Swimarski: Cracoviae, typ. Valer. Piątkowski 1641. 4to Paneg. 962.

3) Primatus Regni Poloniae honorificentissimus Mathiae Lubinski Archiep. Gnesn. oblatus et ad ingressum in metropolim demonstratus. Cracoviae in off. Christoph. Schedelii 1642. fol. Paneg. 686.

[Estr. XVII 276-8 (Laurentius Grimaldus)]

Goślicki Wawrzyniec

nie prof.

Jego własnoręczne pismo w Aktach Rektorskich r. 1561. p. 374:/

Był też Mgr. Martinus Goszbyczky. /: A. R. z r. 1533 str. 1214:/.

1534. 30 Julii Mgr. Martinus Gyszliniczky, rector scholae ad s. Florianum. /: A. R. str. 1229:/. Goślicki /: A. R. str. 1267:/

[Bartoszewicz J.: Enc. Org. X 316-321]

Gostomiowski Gregorius Casimirus Bacal. Art. 1638, Mgr. Art. 1642. Professor Grammat. 1644.

1) Si quando seu Ode gratulatoria Jacobo Vitellio S. Th. Doct. et Laurentio Smieszkowic Med. Doct. et Lucae Piotrowski Phil. Doct. Cracoviae ap. Valer. Piątkowski 1644. 4to Paneg. 1062.

2) Vandalides Heliconis Jagielloniani XXXVIII sec. laurae Licentiat. insignia exhibentes Cracoviae, in off. Val. Piątkowski 1642. fol. K. 20.
Poez. 2939

Gostumiowski v. Gostomiowski Jan

Gostomiowski Jan Ph.D. i prof.

Gostumiowski (A. R. 1664 p. 77. Coll. min. 1665. 13 marca do Koll. maiejsz. powołany (: Concl. Coll. maj. p. 400.) p. 478 wspomniany jako Profes-sor astronomiae, którą zatrzymuje (r. 1675). Tu nazywają go Gostumiowskim. I gdzieindziej Gostu-miowskim nazywany. Umarł 31. grud. 1676. (z notatki w księdze K. VI. 17.). Był on przedtem kano-nem Szkoły Bożego Ciała (: A. R. 1664. p. 77.)

1667 A. R. p. 191. Jego wiersze także na pochwa-łę ks. Jacka Liberiusza zob. Jocher II. 4582

Gostumiowski Jan Dr. Filoz. senior bursy Smieszkowica, r. 1665 został professorem w Collegium minus, był wprzód professorem astrologii, wydawał kalendarze i ~~[illegible]~~ przepowiednie astrologiczne. Krewnym jego był Wawrzyniec Smieszkowic Dr. Med. i rektor akad. krak. Do nauk zaprawiał go brat rodzony Grzegorz Kazimierz Gostumiowski profesor w szkołach Nowodworskiego.

Wydał: 1) Quaestio optica de modo illuminationis lunae. Cracoviae 1665.

2) Kalendarz na r. 1672 (1667, 1670, 1676). Kraków. 4°. (przestroga na r. 1675 w Olomuńcu 4°.)

(Ob: Schedel Nicolaus Alexand. cursus philos. auditor: Gustus Jovis seu Encomium Joanni Gostumiowski Phil. Doct. et Prof. protunc ad Minus Collegium vocato collegae adaptatum A. D. 1665 mense Septembris. 4°. k. 4. mowa prozą)

(Umarł r. 1676 (ostatniego Grudnia)

Baccal. Art. ~~[illegible]~~ 1655. Dr. 1659

Decanus fac. phil. 1669, 1671

senior bursy Smieszkow.

r. 1665 został professorem ~~[illegible]~~ salariatus Collegii Min.

1671 Prof. astronom. ordinar.

A. 1665 d. 13 Mart. vocatus ad Collegium minus, a. 1672 ad Colleg. majus.

Przepowiedział powietrze w Krakowie na r. 1677 w swym Kalendarzu.)

1) Quaestio optica de modo illuminationis lunae A. 1665 d. 1 Sept. publice ad disputandum proposita. Cracoviae in offic. Schedeliana 1665. 4°. k. 6. ded. Stanislao de Castellacio Dzianotty episcopo Fessenvi suffraganeo Kijoviensi ex ordine Canonicor. regular. cust. od. S. Sepulchri Conventus Miechov. S. Joannis Gnesnae praeposito et canon. gnesn.

na odwrocie tyt. herb Dzianottich – familia Castellorum pochodziła ex Valle Praegalliae in Rhaetia ad Rheni caput. Jakub Dzianotty (ojciec Stanisława) przybył do Polski za Zygmunta III walczył pod Smoleńskiem i był w Moskwie, potem na dworze Zygmunta III; Ferdynand III cesarz przydał mu do rodzinnego herbu Wież także czarnego dwugłowego orła cesarskiego. – Orzeł Stanisława: Piotr Dzianotty dziedzic na Zydorzyce r. 1655 służył pod chorągwią hetmana W. Kor. walcząc pod Opocznem, Wojniczem, Warszawą, Pragą, Biejanowem, Krakowem, w Siedmiogrodzie i Prusiech pod Grudziądzem, za co na sejmie r. 1662 dostał indygenat polski. (nauki przyr. 1146)

2) Obscura majoris mundi luminaris d. 4 Novembris stylo novo, Anno 1668 deficientis effigies calculo astronomico juxta accuratas Joannis Kepleri duobus meridianis Cracoviensi et Vilnensi cum prognosi demonstrata. Cracoviae apud haeredes Christophori Schedel 1668. 4to matem. 514.

3) Singultus acerbissimi doloris ex venustissimo fructu in ipso aetatis flore praeciso clarissimo... Martino Leszczyna Phil. et Med. Doctore immatura morte... erepto prodeuntis in amoenissimo horto Hippocratico dolentes exauditus et denuntiatus. Cracoviae, Stanislaus Theodorus Piotrkowczyk 1666. fol. (Paneg. 538)

4) Votivus applausus inter numerosos gratulantium coetus P. F. Marino Mroskowski exhibitus. Cracoviae typ. Balthasar. Smieszkowic 1666. fol. Paneg. 396.

5) Luctuosus stellae primae magnitudinis.. Joannis Waxman S. Th. Doct. Ordinis Praedicatorum Provinciae Poloniae meritissimi Provincialis occasus parentali obsequio dolentique calamo expressus. Cracoviae typ. Universit. 1674. fol. Paneg. 1554.

6) Imerologeion abo Nowy i Stary Kalendarz na rok P. 1671 Kraków w Drukarni Stanisława Piotrkowczyka 1670. 4o K. 26 (A–G) z prognostykami politycznemi i interwierstem na każdy miesiąc

toż na r. 1672. 4to

7) Ode Dominico et Francisco Kochanoviis fratribus germanis, Ord. Fratr. Minor. regular. observ. 1669 (w Kochanowski Dominicus: Novus asserendae Immaculatae Conceptionis Deiparae Virginis modus. Casimiriae ad Cracoviam 1669. fol.)

z Gostynin

Johannes a Gostynin.

philosophus et mathematicus insignis. Scripsit super authorem causarum et multa alia in Physicis (z własnoręczna notatka Mikołaja z Szadka do druku Trithemiusa pod N. VI. 5. na końcu)

z Gostynin

142

Jacobus de Gostenyn

1491 (concl. p. 41.) umieszczony w liczbie dziekanów i konsyliarzy. 1494 jako praepositus cellarii (liber percept. p. 94.)
1489 ipso die s. Dionysii stracił collegiaturam in oratoria, a wziął collegiaturam in poesi (A. Rect. p. 471.)
1502 wspom. w akt. rekt. p. 670 jako Collegiatus majoris collegii.
1537 jako prof. (A. R. p. 41. T. 2gi)
1538 A. R. p. 76. O nim nic wiem oprócz powyższej wiadomości podaje Starowolski mówiąc w Laudatio str. 28 vir in antiquis patribus et conciliis versatissimus.
1496 jako A[illegible] mag. Coll. major. (acta episcopalia 127 p. v.)
Pisano też Jacobus de Gosthynyn. Był S. Theol. Prof.
1506 jako S. Th. prof. Canc. S. Flor. et Vicecancell. Univ. testamentaliter legavit [illegible] Coll. maj. (Registrum wyceblentolis Coll. maj. N. 69. str. 31.) Tu też Pruszcz zanotował o nim, że był doctissimus in philosophia et theologia quod monstrant eius scripta impressa.

Jacobus de Gostyn Art. mag.
S. Theol. Prof. Vicecancell. Crac.

1506. Mgr. Jacobus de gosthinyn professor s. theologiae et canonicus s. floriani extinctus est hora XX. in die Sanctae Julianae /: Liber perceptarum Coll. majoris pag. 176:/ tojest 16 lutego /: Notatka w Almanachu Stoefflera R. XI. 14:/
Pisał Expositionem in Theoremata Davidis Judaei wydane Cracoviae ap. Joannem Haller. 4. Jest w bibliotece Uniwersyteckiej.
Był podkanclerzym uniwersytetu. R. XII. 7.
D. 11 lutego. Hoc die doctor Gostynius existens vicecancellarius passus est paroxismum apoplexiatem et in crastino in habitacione sua coram nonnullis magistris dedit licenciam magistrandis ineundi insignia; actui tandem praesidebat Bycl. /: R. XII. 7:/

z Gostynina Jakub (Jacobus de Gosthynyn)
Kształcił się w Akademii Krak. gdzie r. 1473 został Baccal. a r. 1477 Magist. Art. – r. 1487 był już Professorem Collegii minoris i wykładał Poetykę – r. 1490 był Dziekanem Wydziału artystycznego, równie i 1496 – od r. 1491 jest już Professorem w Collegium majus – r. 1496 był Baccal. Teolog. – od r. 1499 był professorem Teologii, Kanonikiem Kollegiaty S. Floryana i następnie Vicecancellarius Universit. Umarł w Krakowie d. 16 Lutego 1506. Wydał metafizykę Dawid Judaei, z swojemi objaśnieniami; księgę zaś Dawida żyda który filozofią scholastyczną wytłomaczył z arabskiego przekładu Arystotelesa, pierwszy ogłosił Albertus Magnus.

1) Compendium metaphysices intitulatum: Auctor causarum David Judei, cum commentatione Jacobi de Gosthynyn. Cracoviae ap. Hochfeder 1504. 4to (w bibl. Ossolińskiego)

(druga edycya:) Theoremata seu propositiones Autoris causarum David Judei, cum annotationibus ac luculenta expositione venerabilis et excellentissimi viri magistri Jacobi de Gosthynyn Sacrae Theologiae Professoris, Philosophi acutissimi ac celeberrimi studii Cracoviensis vicecancellarii dignissimi. (na końcu:) Impensis circumspecti viri domini Johannis Haller civis Cracoviensis impressum, Anno salutis nostrae 1507. VII Calend. Martias.
4to Kart 6316 (Sign a–l) K. 66.

Gosthinin de Jacobus factus in Universit. Crac. 1473 Baccal. Art., 1477 Magist. Art.; Decanus facultatis Artist. 1490 et 1496, Baccalaur. S. Theol. 1496; Professor S. Theol. 1504 et Canonicus S. Flor.; Vicecancellarius Universitatis 1505, + 16 Februarii 1506.

1) Theoremata seu propositiones auctoris causarum (David Judaei) cum annotationibus Jacobi de Gosthynin. Cracoviae apud Haller 1507. 4to (w bibl. Jagiel.)

jest to właściwie druga edycya; pierwsza ma tytuł:

Compendium metaphysicae intitulatum Auctor Causarum David Judaei cum comment. Jacobi de Gosthynin. Cracoviae, impr. Hochfeder 1503. 4to (w bibl. Ossol.)

de Gosthynin Jacobus Prof. S. Theol.

viecancellarius Univers. Crac. 1507. Canonicus S. Floriani. – R. 1473 został Baccal., r. 1476 drugi raz zapisany jako Baccal. – a r. 1477 Magist. Philos. + d. 16 Febr. 1506 – r. 1490, 1496 był Dziekanem wydziału fil, a r. 1504 Vicecancellarius

1) Theoreumata seu propositiones Autoris causarum dauid iudei cum annotationibus ac lucu=lenta expositione venerabilis et excellentissimi viri magistri Jacobi de Gosthynyn sacre theologie professoris philosophi acutissimi ac celeberrimi studij Cracouiensis vicecancellarij dignissimi. (ad calcem:) Expliciunt felicissime theoreumata Autoris causarum Dauid iudei cum approbatissimis commen=tarijs eorundem in florentissima vniuersitate Cra=couiensi per venerabilem ac egregium virum ma=gistrum Jacobum de Gosthynin sacre theologie professorem philosophum acutissimum ac vicecan=cellarium eiusdem studij Cracouiensis dignissi=mum editis atque annotatis. Impensis circumspecti viri domini Johannis Haller ciuis Cracouiensis, impressum. Anno salutis nostre M.ccccc.vij – vij. Calen. Martias. 4to Kart 65 Sign. a (8 Kart), b (4 Kart), c (8 Kart), d (4 Kart) i t. d. ... l (Kart 5) fol. 1–65 … omyłka w liczbowaniu, bo brak fol. 52 przez omyłkę drukarza

powinno być listów 64 i 1.

(z arabskiego tłom.)

Metafizyka autora David Judeus - Propositiones seu Theoremata z wykładami Jakuba z Gostynina

pierwsza edycyja tegoż dzieła: David Judaeus, Compendium metaphysices intitulatum: Auctor causarum cum comment. Jacobi de Gosthynyn. Cracoviae impres. Hochfeder 1504. 4to (ma się znajdować w bibliotece Ossolińskich).

[z Goszczykowa]

147

Stanislaus de Gaszczykow (?) M. A.

Coll. art.

1449.

Goszkowski v. Gorzkowski Adalbertus

148

Gorzkowski Wojciech.

Poëseos prof. scholae B. V. M. in Cir-
culo Cracov. Senior.

1723. in seniorem contub. Starnigeliani electus /: C. U. p. 34. d. 15 grud.:/

1725 d. 2. marca mianowany professorem filozofii /: C. U. p. 47:/

1733. otrzymuje kurs. filozof. /: p. 127:/ już jako Collega major.

1744. jako teol. prof. /: p. 306:/

od r. 1735 do 1751 był administratorem drukarni uniwersyteckiej.

baccal. Art 1717.
Dr Phil. 1719 –
Decanus Phil. 1733

Goszkowski Adalbertus Josephus Dr. Phil. Collega Major, 1733 Canon. S. Floriani et in Vislica decanus, praepositus in Proszowice, Provisor Contub. Jagellonici, ab a. 1752 Dr. Theol. et Prof. – Mgr Art. 1719. – Profes. Trzebnovianus – Decanus Vislicien, Archidiaconus S. Annae 1738. – Prof. Schol. Novodvorsc. – Director Coloniae Pinczovien. – Collega minor – Coll. major 1731 – Senior Szkoły P. Maryi + 1757.

1) Quaestio theologica de praedestinatione ... pro loco inter S. Theologiae Doctores et Professores obtinendo ... proposita A. D. 1752 d. 6 m. Julii. Cracoviae typ. Univers. fol. K. 2.

2) Legatus sine regressu [Joannes Paulus Fryznekier – [ad aeternitatis comitia arbitrio fatorum expeditus – [Eques auratus S. Q. M. Secr. Senior Consul Crac. dum ei iusta parentalia persolverentur, lugubri calamo renuntiatus A. 1722 d. 12 Novemb.] Cracoviae typ. Univ. 1722. fol. K. 7. (styl. lapid.) Paneg. - 281.

3) Messis aurea immortalis gloriae in arena litteraria perill. olim Martini Waleszynski S. Theol. Doct. et Prof. Cracoviae typ. Univ. 1739. fol. Paneg. 1545.

4) Remedium ad aeternam salutem intra Maii ferias a fatis clariss. olim Joanni Słowakowicz Phil. et Med. Doct. porrectum Cracoviae 1721 fol. typ. Univ. Paneg. 1234.

(Jan Paweł Fryznekier (syn Pawła Fryznekier equitis aurati S. Q. M. secr. Consulis Crac. który walczył w Węgrzech i od cesarza Ferdynanda II szlachectwo otrzymał, i Doroty Buczkowny, który postawił się podczas zajęcia Krakowa przez Szwedów, i od Króla Michała tytuł Equitis aur. i herb otrzymał) rajca Krak. Eques auratus, Sekr. Król. +1722 +1722. otrzymał od Augusta II tytuł Equitis aurati – żona Theresia Lukinia – był burmistrzem, 3 razy Królem Kurkowym, pisał wierszem Żywot S. Barbary.

5) Rosae sub sigillo in ver perpetuum, Joanni in Slupow Szembek Supr. Regni Pol. Cancellario inter aera mortis modulura expli catae. Cracoviae typ. Collegii major 1731 d. 5. Junii fol.

Paneg. 1400.

Brania Jana Pawła (a synowie Pawła) Fryzneckie: ra rajcy + 1722: 1) Stanisław Fil. i Med. Dr 2) ~~Jan~~ Paweł Kanonik lateranenski. . 2 tych.) Stanisław Antoni Fryznekier (syn Pawła rajcy Krak. i Doroty Puszkowny) ur. d. 1 Czerwca 1661 w Krakowie, został • 1680 Baccal. Akad. Krak. wydał z tego powodu Panegiryk przypisany Oborskiemu bisk. laodyck., r. 1681 został Mgr Phil. Senior Szkoły Katedralnej na zamku Krak. wysłany z Krakowa d. 26 Octob. 1684 do Padwy kosztem fundacyi Nowikowskiego, został tamże Drm Med. 1685 + d. 2 Julii 1687 w Padwie, pochowany u Franciszkanów tamże (Ob. Brocki Math: Feralis nexus 1687 fol.)

Goszkowski Adalbertus wydał przed r. 1752.

a) Oratio pro Lauretana Domo.

b) Oratio pro S. Thoma Angelico Doctore.

c) Panegyricus Carolo Gonzagae de Wielopolscis Myszkowski Supr. Stabuli Regni Praefecto.

d) Theses ex Sacramentali Theologia dedic. Lubinski archidiacono cathedr. Crac.

e) Theses ex Theologia morali ded. S. Casimiro.

f) Panegyris pro funere Joan. Szembek Supr. Regn. Cancellarii

Goszkowski Mathias Cantius Phil. Dr. in Acad. Posnan. Prof. - Baccal. 1736 - Mgr Art 1737. - curatus in dioecesi Gnesnen. + 1750.

1) Florentia virtutum d. Philippus Nerius in ecclesia d. Margaritae ad Posnaniam in foliis panegyricus demonstratus A. 1742 d. 26 Maji Posnaniae typ. Academic. fol. k. 12. ded. Adalberto Brinski castellano Kovaliensi

Goszkowski v. Gorzkowski Petrus

151

Gorzkowski Petrus Coll. major

1728 9 czerwca (: C. U. p. 77:)
1724. 5 Jan. jako fil. dokt. i prof. Collega minor in stree ce curatus, Contub. Gebonian senior (p. str. 102. A. R.)

<u>Goszkowski</u> Petrus Casimirus
Phil. Dr. Prof. dialect. in Scholis Novodvorsc. Senior Contub. Gelomani 1722. – a. 1716 baccal. – Dr. Phil. 1717 – Collega major, Professor cursus Vladislaviani regius 1725.

1) Zodiacus solis sapientiae d. Thomas Aquinas in basilica Ord. Praedic. Conventus Cracov. oratorio stylo demonstratus. A. 1722. Cracoviae typ. Universit. fol. k. 9. ded. Andreae Thomae Zaklinski vicecapit. osvecim. (Orat. pros.)

2) Fons in aestu Martis et Solis arescenti Sarmatiae in refrigerium scaturiens d. Simon de Lipnica in conventu Stradomiensi dd. Bernardinorum oratorio stylo praesentatus A. 1716 d. 18 Julii. Cracoviae typis Francisci Cezary. fol. k. 7 ded. Michaeli Wodzicki canon. cathedr. crac.

3) Exercitium plausuum theologico honori Martini Walerzyński [dum S. Theol. Doctor renuntiaretur per rectum.] Cracoviae. typ. Franc. Cezary 1721. fol. (Paneg. 1648.)

4) Gradus ultimus ad coelestem coronam perillustri olim Sigism. Lisowitz (Praepos. S. Floriani (S. Theol. Prof.) delineatus) Cracoviae 1720. fol. typ. Francisci Cezary. Paneg. 576.

5) Procella dolentium lacrymarum Classes Novodvorscianae ex fatali casu Martini ~~Ostinski~~ [Mart. Dost.] Cracoviae typ. Acad. 1720. fol.

Paneg. 878!

6) Sanctior Codrus Christus Salvator. Cracoviae 1720. fol.

153

Petrus Gotkko MD.

1459. l. Concl. p. 20:/. Profesor wydziału lekarskiego l. Concl. Univ. p. 20:/

Gozdowski Benedictus Baccal. Art. in Acad. Crac. 1648.

1) Icon grati animi ill. Alexandro Dönhoff. Cracoviae 1653. 4to

Grabianowski Stud.

Grabianowski Jędrzej
U. J. D. et Prof.

1648 d. 17 stycz. in Coll. minus vocatur (. Conl.
Coll. maj. p. 221.). Porównaj Bieżanowskiego Anna-
les p. 387.
1659. jako JUD i Prof., scholasticus Eccl. Coll. S. Oo.
(A. K. p. 820.); Protonotarius apostolicus (a. k. p. 901.)
1666. (a. k. p. 132.)

Mgr. Art. 1644 r.

Grabianowski Andreas U. J. Dr. Prof. Justinianeus, Protonotar. Apost. (ob. Jocher. Nr. 7389. 1402

przybywszy do Krakowa mieszkał w Szkole P. Maryi, r. 1643 został Baccal. a r. 1644 Mgr. Art., następnie Notarius Consistorii - podżegał przeciw Najmanowiczowi Krzyszt., Collega minor, od r. 1652 Prof. Juris, r. 1652 został Dr. Praw w Rzymie, r. 1658 Collega Jurisperit. - podżegał biskupa Trzebickiego na Akademią. Scholasticus Scarbimir. Cantor Vislicien. - r. 1670 został Kanon. Katedr. Krak., Scholast. Oss. + 1683 przy końcu listopada. (zausznik Trzebickiego)

Pismo bezimienne: Oculus speculator. Parisiis 1672 fol. przeciw niemu wydane zostało r. 1676 d. 11 Stycznia publicznie przez Kata palone za wyrokiem sądu biskup. z d. 4 Listop. 1675. był audytorem bisk. krak. Andrzeja Trzebickiego 1671. Został w Rzymie Dr. Jur., Kanonik Katedr. Krak. Junii di Żelazowski od r. 1670.

1) Quaestio de clericis causa studiorum in ecclesia vel praebenda non residentibus ad disputandum proposita d. 20 Martii 1654. Cracoviae ap. Lucam Kupisz. 4to k. 4.

2) Cornucopiae honorum et virtutum ~~[illegible]~~ autumnali laureola XIV primae Laur. Candidat. sacr. dum XIV Candidati primam Artium et Phil. lauream prensantes Baccalaurei renuntiarentur. Cracoviae ex off. Franc. Caesarii 1643. 4to

3) Panegiryk godowy na szczęśliwy związek miłości Chrysztofa Krauza i Jadwigi Cieleszanki. Kraków, w dr. Marcina Filipowskiego 1642. 4o

Paneg. 422.

[z Grabostowa]

Mikołaj z Grabostowa

był prof. i w r. 1436. czytał:
Sub anno Dni 1436 Explicit liber
Iconomicorum pronunciatus per
venerabilem magistrum Nicolaum
alias Grabostowsky per dobrogostium
heredem de conarzewo scriptus. 4.
A.A. VII. 36 na karcie 133.

Upraszam Wileńskiego Bibliotekarza w udzieleniu mi na pewien czas: Historyi Drukarń Bandtkiego.

[signature]

Sr. Cz. 2 Kwietnia 842.

Posłałem Historyi Drukarń polskich tomów trzy: Historyi Drukarń Krakowskich

Grabowski Albertus de Sieprc został 1538 Bacal. a r. 1539 Mgr. Art. w Uniw. Krak.; tego roku 1539 wykładał jako extraneus astronomię w Szkole Bożego Ciała – Dr. Medyc. Kanonik wileński człowiek bogaty. † 1570 d. 13 Października w Wilnie podług notaty w dawnym kalendarzu

Diarium cum electionibus et luna cum Euangelijs dominicalibus et Aspecti-bus Lune ad Solem et / Planetas ad Annum Domini 1539. Ab / Alberto Grabowski a Sieprc Artium Baccal. celebris studij Cra / covien. editum. Cracovie per Hieronymum Victorem (1539) 12.° K. 16

158

pisano go także Dr. Schepcz (z Sierpca)

Graniewski Matthias Antonius

1) Vocali fama sub triumphali crucis labaro virili nomine, genere, virtutibus perill. Andreae de Pinki Pinkowski bono communi stipendiaria. 1612. fol. Paneg. 939.

2) Conclusiones ex universa Aristotelis logica ad mentem d. Thomae de Aquino collectae. Cracoviae in off. Schedeliana 1667. 4º. Filoz. 384.

Gaspar Grawędkowicz m. d.

1608. A. R. p. 604. Jego exekutorem testamentu był Sebast. Nucerinus, Can. Sandec. et Scalbimir. (A. R. str. 1604.). Nie wiem czy był professorem?

Greglicius Ignatius syn Pawła z dyecezyi Krakowskiej, od r. 1663 kształcił się w Akademii Zamojskiej, gdzie otrzymawszy Doktorat Filozofii, r. 1665 został professorem analogii, od r. 1666 poezyi, r. 1669 retoryki i filozofii elementarnej, od r. 1670 historyi. Od r. 1671 proboszcz w Wielączy i Kanonik zamojski, od r. 1676 proboszcz w Łukowie, a od 1697 pleban w Batorzu w dyec. krak., proboszcz w Turobinie i Kustosz zamojski † 11 Września 1705.

Greglicius v. Griglicius Albertus (Wojciech)

162

Griglicius Albertus

praeter exactissimam trium linguarum peritiam, aliarum quoque orientalium linguarum cognitione celeberrimus, poëta, rhetor, mathematicus, jurisconsultus et antiquitatum sedulus investigator. Starowolski Laudatio acad. p. 36.

Greglicius Albertus Andreoviensis, został w w Uniwers. Krak. r. 1626 Bacal. Art., a r. 1629 Dr. Phil. - bawił następnie dłuższy czas w Rzymie (gdzie został Dr. Praw). R. 1648 zalecony na professora Akademii Zamojskiej od Jana Zamojskiego wojewody sandom., d. 15 Września 1649 objął katedrę prawa kanonicznego fundacyi Jakóba Skwarskiego r. 1652 był Kanonikiem, a r. 1659 Kustoszem Kollegiaty zamojsk., proboszczem w Wilkołazie i Sitańcu. W końcu osiadł jako penitencyarz w Krakowie przy Katedrze i tamże umarł d. 13 Lipca 1670, ma nagrobek w Katedrze Krak. - Biegły w obcych językach.

Gregorowic v. Grzegorowicz Zygmunt

Grzegorowic Zygmundus s. T. Prof.
także Gzzegorowicz pisany

rodem z Radomska, dla tego też w Rachunkach
Uniwersyteckich tylko Radomscensis nazywany; był
wiele lat prokuratorem Uniwersytetu. Quadra-
genarius professor. Temberski w swoich Anna-
les mówi o nim kilkakrotnie. Pomiędzy temi
pag. 231, gdzie w paszkwilu na profesorów na-
pisanym o nim powiedziano: Studia nulla sed segne
a multo tempore labores in acad. inter-
otium,
miserat, et nunc alternam professionem, brevio-
ris horas ministerio frustrare solitus.
Roku 1620 był nauczycielem szkoły Nowodworskiej.
Po śmierci Pudłowskiego dostał probostwo ś. Miko-
łaja. Zob. o nim z tej okoliczności Radymińskiego
Annales pod r. 1645. W Rzymie otrzymał stopień
doktora teologii. Tego dowodzi o probostwo ś. Flor.
cytuj pod r. $\frac{1651}{52}$. Obrany rektorem r. 1652 u-
marł w tym roku w Świeborowicach, o które
się był dawniej z Najmanem Krzysztofem pra-
cował. Zob. pod Najmanowic Krzysztof.
[illegible]. Podobno r. 1654 umarł. Sulikowski Mi-

kołaj w piosenku Cherubin armatur. o Gregoro-
wiczu, którego S.T.D. C. i flor. i Scholast. Mo-
scherovicensem studiorum provisorem Kostenber-
nii Zizinianii tytułuje tak o nim pisze:

Magistros cenadbus sic tu datis

Tenues recreas
Attalica potiore dote
— — — promovebas ~~do~~ dote peculii
Ad laureatos saepe academiae
Sponte curules
Paupertate gravi pressos, proprio aere levabas,
Zobacz Epodon IV i t.d.
Nudos tegebas vestibus.
500 złp. exekutorowie jego testamentu z jego fun-
duszu, jako proboszcza v. ~~[illegible]~~ Mikołaja umarłego wypłaca-
jąc wolą testatora kolegijnom większemu dawnie-
stoyki zob. N. 34 Inscriptionum str. 270:/.

<u>Gregerowic</u> Zygmunt (zwany także Grygierowicz) szlachcic (z domu (urodzony w Radomsku) wykształcony w akademii Krakowskiej gdzie został Drm Filozof. professorem (w Collegium (majus. (w szkołach Nowodworskich r. 1621. oraz Senio rem Bursy Jerusalem / minus r. 1626 Zostawszy księdzem, Kanonikiem Kollegiaty S. Anny, ~~[illegible]~~ kaznodzieją Kollegiaty S. Anny, scholastykiem Kapituły Moskorzowskiej i prowizorem bursy Sifiniusa, od r. 1640 jako bakałarz S. Teologii wykładał listy Św. Pawła, w którym to roku otrzymał kanonią S. Floriana. R. 1642 został ~~[illegible]~~ Prof. Teologii przyczem ogłosił do dysputy: Quaestio de Sacramentis. R. 1648 jako proboszcz S. Mikołaja w Krakowie ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ został Dr Teologii, który to stopień Dra Teologii wprzódy (w Rzymie (r. 1647) w Akademii ~~[illegible]~~ Romana Sapientia otrzymał. Umarł ~~R. 2 listopada~~ (+ 15 Junii 1652 będąc rektorem (notatka na Biblii Leopolity w Bibl. Uniw.) ~~2 listopada~~ 1652 w Świeborowicach.

nielubiony od akademii, jedynie za protekcyą Jana Brożusa r. 1652 obrany rektorem – r. 1635 był edukatorem w Krakowie młodego Bogdana Ogińskiego, r. 1635 Hieronima Konstantego Potubińskiego wojewodzica parnaw.

r. 1621 Coll. minus
r. 1626 Coll. majus.
r. 1610 został Bacal.
r. 1615 Dr fil.
był najprzód profesorem szkoły w Radomiu potem nauczycielem w szkole krakowskiej na zamku – r. 1622 Dziekanem wydziału filozof.

Protegowany od Piotra Gembickiego bisk. Krak. w brew woli akademii r. 1648 mianowany od biskupa proboszczem S. Mikołaja i S. Floriana oco akademia z biskupem przez 8 lat się prawowała.

Intrygant i poplecznik biskupa Gembickiego zrobił o Świeborowice Krzysztofowi Łajmanowicowi proces.

(Ob: Ossędowski Stanisł. Coll. minor: Felix omen Sigismundo Gregerowic Collegae majori dum Theologicas materias et inprimis Epistolas D. Pauli explanare aggrederetur. Cracoviae ex off. typ. Francisci Caesarii 1640. 4o K. 4. (wiersz)

Sulikowski Nicolaus Coll. min: Cherubin armatus contra fidei catholicae adversarios in gratulationem Sigismundo Gregerowic S. Th. Prof. dum in acad. crac. Quaestionem de Sacramentis ad disputandum proponeret expressus. Crac: in off. Andreae Petricovii 1642. 4o K. 8 wierszem. —

Gregerowic Zygmunt już r. 1640 był Collega Major, Baccal. S. Theol. Prof. S. Theol. Scholasticus S. Annae, Provisor Contubernii Zizinian i wtedy wykładał Objaśnienia Listów S. Pawła; - r. 1640 został Canon. S. Floriani i Prof. Teol. - r. 1648 zostawszy w Rzymie Dr. Teol. objął w Krakowie na nowo Profesurę Teol. - był Praepositus S. Nicolai, Scholasticus Moskorzov. Cancellarius Siradien.

Ob: Korzeniowski Andreas Secund. laur. Candid: Adorea immortalis gloriae in virtutis eruditionis et laboris praemium honorato capiti Sigismundi Gregerowic S. T. D. et Prof. dum inter Doctores S. T. in Acad. Crac. locum capesseret imposita. Crac. ap. Valerian. Piątkowski 1648. 4º K. 6. wierszem)

Wydał

1) Brevis et vera informatio in causa Universitatis Studii Cracov. cum Christophoro Najman ex parte fundorum Świeborowice et Pielgrzymowice ab oeconomo ejusdem Universit. collecta. Cracoviae 1646. 4º K. 16.

2) Quaestio theologica De Sacramentis in communi ad disputand. proposita Februario die 20 1642. Cracoviae in off. Christophori Schedelii. 4º K. 6. ded. Jacobo Zadzik episc. Crac.

3) Quaestio theologica De charitate virtutum omnium excellentissima, in Acad. Crac. ad disputandum pro loco inter S. Theologic. Facult. Doctores ejusdemque Ac. Acad. Crac. Professores obtinendo proposita A. 1648 m. Martio d. 10. Cracoviae in off. Christophori Schedelii. 4º K. 7. ded. Matthiae Łubienski gnesn: archiep.

4) Quaestio de natura coeli disputationi publice proposita A. 1621 d. Martii 19. Cracoviae in off. typogr. Francisci Cesarii. 4º K. 6. ded. Andreae Lipski episc. luceorien. cancellario regn. ... S. Gregerovius.

5) Quaestio de scientia naturali peripatetica in communi, octo libris physicis ab Aristotele comprehensa ad disputand. proposita A. 1626 d. 17 August. Cracoviae in off. typ. Franc. Caesarii 1626. 4º K. 6. ded. Doctoribus et Profess. Collegii Majoris ... S. Gregerowic.

Grimza David

1) Applausus Pierius virtutum, disciplinarumque omni genere ornatis viris XXI dum Licentiati pronuntiarentur dicatus. Cracoviae in off. Simonis Kempinii 1612. 4to.

Poez. 2771.

2) Epicedium in exequias J. Branicki. Cracoviae 1612.

Groblicki Benedictus

Grobliczki Benedykt

r. 1646 był Collegii Zubrzanicziani Direktorem i zachowana mu miejsce w Kollegium maturo przed osobami w tym roku dwa powołanemi (Consl. Coll. maj. p. 187.) r. 1648. d. 10 lipca powołany ad Collegium minus. (ibid. 231.)

<u>Groblicki</u> Benedictus, (Dr. Praw Ob. Cracoviensis (r. 1648)
rektor kollegium akad. Lubrańskiego w Poznaniu.
– Baccal. Art 1634 – Mgr. Art. 1636.

1) Quaestio de concursu promovendorum ad ecclesias parochiales... ad disputand. proposita d. 23 Junii A. 1648. Cracoviae in off. Francisci Caesarii. 4to. K. 4.

~~0~~ 163

Grochalski Ioannes Ludovicus A.M.

1634. 13 Januarii mortuus est Excellens Dnus I. L. Grochalski A.M. senior scholae in arce Cracoviensi praeclaro ad res mathematicas ingenio, in ipso aetatis flore, laboribus et in privatis classium scholis et in publicis lectionibus fractus. /: Brosciusz Efem. R. IV. 10./

Anno D. 1634. d. 12. Januarii Excell. D. M. Ioannes Grochalski V. D. Professor Grammaticae Nowodv. scholae Cracov. ad cathedralem ecclesiam senior, consiliarius Oratorii pietatis academicae, sacramentis de more Christiano optime munitus aetatis 24 annorum, cum summo omnium moerore diem clausit extremum. Vir hic erat integerrimus, modestissimus, in astrologica facultate versatissimus, sedulus in literis, magnae eruditionis et expectationis /: Annales Oratorii pietatis Academici apud PP. Carmelitas discalceatos etc. w Bibl. Uniw. pod ...

Kam: CC. 1-26. st. 15:/

[Estr. XVII 364-381] [Sobieszczański F. M.: Enc. Org. X 732-740]

170

Grochowski Stanisław [Junósza] Kanonik kaliski i uniejowski 1582.

1) Uniejoviensis Gratulatio ad illustris. et reveren: dis. d. d. Stanislaum Karnkowski Gnesnen. Archiepiscopum et Regni Primatem, cum nuper, suscepto ad Sredensia comitia itinere, in Archiepiscopatus sui provinciam ingrederetur, Stanislai Grochovii Uniejovien. Canonici. Posnaniae, ex off. typogr. Joannis Wolrabi 1582. 4to K. 4.

Ded. Jacobo Przeznicki canon. Posnan .... Posnaniae raptim ex aedibus tuis.

2ª edit. Uniejoviensis Gratulatio ad.... cum primum in Archiepiscopatus sui Provinciam ingrederetur, Sta: nislai Grochovii Calissien. et Unieiovien. Canonici. Cracoviae 1582. 4to K. 4.

[Estr. s. 366]

2) Ścieszka pobożnego Chrześcianina, to jest Nauki i przestrogi co potrzebniejsze na poratowanie wszystkich zbawienia pra: gnących. Z włoskich skryptów kapłana jednego Soc. Jes. prze: kładania x. Stanisława Grochowskiego. W Krakowie w druk: karni Jakuba Siebeneychera 1600. 4to K. 4, 39, 1.

Ded. Janowi Dymitr. Solikowskiemu arcyb. lwow.... w Czerśku 28 Octobr. 1599.

[Estr. s. 374]

Grochowski Stanisław II najprzód był na dworze królew=skim jako sekretarz; r. 1602 został koadjutorem probostwa w Radymnie i archidyjakonij przemyskiej: zdaniej Ostrokoński biskup przemyski wziął go za kapelana swego

1) Synodus dioecesana Leopoliensis praesidente .... Stanislao a Grochowce Grochowski ... archiepiscopo leopoliensi, abba=tiae sieciechoviensis perpetuo administratore, in ecclesia me=tropolitana leopoliensi A. D. 1641 d. 3 mensis Julii inchoata et 5 ejusdem finita. Leopoli in officina Michaelis Sloska archi=episcopalis typographi A. D. 1641. 4º. K. 44 (na odwr. tyt. herb Junosza drzeworyt.) (w bibl. Walew. Łotk. Ossol.)

Na synodzie tym byli kanonicy lwowscy, dziekani, proboszcze; między kanonikami lwow: byli Jan Solikowski dziekan lwowski proboszcz w Trębowli, Walenty Skrobiszowski Dr praw, oficiał probosz z Sokołówki Piotr Maroszczyński Dr filoz., kanonik, Daniel Wilczek Dr praw prebendarz u S. Piotra na przedmieściu i proboszcz w Malechowie, Wojciech Ruminski Dr filoz. zakrystian i proboszcz u S. Wojciecha. Jakób Krzysztanowic proboszcz w Dawidowie i t. d. – przed zaczęciem synodu miał mowę kanonik Skrobiszowski. Był to drugi synod dyecezalny – pierwszy był za Soli=kowskiego 1583 / w Caput IX de Schola ecclesiae metropolitanae tu mowi: „Cantores quotidie devote officiis divinis tam horis canonicis quam missis „a se decantari solitis intersint. Pauperes autem Scholares et infirmi fun=„dationibus suis ne destituantur." Nad szkołą i rektorem jej czuwał kanonik Scholastyk wraz z magistratem miasta. – Zakazuje „in domibus privatis schola=res fovere" o co się rektor skarzył wzywając wiec aby magistrat karał tych prywat nie uczących? widać że się namnożyli wtedy we Lwowie – Książki nie mogą

być bez cenzury duchownej drukowane. Kościołów wtedy było: w dekanacie lwowskim 21, w grodeckim 18, w dunajowskim 13, w rohatyńskim 19, w żydaczowskim 13, w trembowelskim 25, w Uścieckim czyli halickim 27 które tu wymienia. Przy końcu na 9 kartach jest „Sermo Valentini Skrobiszowski J. U. D. canonici et officialis generalis Leopoliensis in eadem synodo post votivum sacrum 3 Julii 1641 habitus"

172

<u>Grochowski Stanisław</u>

Agnus ~~Elego~~ ter magnus in triplices laetitiae fastos nobilitatis, cleri, urbis relatus et illustr. ac rever. D. D. Stanislao a Grochowice Grochowski Archiepiscopo Leopoliensi Recens inaugurato cum primum suam sedem ingrederetur. a Nobili juventute Collegii Leopoliensis Soc. Jes. debitae gratulationis studio Dedicatus. Crac. in off. Andr. Petricovii S. R. M. typogr. A. D. 1634. fol. Kart 14.

wiersze – i panegiryki stylem lapidarnym.

Głębocki mathias: Gratulatio Stanislao Grochowski archiep. leopol. Cracoviae in offic. Caesarii 1635. 4°. (w bibl. Krak. N° 286)

[Estr. XVII 386-7; Enc. Org. X 756]

Grodzicki Faustyn jezuita urodzony na Litwie 1709 d. 15 lutego, wstąpiwszy do zakonu Jezuitów 1726 d. 26 sierpnia po ukończonych naukach retorycznych, filozoficznych i matematycznych i teologicznych, uczył retoryki w szkołach jezuickich w Brześciu i Krośnie, We Lwowie od r. 1733 uczył retoryki, a od r. 1735 przez lat 6 matematyki; potem przez lat dwa wykładał naukę filozofii w Jarosławiu, a od r. 1743 we Lwowie także filozofiji. R. 1754 został rektorem rezydencyj jezuickiej w Łaszczowie (obacz Bogatko + Janocki Lexikon) dalej rektorem w Kamieńcu, a od r. 1770 missionarzem w Poryckn (ob. Zdzański Kajetan)

1) Scientia artium militarium, architecturam, pyrotechnicam, tacticam, polemicam, perspectivam complectens. Leopoli typ. Colleg. Soc. Jes. 1747. 4o str. 161 z 19 tabl. ryt. sive lectiones mathematicae cura Ignatii Bohatko ensiferidi braclavien. pro corona cursus mathematici Leopoli auditi sub R. P. Faustino Grodzicki S. J. Matheseos professore editae
ded. Januszowi Sanguszce miecznikowi litew.

2) Architektura cywilna. Lwow w druk Soc. Jes. 1748. 4o (Ob Załuski: Programma literar.)

3) Elementa architektury domowej krótko zebranych na lekcyach szkolnych po łacinie, a tu na ojczysty język przełożone Franciszkowi Salezyuszowi Potockiemu Krajczemu Kor. od Kajetana Zdzańskiego podstolica mścisławsk. przy zakonczeniu nauk matematycznych w szkołach lwowskich Soc. Jesu dedykowane R. 1749. (b. m) 4o tyt. sztych. Kart. 2 str. 60 i Tabl. XXVIII na 19 półarkuszach sztych.

Grodziski

175

Stanislaus de Grodzisko (Grodzysko)
Coll. major. Doctor Th.

r. 1530 praepositus Coll. maj. p. 76. Conel. Coll. maj.
1534. takie praepositus p ibid. p 79:/
1520. 19 Martii vocatus ad minus collegium (Mart. de Ilkusch R. XI. 14:/
1527. d. 22 Maii vocatus ad collegium maius post resignationem liberam Mgri Tuliszków p: R. XII. 7:/
1542 obiit jako plebanus s. Nicolai.

176

Mgr. Grodzicki.

1564. 1. oct. cerrca. ad omnes collegium vocati sunt M. Stanislaus Sokołowski et M. Martinus Foxius Cracov. verum ante utrumque istorum servatus est locus ex unanimi sententia omnium doctorum et magistrorum V. viro D. magistro Grodzicki, interim absenti, propter mathematicam facultatem, in qua egregie, ut in caeteris profecit, ut si vocaretur, locum absque omni impedimento ante istos haberet, eamque facultatem profiteretur (: Conel. Coll. maj. p. 117.:)

Grodzki Jan Kanty

Grodzki Kanty

fil. dkt i prof mat.

1766. zostaje geometrą przysięgłym. /: A. K. str. 720:/

Grodzki Jan Kanty Jórg. Romuald. Bacal. 1763, Dr Fil. w Akad. Krak. 1764. – professor poetyki w Akademii Chełmińskiej 1770 r., Geometra przysięgły.

1) Kalendarz polski i ruski na r. 1766 – 1767. Kraków. 4to

2) ~~Manuduct~~ [Manuductria] sapientia sub ficta Mentoris persona Telemacum Ulyssis filium ad patriam perducens sub scenico apparatu in Theatro Academiae Culmensis patrio idiomate A. 1770 diebus 29. 30. 31 Julii demonstrata. Culmae. – Przewodniczka mądrości pod zmyśloną mentora osobą Telemaka do ojczyzny doprowadzająca na sali Akademii Chełmińskiej przez tęże Akademii Młodź ojczystym językiem pokazana. W Chełmnie. fol. 4 ark.

Groicki Bartłomiej, rodem z Rzeszowa, podwójci Krak. r. 1559 za wójtostwa Gostyńskiego, r. 1567 był pisarzem Cła Królewskie: go Komory Krakow. - żył w przyjaźni z Rejem, Royzjuszem, Trze: cieskim, Stanisławem Rojzjuszem Drem, Benedyktem Herbestem. - Do pracy pomagali mu Stanisław Cychler(?) i Jan Weiss Szelmicki. - podług Encyklopedyi powsz. 1862 Tom X p. 763. miał się Groicki urodzić r. 1519 na Kujawach, miał się kształcić w Akadem. Krak., był nauczycielem domowym u Erazma Baneka rajcy Krak. - R. 1573 porzuciwszy urząd celny, wrócił do urzędu podwójciego, mając lat 70 złożył urząd podwójciego + w Krakowie 1599 mając blisko 80 lat, zostawiwszy liczne potomstwo

Zygmunt August mianował Groickiego w najwyższym dla miast sądzie pisarzem czyli podwójcim Krak., Zygmunt III wyznaczył mu dożywotni jurgielt.

Porządek sądów y spraw mieyskich Prawa Maydeburskiego w Koronie Polskiey. Teraz znowu przedrukowany, y na wielu mieyscach poprawiony: z przydaniem Enchiridii Cerasini, y Abrogatione sumptuum et abusuum... W Krakowie, w drukar: niey Lazarzowey, Maciey Jędrzeiowczyk, R. P. 1616. 4o

ded. Burmistrzowi, Radzie i Senatowi stołecznego miasta Krak.... Maciey Jędrzeiowczyk Typo: graph Krakow. (pisze, iż objąwszy po śmierci Ja: na Januszowskiego zaniedbaną po części drukar: nią Lazarzowską, wydał z niej kilka książek i teraz te prace Groickiego wydaje... W Krakowie d. 18 Kwietnia 1616.

Zbiór ten obejmuje pod osobnemi tytułami (z opuszczeniem dedykacyi) te dzieła:

a) Porządek .. Kart 4 str. 243. 17 (rejestr i sentencye) (: Sign A - Ii :)
b) Tytuły...1616, Kart 2, str. 339. 20 (regestr) (: jest to dodatek do Porządku właściwie :) (: Sign. a - vv :)
c) Artykuły...1616, Kart 2, str. 105. z regestr (: Sygn KK - Zz :)
d) Ten Postępek, ... 1616, Kart 1, str 1-60 i karty 38-51 (z daw: nego wydania - złożone z 2 edycyi; do str. 60 dodrukowano (: Sign. Aaa - Hhh i Kij - Niij :)
e) Ustawa płacey, ... 1616, Kart 8. (: Sign Mmm - Nnn :)
f) Abrogatio et moderatio abusuum.. Cracoviae A.D. 1616. Kart 7 (: Sign A - B. :)

g) Reiestr do porządku.... 1616. Kart 42 /: Sign. OOO - Zzz i 2 Kart z dawnej edycyi :/

h) Enchiridion aliquot locorum communium Juris Maideburgen. per Joannem Kirsteyn Cerasinum.. Cra: coviae in officina Lazari. Mathias Andreovien. A. D. 1616. 4to Kart 36 /: Sign. A - J. :/

/: przedrukowane tutaj wyszły najprzód: Abrogatio et moderatio abusuum et sumptuum, quibus litigantes partes, tam apud scabinale, quam advocatiale officium nimio ante gravabantur, necessario constituta et per Senatum civitatis Cracoviae promulgata. Cracoviae apud viduam Floriani Unglerii 1547. 4to 3 ark. —

(Janociana I. 99 mylnie może, pisze iż to dziełko Groicki na rozkaz Zygmunta I napisał)

Cerasini: Enchiridion wyszedł poprzednio: Cracoviae apud viduam Stanislai Scharffenbergi 1586 in 8o min. (Kart 59) i Cracoviae in off. Nicolai Lobii 1607. in 8o min (Kart 48) :/

Porządek Sądow y Spraw Mieyskich.... W Krakowie, w drukarni Franciszka Cezarego R. 1630. 4to (na odwrocie tyt. herb Sześci miast sądu maydeb. i 8 wierszy)

ded. Radnym Sześci miast: Krakowa, Sandza, Kazimierza, Bochnice, Wieliczki; Olkusza Najwyższym Prawa Maydeb. uprzywilejowanym sędziom.... Franciszek Cesary.

Zbiór ten obejmuje:

a) Porządek... 1630, Kart 4, str. 243. 17. i tablica drzeworytowana in fol. Arbor consanguinitatis et affinitatis do str. 208. (Sign A - Ii s)

b) Artykuły... 1629, Kart 2, str. 105. 2. (Sign KK - Zz)

c) Ten Postępek... 1629, K. 1, str. 84. (Sign. Aaa - Lll)

d) Ustawa Płacey... 1629, Kart 8 (Sign. Mmm - Nnn)

e) Regestr do Porządku... 1629, Kart 42 (Sign Ooo - Zzz iiij)

f) Tytuły.... 1629, K. 2 str. 339. 20 (Sign. Aaaa - ~~[illegible]~~ Yyyy)

g) Enchiridion... 1629, Kart 36 (Sign Aaaaa - Iiiii.) In officina Francisci Caesarii A. D. 1629.

h) Abrogatio... In officina Fr. Caesarii 1629. Kart 7 (Sign. Aaaaaa - Bbbbbb.)

Ostatnia edycya tego zbioru: W Przemyślu w drukarni Soc. Jesu 1760. 4to

Obrona sierot i wdów (tłomaczenie z Justi Damhouderi Brugensis Pupillorum patrocinium). W Krakowie, u Andrzeja Piotrkowczyka, 1605. (tytuł zbrak) 4to (w bibl. Potockiego Adama)
/: dzieło wydane przez synów Gabriela i Jana Groickich, po śmierci ojca :/ Ded. Zygmuntowi III. .... Groiccy.

Pieśni duchowne, człowieka k'temu wiodące, aby w troskach swoich samemu Panu Bogu zawżdy mocnie ufał. (b.m.) 1559 /: w bibliot. Dzikowskiej :/
Ded. Erasmusowi Banckowi rajcy Krak.
/: są to pieśni łacińskie z tłomaczeniami polskiemi Andrzeja Trzecieskiego, Mikołaja Reja, S. Z., - J. L. i innych które Groicki wydał. :/

Obrona sierot i wdow opiekunom i kuratorom, to jest marnotrawnych, głuchych, niemych, [odrozumu odeszłych, starych, młodych, lat i baczenia niemających [i innych niedołężnych ludzi; rządzicielom, wdowom, sierotom dorosłym, rodzicom umierającym i wszystkim w rządzeniu a opatrowaniu sierot sprawcom pożyteczna, z łacinskiego języka na polski z pilnością przełożona i z praw miejskich cesarskich, według zebrania Josta Damhuderiusa i z praw saskich magdeburskich zebrana i spisana. Przydane są nadto na końcu tej obrony dwa tytuły z swemi prawami: o tychże sierotach pierwszy, a drugi o wdowach potrzebniejsze z Statutow, praw, Konstytucyi Koronnych z łacinskich i polskich krótko zebrana i regestr dwojaki przez Bartłomieja Groickiego lta Krola J. M. Komory Krak. pisarza starego przedtem napisana, a teraz przez Gabriela i Jana Groickie synty jego nowo do druku podana. W Krakowie, w drukarni Andrzeja Piotrkowczyka 1605 4to kart 10, str 317 i 15 regestru.
Na odwrocie tytułu drzeworyt. herb Zygmunta III - In insignia ./.

Sigismundi III (wiersz łaciński przez Justus Siebeneycher) — ded. Zygmuntowi III ..... Kraków d. 15 Grudnia 1605, Gabriel i Jan Groiccy bracia a synowie starszy (tu wspominają iż ojciec ich nieboszczyk Bartłomiej był w (łaskach) służbie u Jana Dulskiego podskarbiego Koron. i Jacyntha Młodziejowskiego podskarb. [illegible] nadworn. Kor. którzy go Królowi polecili — od Zygmunta III otrzymał dożywotni jurgielt na cle Komory Krakowskiej po 10 grzywien kwartalnie pobierany) — In Bartholomaei Grohicii amici sui veteris [illegible] (Latrounii translationem Justi Siebeneycheri Epigramma (po łacinie) — Do Czytelnika przedmowa tłomacza. — Tłomaczenie wolne, język piękny [. — Dzieło rzadkie. — (W zbiorze Księgarza Otremby w Krakowie)

[Żali się Groicki iż go niektórzy szczypali zowiąc jego Porządek nieporządkiem

(toż, tamże 1558. 4to. k. 8 i 62.

Artykuły prawa maydeburskiego, które zową Speculum Saxonum, z Łacińskiego języka na Polski przełożone y znowu drukowane Roku 1559.... (na końcu) Drukował Łazarz Andrysowic w Krakowie Roku Bożego 1559. 4to. Kart 8 listy numerowane 1–64

(jest to właściwie druga edycya z r. 1560 – bo ma ~~8~~ ~~kart~~ listów 64 a nie 62 jak pierwsza).

na odwrocie tytułu: In insigne domus Tarnoviae (8 wierszy) Tricesius F. – ded. Oświeconemu wielmożne: mu Panu Janowi Chrystoffowi Hrabi na Tarnowie kasztelanowi woynickiemu, staroście sendomirskiemu ... Łazarz Andrysowic – Przemowa ku czytelnikowi (mówi autor niewymieniony że z łacińskiego przekładał skracając i opuszczając niektóre artykuły) – Privilegii a S. M. R. Polonorum concessi.. Sigismundus Augustus Rex Pol. statuit ne quis libros per Lazarum Andreae typographum ipsiusque filium Joannem impressos mag: nos sive parvos, latinos, graecos, hebraicos, polonicos, hungaricos intra decennium audeat imprimere vel diven: dere. Vilnae d. 3 Aprilis 1553 – Regestr – Poczynaią się artykuły list 1–64.

Sobieszczański w Ency: klopedyi cytuje edycye 1585, 1560, 1562, 1565, 1568, 1573, 1618, 1619, 1629 i 1760.

2a edyc. toż tak samo tylko rok 1560. 4to k. 6 i 60. (3cia edycya łaksonaeo r. 1560 tylko kart 8 i 64)

2a edycya .... Artykuły .... y znowu drukowane Roku 1565 (orzełek mały) (na końcu): Drukował Łazarz Andrysowic w Krakowie Roku Bożego 1565. 4o. Kart 8 listów 64.

inne dwie edycye z tegoż roku tem się różnią iż nie mają na końcu Drukował.. tylko Amen – jedna ma na tytule pod rokiem ozdobkę w ma: (Wierzbow. p. 59 No 266. 267)

tym kwadracku [ornament] a na liscie pierwszym małego orzełka druga ma na tytule pod rokiem duży kwadrat z ozdób przez całą szerokość karty, a na liscie pierwszym ozdobkę [ornament] podczas gdy edycya oryginalna z miejscem druku ma ozdobkę [ornament]

3a ed. 1568 .1616.1618. 1619.

(toż tamże)
1a ed. 1558 (ob. Speiser) 4to K. 10.

Ustawa płacey u Sądow w Prawie Maydeburskim Jak przed Burmistrzem a Raycami, iako przed Woytem znowo uczyniona. Cum gratia et privilegio. Lazarus Andreae excudebat 1559. Listow 10 Sign A – Cij.

3a ed. 1560. (ob. Maciejowski)

(Ustawa ta przez Zygmunta I wydana dla Krakowsk. magistratu)

2a ed.. Ustawa płacey... uczyniona. Lazarus Andreae excudebat 1562. 4to K. 8 (Bentkowski II p. 264) (Janociana I. 100)

3a ed: Ustawa płacey.... uczyniona. Lazarus Andreę excudebat 1565. 4to Listow 8

4a ed. 1567 (ob. Maciejowski) 1619 1629 i 1760

4a ed.. Ustawa płacey.... uczyniona. Lazarus Andreę excudebat 1568. 4to Listow 8.

Ten postępek wybran iest s Praw Cesarskich; Ktory Karolus V. Cesarz wydać po wszytkich swoich Państwiech ktorym się nauka daie iako w tych Sądziech a Sprawach około karania na gardle albo na zdrowiu sędziowie i kożdy Urząd ma się zachować.... Lazarus Andreae impressit Craconiae A. D. 1559. 4to Listow 51.

2a ed. 1560 (ob. Maciejowski)
3a ed. 1562 Cracoviae Lazarus Andree impressit. 4o K. 51.
1616 } u Lazarza
1619 }
1629 } u Fr. Cezar.
1630 }
ed. 1567 (Speisser)
1619
1629
1760
(Wierzb. p. 92 No 712)

4a ed. Ten Postępek.... Lazarus Andreę impressit Craconię 1565. 4to Listow 51 na ostatniey stronie od spodu przez całą szerokość linia.

inna edycya z tegoż roku prawie zupełnie zgodna nie ma tej linii

3a ed. Krakow 1592. 4to (3a?) Ustawa płacey... Lazarus Andreę excudebat 1568 4to K. 8.

3a ed. Ten Postępek... Lazarus Andreae impressit, Craconiae, 1582. 4to Listow 51.

4a ed. Ten Postępek... Lazarus Andreae impressit, Craconiae 1582. 4to Listow 51. tem się różni iż na tytule u gorze ma 2 rzędy gwiazd (zamiast fikety z kwiatow); inicyały przy pojedynczych artykułach odmienne f

f i Artykuł II ma napis: Articol II. (a w edycyi 39: Artic: II.)

Porządek sądów i spraw mieyskich prawa maydeburskiego. W Krakowie, drukował Łazarz Andrysowic 1559. 4to Kart 12, listów numerowanych 140, Kart 12 (Znaki mieyski – i Sentencye) oraz drzewo genealoczne (Drzewo krewności) in fol. tablica drzeworytowa.

Na odwrocie tytułu: De insigni D. Tarnoviorum Collo: quium Advenae et Poloni, Clemens Janitius f. (wiersz) – Ad illustrem virum Joannem Tarnovium comitem Castel. Crac. Andreae Tricesii Epigramma – Jaśnie Wielmożnemu Janowi Krabi na Tarnowie Kasztelanowi Krak. ... (przedmowa prozą) Z Krakowa 16 Maia 1559 Bartłomiey Grohicki Lodwoyci Krakow. (tu pisze że Łazarz Andrysowicz wydał najprzód Artykuły Prawa mieyskiego Maydeburskiego, ta wydaje do nich dodatek przez siebie ułożony; dedykuje zaś Tarnowskiemu za zachęceniem, które mu dał Doktor Stanisław Rozarius służebnik Tarnowskich). – Petrus Royzius Maureus Ad lectorem (6 wierszy) – De hoc Bartholomaei Grohicii familiaris sui libello Andreae Tricesii Carmen die 24 Martii 1559 (tu pisze, że Groicki był rodem z Rzeszowa: „Seque suum decus agnoscat Ressovia, lucem – Nascenti fauste quae tibi prima dedit" – że był wtedy Praetorem w Krakowie Gostinius u którego Zaproicki urzędował jako podwojci) – Przemowa do Czytelnika (prozą) – Temu co tę książki czytać będzie Woyciech Kaszota Franta dobry towarzysz rozsądem swój oznajmuje (humorystyczno-satyryczny wiersz, może Reja? gdzie między innemi pisze: ..., Gdy sędziowie z Szczekistami poczną prawem kręcić, aby jedno na obudwu stronach co wymorzyć.... Owe Przechytrki, co prawo niczyją"...) – Benedictus Herbestus Neapolitanus In vernaculam Iuris Maydeburgensis descriptionem Bart. Grohicii (Epigramma) – Porządek List 1–140. (Procedura cywilna i prawna kryminalna mieyska)

2a ed. Porządek.... maydeburskiego, na wielu mieyscach poprawiony. Lazarus Andreae impressit, 1562. 4to Kart 12, listów 140, Kart 12 i tablica.

Bibl. [illegible]

2a edit. Lazarus Andreae impressit, 1562 4to K. 12. 140. 12.

3a edit. (taxrano toż, tylko na tytule odmiana) 1562. 4to K. 12. str. 140. 12. (odmienny druk)

(drukowana może 1567)

inna edycya z tymże rokiem tem się różni od poprzedniej iż pojedyncze karty mają na dole po 2 linijki – a poprzednia jedną linijkę

3a ed. ... Porządek ... Maydeburskiego: na wielu miejscach poprawiony... Lazarus Andreę impressit Anno LXVI (1566) 4o Kart. 12, listów 140. Kart 12 i tablica.

(1a edyc.) (1567) (Wierzbow. p. 64 No 287) –

(gotyck. literami)

Reyestr do Porządku y do Artykułow Prawa Maydeburskiego y Cesarskiego (herb Decyuszów drzeworyt.) M.D.LXVII. 4to Kart 8 (Tytuł – Przedmowa – Słowa prawne) i Kart 44 (Sign. A – L. Rejestr alfabetyczny i Przyczepek obejmujący Formy) – (na odwrocie tyt. De praeclaris Deciorum familiae insignibus Carmen Andreae Tricesii Equitis poloni (tu piszę mieli w środku w herbie nóż winny: falx vites recans recurva, a Kolonięgo topory i orły Tęczyńskich) – Ad nobilem... Justum Lodovicum Decium Secretarium regium etc. Andreae Tricesii Epigramma – Urodzonemu P. Justowi Ludwikowi Dycowi Sekretarzowi J.K.M. Żupnikowi Olkuskiemu y Chęcińskiemu, Karbarzowi Wielickiemu... Dan z domu szlachetnego Mikołaia Koslé Celnika Ruskiego 9 Martii 1567. Bartosz Groicki Pisarz na Cle Króla J.M. K.K. (mówi, że za radą Decyusza ten rejestr spisał, że pożądaną byłoby rzeczą, aby kto całe prawo niemieckie wytłomaczył – cytuje znakomitych prawników krakowskich żyjących Stanisława Aychlera Wójta wyższego prawa i Waleryana Pernusa Senatora Krak. krewnego Decyuszów) – Do Czytelnika (mówi że ten Rejestr służy do Porządków iako i Artykułów druku Krakowskiego pierwszego i wtórego, gdzie niemasz w liczbie kart żadnej różnice, oprócz Artykułów Prawa Maydeburskiego wtórego wyrobienia, które się stało in Anno D. 1560 gdzie są przydane dwie karcie o Rękoymiach i liczba na nich est położona fol. 22. 23. Aczkolwiek i ty dwie karcie włożone też są do Exemplarzów pierwszego druku ale bez położenia liczby. ... i że pierwszy druk miał kart 62 a drugi 64) – Adhumanissimum virum Joannem Selmicium Andreae Tricesii Epigramma. [illegible] – De cognomine eiusdem germanico Weiss (który na współ z Groickim ten Rejestr układał – zapewne). (Tu też że)

2a edyc. Reyestr (łacińskiemi literami) R. P. 1567 (4to K. 4 (tytuł i do Czytelnika) i nn. F

Odznacza się czystym językiem n. p. Citatio (pozew, przypozwanie, roku naznaczenie) Actor (Powod, Powodna strona, skarżący, żałujący, żołdrujący) – Citatus (Pozwany, obwiniony, obżałowany, strona pozwana, Odpor) – Procurator (Rzecznik, Sprawca, Obrońca) – Plenipotentia (Poruczeństwo) – Legale impedimentum (Przekaza) – Dilatio (Odkład, Odwłoka) – Arestum (Zapowiedź, Zmowienie się rzeczy) – Propositio (Skarga, żałoba, Luprunk, Głowna żałoba) – Actio (Spor, Prza) – Processus (Postępek spraw) – Reformatio (Oprawa) – Exceptio (Wymówka, Obmowa, Wybicie) – Consanguineus (Bliski, Krewny, przyjaciel, powinowaty, przyrodzony) – Documentum (Listy, Listowny, dowody) – Apellatio (Ruszenie do wyższego sądu)

1616. 4o u Macieja Andrzejowczyka

1618 " "

1629 " "

Fw tej edycyi opuszczone wiersze, dedykacya i herb Decyusza

Tytuły prawa maydeburskiego, do Porządku (1a edyc.)
y do Artykułów pierwey po polsku wydanych.
W sprawach tego czasu nawięcey kłopotnych s
tegoż prawa maydebursk. przydane. ~~[illegible]~~ (Wierzb. p. 63 Nº 206)
~~pierwszą Edicią przez tegoż Autora przejrzane~~
~~Summa Tytułów naprzód położona a Końcu tych~~
~~Księgi~~. Cracoviae, IX Marcii Łazarz Andry-
sowic drukował 1567. 4to = Kart 6 (tytuł dedykacya
wierszę) listów numerowanych 170 i Kart 12 (Reyestr)

Na odwrocie tyt: Na herb (dzielny) Jego Miłości Pana Sta-
nisława Spławskiego Kasztelana Krzywińskiego..
P. Mikołaia Reia wiersze – Ad magnificum Sta-
nislaum Splavium castellanum crivinensem Carmen
Andreae Tricesii equitis polon – Wielmożnemu P. Stanis-
ławowi Spławskiemu Kasztelanowi Krzywińskiemu,
starościę ostrzeszowskiemu, celnikowi koronnemu
... Bartosz Groicki pisarz na Cle Króla J. M. Komory
Krak. Z domu Mikołaia Koslę Celnika ruskiego
d. 9 Marcii 1567 (pisze że przed 6 laty napisał Porządek
sądów i Spraw mejskich prawa Maydeburskiego głownie
dla obznajomienia z prawem miejskiem ludzi prostych
na miasteczkach i we wsiach.. Będąc (celnym) urzędnikiem pod Sta-
nisławem Spławskim, napisał niniejszą księgę służyć mogącą

za dodatek i Kommentarz do Porządku. niektore w tym dziele zebrał z prawa Saskiego i prawa Maydeburskiego wytłomaczywszy, inne przełożył z dzieła nieboszczyka Jana Cerazyna wojta wyższego prawa: Locorum communium Juris Maydeburgensis, bardzo pożytecznego, niektore zaś artykuły prawa Cesarskiego wybrał z Jodoci Damhouderii in Praxi rerum criminalium – Groicki zowie się sługebnikiem Spławskiego, razem z nim służył temuż Jan Szelmicki Ways zwany w wielu rzeczach i w celnych dobrze biegły) – Ad nobilem ac literatum virum Matthaeum Misovium magnif. Stanislai Misovii Cracov. Palatini et Praefati generalis secretarium Andreae Trtiesii equitis poloni Sapphicum (był biegły w prawie, uczeń Przyłuskiego, Groickiemu pomagał przy pisaniu) – Ad Bartholomaeum Grohicium autorem amicum veterem And. Tric. Epigramma – Przydatki do Porządku ~~i do Artykułow Prawa Maydeburskiego: Gerada. List 1-170 i Rejestr Kart 12 – Na Końcu: Do Jana Bartosza Grohickiego Autora tych ksiąg Jana Zasańskiego Cechu Mieszczanina Krak. Wiersze~~ Exemplarz z autografem: Excellentissimo viro domino Joachimo Cimermano Phil. et Med. Doctori amico Charissimo author d. d.

(pomnożona) 2a edit. Tytuły Prawa Maydeburskiego... przydane. Coś też teraz nad pierwszą Edycią przez tegoż Autora przyczyniło, Summa Tytułów naprzód położona a Koniec tych Książek pokaże... Cracoviae IX Marcii Łazarz Andrysowic drukował. 1573. 4to kart 6 Listow 188. i i Rejestru kart. 12. (Wierzb. p. 73 No 329)
na odwrocie tyt. Na zacny herb Jego Miłości P. Jakuba Rokosowskiego Kasztelana Srzemskiego (herbu Glaubicz) Jana Ponethowskiego Wiersze – In eadem Pentastichon Lat. Steph. Aychler. S. F. (epigramma lat.) – Wielmożnemu P. Jakubowi Rokosowskiemu Kasztelanowi Srzemskiemu, Starościc ostrzeszowskiemu w Wielkiej i Małej Polsk. Celnikowi głownemu Panu swemu... Bartosz Groicki Pisarz na cle K. Komory Krak. W Krakowie z domu Koslinskiego dzierżawcy w R. w dzień Nowego Lata 1573. (Wspomina że do tej edycyi dodał Prawa inter Locatorem et Conductorem, dominum et emphiteutam, dominum et servum, podług zdania d. Stanislai Aychler Advocati Juris supremi barzo potrzebne) – Ad generosum Mathaeum Misovium in Przybysławice haeredem Arcis Cracov. Burgrabium Andreae Triciesii Equitis Poloni Sapphicum (jak w pierwszej edycyi) –

Ad autorem libri Matthaeus Misonius Burgrabius Cracou. (14 wierszy, w tej edycyi pierwszy raz drukowane) –
Ad Bartholomaeum Grohicium autorem amicum veterem Andreae Tricesii Epigramma (jak w pierwszej edycyi)
Summa tytułów (rejestr) kart 1.
Przydatki do Porządku i do Artykułów Prawa Maydeburskiego List 1–189
Rejestr rzeczy y słów kart 12. na końcu wierszem:
Do pana Bartosza Grohickiego Autora tych Ksiąg, Jana Zasańskiego Czecha, mieszczanina Krakowskiego wiersze.
W tej edycyi dodane jest od listu 170–189: Prawa między Gospodarzem a Komornikiem, krótko spisane. Naiemnik (O Gospodarzu i o Naiemniku). i od listu 181–189 Pan. Sługa (O Panie i o Słudze).

Maciejowski Hist. lit. pol. cytuje jako osobne wydanie: Prawa między gospodarzem a Komornikiem krótko spisane.

Są to rozprawy o pojedynczych przedmiotach prawa na wzór Cerazyna Kirsteina – w środku dzieła p. 16 + 20 jest przedrukowane dzieło: Figura seu tabula indicans graphice, quomodo haereditas ab intestato deferatur... per... Stanislaum Eichlerum Jur. U. Dr. et Advocatum provincialem Jur. supr. Maydeb. castr. Crac. ex Germanico in latinum transfusa et nunc denuo recognita et aucta.

3a edit: Tytuły Prawa Maydeburskiego.... pokaże. (Wiezb. p. 76 N° 339) Cracoviae IX Marcii. Lazarz Andrysowic drukował 1575. 4to. Kart 6 Listów 188. 1 (czyli 189) i Rejestru kart 12
/: Wydanie to całkiem zgodne z edycyą 2a – tylko rok na karcie tytułowej odmienny – zresztą wszystko toż samo

1619
1629
1760

Nazwa więzień: Kabat, za Kratą, Grzymka, Izdebka, Szatława, Sztok, Ciemnica, Kaźń, Kłoda, Sadzawka, Bylina.

Gaienie Sądu Komisarskiego Sejmu miast (ob. Groicki: Regestr lit. G.

Prawa między gospodarzem a komornikiem krótko spisane. Kraków 1558 i 1559. (przedruk w Tytułach)

z Gromadzic

185

Johannes de Gromadzyce. A.M.
takrē Gromaczky.

1495.

[Estr. XVII 413; Enc. Org. X 771-2]

Gromalski Nicolaus urodz. w Małej Polsce zostal w Akad. Krak. r. 1748 Baccal. Art., a r. 1749 Magister Art. następnie profesor teologii w Akademii Poznań. prefekt seminaryum dyecezalnego tamże i kanonik S. Mariae in Summo, r. 1760 zostawszy Collega minus w Uniwersytecie Krak. umarł w Poznaniu d. 18 Kwietnia 1760. (Ob. Toryani Joannes Cantius: Vocatio ad coeleste Collegium Nicolai Gromalski Phil. Doct. Collegae minoris, dum justa parentalia Posnan. persolverentur A. 1760 d. 30 Octobris relata. Posnaniae, typ. Acad. fol.)

1) Wielkie i osobliwsze dzieło wielkiego w sługach swoich Boga, Magdalena S. przy publicznym relikwii i nowo fundowanego Bractwa do Kościoła Czerleińskiego wprowadzeniu Kazaniem pokazane, r. 1757 d. 22 Lipca. Poznań, w druk. Akadem. 1757. fol. k. 11.

Ded. ~~[illegible]~~ Łukaszowi Lubaszowskiemu Phil. Dokt. proboszczowi czerleińskiemu.

2) Refrigerium oppressae innocentiae, Conclusiones theol. Posnaniae typ. Acad. 1758.

Ded. Kwilecki capit. wschovensi.

3) Bonum omen. Conclusiones theol. pro disput. Posnaniae typ. Acad. 1757. (1756)

Ded. Mielżyński castellanidae sremensi.

4) Troisty puklerz protekcya Swiętych Filipa i Jakoba Apostołów, Serafickiego Patryarchy Franciszka i cudotwornego Antoniego Wyznawców, w trzech publicznych kazaniach mianych. Poznań, w druk. Akadem. 1758. fol. ark. 6. (Sign. A - F. 2)

Ded. Janowi Łukowskiemu proboszczowi Ł gwiazdowskiemu.

Gromicki Albertus Baccal. Art.

1583 – Baccal. Art 1611, Notarius Tarnovien.

1) Xenium admodum rev. Stanislao Zucerino S. Th. Doct. (per Albertum Gromicki Art. et Phil. Baccal.) oblatum. Cracoviae in off. typ. Basilii Skalski 1612. 4° K. 4 (wierszem)

Paneg. 612.

(Zuceryn Sebastian kształcił się w Akad. krak. pod Prof. Marcinem Szlachcińskim – poświęcał się muzyce, są jego kompozycyi himny kościelne; zostawszy xiędzem, był najprzód kaznodzieją w Tarnowie. Kosztem Konstancyi Myszkowskiej starościny dobczyckiej wyprawiony do Włoch, został Drem Teol. w Rzymie. Wróciwszy do Krakowa mianował go Bernard Maciejowski bisk. krak. prefektem seminaryum krak.; potym został kaznodzieją katedr. krak. plebanem w Żabnie. Przełożył z włoskiego żywot S. Teresy +1635 zapisawszy bibliotekę swą Karmelitom bosym, srebra Karmelitankom bosym w Krakowie i w Lublinie zrobił fundusz na kaznodzieję u S. Anny i na borkens dla 5 studentów. (Ob. Vitellus Jacobus: Lucerna splendens sive laudatio funebris Seb. Nucerini. Cracoviae ex off. Franc. Caesarii 1635. 4° K. 8)

[Estr. XIX 269 s.v. Kłaczyński Stanisław]

Grozwaier Marcin rodem ze Lwowa, d. 15 Oktobra 1659 został bakałarzem filozofii jak to widać z wiersza na pochwałę jego w dziele: Melos lyricum in Academico Musarum Parnasso attemperatum VV. DD. VIII. primae laureae candidatis dum prima in artibus et philosophia laurea insignirentur a Stanislao Kłaczyński ejusdem laureae candidato decantatum. 1659 d. 15 Octobris Cracoviae in off. viduae Kupisz. 4°
k. 8. za rektorstwa Stanisława Jurkowskiego

jest tu wiersz taki na końcu V. D. Stanislaus Kłaczyński a Martino Grozwaier ejusdem laureae candidato contestatio

– R. 1661 został Dr. Fil.

Gruczka Andrzej

189

Mgr. Andreas Gruczius

Pilsnensis

1584 14 Grucrius Collegii minoris Collegiů suscepto officio instituendorum filiorum Illustrissimi d. Andreae Comitis in Thieczin, palat. Crac. petiit a d. Rectore se conservari in collegiatura per ipsum hactenus possessa ad quartuale proxime sequentis s. Crucis, a. praes., ut interim experiatur num ipse Magn. d. Palat. placuerit, vel ipsomet eadem conditio non displicuerit. Rektor resolvit (A. Ł. 4. 62a)

Andreas Pilsnensis. Dr. Patavienfis.
Coll. min. Pograbski.

1594. 16. marca przed aktami rektora resignavit collegiaturam medicam, petens se conservari in collegiatura minoris collegii, cum licentia absentiae suae usque ad quartuale (: A. R. p. 170:) otrzymał walną wyjechania

Andreas Pilsnensis był prof. med. i umarł 1599 w wrześniu (: zob. notatki Najmanowicza p. 120:)

1593. za pierwszego rektorstwa Stanislai Pencerii S. T. D. C. Cr. 21 maja na sesyi radziono super admissione ad respondendum pro loco in arte medica Andrzeja z Pilzna D. med. patawskiego. (: Synop. Stat. p. 22:)
D. 2 września odpowiadał. (: z Synopsis Statut. p. 22.

1584. dnia 12 października conclusum est ex unanimi consensu totius Utis pro gratia S. R. M. (bo się o to wstawiał) et favore Palat. Crac. Andreae de Tęczyn concedendam esse M. Andreae Pilsnensi facultatem absentiae ad beneplacitum Utis sub ista conditione, ut omnia onera publica et privata tam Utis, quam Communitatis Collegii minoris in lectionibus disputationibus et oeconomica dispositione secundum leges et consuetudines per alium idoneum suppleat. (: Concl. Univ. pag. 355:). Na książce de

conservatione sanitatis v bibliotece uniwersyteckiéj zachowanéj stoi napis: Andreae Pograbii Pilsnensis et amicorum.

Gruczka

191

(Gruczka)

Grutinius (Andreas) rodem z Pilzna (gdzie się też Seb. Petrycy i Glicius rodzili) kształcił się początkowo w Akademii Krakow. (gdzie r. 1578 został najprzód bakałarzem filozof.) później przykładał się do medycyny w Padwie pod Bernardem Paternus i Alexandrem Massaria gdzie otrzymawszy około r. 1591 stopień doktora medycyny, wrócił do Krakowa, objąwszy katedrę w wydziale medycznym. Był zarazem lekarzem nadwornym przez 2 lata u Mikołaja Krzysztofa Radziwiłła wojewody trock. i u Leona Sapiehy kanclerza w. x. lit. oraz u Jana Tęczyńskiego kasztel. wojnick. i u Jana Tarnowskiego. Za młodu był nauczycielem domowym przy synach Jana Tęczyńskiego wojewody krak. + 1599.

1) Solus philosophus sive Novae medicinae et chemiae compendiosa refutatio, libris duobus comprehensa, auctore Andrea Grutinio. Tractatus ex variis authoribus concinnatus, his temporibus lectu dignus, contra eos qui nomine specioso se venditant, et antiquam Galenique Medicinam pessundant. Patavii, Apud Petrum Marin..um 1591. 4to Kart nieliczb 2. liczb. 55. i (errata) na odwrocie tytułu 8 wierszy łacińsk. na pochwałę Autora: Sigismundi Cornicz Porembsky equitis Poloni. .. — ded. Gabrieli, Andreae et Joanni Tencinius, filiis Andreae Magni Comitis de Tenczin olim palatini Cracov. praefecti ofoiecim. zator. et rubesoviens... A. Grutinius, Patavii Cal. Octobr. 1591. mówi że to wydaje na naleganie przyjaciela Valent. Fontanus... Grutinius był nauczycielem domowym u Tęczyńskich owych których opiekę po śmierci ojca trudnił się Jan Magnus Comes in Tęczyn castel. wojnic. praefatus lublin. et parczov. (którego bratem był Joannes Magnus Comes in Tęczyn castel. wojnic. praefectus lublin. et parczov.) — całe dzieło przeciw szarlatanom i rozbiór ich leków: essentia quinta — o [illegible] działalności antimonii — de auro potabili — ochemii — przeciw alkhemii: szarlataństwu, empirykom tak zwanym innowatorom i Paracelsistom. Autor powstaje na nowe szarlatańskie środki aptekarskie, zwłaszcza na środki Teofrasta Paracelsa, które niejednego życia pozbawiły. Do tych szkodliwych środków zalicza: Quintam essentiam. — Do wydania tego dzieła namówił go przyjaciel Valentinus Fontanus.

2) Medicus dogmaticus ab Andrea Grutinio Pilsnensi Phil. et Med. Doct. et Prof. compendiose pro tyronibus adumbratus. Cracoviae in officina Andreae Petricovii A. D. 1598. 4to k. 18 na odwrocie tyt: In Medicum C. V. A. Grutinii Carmen M. Erasmi Sixti Leopolien (8 wierszy)... ded. Leoni Sapieha M. D. Lith. supr. cancellar.... A. Grutinius Cracoviae 1598. (Co powinien umieć medyk i jakie ma mieć wykształcenie... zaleca szczególniej anatomię praktyczną i teoretyczną i porownuje którą nazywa alfabetem lekarza, fizyologią... jak ma postępować przy dyagnozie, gani szarlatanizm. – Jest to wstęp do wykładów medycznych, hodegetyka.)

3) Consilium in febribus pestilentialibus et malignis his temporibus Cracoviae et aliis in locis grassantibus, Andreae Grutinii Phil. et Med. Doctoris. Cracoviae in offic. Lazari A. D. 1592. 4to str. 24 ded. Joanni Tarnowski procancellario regni (był to rodzaj tyfusu z wysypką który 1592 panował w lecie. F)

F tak gwałtownie iż chorzy w przeciągu 1 tygodnia umierali, a mało kto wyzdrowiał (Typhus recurrens epidemicus): poprzedziła go 2 razy morowa zaraza.

4) Melancholiae seu affectuum melancholicorum mirabilium et curatu difficilium compendiosa descriptio ab Andrea Grutinio Pilznensi, Medico et Professore Academ. Crac. edita, Cracoviae in offic. Andreae Petricovii A. D. 1597 4to stron. 51. ded. Nicolao Christoph. Radziwił palat. trocens. F – (Przyczyny melancholii (szaleństwa) poszukuje autor w żółci czarnej i krwi zgęszczonej. – Między innemi powstaje autor na fuszerstwo lekarskie w Polsce, mianowicie przez Żydów i Anabaptystów, i radzi ścisły nadzór, przytaczając za przykład Mediolan, gdzie dopuszczenie praktyki lekarskiej stało pod ścisłym dozorem rządu.) na odwrocie tyt. wiersz Fabiana Birkowskiego do autora.

F którego był przez 2 lata nadwornym lekarzem

5) Przymiot, czyli o chorobie zaraźliwej r. 1594 (podług Czackiego: O prawach II. 41 – lecz podobno nie wyszło – jest jednak takie dzieło Wojciecha Oczko r. 1581 wydane.)

[Estr. XVII 431; Enc. Org. X 831]

Gruszecki Kazimierz Soc. Jes. urodz. 5 lut. 1696 wstąpił do jezuitów 1711 uczył w Krośnie, Kamieńcu + 21 grudn. 1676 w Ostrogu.

1) Jedynak w honorze sprawiedliwości w pańskiej osobie Józefa Łaszcza Kanclerza gnieźnieńskiego trybunału koronnego prezydenta z ambony kaznodziejskiej powitana 1730. W Kaliszu w druk Kolleg Soc. Jes. fol. k. 9. (Kazanie pochwalne dla Łaszcza podczas posiedzeń trybunału.)

2) Zasługa honoru honor to jest Koronacya w Łokamie-nieckim Obrazie Krolowy Nieba Maryi odprawiona panegirycznym kazaniem między oktawa uroczystości 1727 akomodowana. Typ. Coll. Leopol. Soc. Jes. 1730. fol. k. 11.

3) Trybunał z kredytem za łaski i w osobie pańskiej JW Stanisława z Brzezia Lanckorońskiego skarbnika Krakowskiego Trybunatu Koronnego marszałka ogłoszony przy kaznodziejskim powitaniu 1730. W Kaliszu w druk Soc. Jes. fol. k. 9.

<u>Grymecki</u> Hyacinthus Dr Phil. et Prof. – Baccal. 1705, Mr Art 1706.

1) Martius heros contra hostes eccle=siae virtutibus ac sapientia munitus d. Tho=mas Aquinas in basilica Ord. Praedic. Conven:tus Cracov. panegyrico cultu demonstratus A. 1716 d. 7 Martii. Cracoviae typis Universit. fol. K. 7. (Orat. pros.) ded Gabrieli Droz=dowski vexillifero zakroczym.

2) Viretum literarium s. Cracoviae, ap. Schedel 1705 fol. s. maturos sapientiae fructus literati autumni IV pri=mae laureae candidatis proferens.

Grynecki Joannes

194

Grymecki Jan

fil. dokt. i prof.

1692 jako senior Contub. Hierosolymitani (A. R. p. 649.)

1693 jako scholae poëseos professor (A. R. p. 671.)

Grymecki Joannes, Baccal. Art. 1686, Mgr. Art. 1688, Collega minor, Secr. S. R. Maj. 1699. + 1712 (Ob. Auditor. fol. Paneg. Nr. 335.)

1) Conclusiones philosophicae ex universa Aristotelis philosophia speculativa. Cracoviae 1688. fol. typ. Univ.

Grynwaldt Jan. +1650. (podług Liber promot. p. 304: Baccal. Art. 1636 obiit Leopoli 1639, sabbato magno sepultus)

1. Laurus academica XIV juvenibus dum primam in Artibus et Philosophia lauream prensarent decreta. Cracov. 1635. 4° typ. Ant. Wosiński:

nazwy tych: Jan Franciszek Wolski, Mikołaj Nowikowski, Jan Nosowski (był nepos Dybovii) Jan Grabowski, Jan Wolphowicz, Adamianus Niewierski, Bartolom. Gębicki, Gregorius Szczeciński, Stanisł. Rostkowski, Joseph Seraphinowicz, Laurent. Watowski, Nicol. Waśniewicz, Stanislaus Rostkowski; Josephus Lang.

2. Paterna faelicitas clarissimo Andreae Wolfowic dum filius suus Martinus Stanislaus Art. magister renuntiaretur. Cracov. 1638. 4° in off. typ. Martini Filipowski

Andrej Wolfowicz został bakał. fil. w Akad. Krak. żył za granicą w przyjaźni cum: Thoma Minnadous medico et historico celeber. Laur. Optius Pignorius antiquarius, pomagał przy anatomii sławnemu Fabriciusowi powróciwszy do kraju był nadwornym lekarzem Stanisł. Lubowskiego opata tynieck, Xcia Zbaraskiego kaszt. Krak. Jana Tęczyńskiego wojew. Krak. nadwornym lekarzem Zygmunta III był

197

Grebnius Stan.

wpisany w Matrykułę 1537 r. connumt hyemalis

Stanislaus Nicolai Grzepsky dioc. plocensis

czy 1538. Zob. Matrykuły str. 165

Węgierski w Slavonia reformata wspomina, iż szkoła braci czeskich w Koźminku, około r. 1553 założona przez dziedziców tego miasteczka Ostrorogów, słynęła szczególniej pod zarządem Stanisława Grzebskiego, a Łukaszewicz Józef w Historyi szkół I. str. 378 przywodzi z listu Tomasza Płazy 17 grud. 1569 do Kromera prałata ogo okoliczność, iż Grzebski nie bywa u Dudycza, z którym się na niego o to pognie[wał], „że Aleyatowi mało się zębów nie dał w jego domu, gdy ten porwał bluźnić filium Dei." List ten znajduje się w archiwum frauenburskiem. Dalej czyni Łuk. tę uwagę, iż „ta zażyłość Grz. z Dudyczem wprawia go w podejrzenie o skryty protestantyzm (atoli nie o arjanizm) i jako protestant mógł w młodości swojej rządzić czas niejakiś szkołą br. czes. w Koźminku."

[Estr. XVII 447-8; Sobieszczański F.M.: Enc. Org. X 927-9] 198

[Grzebski]

Grzepski Stanisław z Grzebska (w dyec. płock.) († 1 Grudnia 1570 (postridie S. Andreae), r. 1538 za rektorstwa Grzegorza z Szamotuł wpisany do metryki w poczet uczniów, r. 1557 został Bacal. a r. 1562 Mgr. art. – syn Mikołaja, urodził się w Grzebsku koło Mławy. (Ob. Żywot jego w dziele: Grabowski Ambroży: Starożytności historyczne polskie. Kraków 1840, Tom I str. 457–469). Za młodu był preceptorem Stanisława Miłoszewskiego

1) Geometria, | To iest, | Miernicka náuká, po Pol= | sku krótko nápisána z Gręckich | kich y z Láćińskich | Ksiąg. | Naydziesz też tu iako nászy Mierni= | cy zwykli mierzyć Imienie na Włoki, | álbo na Łany. | ¶ Item, IVGERVM ROMANVM | iako wiele ma w sobie. | ¶ Item, iako Wieżę álbo co inszego wy= | sokiego zmierzyć, albo Dálekość, álbo | też Głębokość iaką. | rzcet. | — | Teraz nowo wydana, Roku 1566. | W Krakowie, | Lázarz Andrysowic wybijał. | ∞ | (mała 8o. Kart 68 czyli Sign A–R po 4 karty.) na odwrocie tyt. herb ⍏ dalej: In arma praeclari ac generosi viri d. Stanislai Miloszewski (wiersze 6 i 14 wierszy łac.) łacińskie) dalej: Urodzonemu Panu Stanisławowi Miłoszewskiemu Towiszemu bełskiemu panu i przyjacielowi osobliwie łaskawemu Stanisław Grzepski zdrowia i wszyt=

kiego dobra od P. Boga winszuie.... Z Krakowa 20 d. Pazdziern. 1565.

2ª edyc. in 8º min Kart 64 czyli Sign A – Q po 4 Karty – wyszła tegoż samego roku, różni się odmiennym tytułem wysadzonym, oraz odmienną wysadą kolumn aż do Karty 32 – od Karty 33 do 64 Sign I–Q edycya zgodna z pierwszą, dedykacyja temuż samemu; tytuł: Geometria | To iest, | Miernicka Náuká, po | Pols=ku krótko nápisana z | Greckich y z Łáciń=| skich Xiąg. | 9 Naydźiesz też tu iáko nászy Mier=|nicy zwykli mierzyć Imienie ná | włóki, álbo na łany. | 9 Item, Iugerum ROManum iako wiel=|kie ma w sobie. | 9 Item, iako wieżę álbo co inszégo | wysokiego zmierzyć, álbo daleKość | iáką. Na przykład, kiedyby chciał | wiedzieć, iako dáleko do zamku | przez błoto, álbo przez | wodę. zc. | ~~~ | Teraz nowo wyda=ná | Roku 1566. | W Krakowie, | Łázarz Andrysowic wybijał. | (na odwrocie tytułu ten sam drzeworyt z herbem co w 1ej edycyi – na str. 9 jest odmienny drzeworyt linii krzywej – Do Czytelnika Przedmowa jest druk. tutaj na 2 stron. a w edycyi 1ej na jednej stronie.

3ª edyc. in 8º min. wydana w podobiznie z edycyi 2ej Kosztem K. Baiera w Warszawie 1861 ma prócz tego dodaną drukowaną Kartkę: „Sta=„nisława Grzebskiego Geometria r. 1566. – „w Warszawie dnia 17/29 Maja 1861 r. – Podobiznę „tę wykonał Seweryn Oleszczyński."

w orygin. edycyi figury geometryczne drzeworyty – posługiwał się nazwami Greckiemi Część I teoria, a Część II praxis – są tu ciekawe szczegóły o miarach geometrycznych polskich.

W dedykacyj do Stanisława Miłoszewskiego Łowczego
bełsk. ubolewa Grzebski na zaniedbanie nauki Geometryi
praktycznej w Małej-Polszcze mówiąc: „W Polszcze trud=
„no się Miernika dopytać, jam tylko o jednym słyszał
„na Podgórzu, ale i ten już był umarł." W Mazowszu
tylko byli jeszcze geometrowie praktyczni. Dla dogodności
i nauki praktycznych mierników napisał pierwszy Grzebski ten
krótki popularny wykład Geometryi w polsk. języku. – Wykłada co linia,
punkt, zwierzchność (powierzchnia), długość, szerokość
miąższość, kąt. – Miara nie wszędzie jednaka: w Prusiech,
Mazowszu, Litwie mierzą na włóki, w Wielkiej Polszce na
szlady, w Małej Polszcze i w Rusi na łany. – Pręt mier=
nicki ma połowa łokcia kupieckiego, a sznur który
mierniczy zowią wężysko, jest 10 prętów (kwadratowych)
Morg ma 3 sznury na długą a na szerz 1 sznur czyli
300 prętów □. – Włóka ma 30 morgów. W Polsce są:
Łan, Pręt, Polko – a na Mazowszu włóka, mórg,
Pręt kopany (pólko). – W Polsce są łany: francuskie
i polskie. Łany polskie są: małe i wielkie czyli królew=
kie (podwójne). – Wiadomość o obszerności łanów różnych
dostał autor od Stanisława Dębieńskiego z Szczekocin
przyjaciela swego, od Jana Klukowskiego i od Justa
Ludwika (notaty z ksiąg miejskich krakowskich). –
Małdr jest 12 ćwierten; a ćwiertnia 4 korce krakowskie
albo kazimierskie. – Łan francuski ma 12960 prętów
a włóka chełmińska 9000 prętów. = Corulus t.j laska. =
Łan polski ma 6912 prętów (czyli polek) można by go właś=
ciwie zwać Półłankiem

(Dopisy przy exemplarzu Grzebskiego:) Mansus seu la=
neus franconicus. – Podania co do obszerności łanów
w Jana Zamojskiego Statucie r. 1600, w Teod. Zawackiego
Processu 1619, w Stan. Solskiego Geometryi 1683. – Właściwe

Łokiec 16 stop □; Pręt 100 stop □; Wężysko 10000 stop □ (czyli stajenie);
Wiertel (actus theutonicus) 18000 stop □; Morg polski (jugerum seu stadium vulgare) 28800 stop □; Morg (mansus) chełminski 30000 stop □; włoka chełminska 90000 stop □; Łan frankoński 681210 łokci □; Łan teutonski 729000 łokci □ czyli 1296000 stop □; Laneus hibernalis 1944000 stop □; Łan królewski (laneus regius verificatus) 2560000 stop □; (Łan królewski mniemany) (Laneus regius putativus) 2700000 stop □; Łan staropolski 2840000 stop □

Z łanu polskiego mającego 215160 łokci krak. robią kmiecie 4 dni na tydzień ciągłej robocizny czyli bydłem.
(Laneus sive sors aliàs źreb)

2) Duo poemata Gregorii Nazianzeni (Theologi) alterum de virtute hominis, alterum de vitae itineribus et vanitate rerum huius seculi, Scholiis explicata per M. Stanislaum Grzepsium Acad. Crac. Professorem. Cracoviae, Lazarus Andreae excudebat 1565. 8vo kart 36
ded. Stanislao Hosio Cardinali .... Grzepsius. (same poemata po grecku, noty zaś i wykład po łacinie.)

3) De multiplici Siclo et Talento Hebraico. Item de mensuris Hebraicis tam aridorum quam liquidorum. His praemissa est Epitome de ponderibus et mensuris, quae apud profanos leguntur auctores, ex Budaeo potissimum desumpta. Antverpiae ex officina Christophori Plantini 1568. 8vo str. 163.3.
ded. Stanislao Miloszewski secretario regio... Cracoviae III Idus Augusti 1567.

Regestrum supellectilis et narrativa Collegii Majoris ab Anno 1507 ad 1754. (Mscr in 4to. Fol. 1–352 Nr. Archiv. 69.

p. 75. Mgr. Stanislaus Grzepcius

„hebreae, graecae et latinae linguae peritissimus,
„ipse vivens donavit Collegio majori numisma aureum
„Philippi Macedonis cum aliquot argenteis veterum
„Imperatorum, tum vascula mensurarum hebrearum
„ac pedem Romanum, una cum libello de talento
„et mensuris antiquorum a se edito. Legavit testamen-
„to eidem Collegio majori libros quosque praecipuos
„graecos et nonnullos hebraicos. Decessit in
„habitatione contigua lectorio Theologorum ad
„Septentrionem postridie S. Andreae A. D.
„1570."

cf. Rozanka.

Grzepski 1557 Bacal Art. 1562 Mgr. Art.

1537 Comm. hiem. inscriptus in Matric. Stanislaus Alexii de Grzebsko dioec. plocens.

0 Grech 201

Bartholomaeus de Korten.
alias Grech. (: A. K. p. 358:)

1608. zrezygnował d. 25 września z kollegiatury mniejszéj i seniorostwa w bursie ubogich. był on Canonicus S. Michaelis in arce Cracov. (: A. K. p. 334.)

1596. 12 febr. jako senior scholae arcis Cracoviensis (: A. K. str. 196:)

Nazywał on się Bartłomiej Grech, jako świadek tweta Mateusza Kosza, mieszczanina Kościańskiego, w aktach rektorskich z r. 1596 na str. 197 zapisany.

1607 był seniorem contubernii Jagellonsani pauperum. (: A. K. str. 316:) i jako taki nazwany Barthol. Grech. (: N. 3. Inscriptionum str. 82:)

Grzegorz Czerniawa
zob. Czerniawa Grzegorz (t. 2.)
" z Myślenic
zob. z Myślenic Grzegorz (t. 8.)
" z Przybysławic
zob. z Przybysławic Grzegorz (t. 10.)
" z Sanoka
zob. z Sanoka Grzegorz (t. 11.)
" z Wiślicy
zob. z Wiślicy Grzegorz (t. 15.)

Grzybiński Józef

fil. włości. prof.

1754. wysłany do Pinczowa na nauczyciela Grama-

tyki (. A. K. str. 190.)

M. Bartholomaeus Grzybowski
Zelowiensis

1617. 15 grud. obrany seniorem bursy ubogich /:A. R. p. 602./

r. 1623. był praepositus coll. maj. /: Concl. Coll. maj. p. 68:/

Grzymała Andreas (+1766)

80/ 204

Andrzej Grzymała syn Jana z Poznania

4 442 — 323, 319, (! Crestenysis) 358, 416, 433, 439, 529, 566, 679,
b 445 — 695, [crossed out], 800, 805, 813, 832, 839, 846,
mg 447/5 — 848, 1205, 1864, astrolog. 18[..], [crossed out], astrolog. praca [..] 1910,
1552
+ 1466 — 1954, 2193, astrol. [..] 2253, [crossed out], 2660, 2602

319 plebanus olim ad S. Nicolaum a 1466 moritur pestilentia rigente
433 protune 1440 rector Univers.
800 jest dziekanem W. A. i kupił księgę de fisco communi Medicinae

54 58 Dziekan jeszcze nim nie był!

Andreas Grzimala de Posnania D. j. M.

1459. był dziekanem.
1454. był profesorem koll. wielkiego ‑ Concl. Coll. maj. p. 23.)
1450 7 Julii recessit de Cracovia ‑ jechał do Rzymu w sprawie kollegium artistarum przeciw jezuitom? Walterowi zob. Registrum Collegii artistar w bibl. uniw. zachowany str. BB. VII. 9.
Staraniem Grzymały Uniwersytet pozyskał S. Mikołaja probostwo ??
1456. na posiedzeniu Uniwersytetu d. 16 sierpnia z prośbami i przyjęciem plebanii s. Anny i w innych wystany przez Uniwersytet do Rzymu. Dano mu 100 dukatów, z których na miesięczne utrzymanie swoje po 3 dukaty miał sobie brać ‑ tantum ad tempus semestre (Concl. Univ. p. 18.)
W rękopisie bibliotekiu uniwersytetu jagiellońskiego Juliano de Sesso Flores legum fol. który r. 1466 przez Grzymałę bibl. został zapisany stoi, iż G. tego roku umarł, valida tunc pestilentia urgente.

Grzymała ~~Wojciech~~ Albertus

Coll. minor.

s. Th. D. et prof. c. c. Cr. Coll. OOrr. Praep.

1728 otrzymuje kurs filozofii (C. U. p. 81.)

1741. jest theol. prof (p. 236.)

1746. 6 lipca przypuszczony do dokt. się z teologii odbywa examinowanie i dysputy z dwóch kwestyj. (C. Coll. p. 341.

1758 7 stycz. obrany k. k. Krak (p. 650)

1766 23 maja Uniwersytet przedłużył Grzymale kontrakt dzierżawy Pielgrzymowic i Świebrowic na lat trzy ze względu na to, iż ten darował Uniwersytetowi 3000 złp które mu się za reparacye należały (C. U. p. 868.)

1767. umarł w maju d. 21. maja pochowany d. 24. maja (C. Univ. p. 2.)

Grzymała Adalbertus (Antonius) kształcił się w Akademii Krak. gdzie r. 1713 otrzymał Baccalaureat a r. 1719 Magisteriat Filozofii. R. 1724 wysłany do Akademii Poznańskiej uczył tamże przez 2 lata filozofii; r. 1728 został Professorem w Collegium minus, a r. 1729 w Collegium majus. R. 1738 mianowany Professorem na Wydziale teologicznym. R. 1746 otrzymał licentiaturę a r. 1748 Doktorat Teologii, był kanonikiem S. Floriana R. 1758 został kanonikiem Katedr. Krak. Umarł r. ~~1766~~ 1767 był oraz Proboszczem WWSS. R. 1733 i 1736 był Dziekanem Wydziału filozof. oraz Dziekanem Kollegiaty S. Anny.
(Ob. Podzynski Valentinus Joan. Cant.: Justus dolor ex obitu Adalberti Grzymała. Cracoviae in typogr Seminarii Academico-dioecesani 1766. (1767) fol. Paneg. 338)

Grzymała Adalbertus Antonius
S. Th. Prof. Collega major. Canon. S. Annae et S. Georgii in Arce Cracov. curatus in Zielonki – ab a. 1748 Dr. Theol. +1767

1) Quaestio theologica de fide... pro licentia in S. Theologia obtinenda... proposita A. 1746 d. 19 Octobris. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2.

2) Quaestio theologica de scientia Dei... pro Doctoratu in S. Theologia obtinendo... proposita A. 1748 d. 9 m. Januarii. Typis Collegii majoris Universit. Cracov. fol. K. 3.

3) Aedes laureati honoris virtuti et erudit~~(~~ioni XIII Sec. Laureae Candid. atorum, ~~Cracoviae~~ ~~fol~~ dum in AA. LL. et in Philosophia Doctoratus licentiam ritu solenni consequerentur poetico calamo delineata A. 1719 d. 8 Julii. Cracoviae typ. Successorum Hebanowski fol. ark. 12.

Ded. Alexandro Michaeli Łaszcz palatino belzen.

Jacobus Grzywna de Cracovia
Art. et m. doctor.

1518. A.K. p. 883. nie mając funduszu na zapłacenie 20 zł. do kasy uniwersyteckiej należących się pro sua responsione in facultate medicinae et sua incorporatione ~~złot~~ srebrny pas z warunkiem wykupienia go w oznaczonym czasie lub wolności sprzedania do kasy w razie zwłoki / A.K. p. et seqq.

1517. 15 Decembr. Mgr. Jacobus Grzywna m. doct. respondit pro loco in eadem facultate. / R. XII. 7. /

Gurski Casimirus Franciscus Phil. Doct. et Prof. senior Contub. Philosoph. ab a. 1745 Collega minor. – Baccal. 1730 – Dr Phil. 1733.

1) Quaestio logica de substantia ... pro loco in Collegio minori A. 1745 d. 11 Junii ... Cracoviae typ. Univ. fol. K. 2.

Gwagnin Alexander urodz. 1538.

Kronika Sarmacyey europskiey w ktorey się za:
myka Krolestwo Polskie ze wszystkiemi Państwy
Xięstwy i Prowincyami swemi: tudzież też Wielkie
Xięstwo Lithew: Ruskie, Pruskie, Żmudzkie, In:
flanckie, Moskiewskie i część Tatarow, przez Ale=
xandra Gwagnina z Werony hrabię pałacu La:
terańskiego, rycerza pasowanego i rotmistrza
Jego K. M. pierwey roku 1578 po łacinie wydana
a teraz zas z przyczynieniem tych Krolow kto:
rych w Łacińskiey nie masz, tudzież Krolestw,
państw, insuł, ziem i prowincyi ku tey Sar:
macyey przyległych: przez tegoż authora z
wielką pilnością rozdziałami na X Xsiąg krociuch:
no zebrana: a przez Marcina Paszkowskiego
za staraniem authorowym z Łacińskiego na polskie
przełożona. W Krakowie w drukarniey Mikołaja
Loba R. P. 1611. fol. tytuł w ozdobach

(w niektorych egzemplarzach tytuł odmienny)

(Opis całego exemplarza)

i 18.
K. 1a tytuł. – na odwrocie drzeworyt herb Radwan
wierszy polsk. na ten herb.

K. 2a dedykacyja: Mikołajowi Zebrzydowskiemu wojewodzie i gene:
ratowi Krakowskiemu... Alexander Gwagninus Comes Palatii Lateranen. Eques auratus mili:
w zbroi tumque praefectus.

K. 3cia (koniec dedykacyi) – na odwrocie: Popiers (drzewo:
ryt: Alexander Gwagninus, Veronensis eques
auratus militumque praefectus aetatis suae
73 Anno 1611. (z monogramem S.). i 4 wiersze łacińskie
podpisane: Augustinus Columna.

Karta 4.ta Herb Alexandra Gwagnina drzeworytowa=
ny: (Tarcza podzielona na 3 pola: dwa obok siebie
i trzecie na dole poprzeczne: W pierwszym polu
Orzeł dwugłowy pod Koroną; W drugiem polu:
Orzeł Zygmuntowski z literą S. przez piersi pod
Koroną; W trzecim poprzecznym dolnym: Jeż idący
ku lewej stronie. Nad tarczą w górze dwa
hełmy: w pierwszym co nad orłem dwugłowym:
Satyr obrośnięty zwrócony ku prawej trzyma=
jący pałkę — w drugim co nad orłem Zyg=
muntowskim: Gryf z mieczem zwrócony ku
lewej) U spodu 14 wierszy podpisane I.
S. G. (Grochowskiego): Cum gratia et privilegio Regio et Caesareo.
— na odwrocie karty: Do Łaskawego Czytelnika
Author.... dan w Krakowie d. 3 sierpnia 1611
(mówi że wydał Kronikę po Łacinie r. 1578 i że ją ka=
zał na polskie przełożyć, podzielił na X Ksiąg i nie=
które rzeczy odmienił
Karta 5.ta — 12.tej (czyli kart 8 z sygnat: XX i XXX)
obejmuje: Księgę I Część I w której się zamyka
opisanie samej Sarmacyey europskiey w grani=
cach i okolicznościach jej. .. Wywód i początek.
sygn. st. 1 — 275 Krótkie zebranie Kroniki polskiej: (Księga I Część II
i Księgi I Część III. — (drzeworyty: Lech, Krakus, Lech wtóry, Wanda, Przemysław,
Leszko wtóry, Leszko trzeci, Popiel, Popiel II, Piast) (Sign. a — Ll 4)
Karty 3. rejestru (kart 2) drzeworyt in fol. patent: Sejm polski i
na końcu tej Księgi
(ten sam co w edycyi Łacińskiej) — (Księga II:) Kronika W. X. Litewskiego.
K. 1.a tytuł w ozdobach drzeworyt: z herbem
na odwrocie herb Radziwiłłów i 10 wierszy pol.
Karta 2.ga dedyk: Mikołajowi Krzysztofowi Radziwiłłowi
wojewodzie wileńsk.... z Krakowa d. 18 paździer. 1611. Ale=
xander Guagninus
(recte 1) st. 285 — 116. (czyli od st. 1 — 116)
Kart 2 rejestru. (Sign. Nn — Ccc 6)

— Księgi III Kronika ziemie ruskiej

K. 1ª tytuł w ozdobach — na odwrocie herb Myszkowskich

K. 2ga dedykacyja Zygmuntowi Myszkowskiemu marszałkowi Koronn. dan z Krakowa 24 październ. 1611. Alexander Gvagninus.

str 1–40 O Ruskich Księstwach

K. 1. Regestr. (Sign. Eee – Iii)

— Księgi IV: Kronika ziemie pruskiej

K. 1ª tytuł w ozdobach — na odwrocie herb Wolskich

K. 2ga ded. Mikołajowi Wolskiemu marszałkowi nadwornemu .. dan z Krakowa d. 26 Octobris 1611 Alexander Gvagninus

str. 1–61. Opisanie ziemie pruskiej.

str. 62ga rejestr.

str. 63cia 64ta rejestr (ciąg dalszy) (Sign. Lll – Sss)

— Księgi V. Kronika ziemie inflantskiej i żmudzkiej.

K. 1ª tytuł w ozdobach — na odwrocie herb Chodkiewiczów

K. 2ga ded. Janowi Karolowi Chodkiewiczowi hetmanowi W. X. Lit. ... dan z Krakowa d. 29 Października 1611 Alexander Gvagninus.

str 1–30. Opisanie ziemie inflantskiej i żmudzkiej

K. 1 Regestr. (Sign. Ttt – Yyy 3)

— Księgi VI. Kronika ziem zamorskich w której się zamyka Szwecyey, Finlandyey, Laponiey, Grunlandyey, Gothyey, Islandyey, Daniey, Nordwegiey, Helwecyey, Alzacyey, Bawaryey, Frankoniey, Pannoniey wyższej, Westfaliey, Bohemiey, Szlezyey i innych ziem niemieckich opisanie.

K. 1ª tytuł w ozdobach — na odwrocie herb Radwan Cikowskich.

K. 2ga ded. Stanisławowi Cikowskiemu podkomorzemu krak. czorsztyńskiemu staroście ... dan z Krakowa d. 11 listopada 1611. Alexand. Gvagninus

str. 1–46.

str. 47ma 48ma Regestr (Sign. Aaaa – Ffff)

— (Księgi VII): Kronika W. X. Moskiewskiego

K. 1ª tytuł w ozdobach — na odwrocie herb Sapiehów

K. 2a. ded. Leonowi Sapiezie kanclerzowi w. x. lit. ...dan z Krakowa d. 24 Listopada 1611.. Alexander Gwagninus.

st. 1—87 Opisanie xa X. Moskiewskiego

st. 88na 89ta 90ta 91e (Rejestr) (Sign. A–M)

(Mappa) na końcu: Mappa ~~[illegible]~~ abo opisanie Księstwa moskiewskiego i państw do niego należących (z herbem Gwagnina) (in fol. patent. drzeworyt z herbem Gwagnina na dole z boku)

Str. 1–8 i 17–32 bywają odmienne w niektórych exemplarzach.

— Księgi VIII: Kronika o ziemi tatarskiej

Karta 1a. tytuł w ozdobach drzeworyt. na odwrocie herb Dorohostajskich i 12 wierszy pol. M. D.

Karta 2ga. ded. Krzysztofowi Monwidowi Dorohostajskiemu marszałkowi najwyż. litew. (wspomina że wydał księgę o Koniach – więc przed 1611)... w Krakowie d. 1 Grudnia 1611 Alex. Gwagninus.

st. 1–32. Opisanie Scythyey i t. d.

K. 1 Rejestr ziemie tatarskiej (Sign. A–d.)

— Księgi IX Kronika o Grecyey Ziemiach Słowiańskich, Wałachiey i Panoniey.

bywa i tytuł odmienny: Księga IX z dodaniem u dołu: W Krakowie Roku Pańskiego 1611.

K. 1a tytuł w ozdobach drzeworyt. – ~~[illegible]~~

Str. od 33–46 9 15–32 Opisanie Grecyey (właściwie 1–32 bo mylna paginat.) (Sign. e–k)

— Księgi X Granice Sarmacyą europską okrążające: (bez tytułu)

st. od. 33–~~82~~ 81ej (~~karta brak~~) Opisanie Ziemi węgierskiej i różnych Krain. – Ostatnia str. 84ta vacat.

~~rejestr K. 2~~. str. 82ga i ~~[illegible]~~ 83cia (Rejestr) (Sign. i–o6)

~~Księga X ma~~ str. ~~81~~ i ~~2 stronice indeksu~~ ~~(1/2 kart)~~

Drzeworyty królów i książąt niektóre użyte też same co w edycyi tarnowskiej Wierzbięty; inne co w Bielskim. Joach.

Sarmatiae europeae descriptio quae regnum Poloniae Litvaniam Samogitiam, Russiam, Masoviam, Prussiam, Pomeraniam, Livoniam et Moschoviae Tartariaeque partem complectitur, Alexandri Gwagnini Veronensi equitis aurati, peditumque praefecti diligentia conscriptae. Typis Matthiae Wirzbietae (1578) fol. tytut w ozdobach drzeworyt.

k. 1. tytut w ozdobach – na odwrocie herb Polski i 14 wasy

k. 2^a 3^a 4ta 5ta dedyk. Stephano Poloniae regi.... Cracoviae 20 Junii 1578 Alexander Guagninus

fol. 1 – 79. (po jednej stronie numerowane)
Sarmatiae europeae situs
drzeworyty: Vanda Virgo dziewica w sukni z szznurowanym gorsem i w płaszczu, cała fig.
FB – kilka drzeworyt nowych – inne z ~~Miechowity czy~~ Kroniki świata Bielskiego
Bolesław Krzywousty w karaceniе z czekanem, który ma rę kojest.
(piękne nowe drzeworyty są tejw polskiem [illegible] niektóre)

fol. 40 Vexillum Goricza dictum

fol k 1ª patent (po str. 79) Sejm polski za Zygm. Aug. in fol. drzeworyt

k. 1. Magni Ducatus Lithvaniae descriptio tytut w drzeworyt. – na odwrocie herb.

fol. 1 – 33. Deductio et origo Lithvanorum (znowu też same drzeworyty)

k. 1. Prussiae descriptio tytut w ozdob. – na odwrocie herb pruski.

fol. 1 – 13. Prussiae descriptio

K. i Livoniae descriptio – bez ozdób tytuł – na odwrocie prozne.

fol. 1–9 Livoniae descriptio

K. i. Omnium regionum Moschoviae descriptio tytuł bez ozdob – na odwrocie prozne.

fol. 1– 47. Candido Lectori. Alexander Guagninus peditum in arce Vitebsca praefectus. – Descriptio – De religione Moschovitarum

fol. 1–10 K. i. (Tartarorum descriptio

Kart. 1. 2. 3. 4. 5. 6. Index.

K. 1 Herb Guagnina drzeworyt

Drzeworyty wielkie nowe.

Lechus z tarczą i mieczem do góry ***)

Cracus *) z toporkiem ma z tyłu tarczę

Vandea Virago – cała figura

Premislaus sive Lesco I **) (hełm z piórami, trzyma buzdygan)

Cazimirus I popiersie z orłem

Boleslaus Krzywousty – (z czekanem w karaenie)

Casimirus Justus – z halebartą w kołnierzu hełm okrągły na oczy – młody

*) tenże Boleslaus Audax i Joannes Albertus

**) ten sam Leschus niger

***) ten sam Premislaus II rex

Casimirus Magnus – trzyma miecz na dół oczy hełmem zakryte – duże wąsy

Ludovicus trzyma strzałę z tyłu ma łuk i sajdak

Jagiełło w zawoju i korona trzyma berło i jabłko

Vladislaus V (Warneńczyk) – młody w jednej ma laskę marszałk. w drugiej berło

Casimirus II (in 4o właściwie Zygm. I.

Sigismundus I w szubie czapce z berłem z tyłu widok Krakowa

Sigism. Aug. ... cią. w krótkiej szubie i koronie berłem jabłkiem

214

Jacobus Gwarda(r)wski I. D.

1562. of. Recepta.

1561. Jacobus Gwardawski de Pobyedziska t. r. był dziekanem wydziału prawnego. (: A. R. p. 382:)
1561. 4 Decembr. Bedel oświadcza do akt rektorskich se monuisse D. Jacobum Gwardawsky de Pobyedziska pro poena decem florenorum in moneta, quam incurrit et incidit, volens promovere in iure inhabilem nec qualificatum, iuxta facult. Canonicae statuta. (: A. R. str. 381:). Porównaj Mgr. Andr. Recepta, de Cracovia. – W skutek nadużycia dziekana Gwardawskiego w promowowaniu go Rektor postanowił: Quia vero statuto Universitatis cautum est, ne inhabiles et modo praescripto non qualificati promoveantur sub poena decem florenorum, praedictus autem D. Decanus contra statutum nixus est et voluntatem suam ad quendam actum exteriorem (ut in statuto dicitur) reduxit, Rektor go według statutu na karę wskazał. (: A. R. str. 383:)
1562. Jacobus Gwardawski (etc) DD. monitus est ac citatus per bedellum primo, secundo, tertio et superabundanti quarto, ut tunicam, quam ad acta nostra reposuit iam dudum pro mulcta decem florenorum, quae illi secundum statutum Universitatis et facultatis Juridicae erat decreta et inflicta,

eximeret, alioqui distraheretur. Gdy się niestawił na terminie Rector decrevit distrahendum praedictum pignus, ac pecuniam pro tunica acceptam in usus Universitatis iuxta statutum praedictum convertendam. /: A. U. str. 388:/

[Estr. XVII 487

Gwardziński Jacobus Franciscus, Baccal. Art. in Acad. Crac. 1677.

1) Ver floribus novis coronatum, ~~Off.~~ VI primae laureae Candidatis dedicatum. Cracoviae in off. Franc. Cezarii 1677. fol. Poez. 2940.

Grodzicki (z Grodzi[illegible]a) Maciej

84 216

Maciej z ~~[illegible]~~ Poznania Grodzicki

(Can Crac 1503–1504 Codex dipl. p. III.)

bk 478

~~[illegible]~~

Kosm

Regum

+ 1517

Grodzicki

Mathias Grodzyczki m. d.

Can. Crac.

1502 roku wspomniany w aktach urzędowych IV. 158 /w. ~~ale on nie był profesorem~~. 1516 Reverendiss. pater Mgr Mathias de Grodzisko nuncupatus Grodzicki M. d., Posn. Gnesn. et Crac. ecclesiar. Canon. umarł jak się zdaje tego roku /s. Rejestru suppellectilibus z Arch. Univ. Lib. N. 69 p. 40./

Mgr. Mathias de Grodzisko
nuncupatus Grodzicki
M. D. Posn. Gnesn. et Crac.
Canonicus.

1516 r.

1517 11 Julii Doctor Mathias Grodzyczkij medicine doctor Canon. Crac. et Posn. mortuus in nocte (: R. XII. 7:)

Franciscus Haller

1521. Doctor Franciscus Haller respondit pro loco in medicinis. (: R. XII. 7:) die 10 Decembris.

[Estr. XVIII 29-30; Enc. Org. XI 225]

Hanicki Jan Stan. (Hennicki?) uczeń prawa.

1) Hyacinthia seu Sacra amoris et venerationis die d. Hyacinthi Łopacki. Cracoviae typ. Nicol. Alex. Schedel. 1692. fol. Paneg. 652.

2) Konsystencya statecznej fortuny w domu Kaspra Winklera. Kraków. w druk. Mik. Alex. Schedla 1692. fol. Paneg. 1601

[Estr. XVIII 30; Enc. Org. XI 233]

<u>Wankiewicz</u> Josephus Andreas Auditor Eloquentiae in Univ. Crac. 1722.

1) Amazon divinior pro caelesti decertans patria inclyta Virgo et Martyr Catharina, in Basilica Casimiriensi ad Cracoviam Ord. FF. Eremitarum S. Augustini, recurrente annua suae festivitatis die proclamata. A. D. 1722 d. 25 Novembr. Cracoviae typ. Universit. Fol. k. 10 (paneg. pros.)
ded. Michaeli Wodzicki Canon. cath. Crac.

Hanuszowic Petrus, Baccal. Art. 1614 in Acad. Crac.

1) Epaeneticon in laudem XXIV erudit. virorum Cracoviae 1615. 4to

Hepner Franciscus Dominicus.

1) Enthronisticum securis theatrum, quod Lucae Kalinski Episcopi Nicopoliensis, Suffraganei et Decani Leopoliensis S. R. M. Secretarii nova dignitas occupavit et Pallas Francisci Dominici Hepner in felici inauguratione consecravit. Leopoli in offic. Joannis Szeligae archiepiscopalis typographi 1626. 4to Kart 20 (wierszem)

Herbest Benedykt

Benedykt Herbest.

1563: d. 5 marca zwołano posiedzenie kollegium wiel-
kiego celem wezwania do mniejszych kollegiatur post
liberam resignationem Benedicti Herbesti et
Gregorii Szambor. Conclusum vocandos esse alios
magistros, sed tamen illis servatus est locus in or-
dine suo ad quartnale pentecostes, si voluerint
redire. (: Concl. Coll. maj. p. 113:)
1562. 4. Junii Benedictus Herbest et Gregorius de
Szambor Art. Magistri, Collegae minoris Collegii Artista-
rum petiverunt sibi concedi facultatem abeundi
ad quaedam sua obeunda negotia. Rektor dał im
pozwolenie na cztery miesiące z obowiązkiem dawania
zastępców. (: A. R. st. 390:)
1560. będąc nauczycielem w szkole arcybiskupiej w Skiernie-
wicach, ułożoną przez siebie w pięciu działach arithme-
ticam linearem w r. 1561 wydał bez miejsca druku.
W roku zaś poprzedzającym t. j. 1559. tamże napisał
bez r. i miejsca druku Arcybiskupowi Janowi Przerę-
bskiemu poświęcony Computus, którego przypisanie pod-
pisane datą Squernoviciis XVI. Calendas Januarii 1559.
a więc 1558 r. ułożona. M. T. Ciceronis vita przy-

pisana filopowi Padniewskiemu, bisk. Krak. Cracoviae in nostrâ domo maioris Collegii, mense Martio a. d. 1561. oftowana t. r. drukiem Matthaei Siebeneycher. 8vo — w rzymancyje r. 1560 orationis Ciceronianae, quam ad Quirites post suum ab exilio reditum habuit, Explicatio, Cracoviensis urbis senatui poświęcił w przedmowie, Krakówie, Cracoviensis urbis senatui poświęcił w przedmowie pisanie tej na str. 7 mówi: Postquam etenim Leopoli relicta (ubi fere triennium artes honestas scholasticam iuventutem docebam, a Gregorio et Andrea, quos mihi ambos amicos genuit, plurimum adiutus) Leopoli, inquam, relicta, cum ad celebrem urbis vestrae Academiam me contuli, eam Cic. ad Quir. orationem ita enarrare contendebam, ut praeter artificium rhetoricum, quod ex omnibus Cic. orationibus petitur, etiam bonorum virorum virtutes studiosi cognoscere, cognitas imitari atque amare possint. Hoc itaque laboris quidquid est, vobis potissimum, Senatores, dedicare debebam. Quamvis enim antequam mihi scholasticam apud vos decem orationem in expositionem legaretis providebam, eam orationem in expositam, tamen quia multo maior ac potior eius pars, cum in vestra schola manerem, perfecta est, vobis merito nostras qualescunque vigilias

Herbest Benedictus

W dedykacyi M. T. Ciceronis Epistolarum libri IV r. 1561 wydanych, do profesorów kolegijum [illegible], wspomina, iż mieszczaninem jego był Jan Lwowczyk, i że już w tym czasie jedynaście lat liczył pra-nauczycielskich.

a)

[Estr. XVIII 118–134; Sobieszczański: Enc. Org. XI 612–621]

Herbest Benedykt ur. 1531. wstąpił w Krymie do zakonu 1571 † 4 marca 1593 w Jarosławiu.

1) Herbest Benedykt: Bractwo Bożego Ciała. 1586. 4to (ułomek dzieła kart 14 (sign. A–Dij.)) brak karty tytułowej i końca. Przedmowa datowana we Lwowie, miesiąca Maja 1586.) (w bibl. Uniw. Krak. Theologia)

— 1) Benedicti Herbesti Neapolitani Cracoviensis Scholae, apud S. Mariae templum institutio. Ex qua omnes scholarum rectores omnes etiam paedagogi, rectam in formandis pueris methodum petere possunt. — Scholae apud Aedem S. Mariae Musa —

Non mihi profuerit tantum liber iste pusillus:
Profueris cunctis, parve libelle, scholis.

Cracoviae, in officina Matthaei Siebeneycher, Anno 1559. 8o. K. 8.

na odwrocie tytułu są łacińskie: Epigrammata dwuwierszowe: Joannis Herbesti Neapolitani, Stanislai Herbesti Neapolitani, Simonis Foltyni Neapolitani, Michaelis Radusini Potyliensis, Sebastiani Felstinensis.

dalej: Benedictus Herbestus Neapolitanus Cracoviensis urbis senatui S. P. D. tu mówi że go Senatorowie Krakowscy wezwali za rektora tej szkoły, i że wydalając się z Krakowa (gdyż go arcybiskup gnieźnieński przez kilku poważnych ludzi wezwał do urządzenia założonej przez siebie szkoły Nobilium) tę informacyję spisuje, będąc 9 lat professorem szkół, zebrawszy mianowicie w szkole lwowskiej (którą jak widać lepiej urządził) w tem względzie wzór i doświadczenie. — Radzi im więc aby ten program i rozkład nauk w swej szkole przyjęli, aby szkołę podzielili na klassy, bo dawniej wszystko w jednej klassie było — następuje:

Institutio: przedewszystkiem wypada uczniów na klassy podzielić na niższą klassę gdzie się uczą czytać i pisać; i wyższą klassę grammatykę — następuje rozkład dzienny na 2 tygodnie: Niedziela pierwszego tygodnia rano ma być wolne od nauki aby uczniowie byli na kazaniu, lub też Epistolam canonicam lub coś podobnego można explanare. Popołudniu ma być najprzód po polsku a potem po niemiecku tłomaczona ewangelia, potem ma być czytana po grecku część ewangelii lub epistoły. —

Feria II. rano greckiego języka nauka przez godzinę grammatyka grecka przez półgodziny examinowanie przez godzinę Etymologia grecka przez półgodziny Syntaxis i prozodia grecka. – Popołudniu przez godzinę czytanie Cycerona potem tłomaczenie po polsku i niemiecku, godzinę mają się uczyć sami chłopcy potem przez godzinę examinować z tłomaczenia Cycerona. – W domu mają sobie lekcyje pisać.

Feria III. IV. V. VI. Rano grammatykę i Etymologia łacińska i na pamięć uczenie się Cycerona, dalej przez półgodziny syntaxis i prosodia latina. Popołudniu toż samo co było feria II popołudniu – Feria quinta zamiast Etymologii mają być dawane prima grammaticae latinae elementa – Feria VI epistola latine versa (Cycerona?)

Sabbatum. Cicero na pamięć, muzyka przez godzinę, tłomaczenie bajek Ezopa z greckiego na łacińskie i polskie dalej filozofia etyka; to rano – Popołudniu Arytmetyka godzinę czytać, godzinę powtarzać – zaleca tu na liniach rachunki (liczoty)

Drugi tydzień ma być uczony w tym samym porządku co pierwszego tygodnia tylko dla rozmaitości zamiast Cycerona radzi czytać Wirgiliusza a zamiast syntaxy prozodyją.

De stylo exercendo: Singulis feriis secundis ma profesor dyktować krótki list po polsku który przetożywszy na łacińskie uczniowie za 3 dni do poprawy przynieść mają, ci co po grecku umieją mogą toż samo z greckiego na łacińskie na greckie tłomaczyć w domu, mogą też po polsku co lepiej umieją coś układać, singulis septimanis mogą dla poznania prozodyi być pisane wiersze greckie.

Horarum partitio. Profesor rektor rano ma czytać, bakałarze mają examinować chłopców, poprawiać pismo, jeden bakałarz ma wykładać Etymologię z Cyceronem i Arytmetykę per lineas drugi bakałarz ma uczyć Prosodiis cum Vergilio i Arytmetykę per figuras

Disputationes scholasticae co dziennie w przytomności bakałarza: Die dominica de partibus grammaticae graecae; feria secunda ex ortographia, feria 3 ex Prosodia, fer. 4ta Etymologia, fer. 5 Syntaxis, fer. 6. linguae latinae phrases.

Comoediae et declamationes. Dobrze także grać komedie po łacinie.

Co do porządku najprzód wypada uczyć Gramatykę, potym Dialektykę potem retorykę – wypada podzielić uczniów na klassy najniższych mogą uczyć studiosi adolescentes (metoda gankastra) potem bakałarze wyższych potem – rektor. – dalej: Benedictus Herbestus neapolitanus omnium scholarum praefectus, omnisque pueritiae paedagogis s. Radzi przyjąć wszystkim tę zasadę i podzielić prace nauczycielskie

na trzy osoby jeżeli nie masz małej liczby słuchaczy.
Widać z tego że się we Lwowie wprzód wszyscy w jednej klassie razem uczyli
bez ładu nauki dawane były – Herbest dopiero zaprowadził porządek system i
wielkie zasługi co do pedagogiki w Polsce położył (cf. Maryeki)

– 2) Benedicti Herbesti Neapolitani Computus ex quo certum ejus artis usum, paucis hactenus cognitum, magnoque labore via deprehensum, qui Ecclesiae tempora ignorare nolit cognoscet. E dedicatoria itidem epistola ad Reverendiss. D. Joannem Przerembium Gnesnensem archiepiscopum scripta pius lector discet: cuinam potissimum ecclesiae in tot fidei opinionibus tuto adhaerere possit. Accessit praeterea Dialogus: in quo summatim praecepta repetuntur. Cum indice elaborato. 8o. str. 186 i rejestru kart. 6. (pisane roku 1559 ~~przez~~)

(wydane r. ~~1561~~ 1559) na odwrocie tytułu herb Przerębskiego i 4 wiersze przez B. H.
dalej odst. 3–33. List dedykacyjny do Przerębskiego w którym pisze
iż wydaje to dzieło: bo mało kto zna sztukę kalendarzo-układa-
nia (Computus) – w liście tym powstaje na Luteranów i obstaje za
papieżem – mówi że będąc nauczycielem we Lwowie (Leopoli quae
Russiae meae caput est: bene literatis viris, quos veneratur
abundat: singularique civium humanitate, cum caeteris urbibus
contendere potest.) blisko przez 3 lata, w wilie świąt wykładał Com-
putum (kalendarzoznawstwo) którego się szczególniej od Bernardynów
lwowskich wyuczył – mówi że go na początku r. 1559 wezwał (więc 1558 był
w Krakowie) Arcybiskup do Skierniewic dla ćwiczenia młodzi szlacheckiej –
powstaje na xięży mnichów – żył w przyjaźni z Siborem Gricovius sekre-
tarzem Przerębskiego – upraszą ~~biskupa~~ arcybiskupa aby się starał by w
klasztorach miewano eruditos magistros. Squernoviciis XVI Calend. Januarii 1559.
dalej. Epigrammata discipulorum: Joannis Herbesti Neapolitani (brat Be-
nedykta) 4 wier. – Johannis Parvi Leopolitani 14 wier. – Nicolai Rupnovii –
Gaspari Dibaltovii – Alberti Bonari Reverendiss. Alberti Squernovitani – Stanis-
lai Herbesti Neapolitani (brat Bened.) – Petri Jarosovii
dalej str. 37. Praefatio – mówi że mu służyły za przewodnika w tej mierze Computus
Johannis Sacrobusti, Johannis Stefleri (dzieła in barbari latina pisane), Martyrologium

Calendarium które od Bernardynów pożyczał

dalej st. 44 – 162. przechodzi Kalendarz, mówi o roku, dniach tygodniach

lunacyach, literze niedzielnej, cyklach, świętach, postach liczbie złotej, luna-

cyach -184 lwowskich

dalej st 163. (Dialog 2 uczniow (w krotkości powtarza powyższą naukę

Index 2ga edycyja: Computus maxime ecclesiasticus. (s.l.e.a) (około 1561)

— 3) M. Tullii Ciceronis Vita e scriptis et verbis eius-

dem descripta opera et studio Benedicti Herbesti Neapolitani. Cum

diligenti Chronologiae omniumque Ciceronis actorum et scriptorum

observatione et cum indice. B. H. Ad lectorem (4 wiersze) Cracoviae

ex officina Matthaei Siebeneych. Anno 1561. 8o. k. 70.

na odwrocie tytułu herb Filipa Padniewskiego bisk Krak. i 6 wierszy przez

V. G. – ded. Filipowi Padniewskiemu przez Herbesta gdzie mówi jako do

kanclerza akademii: „Nullus est quamvis vilis sit, opifex quem sua ars non

„alat, at in Academia nostra ingenuarum artium magistri sua arte vivere

„vix possunt: tantum abest ut pro dignitate vivant." że mało zdatnych teolo-

gów akademia wydaje, że professorzy większego Kolegium muszą dawać dla utrzy-

mania swego prywatne lekcyje z grammatyki, chwali Maciejowskiego który łożył

na utrzymanie przy Akademii Krakowskiej Franciszka Stankara nauczyciela języka

hebrajskiego i Greckiego, i Piotra Illicina co uczył po grecku i po łacinie – Przedmo-

wa datowana Cracoviae e nostra domo Minoris Collegii mense martio 1561

więc (był professorem akad. Krak. wróciwszy z Skierniewic)

dalej: Vigilantius Gregorius Samboritanus Benedicto Herbesto Neapolitano

3. Cracoviam redeunti S. P. D. (elegia kart 3) więc 1561 wrócił (?) mówi tu

Gregorz że był w Rzymie i Kompostelli Samborczyk

dalej B. Herbestus Praefatio ad studiosos Acad. Crac. mówi że w Akad. Krak. przed dwo-

ma laty wykładał uczniom Cycerona i porzuciwszy wszyski prywatne kto-

re mu pobyt w Skierniewicach nastręczał nazad powraca do akademii, że pisał to dzie-

ło w Skierniewicach kart 40

dalej M. Tullii vita (dobre na ów czas i nowe – Index (– na końcu rejestr omyłek kart 14

które się wśliznęły do jego dzieła: Explicatio Orationis ad Quir. post reditum

(Ciekawe) et trium Ciceronis epistolarum r. 1560 wydanego.

dalej wiersze: Alberti Leopol. (?) epigramma. (4 wiersze) – Stanislai Herb. (6 wiersz)

– Joan. Parvi Leop. (76 wierszy)

6)

3b) Rhetorica ex omnibus M. Tullii Ciceronis Rhetoricis verbis
eiusdem collecta, opera Joannis Herbesti Neapolitani. Cracoviae
in off. Matthaei Siebeneych. 1566. 8o. K. 65. ded. Andreae Zborowski
et Joanni Oaeski Olstinensi Capitaneo... Cracoviae 3 Id. Julii 1566
(tak przytacza Wiszbowski II str. 119 Nr 1430) lecz może było zamiast
~~Benedicti Herbesti~~ (na tytule jest Joannis Herbesti)

— 4.) Benedicti Herbesti Neapolitani Orationis Ciceronianae quam
ad Quirites post suum ab exilio reditum habuit Explicatio, in qua
(Wiszb. p. 47 Nr 202) methodus in explicando servatur haec quae singulis logicae philoso=
phiae partibus sua tribuit officia simulque et ad moralem philoso=
phiam quae spectent, diligenter observat. Distinguuntur etiam Oratio=
nis partes in Periodos: Periodi in Membra: Membra in Commata. B. H.
ad lectorem (4 wiersze) Cum gratia et privilegio. 1560. 8o. ft. 248 i k. 18 rejestru

na odwrocie tytułu: Accesserunt praeterea Tres Ciceronis epistolae
quatuor epistolarum sed trium dicendi generum eadem methodo explicatae
unde certe sine magno negotio scribendarum epistolarum peti potest facul=
tas. – Praefatio quoque adjuncta quid in legendis enarrandibusve bonis
autoribus spectandum sit docebit. – Non desunt denique Oratiunculae
duae: quarum in altera ad Ciceronis exemplum Cracoviensi, in altera
Leopoliensi senatui gratiae aguntur: ex quibus etiam petitur, quid
in deponenda scholarum provincia sit agendum. Praemissa ~~…~~ quoque
est tertia Orationi ad Quirites explicatae. Omnia cum indice copioso.

dalej ft. 3-17. B. Herbestus Neap. Amplissimo Cracoviensis Urbis Se=
natui S. P. D. tu mowi: Leopoli relicta (ubi ferre triennium artes honestas
scholasticam juventutem docebam a Gregorio et Andrea (Bargiel?) quos
mihi Sambor amicos genuit, plurimum adjutus)... ad celebrem urbis vestrae
Academiam me contuli... gdzie wykładał te mowę Cycerona... i wtedy go raj=
cy krakowscy wzięli do szkoły P. Maryi gdzie to pisze: Cracoviae in schola vestra
III Calendas Maji 1559. (więc 1558 odjechał ze Lwowa)

dalej ft. 17 – 25. B. Herbesti Oratiuncula qua in deponenda apud S.
Mariam schola Cracoviensi senatui gratias agere volebat – dziękuje za
to że go senatorowie pomimo iż nie znał niemieckiego języka przyjęli za nauczyciela
za namową Benedykta Cosmino i Melchiora (z Mościsk?) prowincjała dominikanów
(był wtedy burmistrzem Mikołaj Baranowski. ten mianował Herbesta do szkoły – pomimo

że na sejmiku Piotrkowskim wielki jeden senator namawiał go aby innego obrał swego klienta) – Gdy był we Lwowie Herbest rekomendowali go senatorowi krakowskiemu przyjaciel Jakób Gorski i Joannes Leopolitanus (jego dawny nauczyciel) w Krakowie – Stanisław Maciejowski obiecał w Krakowie zostać jego Mecenasem. – Cracoviae VIII Calendas Junii 1559 (mowa przy ~~[illegible]~~ odchodzie)

dalej wiersze na autora Joan. Herbestus neap. (12 wier.) – Stanislaus Herbestus (12 wier.) – Idem (6 wier.) – Joannis Parvi Leopolitani Epigramma (20 w. z których widać iż Herbest był jego nauczycielem) – Andreas Zborovius (6 wier.) – Stanislaus Cristinius Vidimnensis (4 wier.)

dalej: B. Herbesti N. Oratiuncula M. Tullii Ciceronis Orationi... ... in enarrando praemissa st. 29–35.

dalej. B. Herbesti Tullianae Orationis explicatio st. 36.–155. mówi tu że same suche przepisy bez wykładów praktycznych nic nie warte

dalej. B. Herbesti N. Trium Cic. epistolarum explicatio. B. Herbestus Neapolitanus clarissimo Leopoliensis urbis senatui S. P. D. st. 156–161. datum Squernoviciae X Calendas Octobris 1559. dedykacja.

dalej. B. Herbesti N. Oratiuncula qua cum scholasticam deponeret provinciam Leopoliensis senatus in literariam Remp. promerita praedicabat st. 162–173. mówi że niemasz miasta któreby lubiło tak nauki; nigdzie niema na urzędach tyle Bakałarzy, magistrów, Doktorow, co we Lwowie, senatorowie lwowscy chętnie schodzili się ad Comoedias latinas audiendas które uczniowie grali i ad publicas declamationes – bywali tam dla sławy i tacy nawet co po łacinie nie umieli. Chwali mianowicie Hieronymum Sapała consul. Martinum Notarium consulem, Simonem magistrum Bresinensem (consul vir omnium laude dignissimus et literariae Reipublicae studiosissimus) (Simon Bresinensis byli przyjaciele mianowicie z Albertem Smigelino nostro amico et Martino Bylina cive) – nim w Lwowie uczył iż dodano do pomocy mu Gregorium de Sambor któryprzez 2 lat, z nim w szkole wszystkim i chętnie uczył i Andream de Sambor – senatorowie mu chętnie pomagali we wszystkim i chętnie go u siebie przyjmowali za co im dziękuje przed nim byli rektorami Joannes Arundinensis Eulesiastes i Stanisław sodalis ejus – mówi: scholasticam ejus gymnasii provinciam, insigniaque ejus virgam atque ferulam (rózga i pręt)... in manus vestras reddo.

dalej. B. Herbestis N. Trium Ciceronis epistolarum explicatio st. 173–248

dalej Index. Kart. 18.

— 5) Benedicti Herbesti Neapolitani Arithmetica linearis
in qua et novum ejus artis planiorem et sermonem latinum
cultiorem videbis. Ad Arithmeticam suam (2 wiersze) B. H.
1561. 8o. Kart. 32. na odwrocie tytułu drzeworyt 3 osoby rachujące.
B. Herbestus N. ingenuae nobilium juventuti quae in schola
D. Joannis Prerembii Archiep. gnesn. instituitur S. D. (dedykacyja) —
mówi że napisał to dzieło za naradą Johannes Patrinus civis et bibliopolae
Posnaniensis, dla tego, iż dawne książki te Algorithmus (t. j. praktyczna
nauka rachunków punktami — na szczotach) mianowicie Joannis a Lancut
pisane były łaciną lichą (barbarie), napisał więc tę książkę za 5 dni podczas
zapust Squernoviciis secunda die Bacchi 1560 — Algorithmus t. j. arithme=
tica linearis (na szczotach) — Arithmetica figurata (cyframi)
— Epigram= J. H. N. (2 wiersze) — Ad juventutem nobilium
Wiersze: Ad juventutem nobilium J. H. N. (2 wiersze) — Epigram=
mata discipulorum: Joannis Herbesti (2 w.) — Stanislai Herbesti (2 w.) — Nico=
lai Rupnovii (2 w.) — Matthiae Troiscii (6 w.) — Alberti Sqvirnovitani (2 w)
— Joannis Zalevii (2 w) — Casparis Dibaltovii (2 w.) — Nicolai Visocii (2 w) — Johan=
nis Parvi Leopolitani (2 w) — Aliud (4 w)

Ad Lectorem praefatio

De Arithmetica (przechodzi Addycyję, subtrakcyję, multyplikacyję, dywi=
zyję, progresye, regułę trzech w całych i ułomkach i regułę towarzyską — z przykła=
dami; mówi że to więcej dla praktycznego użycia ma służyć karta 6–32.
na karcie 10 mówi: Si itaque scire velis, inter Annum Christi 1524 (quo tempore
Russia a Tartaris vastata, patriaque mea Neapolis incensa est) et annum prae=
sentem quot anni intercesserint: ab anno praesenti 1560 in lineis posito
aufer 1524 et remanebunt anni qui intercesserunt 36. Z tego prof. Wis=
niewski mylnie dowodzi, iż się Herbest urodził 1524, lubo wiemy z pewnością iż
dopiero 1531 na świat przyszedł. —

5/

— 6) Benedicti Herbesti Neapolitani Arithmetica linearis in qua et usum ejus artis planiorem et sermonem latinum cultiorem videbis Accessit Compendium prosodiae in tabellas distractum cum nov praeceptorum. Ad Arithmeticam suam (2 wiersze przez B. H.) Cracoviae apud Matthaeum Siebeneycher Anno Domini 1569. 8o K. 38.

B. Herbestus Neapolitanus ingenuae Nobilium juventuti (jak w pierwszej edycyi)

dalej wiersze uczniów jak w I edycyi.

Ad lectorem praefatio jak w I edycyi.

De Arithmetica jak w I edycyi.

ostatnich kart 5½ zajmuje Compendium prosodiae ex gravissimis autoribus collectum; propter latinam Toni et temporis pronunciationem explicandam. Benedictus Herbestus Neapolitanus apud Academiam Cracoviensem literarum studiosis juvenibus S.D. mówi że to dzieło po powrocie z szkoły Arcybiskupa Jana Przerembskiego do Akademii Krak. napisał brevi hoc tempore donec solita studia renoventur. .. Cracoviae ex minori Collegio Idibus Martii 1561. jest to z reguły prosodyi w z tablicach zawarte na końcu 2 przykłady z Owidyusza a jeden z Cycerona.

~~XI. 8. 12. Periodi rhetor. 1566. Lips.~~
~~I. Regni judex 1562~~
~~R. XIV. 9. Sindici oratio Pisca 1564.~~
~~XXIV. 6. 75. Horarum canonic. color. 1567.~~
~~VII. 3. 5. c. Aliquot epist. Crac. 1561.~~
~~VII. 3. 30. a. Ciceronis epistol. libri. Crac. 1561. 8~~

5/

— 7) Benedicti Herbesti Neapolitani Arithmetica linearis in qua et usum ejus artis planiorem et sermonem latinum cultiorem videbis Accessit Compendium prosodiae in tabellas distractum; cum nov praeceptorum. Ad Arithmeticam suam (2 wiersze przez B. H.) 1564. 8o K. 38.

/: edycyja zupełnie podobna do wymienionej pod Nrem 6. tylko wcześniejsza i tytuł odmienny :/

inne edyc.: 1561 – 1569 – 1574 – 1577.

6a ed. ... Cracoviae apud Matthaeum Siebeneycher 1566. 8o. K. 38.

c)

— 6 *) Synodica Benedicti Herbesti Neapolitani Canonici ecclesiasticae E. C. Posnaniensis Oratio. Habita est in synodo dioecesana per Reverendissimum in Christo patrem D. Adamum Konarski Episcopum posnaniensem convocata ad VII Calendas Novemb. A. D. 1564. Illumina oculos meos: ne unquam obdormiam in morte. Psal. 12. Nissae Silesiorum excudebat Joannes Cruciger. 8º. K. 23. na końcu: Nissae excudebat Johannes Cruciger 1564. (przedrukowana podobno w Wężyka Synodzie ?)

Krótka przedmowa: Stanislaus Warschewicki cancellarius ecclesiae Posnaniensis. Fratribus in Christo Clarissimis S. D. (przeciw różnowiercom)
dalej Sinodica B. Herbesti Neapolitani Oratio in haec Evangelii verba: Domine descende priusquam moriatur filius meus.
/: kazanie do xięży aby wstrzasali tego krzewiącego się Luteranizmu pracowali wiernie dla Kościoła — przy otworzeniu synodu była ta mowa. :/

— 7) Benedicti Herbesti Neapolitani presbyteri Libelli duo Horarum canonicarum rationarium, et Augustini sententiae de Eucharistia explicatio. Utrunque opusculum omnino utile alterum vero necessarium est sacerdotibus. Unde autem nata sit haec explicatio Augustini sententiae, quo Pseudoevangelici impudenter abutuntur, alterius opusculi praefatio docebit. Adjectae sunt piae praeces e psalterio Davidis, priusquam cubitum eatur, ejusdemque generis Benedictio mensae cum gratiarum actione omnia vero haec scholiis quam brevissimis et piissimis explicantur. Coloniae apud Maternum Cholinum Anno 1567 Cum gratia et Privil. Caes. majest. 8º. st. 171 i 18 (str. rejestru) (Wiszbow. pag. 64 Nº. 289)

Praefatiuncula st 3-4.
Ad sacerdotes proemium st. 5-11 mówi jak odmawiać horae canonicae i że modlitwy wybrał ex Gulielmo Durando i skrócił, i pięknięjszą łaciną poprawił (miał do tego pasyję)

późniéj obiecuje wydać Sacrosancti Christianorum sacrificii rationem una cum perfecta illius explicatione (De Missa disputatio) (Posnaniae sacro quadragesima tempore 1565 (pisał ten wstęp)

dalej Horarum canonicarum rationarium świkład modlitw (Nocturnum, Matutinum, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vesperae, Completorium) odk. 91.–102. idq: Preces antequam cubitum eatur orandae

odk. 103. Augustini sententiae de Eucharistia explicatio mowi że to napisał na wezwanie Stanislai Zochovius Eccles. metrop. leopol. canonicus) w Krakowie przeciw Kalwinom to pisze mianowicie.

dalej rejestr.

– 8) Benedicti Herbesti Neapolitani Aliquot epistolae quibus N. suum quendam amicum in Ecclesiam Romanam iniquum, restituit ecclesiae. Adjunctae sunt et ejusdem amici, quod non interciderant Epistolae; ex iis autem pius lector quae vera sit ecclesia Christi facile deprehendet si modo inter legendum ab affectibus liber fuerit. Cum indice B. H. ad lectorem (2 wiersze) Craccoviae apud Matthaeum Siebeneicher Anno a Christo incarnato 1561. 8º K. 39.

(Wiszn. p. 48 Nº 213)

na odwrocie herb: In stemma R. D. Stanislai Slomovii Episcopi Laodicen (6 wierszy) G. Sambor.

dalej Reverendissimo in Christo Patri et Domino D. Stanislao Slomovio episcopo laodicens. et cantori suffraganeoque Cracoviensi Benedictus Herbestus Neapolitanus S. D.

(mówi że go Słomowski ten posłał na ксiędza)

(mówi że przyjaciel jeden pisał do Herbesta aby został Zwinglianem Herbest z nim w téj mierze korrespondował i nawrócił go, i oddaje więc tę korrespondencyją.) Cracoviae ex Minore Collegio mense Decembri 1561.

~~Epist~~ B. Herbesti epistola ~~prima~~ I Refutat objectiones contra Ecclesiam Romanam: ejusque autoritatem tuetur. (jest to odpowiedź na list) Idib. Octobris.

231

B. Herbesti epistola II Ejusdem fere est argumenti, cum prima epistola quae scripta est antequam illi responsum fuit. (Postridie S. Martini)

B. Herbesto S. (Responsoria est ad duas superiores adhuc haeretica.) VIII. Cal. Maji (podobno to będzie Brzechowski) mówi „Fratri tuo Joanni Baccalaureo ea quae ille in me scriptis „suis imprudenter potius quam docte contorsit, regerentur: modo „animo accepturum candido recipiat."

B. Herbesti Epistola II ad superiorem responsoria. Postridie S. Sophiae (krótka)

B. Herbesto S. (list) subscribit Catholicae fidei Romanae. III Cal. Junii

B. Herbesti Epistola III Responsoria ad epistolam ejus: qua professus est fidem Romanam. Confirmatur ergo animus ejus in fide romana Perendie S. Trinitatis

B. Herbesto S. Adhaeret. ecclesiae Romanae et quomodo subversus ac deinceps conversus fuit narrat. VIII. Calendas Julii mówi że lubo przy biesiadach pańskich zarazit się schizmą jednak przekonany został od Herbesta, z resztą na prośby Alberti Leopoliensis, tum Andreae a Sambor communis Amici został katolikiem znowu, że mu wiele czasu scholastica negotia zabierają(?) że ma wielki ból zębów.

B. Herbesti Epistola V Respondens. Hortatur ad poenitentiam pro haeresi. pridie S. Magdalenae.

Rejestr

— 9) M. Tullii Ciceronis Epistolarum libri IIII In quibus IIII generum epistolarum exempla proponuntur: et in methodica atque artificiosa eorundem explicatione praeceptorum usus indicatur. Adjuncta est et Oratiuncula pro Epistolis Ciceronis: Omnia studio Benedicti Herbesti Neapolitani collecta et elaborata cum indice. Cracoviae apud Matthaeum Siebeneycher. Anno Salutis 1561. 8o. ark. 19 i rejestru k. 20.

2a ed. Vilnae 1639. 8o. 3a ed. Noświżu 1761. 8o. 4a ed. Polocii 1818. 8o. K. 4 i 277.

na odwrocie tyt. B. H. lectori (4 wiersze) i 4 wiersze greckie do czytelnika przez Sebastiana z Felsztyna.

Reverendis patribus D. Doctoribus et Magistris collegium maius apud Academiam Crac. incolentibus B. Herbestus Neapolitanus S. D.

mówi że go praeceptor jego Joannes Leopoliensis w Akad. Krak. listownie wezwał do akademii Krak. i że od 11 lat uczy w szkołach.

B. Herbesti Oratiuncula.

dalej wykład listów Cycerona tu: owdzie z tłomaczeniem polskim (dzieło to dało powód do kłótni z Górskim)

10) Benedicti Herbesti Neapolitani Periodica disputatio, quae nata est ex hoc Sophismate a Magistro quodam proposito: an grammatici periodos, membra et incisa, sententia et Syntaxi distinguant: Oratores autem, multitudine pedum et numero. Disputatum est hoc, pridie Cal. Novembris anni domini 1561 M. Thoma Petricoviensi, facultatis philosophicae decano, apud eam disputationem aequissimo judice. In hac autem disputatione fere tota de Periodis doctrina illustratur. G. Sambor. lectori (2 wiersze łac.) Craco. apud Matthaeum Siebeneycher. anno 1562. 8o. K. 46. na odwrocie tytułu herb Ciołek Stanisława Maciejowskiego kaszt. sendomir. i 6 wierszy łac. przez G. Sambor.

2a ed. 1566

Ded. Stanislao Maciejovio Castellano Sendomiriensi, Regis Poloniae Marsalco, Benedictus Herbestus Neapolitanus S. D. tu mówi że gdy pisał wykład listów Cycerona wypadło mu mówić o peryjodach, porównywając oraz dzieło De periodis (Górskiego) znalazł iż zdanie jest mylne bo z Cycerona inaczej się pokazuje „Quid ergo hic facerem? doctorum „virorum scripta reprehenderem? de magistrorum meorum gloria, qui me ad „hoc studium primi suis scriptis impulerunt aliquid detraherem? Alienum „hoc a me semper fuit: nisi forte veritatis inquirendae cupiditas aut aliqua „alia necessitas facere diversum cogeret." Mówi że Cycero dla harmonii swe okresy metrycznie (miarowo) pisał, inni zaś (t. j. Gorski) twierdzą iż tylko Cycero miał na uwadze składnię i myśl (sententiam) przeto rozróżnia Herbest słusznie dwa gatunki periodów: krasomowczy (oratorum) i grammatyczny. O tem podziale wspomniał nawiasowo w wykładzie listów Cycerona.

d)

232

Zdanie to pobieżnie przez Herbesta w Wykładzie listów Cycerona przyto=
czone bez żółci, poczytał Górski jako starszy wiekiem za obrazę i gorzką
recenzyję na swe pisma, przetoż z całą złośliwością wystąpił przeciw Her=
bestowi jako młodzikowi niedoukowi. Widać o ile Herbest był umiarkowany
i skromny, o ile nie ubliżył Górskiemu, ale go czcił i w pismach wychwalał; o
tyle Górski zarozumiały był złośliwym i gwałtownym. Sam Herbest
mówi iż swym zdaniem bynajmniej nie miał celu ubliżyć Górskiemu
lecz Górski którego imienia nawet Herbest nie wymienia rzecz całą aż do
dysputy akademicznej z Herbestem posunął. Chciał na tej dyspucie przekonać
Herbesta i skarcić a gdy mu się to nie udało wziął się do obelg. Zniesprodzie=
wał się Herbest jak sam mówi aby ludzie uczeni w dyspucie powodowani byli
złością i gniewem, bo prawdą i trafiającemi do przekonania zdaniami powinien
być każdy pokonany nie zaś złorzeczeniami i obelgami. Gdy się ~~Herbest~~ Górski chełp=
ił zwycięztwem przeto aby się prawda na jaw okazała ~~przeto~~ w wykładzie
w tem krótku Herbest swe zdanie i teoryję o której dysputował, popiera swe
zdanie przykładami wziętemi z Cycerona. W tej dyspucie zawiera się cała
nauka o peryjodach Cycerona – mówi Herbest – i rzuca na tę cześć Krako=
wowskiej wielkie światło – Maciejowskiemu to dedykuje bo lubił Maciejow=
ski Cycerona jak to udowodnił i w swej mowie którą miał przed 5 laty
przed papieżem będąc posłem od Zygmunta Augusta „In poetico etiam studio
„te versari vel ex tuis carminibus nescire non possumus" (Więc Maciejowski
był poeta) mówi że za pozwoleniem rektora akademii Krakowskiej przedsię=
wziął naukę dzieci jego (scholam tuam) w której byli synowie jego Samuel
(później biskup Krak.) i Kasper oraz Bernard ex fratre nepos (biskup Krak.)
i inni krewni Maciejowskiego – wzywa go na sędziego tej dysputy. ~~[illegible]~~
Cracoviae in aedibus magnificentiae tuae (mieszkał Herbest w dworze Maciejowskie=
go w Krakowie i odszedł podobno z akademii) mense Novembri 1561.
Epigrammata discipulorum e schola magnifici Domini S.M.E.S. jako to:

+ 1556

a) Samuelis Macejovii (4 wier) b) Bernardi Macejovii (4 w.) c) Gaspari Macejovii (4 w.) d) Nicolai Lasocii (4 w.) e) Jacobi Lasocii (2 w.) f) Erasmi Olbencii (6 w.) g) Martini Lesnovolii (6 wierszy)
Hebesta mowa na dyspucie miana, oraz zbicie zdań Gorskiego mówi tu Hebest że idzie nie za złośliwością lecz za prawdą i na dowód tego obiecuje jutro przyjąć S. Komuniję (Górski poźniej mowił że pożerał nie pożywał ciało Chrystusa i że to była szarlataneryja) tu tłomaczy swą teoryję: Okresów (periodów) są dwa rodzaje: gramatyczny (distinguntur punctis parentesibus) i krasomowczy (periodus oratoria (distinguitur numero et multitudine pedum)

dalej: Responsio brevissima ad quaestionem et hypotheses contra nos Nonis Decem. propositas (odpowiedz podobno na drugą dysputę Górskiego przy której Hebest dla choroby nie był przytomny)

B. Hebestus adversario suo (2 wiersze)

dalej: Quaestio in deliberationibus fiat ne controversia plerunque ex Futuri, raro ex ~~instantiis~~ instantis et facti: ex lib. 2 De Oratore (odpowiedz na 3cią dysputę?)

Ad Magnificum dominum D. Stanislaum Macejovium Sendomiriensem Castellanum etc. Gregorii Samboritani Carmen IV Idus Februarii Anno 1561 habitum. (Kart 4) zaprasza Maciejowskiego na solenną uxtę którą akademicy 13 lutego w Akademii dadzą

Gratiae quas idem poeta convivis in Collegio prandentibus egit (30 wierszy) Uczta ta była w zapusty.

Pismo to jeszcze więcej rozjątrzyło Górskiego, iż wydał recenzyję pełną obelg.

15)

ii) Benedicti Hebesti neapolitani Aequus judex. Personae dialogi Hospes et Studiosus. Aequi judicis officia hic describuntur Cato: Impedit ira animum: ne possit cernere verum. Psal. 57: Recte judicate filii hominum. Cracoviae in officina Scharffenbergiana Anno Domini 1562 Mense Majo. 8° K. 8.

Przedmowa do Czytelnika mówi że Gdy Gorski z powodu zaszłej dysputy wydał na Hebesta uszczypliwe pismo (Disputationis refutatio 1562)

aby wszyscy sprawiedliwy sąd wydali, Herbest w kształcie dyjalogu rzecz całą opisuje. Nie chciał wymieniać w swych pismach imienia Górskiego lecz sam Górski wymienił imiona

Gdy Herbest wydał Wykład listów Cycerona wspomniał ~~Gorski~~ o dwojakich okresach; Górski sądząc iż to był recenzyja na jego dziełko de Periodis, pridie Calendas Novembris publiczną dysputę w Akademii z Herbestem o periodach ogłosił. Zapalony gniewem więcej złorzeczeniami niż rozumnemi zdaniami dowodził Herbest więc aby zdanie jego w Wykładzie listów Cycerona ~~nie przy~~ o periodach wszczęte nie poczytano za mylne i aby się jaśniej wytłomaczyć wydał Disputationem; na to obiecał ~~odpowiedział~~ Górski dziełkiem Periodi disput. refutatio – na to obiecał Herbest w przedmowie do dzieła swego (in Praefatione sua quam Orationi explicandae Ciceronis, quae est de Provinciis consularibus praemisit) wydać odpowiedź że na złorzeczenia dobremi życzeniami odpowie

15) uzala się na sędziów rari sunt apud nos aequi judices (Orzechowski 2) wykłada więc tu Herbest z jakich zasad powinien wychodzić sędzia jeżeli sprawiedliwie rzecz chce osądzić, i że nie powinien mieć na uwadze względów osobistych tylko prawdę – Widać że to dzieło wydane przed wyjściem odpowiedzi Górskiego

~~11~~ 10) Benedicti Herbesti Neapolitani Periodicae responsionis libri

– V Argumenta librorum altera continet pagina. Cicero in lib. I de finibus. Dissentientium inter se (i t. d. godło) Lipsiae anno 1566. 8o (arkuszy 54 i kart 2) na końcu: Lipsiae in officina W. Ernesti ~~[illegible]~~ Voegelini. (wraz z indexem)

(Wiszniew. reg. 62 nr 280.)

Ad Stanislaum Orichovium Andream Patritium et Petrum Scargonem viros eloquentiae gloria claros, judicesque ad causam Periodicam electos, B. Herbesti Proemium (lubo każdy z nich oddalony od Krakowa wzywa ich jako sławnych mówców za sędziów – Caput controversiae est definitio periodi) Posnaniae in mediis occupationibus nostris mense Novembri 1565.

Benedictus Herbestus Neapolitanus M. Andreae Bargelo Samboritano amicorum charissimo S. D. (mówi że go Bargiel wzywał do wydania tej responsyi której walkę przed trzema latmi w Akad. Krak. stoczył w dysputacie Bargel był wtedy nauczycielem in schola Archiepiscopi Gnesnensis. Posnaniae mense Novemb. 1564.

B. Herbestus magistris scholarum S. tu podaje reguły w jaki sposób naukę o retoryce

i peryodach wykładać mają, oraz w jaki sposób tego dzieła używać mają.

Liber I nauka ogólna o periodach.
Liber II de commatibus et membris periodi.
Liber III periodos fusissime tractat (tu zbija i pisze recenzyję nauki Góiskiego o periodach)

Liber IV. Respondet refutationi (Gorsciana) Tu zbija Góirskiego dzieło

Liber V. ~~R~~ refutatio parergis respondet (opisuje na zbicie Góiskiego swój żywot, urodził się w Nowem mieście, rodzice jego jeszcze żyją Stanisław ma blisko lat 70 a Zofia matka lat 60; braci ma 5 Jakóba, Wawrzyńca, Alberta, Jana, Stanisława; siostr: 4: Agnieszkę, Zofię, Gertrudę i 15letnią Annę; jedna mu tylko siostra Katarzyna umarła. Najstarszy jest Jakub, urodzony po nim r. 1524 gdy Tatarzy Ruś plądrowali Wawrzyniec; po nim Agnieszka, a po niej Zofia w dwa lata i 6 miesięcy. „Susceptus tandem et ego sum in lucem circiter A. Ch. 1531 mihi successit Albertus – po Albercie Katarzyna zmarła; po niej dwóch braci Joannes et Stanislaus prima jam laurea redimiti – po nich Gertruda a na koniec Anna, krewnych miał jak sam pisze „uczciwych mieszczan i u szlachty: Herburtów, Tarłów, Barzów za sługą – Ojciec jego był prosty człowiek „nulla litterarum doctrina una tantum pietate spectatus. Siostra jego ojca rodzona Zofia była za Jakóbem Kauder przez lat 16 wdową żyła lat 16 i umarła nigdy nie chorowała miała męskie siły ta zostawiła 2 córki Zofię zakonnicę i Gertrude. „Vernaculum meae patriae nomen est Nowemiasto quod ab urbe Leopoli tredecem a Premislia tribus abest passuum millibus sam Herbest przezwał Neapolis, jedno słowo po łacinie drugie po grecku, vero est. Sta pud Italos Neapolis italica: cur enim Neapolim invideas roxolanam? Mówi że to czego nigdy nie uczył przypisuje mu Góirski. – Wymieniając mu bakalarstwo w Skierniewicach niech się zapyta o Skierniewice żyjącego w Krakowie Sylvestra Roguciùm doktora medycyny zresztą nie jest to wstydem że uczył dzieci, zacnego Senatora Stanisława Maciejowskiego; mówi że choroby nie zmyślał na dyspute, ale że był istotnie słaby może zaświadczyć Albertus Posnaniensis który go leczył. Mówi że przy wykładzie Cycerona Mowy de Provin. Consul. miał tyle słuchaczy iż się pomieścić nie mogli. Oto jest odpowiedź na 3 strony listu twego który o mnie o Filipa Padniewskiego pisze, ~~G~~ mówi do Góiskiego którego w końcu nazywa kłamcą.

e)

Herbest Benedykt

Rhetorica ex omnibus M. T. Ciceronis rhetoricis verbis ejusdem conscripta. Cracoviae typ. M. Siebeneycher. 1566. 8º (to dzieło Jana Herbesta)

Rhetoricae compendium e M. T. Cicerone verbis ejusdem collectum (s.l.) 1567. 8º
2ª ed. Polociae typ. S. J. 1815. 8º (to dzieło Jana Herbesta)

Confutatio Picarditarum haereticorum 1567. (po polsku?) toż samo co Chrześciańska Odpowiedź

— 11) Nauka prawego Chrześcianina przez Benedicta Herbesta kaznodzieję i kanonika poznańskiego napisana. Jako pożyteczne są człowiekowi chrześciańskiemu te xięgi patrz na drugiej stronie: zaiste są jakoby Cornucopiae (iż w nich wszystkie potrzebne rzeczy najdzie) człowieka chrześciańskiego. Przedmowa też jaśnie i dowodnie pokaże która jest prawa wiara chrześciańska. Z regestem dostatecznym. W Krakowie u Matthæusza Siebeneychera. Roku 1566. 8º str. 424. (Wiszbowski p. 62 Nº 279 ma Kart 428)

A–Z, a–z, Aa, Bb i 1 karta)

Na odwrocie tytułu: Pożytki tych xiąg.

Ku Wielmożnym i Szlachetnym Panom Radzie i Rycerstwu Królestwa Polskiego Przedmowa. (wywodzi Gruntowną wiarę) W Poznaniu 1566.

Do panów mieszczan (pobożność zaleca)

całe dzieło w sposób rozmowy między Kapłanem a mieszczanem (powstaje przeciw Trojbożnikom)

— 12) Wiary Kościoła rzymskiego wywody i greckiego niewolstwa historia: dla jedności z Kościelnej dłuższej historiey dla Rusi nawrócenia pisanej. Wypisał to X. Benedykt Herbest Soc. Jes. Kapłan. 4º na końcu dzieła: W Krakowie w drukarni Andrzeja Piotrkowczyka R. P. 1586. Kart 13.

dopisek współczesny: Iste liber fuit suppressus ob offensam gravem Ducis Ostrog.

mówi że będąc przy kościele lwowsk. to pisał: Pisanowe Lwowie 1586.
kronologie

na końcu mówi w zamknieniu o Rusinach: Dziatek małych dusze zabijają, nie mają biskupiego bierzmowania, ani wiedzą co to jest porządne rozgrzeszenie, przy ciele pańskim dopuszczają się bałwochwalstwa, w małżeństwiech dopuszczają jawnego cudzołóstwa...

Character co to jest ani pytaj Panie Boże racz się zmiłować i odjąć Wodze ślepe. Amen

dopis: Ista conclusione summe offensus fuit Dux Ostrogiae ac propterea suppressus fuit omnino liber iste nec reperiebatur

2ª edyc: Za wiarę [nigdy?] Kościoła rzymskiego dowody przeciw Grekom i Ormianom. Lwów 1728. 3ª ed. Lwów 1738.

–13) Zdrowe przeciw szkodliwie zaniedbanym powinnościam Chrześciańskim Lekarstwo albo Cerimoniey Krztu Świętego Wykład pobożny przez X. Benedicta Herbesta Poznańskiego K. uczyniony. Przydane też jest dla Chrześcian nabożnych Różanego P. Mariey Wianku wyłożenie nabożne. (7 wiersze pol. V. G. S.) W Krakowie u Matthеusza Siebeneychera R. 1568. 8º. k. 42.

Przedmowa datowana z Poznania 1567.

na końcu Do Czytelnika 20 wierszy pol. przez Andrzej Pograbius

Wykład Różanego Wianku

Do tego co tym Wiankiem gardzi wiersze pol. przez F. G. O.

–14) Chrześciańska porządna Odpowiedź na tę Confessią, która pod tytułem Braciey Zakonu Chrystusowego niedawno jest wydana. Przydana też jest Hystorya Kacerstwa Husowego. Zbijają się przy tym Odszczepieństwa dzisieyszych innych Nowowierników. Przez Benedicta Herbesta K. Poznańskiego. Wszystko z Regestem dostatecznym. Do Czytelnika (7 wierszy pol.) 8º ded. Zygm. Augustowi K. P. (Kraków u M. Siebeneychera 1567. str. 422.

(Wiszbow. p. 64 no. 290 ma kart 428)

na końcu: Drukowano w Krakowie w Drukarni Matthеusza R. P.

.. Benedykt Herbest z Nowego miasta ruskiego Kanonik i kaznodzieja Poznan. (Sign. A – Hhh (cztery karty) (po 8 kart, ostatni 4 kart) ostatniego miesiąca 1566 – na 12tej karcie (Sign. C) jest Bogarodzica Pieśń Polaków starych.. przepisana z exemplarza który jest w Kościele Gnieznieńskim (nieznana Znegowskiemu)

7) – Arithmetica linearis eique adjuncta figurata cum quibusdam ex computo necessariis autore Benedicto Herbesto Soc. Jes. Presbytero. Cracoviae in officina Matthaei Siebeneycher A. D. 1577. 8º k. 42.

ded. Stan. i Jan. Kostkom.

idem Cracoviae 1574. 8º.

Wincentego Francuza o dawności i o szerokości powszechnej wiary chrześciańskiej. Poznań 1563.

Prodromus albo przestanie naprzeciw odpowiedzi P. Jakuba Niemojewskiego. Kraków dr. M. Scharffenbergera 1571. 8º. 2ª ed. 1574.

Herbestus Benedictus

10 Benedicti Herbesti Neapolitani Aliquot Epistolae, quibus N. suum quendam amicum in Ecclesiam Romanam iniquum, restituit Ecclesiae. Adiunctae sunt et eiusdem amici quae non interciderant Epistolae. Cracoviae apud Matthaeum Siebeneicher, A. 1561. – 8º. pp. 39. ded. Stanislao Slomonio Episc. Laodicensi Cantori Suffraganeoque Cracov. .. B. Herbestus.... Cracoviae ex Minori Collegio in Decembri 1561. — na odwrocie tytułu na herb Słomowskiego bwiersy przez G. Sambor. (zbija listy pewnego Zwingliana przeciw któremu pisał także Jan Herbest Baual. brat Benedykta

8) Synodica Benedicti Herbesti Neapolitani Canonici ecclesiastae E.C. Posnaniensis Oratio, habita est in Synodo dioecesana per rev. Adamum Konarski epist. Posnan. convocata ad XVI Calendas Novembris A. 1564. Nissae, Silesiorum, Excudebat Joannes Cruciger. A. 1564. – 8º. K. 23. ded. Fratribus in Christo-- .. Stanislaus Warschewicki cancellarius ecclesiae Posnanien. —(przeciw różnowiercom)

Chrześciańska porządna Odpowiedź na tę Confessią... Kraków dr. u M. Siebeneychera 1567. 8°.

przeciw temu wydał Niemojewski Jakub Odpowiedź. Kraków 1569. 8°

przy końcu dzieła jest kart 18 (Sign. Vv. 6. – Yy 7.) Historia Kacerstwa Hussowego – i dalej kart 15 (Sign. Yy 8 – Aaa 6) Wypisanie drogi Wielmożnemu P. Stanisławowi Herborthowi Kasztelanowi lwowsk. i żupnikowi ruskiemu .. X. Benedykt Herbest. (Podróż ta z Kalisza, na Kraków, Brzozow, Przemyśl, Nowe miasto, Lwów i na powrót do Poznania – przedrukowana w Wiszniewskiego Histor. liter. pol. Tom VII str. 569 – 581) jest to właściwie przedmowa do: O miłościwym roku – dalej: Miłościwego lata chrześcijańskiego Wywód gruntowny i O Spowiedzi którą czynimy do P. Boga, do Świętych i Aniołów jego. Kart 21½ (Sign. Aaa 7 – Ddd 4.) – B. H. Epistola ad quendam. B. Herbestus E. E. Posnaniensis concionator, F. cuidam Apostatae G. et M. et L. (Kart 15½ Sign. Ddd. 4. – Fff. 3) Posnaniae apud cathedr. ecclesiam d. S. Francisci 1566 (po łacinie cały list przeciw Luteranom) – Regest kart 17 (Sign Fff 4 – Hhh. 4)

Prodromus. Przestaniec albo Goniec x. Benedykta Herbesta na przeciwko Odpowiedzi pana Jakuba Niemojewskiego. Cracoviae in off. Nicolai Scharffenberg 1571. 8° K. 16. 153.
(przeciw temu wydał Niemojewski Jakub: Epidromus abo Pogonia. Kraków w druk. M. Wirzbięty 1572. 8° str. 565.)

236

Odpověd na Knihu Benedikta Herbesta Kterouž
napsal proti confessi Křesťanske bratři
našich od Jakuba Zemojevskeho 1569
Rekopis in fol 2 r. 1609 kart 187 w bibl Król
Szwedskiej

248
250 Lehn

Herbest Jan (+1601)

Joannes Herbest.

1565 jako uczeń bursy Jerusalem.

W dedykacyi arcybiskupowi Przerębskiego swego Computus r. 1559. pisze, iż blisko trzy lata uczył w szkole lwowskiej, dalej pisze, że ten Computus zaczęty we Lwowie, dalej rozwijał w Krakowie a ukończył w Skierniewicach na dworze arcybiskupim, ~~Pan~~ i arcybiskupowi przypisał go z owdzięczności. Impellebat me etiam ad hoc formandae nobilium inventutis munus nuper mihi commissum, in quo rite sustinendo, ut fidem tibi nostram obligarem, hoc certo pignore testari volebam. (str. 27).

[Estr. XVIII 124-5; Sobieszczański: F.N.: Enc. Org. XI 621-2]

Herbest Jan urodzony w Nowymmieście na Rusi umarł jako Kanonik Lwowski r. 1601. W bibliotece Czackiego znajdowało się dziełko: Wykład mszy świętej z modlitwami do niej należącemi (lecz to podobno dzieło Benedykta Herbesta.) (O nim: Siarczyński I. 174

Jan Herbest r. 1566 z Krakowa udał się do Poznania, gdzie się zajmował nauczycielstwem – był też w Sztokholmie, nad Dunajem i nad Dnieprem na Rusi. – był w Taskach u Jana III Króla szwedzk. i jego syna Zygmunta III – towarzyszył Jazłowieckiemu na wyprawie przeciw Tatarom – we Lwowie był przez 18 lat Kaznodzieją i Kanonikiem. Umarł we Lwowie d. 17 Marca 1601 mając lat 60.
(Ob. Czechowicz Joannes Leopolien.: Poemata varia in funere Joannis Herbesti Canonici Leopol. Leopoli 1601. 4to K. 13.) ∠ Był bratem Benedykta.
R. 1561 był Bacal. Art.

<u>Herbest</u> Jan kanonik lwowski † 1601 d. 17 marca, mając 60 lat

1) Rhetoricae compendium ex M. Tullio Cicerone verbis ejusdem collectum opera Joannis Herbesti Neapolitani. s. l. 1567. 8°. K. 48
ded. Andreae Czarnkowski filio Alberti castellani Sremensis . . . ex Collegio Posnaniensi, pridie S. Adalberti 1567.
(zebrane z dzieł Cycerona: Orator, Tres libri de Oratore, Partitiones oratoriae, Libri duo de Inventione rhetorica.)
(Tak przytacza Wierzbowski II p. 121 N° 1438) ~~może mylnie Joan. ex zamiast Benedicta~~)

2a ed. Polociae typ. Soc. Jes. 1813. 8vo.

2) Rhetorica ex omnibus M. Tullii Ciceronis rhetoricis verbis ejusdem collecta opera Joannis Herbesti Neapolitani. Cracoviae in off. Matthaei Siebeneych, 1566. 8vo. K. 65.
ded. Andreae Zborowski et Joanni Ocieski olstinensi capitaneo . . . Cracoviae Idibus Julii 1566.

o

Mgr Leonardus Herbert

1555 d. 3 Junii mortuus peste. /: R. VII. 6. /

Nicolaus Herbert

Majoris Collegii Collegiatus.

r. 1538 pierwszy raz wspomniany (: Conclus. p. 156:) gdzie w wezwaniu na sesyę uniwersytetu rektor pisze: Tandem ad consulendum de licentia scandalosa obtenta a nostro Rmo pro Magistro Nicolao Herbert Majoris Collegii Collegiato absentandi libere ad decursum unius anni.

r. 1536. w Akt. rekt. mag. Nicolaus Herberth protulit se integram legisse horam feria tertra ante festum S. Andr. in octava (: A. R. p. 18:)

Herburt Jan Foelix a Fulstin, uczeń Akademii Krak. a r. 1585 w Ingolstadzie.

ob. Sokołowski Stan: Ad Wirtembergensium Theologorum invectivam brevis responsio. Ingolstadii ex off. typogr. Wolfgangi Ederi 1585. 4to str. 12. 60
ded. Guilielmo Bavariae duci, palatino Rheni....
Joannes Foelix Herburt.

R. 1598 d. 13 Martii in Conventu generali Varsaviae uzyskał Jan Feliks Herburt od Zygmunta III przywilej na drukowanie prawojca: Statuta Regni Poloniae. Samosii Martinus Lenscius excudebat 1597 (gdzie ten przywilej drukowany)

Pecalides Simon: Epithalamium in nuptias Joannis Felic. Herbult de Fulstin Visnen. ac Mosciс. Praefecti. Leopoli 1601. 4to

Hornus

Herka Paweł

[Estr. XVIII 136-7][Sobieszczański F. M.: Enc. Org. XI 638]

Mercius Stanislaus (Kazimierz) Curelloviensis (brat Pawła)
Dr. Philos. i Medycyny 1652 praktykował w Łowiczu, później osiadł w Łowiczu, oddawał się astrologii.

1) Kalendarz na r. p. 1653. – Ad molendinum Patochianum in archidioecesi Gnesnensi, apud Petrum Elert S. R. M. typogr. 12mo
dedic. Andreae Leszczyński episcopo culmensi... dat. Lovicii d. 4 Novembr. 1652.

Paulus Hercius. S. Th. D. Cracoviensis.

Zob. pod Broscyuszem Janem R. 1648 po Wolskim naszej rządził prawie rektorskich i kanonik Krak. umarł ~~6~~ przed 7mym września 1648. przed 7mo września.

Vir iste in Theologicis et mathēseos difficultatibus resolvendis fuit felix. Ducum Zasławiae Dominici et Januszii praeceptor, a quibus opimis beneficiis cumulatus, magnam congregaverat pecuniam, tenui academica tabula contentus. Loquellam paulo graviorem habuit, oratoriae eloquentiae inimicam et minus gratam. Incurius erat ornatus, et circa indumenta decenda aut compte deferenda negligens. Tenax irarum et minarum. Propriae opinionis inexpugnabilis defensor. Assensum a scriptoribus in plurimis negotiis non ex dignitate herois requirens. Sepulturam elegerant Executores ad aedes D. Annae. Cujus Bibliothecam Librariae Universitatis applicarunt, nummos juxta codicillos disposuerunt fundationibus inscriptis (Temberski Annales pod r. 1648 p. 91).

r. 1635. 12 listop. ad instantissimas preces pozwolono mu z księgami jechać za granicę. (Broszyna Ex. R. IV. 10.)

w r. 1631. nauczycielem geometryi praktycznej z fundacji Stroiński przez niej mianowany.

Translatus ad S. flor. Instructam Bibliothecam in communem intulit cum instrumentis. (R. An.

r. 1637 obrany kanonikiem S. Anny, jako astrologiae professor (Concl. Coll. maj. p. 119.)

Byt on astronomii professorem, kol. mn.

r. 1641. d. 3. maja jednomyślnie Coll. majus obrało go professorem ordynaryjnym teologii i przydano ołtarz Naszczkowski /: Concl. Coll. maj. f. 163:/
cf. Starowolski Laudatio acad. jag. 35.
Jego testament jest w DD. XVIII. 35. str. 273–283.
W testamencie mówi, iż matematum partem zbioru swego uczniom Księciu Jerzemu wojewodzie sandomirskiemu, któremu tysiąc twardych talerów przekazuje, t.j. 3000 złp. Do kościoła Kolegiackiego w Opatowie legował 2000 złp. na ozdobienie tegoż kościoła; do kościoła Grochowskiego także 2000 na ozdobienie go; exekutorom po 30 czer. zł. za pracę. Bratu swojemu Stanisławowi 1000 zł. i zaleca żeby medycyny pilnował, etiam privatas lectiones, astrologii dawszy pokój. Dla krewnych przeznaczył do rozdziału z kilkaset złotych. Do szpitala Kurzelowskiego 1000 złp. pro augendo censu na bakałarza abo seniora szkoły 1000 złp. do Kurzelowa. Na dwu także Kurzelowczyków legacje po złotemu na tydzień, którzy w Krakowie gdyby studia traktować będą; dla tego tak wiele na to odłożył pieniędzy, aby wystarczyło na dwu jeszcze roku po złotemu, tylko żeby per gradus wstępowali, i maiori profectus większą też jałmużnę brali. Może też pro visori pro labore contentacyja assignari per Executores. Na Kanonizacyję św. Kantego 1000 zł. na koszta, — na Kanonizacyję 500 zł. Do małego kolegijum dla professorów Universitatis 500 zł. Do małego kolegijum na refekcyję 200 zł. Ubogim kilku na promocyje po kilkadziesiąt złotych. /: N. 36 Testamentorum liber str. 81–84:/.

[Estr. XVIII 135-6; Enc. Org. XI 638]

(Hercowic) (Hertz)

Hercius (Paweł, rodem z Kurzelowa, profesor teolog, dziekan kolleg. opatowskiej, kustosz S. Floriana był r. 1631 ordynariuszem profesorem astronomii, Dr. fil. Teol. kanon. katedr. krak. (ob. Łętowski katalog) + in Rectoratu 18 Septembr. 1648 (ob. Starowolski: Monumenta p. 170) — r. 1624 został Collega minor Kanonik kurzelowski. — Na utrzymanie szkoły akademickiej w Kurzelowie zapisał 100 zł. rocznego dochodu od kapitału 1000 złp. oraz Bursarz dla z Kurzelowczyków w Krakowie po 1 zł. na tydzień, a instrumenta matematyczne Uniwersytetowi. Miał brata Stanisława Hercę doktora theologica, medycyny, astrologa.

r. 1620 został Bakal. Art. w Akad. Krak. został Dr. Teol. we Włoszech. Collega major (podług innej zapiski + 4 Septembr. 1648)

1) Quaestio de visione Dei in acad. Cracov. ad disputandum proposita. Cracoviae in offic. typogr. Francisci Caesarii 1647. 4º. K. 6. Teol. 2916.

2) Quaestio theologica de altissimo incarnationis mysterio in acad. Crac. in concursu proposita A. 1647 m. Decembr. Cracoviae in off. Francisci Caesarii. 4º. K. 6. (ob. Jocher Nr. 3553) Teol. 2914.

3) Quaestio theologica de sacramentis in genere in acad. crac. ad disputandum proposita A. 1648 m. Febr. d. 11. Cracoviae in off. typogr. Franc. Caesarii. 4º. K. 6. Teol. 2915.

4) Quaestio de rarefactione et condensatione publice ad disputandum proposita A. 1631 mense Martio. Cracoviae in offic. typogr. Francisci Caesarii. 4º. K. 6. (z fizyki) Filoz. 390.

5) Dissertatio utrum rebus publicis plus astronomi quam geometrae prosint. 1616. 4º. K. 4.

6) Quaestio de cometarum loco. Cracoviae in off. typ. Fr. Caesarii 1626. 4º. Matem. 515.

7) Quaestio theologica de creatione rerum et destinatione. Cracoviae in off. typ. Fr. Caesarii 1648. 4to.

8) Kalendarze (Calendarium) tłomaczone na język węgierski drukowane: na r. 1630, druk w Cezaryusza 1630. 8vo. na r. 1628, druk w Pappa 1628. 8vo.

Muscenius Jacobeius

Hercius (Hercowic czyli Herc) Paweł rodem z Kurzelowa miasta które wielu wydało znakomitych matematyków, albowiem równocześnie kwitnęli Jan Broscius, Przedłowski i Hercius Kurzelowczycy sławni matematycy. – Znakomity Jan Broscius był w młodym wieku nauczycielem Hercinsza. Kształcił się zaś w Akademii Krak. gdzie 1614 został Baccal. a następnie r. 1618 Magistrem filozofii. Przyjąwszy obowiązki nauczyciela domowego przy młodym Władysławie Dominiku Księciu Zasławskim, puścił się z nim w podróż do obcych krajów. ~~[illegible]~~ Francyę, przejechawszy Włochy (gdzie w Rzymie został Drem Teologii) Francyę, Belgię (gdzie był przy zdobyciu miasta Bredy). Po powrocie do Polski wszedł r. 1624 do Collegium mniejszego jako Professor matematyki ~~[illegible]~~ do której się szczególniej przykładał jako też i Geometryi. Uczył także ~~[illegible]~~ wysłany następnie do Gimnazyum poznańskiego pełnił r. 1631 obowiązki filozofii i matematyki. Wróciwszy do Krakowa następnie 1639 objął Professurę Professora ordynaryusza astronomii od r. 1626, 1638 i 1641 trzy razy pełnił urząd dziekana na wydziale teologicznym, przyczem był dziekanem wydziału filozoficznego. Zostawszy r. 1647 Drem Teolog. był Kustoszem Kollegiat Opatowskiej i Krakowskiej S. Anny, następnie Kanonikiem Katedr. Krak. Kollegiaty S. Floryana, a w końcu 1648 Kanonikiem na tym urzędzie d. 18 Septembr. Obrany rektorem Akademii Krak. Umarł na tym urzędzie d. 18 Septembr. 1648 pochowany w Kościele S. Floryana. Bibliotekę swą i instrumenta matematyczne zapisał Akademii Krak. kościelne paramenta do rodzinnego miasta Kurzelowa. Cenił go wielce Piotr Gembicki bisk. Krak. F i Łukasz Opaliński podkomorzy poznań. który rad z nim o matematyce rozmawiał. Lubiał młodzież, dla której był tak pobłażliwy, iż za urzędu swego rektorskiego jednego z studentów pozwanego do sądu rektorskiego o nieuszanowanie Seniora, pomimo gwałtownych nalegań innych professorów niechciał exkludować. Cechowała go przytem rzadka skromność i wstydliwość, tak dalece iż gdy mu z urzędu doktorskiego wypadało witać mową Chodkiewicza, Herciusz – jak pisze jego panegirzysta przyrównywający go do wstydliwego Józefa – z zbytniej nieśmiałości języka w gębie zapomniał. Liczka złożony chorobą nie pozwolił się smarować maścią od niewiasty. Widziano go ciągle zajętego czytaniem lub odmawianiem Rożańca św. Brat jego Stanisław Hercinsz żonaty i w Kurzelowie osiadły oddawał się medycynie i astrologii od której go Paweł Hercinsz przez upomnienie w swym testamencie chciał odwrócić.

|: Obacz: 1) Adamides Samuel Scarbimiriensis (współczesny): Excellenti d. Paulo Hercio Curzeloviensi licentiam petenti Doctoratum in Philosophia sumenti... offert. Cracoviae in off. typ. Franc. Cezarii 1618. 4º. K. 4 (wiersz) 2) Kuszewic Samuel Casimir: Mnemosynon virtutis et honoris Paulo Hercio cum ordinariam S. Theol. professionem auspicaretur, erectum. Cracoviae typ. Valeriani Piątkowski (b. r.) 4º. K. 4 (oda) F

Przepiękniwszy się przy powitaniu Jana Kazimierza, wkrótce

F (któremu pomagał przy układzie Rubryceł)

F 3) Michalski Joannes Phil. Doct. et Prof.: Corona academica quatuor pretiosis distincta lapidibus in funere Pauli Hercii Univ. Crac. Rectoris repraesentata 1648 Sept. d. 15. Cracoviae in off. Franc. Caesarii. 4º. K. 12 (mowa) 4) Zyrnowski Stanislaus Prof.: Colossus aeternae memoriae Pauli Hercii S. Theol. Doct. et Prof. Craco. vien. Curelovien. Canonici Acad. Crac. Rectoris commeratus et ad feralem urnam XVIII Calend. Octobr. luci publicae exhibitus. 1648. 4º. K. 14. (mowa) brat jego Stanisław Kazimierz Hercius Fil. i Med. Dr. wydał: Bankiet (Księga Kuchtarska) Kraków 1666. 4º. i Kalendarz na r. 1653. 4º.

Hertzius Paulus Cureloviensis

Calendarium ... az 1628 ... az magyar és deák wiziowal együtt, mely az ... irásábul magyarra fordéttatvan. Pápán nyomtattatott Bernard Máté könyvnyomtató által. 8vo K. 28.

Calendarium. Az Ezer Hat Szaz Harminczadik esztendöre való Calendarium. Szereztetet az .... által. Az ervagasrul és köpölözésrül valo tanusaggal egyetemben. Csepregben, Nyomtattatot Farkas Imre által. 8vo Sz. 35.

Hecka Ignacy (+1744)

247

Herka Ignacy Kanty

Coll. min.

1733. 20 marca incorp. Univ. [?] C. U. p. 124.
1739. oddany mu cursus philosophicus [?] ibid. p. 194.
O Herce napisał Kołłątaj w dziele Stan oświecenia w Polsce T. I. p. 182. Ksiądz Herka, który się wsławił dobrém tłumaczeniem niektórych dzieł francuskich, znajomością i praktyką prawa duchownego, albo krótko żył, żeby mógł zasłużyć się w kraju przez sławne czyny i pożyteczne w swej nauce działal. Będzieto drugi Herka Klemens Stanisław Kostka, nie ten.

Herkowie.

1730. w aktach rektorskich wniosło starszych kraw-
cy i mieszczan krakowskich skargę do sądu rektorskie-
go przeciw Mag. Ignacemu Herc, fil. dokt. i prof.
i jego rodzonemu bratu Stanisławowi Herc, fil.
bakałarzowi, synom Adama, o to, że od pogrze-
bu swojego ojca znajdującego się między ich pa-
pierami przywileju cechu krawieckiego od-
dać bractwu nie chcą. (Acta Rectoris str. 334.)

ktora Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Na zapytanie JW. Rektora w dniu 4. l

do L. 1305 uczynione

[Estr. XVIII 140–143; Sobieszczański F. M.: Enc. Org. XI 639]

Herka Ignatius Cantius (Cracoviensis Phil. Doct. et Prof. – ab a. 1733 Collega minor. Profes. phil. cursus Vladislaviani, Concionator eccles. Cathedr. Crac. Canonicus S. Annae Colleg. Curatus in Gaj – ab a. 1741 Collega major – r. 1732 był profes. filoz. w akad. poznan. (+ d. 18 kwietn. 1744, mając ... 40 lat (Ob. Franchi Valent 1739 – Klimkiewicz Mart. Jos 1746) – r. 1739 jako Kollega minor był proboszczem w Gaju. – r. 1730 był professorem w Poznaniu. (Ob. Domaniewski Fr.: Porta 1749. – Luzarkiewicz Math. Casim 1742)

został w Akad. Krak. 1723 Baccal. 1725 Mgr Art – 1742 Decanus facult. artyst. Prof. regius. Urodził się ... r. w Krakowie roku 1704, wyświęcony na kapłana 1726 r.

1) Quaestio physica De toto composito .... pro loco in Collegio minori... A. 1733 d. 14 Martii. Cracoviae typ. Univ. fol. K. 2. Filoz. 756.

2) Quaestio metaphysica De potentia obedientiali.... pro loco in Collegio majori... A. 1741 d. 14 Januarii... Cracoviae typ. Univ. fol. K. 2. Filoz. 757.

3) Conclusiones ex Scientia morali ad publicam disputationem in archilyceaeo Jagelloniaeo per I. C. Herka Phil. Doct. et Prof. propugnante Balthasare Chylinski Phil. Baccal. et Audit. propositae A. 1744. d. 25 Januarii. fol. K. 2.

4) Meteorum supra montem Carmeli prodigiosum d. Elias propheta redeunte festivo suo solenni observatum A. 1732 d. 20 Julii. Posnaniae typis Academic. fol. K. K. 15 (Oratio – miana u Karmelitów bosych w Poznaniu) Teol. 5124.

5) Orpheus divinior Averni victor d. Joannes a Cruce solenni suae festivitatis die stylo oratorio praesentatus A. 1725 d. 14 Decemb. Cracoviae, typ. Collegii Majoris Academicis. fol. K. 18 ded. Josepho Szembek canon. crac. et varm. (seol. 5134)

6) Memoria saeculorum in immortalibus recte factis ol. Augusti II Poloniarum regis perennans ac dum in basilica cathedrali Cracov. augustae ejus exuviae ritu solenni conderentur, Orbi Polono intimata. A. D. 1734 die 15 Januar. Cracoviae, typ. Universit. fol. K. 31. (Paneg. 23)

7) Donum Dei a Caelis orbi Polono datum olim Theodorus a Potok Potocki Archiep. Gnesn. ad funebrem suae depositionis actum in ecclesia metropolitana Gnesnen. stylo panegyrico commendatum A. D. 1739 d. 14 Januarii. Cracoviae typ. Collegii Major. Univ. fol. K. 33 (Sign. A - R2) (Paneg. 1020)

8) Honor honoris theologici ex magnis meritis et laboribus P. Raphaelis Chybinski Ord. Praedic. Michaelis Siegkowski in eccl. cathedr. Cracov. concionatoris dum per Justinum Jakielski Conventus Cracov. Priorem, S. Theol. magistri et Doctores ritu solenni pronuntiarentur, encomiastico argumento deductus A. 1741 d. 5 Septembr. Cracoviae typ. Univ. 1741. fol. K. 12. (Paneg. 136)

9) Trophaeum militis in bello Sanctissimi olim Benedicti XIII Pont. Max. de fatis reportatum et dum piis ejusdem manibus publicae et solennes exequiae a moestissimo Ord. Praedicatorum Posnaniensi Conventu persolverentur, in forma oratoria praesentatum A. 1730 die vero 11 Maji. Posnaniae, typ. Academicis. fol. K. 20 (Sign A - H2.) (Paneg. 59)

ded. Madalinski priori Convent. Posnan.

Herka Ignatius Cantius

10) Zebranie prac kaznodziejskich J. X. ś. p. M. Ignacego Kantego Herki, po śmierci jego wzy: nione i na części dwie przez miesiące roku rozłożone, honorowi Stefana na Zakliczynie Jordana wojewodzica bracławsk., od rodzonego brata ś. p. autora, x. M. Klemensa Stanisława Kostki Herki dedykowane. Poznań, w druk. Akademick. 1749. 4to

Część I. Poznań, w druk. Akad. 1749 d. 26 Grudnia k. 4. str. 412. i k. 9 (obejmuje 73 kazań na święta)

Część II (Poznań 1749) k. 2, str. 372 i k. 9. (obejmuje 59 kazań świątecznych)

(2a edyc.) Zebranie prac kaznodziejskich..... imieniowi Konstantyna z Błowca Błowieckiego opata lendzkiego od rodzonego brata ś. p. autora, x. Kl. St. Kostki dedykowane. Poznań w druk. Akad. 1752. 4to

Część I k. 6 str. 412 i k. 9.

Część II k. 6 str. 372 i k. 9.

(toż.) Pamiątka Kaznodziejskiej pracy JX. ś. p. M. Ignacego Kantego Herki, po śmierci jego zebrana i do druku podana od rodzonego brata autora x. M. Klemensa Stanisława Kostki Herki: Poznań, w druk. Akad. 1751. 4to ark 6½ i str. 412. (jest to część I.) czyli K. 24, str. 412 i rejestr.

ded. Wiktorowi Raczyńskiemu wojewodzicowi poznań.

(Ob. Jocher Nr. 4717)

Herka Klemens

251

Herka Klemens Franciszek Mortka

prof. dobr. języka franc. prof.
ob. Szan. prof. kol. Większ. jurydycznego
kanon. koll. wrosz.

1738 obrany senioreum bursy filozofów. C.U.

1748. 13 marca jednomyślnie przez Uniwersytet do Kollegium jurydycznego powołany /: Concl. Univ. p. 357 :/. 1741 w akt. rekt. jako linguae gallicae in Universitate regius professor /: A. R. str. 797 :/

1748 10 czerwca obrany dyrekt. Akademii poznańskiej cum obligatione, ut anno futuro ante festum SS. Petri et Pauli illuc tempestive discederet. /: C. U. p. 360 :/

1759. 22 czerwca na przełożenie bisk. Sołtyka przydany mu wstał do boku, na surrogata wcześnie niedbanemu (?) sie jego audytora do Kielc, z tym warunkiem, iżby całą swoich dochodów utrzymywał zastępcę katedry swojej /: C. U. p. 694 :/

Umarł r. 1759. d. /: C. U. p. 699 :/ przed 17 marca. Nie! ale 1759 roku jak sędzia Cichorowicz Fran. Ant.

Porównaj Herka Ignacy. w swojej Arbitra Jurisprudentia. dedyk. karta 2ga. gdzie go U. J. Licentiatus nazywa. —

Wydał: Zabawy przy akademickich pracach to jest kazania niektóre publiczniejsze. w Pozn. 1750. 4. wydał je będąc rektorem akad. pozn. — Łubowski kustosz, proboszcz drogiń(?)ski, sędzia konsystorski pozn. assessor, i generalny examinator i księgi censor. —

Zatwierdz.

Zatwierdzenie jego testamentu przez rektora nastąpiło dnia 13go paźdz. 1759 r. /: A. K. str. 420 :/

1741 r. będąc nauczycielem francuskiego języka zamierzył wydać jego gramatykę a we wzorze methodum academicam collectam Uniwersytet polecił, żeby wezwano proboszcza wielickiego opłacającego fundusz na tej katedrze, by złożył pieniądze zatrzymane, a teraz na druk potrzebne /: C. U. str. 254 :/.
Ponowiono żądanie, żeby płacił r. 1742 5 marca /: 266 :/ i 6 lipca /: 270 :/ powtórzono w procesie co do Kurowskiego proboszcza i. flor. i wielickiego o zatrzymany fundusz /: 273 :/ było to 24 września, iż ze względu, iż reperował kościół w Wieliczce, jeżeli później wszystko zaraz zapłaci. /: 273 :/

[Estr. XVIII 143-7; Sobieszczański F. M.: Enc. Org. XI 639].

rodem z Krakowa

Hercka Klemens Stanisław Kostka (r. 1729 Baccal. Art. 1731 Mgr Art. od r. 1745 Collega minor Licentiat. Collega major) Dr. Fil. Collega major, r. 1759 został Dr. Ob. Praw i Profes. Doctorianus praw, Kanon. Kollegiaty WWSS. proboszcz w Konuszy i Droginі, prowizor gimnazium w Pinczowie, surrogat sądów biskupich w Krakowie + 1759. d. 8 Octobr. mając 40 lat (Ob. Jocher Nr. 6077 c. 7891. 8854. 4518.) r. 1748 otrzymał miejsce in Collegio Juseconsultorum – kaznodzieja katedralny Krak. – profesor języka francuskiego (Ob: Foltynski Joachim) – kustosz kanonik Kolleg. w Bobowy, kaznodzieja kościoła archipresb. P. Maryi senior bursy Sirinian. – od r. 1745 Collega minor – r. 1732 senior szkoły S. Stefana. ~~[illegible]~~ – r. 1751 był dyrektorem Collegium Lubrańskiego w Poznaniu. Został kapłanem r. 1736, Umarł jako Licent U. Jur. et Prof. Cancellarius Collegiatae OOSS.

1) Quaestio juridica de Fama, pro public. capessendae ex U. J. Laureae Doctoralis Licentia obtinenda ad disputand. exposita A. 1759 d. 25 m. Julii. 4to K. 36. Ded. Cajetano Ignatio Sołtyk episc. crac. (Prawo 2416)

2) Quaestio juridica de Feriis pro loco in Collegio Jure Consultorum Univers. Crac. obtinendo publ. ad disput. proposita A. 1748 d. 9 Maji. Cracoviae typ. Collegii Maj. Univ. fol. K. 8. Ded. Andreae Stanislao Załuski episc. crac. (Prawo 3865)

3) Quaestio metaphysica de Distinctionibus... pro loco in Collegio minori... A. 1745 d. 17 Maji... Cracoviae typ. Univ. fol. K. 2. (Filoz. 759)

4) Liber passus Appia virtutis eruditae ad secundam laureati honoris metam excellentis. Stanislao Wadowski Art. et Phil. Licentiato directus [dum Art. Magister et Phil. Doctor crearetur, poeticis pedibus] Cracoviae, typ. Colleg. majoris Univ. 1732. fol. K. 20 (Paneg. 1544)
(z drzeworyt. herbem Wadowskich)

5) Recommendatio benefactorum ante quodlibet Oratorium in Collegio Lubransciano fieri solita, rectoratu Stanislai Kostka Herka renovata 1751. fol. patent.

6) Flos honorum laurea theologica cum avitis liliis Josephi Comitis de Werbno Pawłowski Praelati Posnan. dum S. Theol. Doctor renuntiaretur stylo oratorio explicatus. A. 1737 d. 29 Augusti. Cracoviae typ. Univers. fol. kart. 9 (Paneg. 928)

6) Ślady wielkich cnót imienia i godności herbowną podkową zesztej z świata Anastazyi Teresy Gonzagi Margrabianki na Mirowie Jordanowey wojewodziny bracławskiej w nieśmiertelnej wieków pamięci wyrażone przy pogrzebowej kondolencyi w kościele krakowskim OO Reformatów żałosnem rytmów pieniem odkryte 1739 d. 12 Maja. Kraków w druk. Akad. fol. K. 23 (Sign. A-M 2) (wierszem) ded. Adamowi Jordanowi synowi zmarłej. (Paneg. 413)

7) Sermo salutatorius Ignatii Adami Comitis in Liptow et Orawa Komorowski Archiep. Gnesn. per M. Clementem Stanislaum Kostka Herka habitus 1751 d. 24 Junii. 4to str. 2. (Paneg. 386)

8) Tajemnica stawania się domem bożym i nowym Boga mieszkaniem w ceremoniach konsekracyi kościoła kicińskiego przez Józefa Tadeusza na Kiekrzu Kierskiego biskupa bolineńskiego nowowystawionego i konsekrowanego, stylem kaznodziejskim pokazana. Poznań, w druk. Akademick. 1752 d. 18 Czerwca. 4to K. n. 14
ded. Józefowi ~~[illegible]~~ Tadeuszowi Kierskiemu bisk. bolineńs. sufraganowi i proboszczowi Katedr. poznań.

9) Kazanie o błogosł. Józefie z Kopertynu. (Poznań) 1754. 4to

10) ~~[illegible]~~

Herka Klemens Stanisław Kostka.

10) Zabawy przy akademicznych pracach, to jest Kazania niektóre publiczniejsze, porządkiem na miesiące całego roku rozłożone, a wielkiemu imieniowi i honorowi Adama na Zakliczynie Jordana wojewodzica bracławskiego dedykowane. Poznań w druk. Akad. 1750. (d. 24 Grudnia.) 4to K. 4, str. 455. i i Kart 14 (rejestrów) — (Na końcu: „Do Czytelnika" obiecuje autor wydać r. 1751 Suplement.) (65 Kazań świątecznych)
ded. Adamowi Jordanowi wojewodzicowi bracł.

(toż) Poznań, w druk. Akad. 1750. 4to K. 17, str. 455. i K. 14 (regestra)
ded. Józefowi Michałowi Locce opatowi oberskiemu.
(na końcu obiecuje autor r. 1751 wydać Suplement.)

(toż) Poznań w druk. Akad. 1752. 4to K. 14, str. 455. i K. 14 (rejestrów) — (dedykacyja odmienna)

11) Recueil de quelques exercices de piété, de civilité et de la chronologie sacrée et prophane propre a faire profiter la jeunesse dans la langue françoise et a ces trois choses en même temps: (Posnanie) 1752. 8vo
Kartn. 2, str. 276.

Déd. à les Comtes Antoine et Jacques (Szołdrski) fils de S.E. le Comte Palatin d'Inovratislavie, Général de la Grande Pologne.

(Teol. 466)

12) Responsum Carphophoro Philalethae a Clemente Herka eadem statim cursoria die 20 Aprilis datum. (Cracoviae) 1755. 4to K. 2.

(Paneg. 306)

(przeciw Piarowi Wiśniewskiemu, w obronie prof. Stemplowskiego)

13) Kazania na Wielki Tydzień. (może: Zabawy)

Prócz tego wydał:

13) Philothea czyli Droga do pobożności teraz powtórnie na polski język przetłomaczona, od Klem. Stan. Herki do druku podana. Kraków, w druk. Akad. 1741. 4to

(jest to ~~druga~~ trzecia edycyja dzieła Św. Franciszka Salezyusza, tłom. Jana Kazimierza Denhoffa, które r. 1679 najprzód w Krakowie a r. 1737 w Warszawie wyszło.)

14) Nowy Zaciąg pod starą chorągiew tryumfującego Jezusa, Krzyż przez Wacława Potockiego ojczystym rytmem, od Klem. Stan. Kost. Herki do druku podana. Kraków w druk. Akad. 1745. 4to

(Druga edycyja z dodatkiem prozą; dzieło to wyszło najprzód w Warszawie 1698)

15) Zebranie prac Kaznodziejskich ś.p. Ignacego Kantego Herki (brata). Poznan 1749. 1752 i 1751. 4to (2 części)

2 ~~Dobrej Jan~~

255

Benedictus Hesse de Crac. d. Th. prof.

1441 rektor (Cod. Univ. 8.)

1449 rektor

1440 wspomniany w aktach Concl. Coll. maj. p. 6. już jako d. Th. prof.

[Bartoszewicz J.: Enc. Org. XI 712-3]

Bernardus Hesse de Gar. M.D.

1450 r. 30 lipca uchwalono żeby habeat lecturam medicinae de qua habebit XX marcas iuxta statutum de super confectum (: rob. Wydz. lek. :) w Colleg. Artistarum.

1464.

1465 umarł zapewne w lipcu, bo 12go lipca wakującą po nim altarję dano Wojciechowi z Opatowa M.D.

Hieronim z Wolstadtu
zob. z Wolstadtu Hieronim (t. 15.)

Hoffner Gregorius Baccal. Art. 1646, Dr. Phil. 1648 in Universit. Cracov. Senior Scholae Lipscianae in Chocz 1653.

1) Delubrum bonae spei in festas auspicatasque nuptias Stanislai a Byki Bykowski praefecti Klodaviensis, S.R.M. Aulici et lectissimae virginis Annae Comitissae a Leszno illustr. Vladislai Comitis a Leszno Succamerarii Posnaniensis, Ostrzesoviensis praefecti filiae carissimae erectum. A.D. 1653 Posnaniae, in offic. viduae et heredum Alberti Reguli. fol. Kart 11. paneg. prozą łacin.; na końcu wiersze pol: Godowe votiva.

Stanisław Bykowski z Byk herbu Gryf (syn Przemysława (+1648) chorążego sieradzk. kasztelana łęczyckiego sieradzk. starosty przedeck. kłodaw. i Zofii Lipskiej h. Grabie — wnuk Stanisława kasztelana łęczyck. starosty sierad.) starosta kłodawski, dworzanin król. walczył pod Chocimem, Zborowem Beresteckiem — r. 1653 zaślubił Annę córkę Władysława Leszczyńskiego h. Wieniawa podkomorz. poznańsk.

(+) brat jego Władysław Jan)

Honter Johannes

Honter (Gras) Johannes, Siedmiogrodzanin, wyznania luterskiego, urodzony w Braszowie (Corona) r. 1498 z ojca Jerzego Gras, kształcił się w Wiedniu, Krakowie, r. 1533 wrócił do Braszowa, gdzie umarł 23 Stycznia 1549.

1) Chorographia Transylvaniae. Ornatissimo Senatui Cibiniensi dicatum. Basileae 1532 fol. mappa drzeworyt. z monogram. I. H. C. fol. (Muzeum narodowe w Peszcie – mappa drzeworytów przez Hontera)

1ª) Chorographia sistens Saxonum sedes in Transylvania. Basileae ? (toż samo?)

1) Compendium grammatices latinae, libri duo. 1567. 8º. (ark. 12) Coronae 1535.

2) Rudimenta Praeceptorum Dialectices ex Aristotele et aliis collecta. Item: Compendium Rhetorices ex Cicerone et Quintiliano. Coronae 1539. 8º. Kart 30.

3) Sententiae ex libris Pandectarum juris civilis decerptae. Coronae 1539. 8º.

3ª. Sententiae ex omnibus operibus divi Augustini. Coronae 1539.

4) Divi Aurelii Augustini Hipponensis episcopi Haereseon Catalogus. Coronae 1539. 8º.

5) Sententiae Publii mimographi, Enchiridionque Xisti et Disticha Catonis, cum aliquot opusculis Senecae. Coronae, 1539. 8º.

6) Nili Monachi Graeci Catholicae Sententiae. Coronae 1540.

7) Epitome Adagiorum graecorum et latinorum iuxta seriem alphabeti. Ex Chiliadibus Erasmi Roterodami. Coronae 1541. 8º. 7 ark. (wydał Caspar Pesthiensis)

8) Reformatio Ecclesiae Coronensis ac totius Barcensis provinciae. Coronae 1543. 8° kart 16.
2ª ed. Vittebergae 1543. 8°

9) Philippi Melanchthonis de controversiis Stancari scripta. Coronae 1543. 8° kart 19.

10) Disticha Novi Testamenti materiam et ordinem capitulorum cuiusque libri per literas initiales indicantia. Coronae 1545. 8° kart 12.

11) Agenda für die Seelensorger und Kirchendiener in Syebembürgen. 1547. 8°

12) Reformatio ecclesiarum Saxonicarum in Transylvania. Coronae, 1547. 3 ark.
(Toż po niemiecku). Coronae 1547. 8° ark. 5½

13) Odae cum harmoniis ex diversis poetis in usum Ludi literarii Coronensis decerptae. Coronae 1548. 8° 5 ark.

Prócz tego bez wymienienia roku i miejsca wydał: Catechismum Lutheri (Deutsch 1545), Arati Versionem, Augustanam Confessionem, Cebetis Tabulam, Terentii Comoedias (6. (1545)), Melanchthonis Grammaticam duobus tomis.
— Także zostawił: Apologia in Comitiis Isabellae oblata, Scripta quaedam super Luc. 2, Marc. 12, Epistolae ad Lutherum, Melanchthonem, Münsterum et alios w rękopisie.
(Ob: Benkö Josephus: Transsilvania sive Magnus Transsilvaniae principatus nunc multifariam ac strictim illustratus. Pars prior sive generalis, Tomus II. Vindobonae 1778. 8°. pag. 351 et 595.)

10ª) Formula reformationis ecclesiae Coronensis ac Barcensis totius provinciae. Coronae 1542.
10ᵇ) Compendium juris civilis, in usum civitatum ac sedium Saxonicarum in Transylvania collectum. Coronae 1544.
10ᶜ) Terentii comoediae sex. Coronae 1545.
10ᵈ) Luthers Kleiner Katechismus. Kronstadt 1545.
12ᵇ) Kirchenordnung aller Deutschen in Sybembürgen. Gedruckt zu Kron. 1547.
po grecku wydał:
α) Πλατωνος ὁροι. Ἐν Κορωνῃ 1541.
β) Ἡσιοδου του Ἀσκραιου ἐργα και ἡμεραι και Θεογονια. Ἐν Κορωνῃ 1544.
γ) Ἀριστοτελης περι κοσμου. Ἐν Κορωνῃ 1541.

Honterus Joannes ur. 1498 w Braszowie w Siedmiogrodzie z ojca Jerzego (Gras) rymarza i matki Doroty Honnes; pierwotne nauki pobierał w rodzinnem mieście, r. 1515 w Kwietniu zaczął uczęszczać do Uniwersytetu w Wiedniu, gdzie został Magistrem Nauk wyzwolonych, później do Uniwersytetu w Wittenberdze, gdzie był uczniem Lutra, a od 1 Marca 1530 do Uniwersytetu w Krakowie gdzie się kształcił pod okiem Mistrza Jana z Trzciany (Arundinensis) i gdzie w Bursie Węgierskiej swoim współrodakom Węgrom naukę grammatyki wykładał. R. 1532 bawił znów na naukach w Bazylei, skąd r. 1533 wrócił do Siedmiogrodu do rodzinnego miasta gdzie r. 1535 pojął żonę; d. 22 Kwietnia 1544 został miejskim pastorem w Braszowie

Ob: Dr. G. D. Teutsch: Ueber Honterus und Kronstadt zu seiner Zeit. Vortrag (Abdruck aus dem Archiv des Vereins für siebenbürgische Landeskunde, Band XIII, der neuen Folge Heft 1) 1876. 8o. p. 1-62.
/: na str. 35 nota 35 dosłowny wypis z listu mojego przez bibliotekarza przesłanego:/
Dr. Frankl: A haza és külföldi iskolázás a XVI században. (Der Besuch ausländischer und heimischer Schulen im XVI Jahrhundert.) Budapest 1873.
Seivert: Siebenbürg. Gelehrt.
Trausch: Schriftstellerlex.

Honterus Joannes (Gras) urodzony w Bra-
szowie (Kronstadt, Corona) w Siedmiogrodzie r. 1498 z ojca Jerzego Grass kształcił się za granicą; w Uniwersytecie wiedeńskim został Magistrem Art. R. 1530 przybył do Krakowa i d. 1 Marca 1530 wpisany został do Metryki Uczniów Univers. Krak. „Johannes Georgii de Corona Art. Magist. Viennensis dioecesis Strigoniensis 1a Martii." (Metr. Pars II p. 129). Potem udał się do Bazylei; tam sobie pozyskał sławę jako teolog biegły, historyk, poeta, mówca, matematyk, astronom i geograf. R. 1533 wrócił do rodzinnego miasta Braszowa i tam założył drukarnię i pierwszy zaszczepiał gimnazyum i bibliotekę. Rozszerzał gorliwie Luteranizm w Braszowie, gdzie umarł 23 Stycznia 1549.

(Toco Janociana I p. 125 podaje jakoby Honter był seniorem Bursy węgierskiej w Krakowie nie sprawdza się.)

(Współczesny Albertus Basaeus pisze iż Honter w Bursie Węgierskiej wykładał gramatykę Węgrom.)

1) De grammatica libri duo, quorum pars prior de octo partibus orationis, posterior de syntaxi, figuris et ratione carminum, adiecta est vocabulis expositio polonica. Cracoviae, per Matthiam Scharffenberg, 1530. 8o. (Panzer Annal. Typogr. Tom VI pag. 474.)

2a ed. De grammatica libri duo ex optimis authoribus ita collecti ut compendiosa brevitas et accurata distinctio reddat omnia facilia, nunc demo emendati 1532. Cracoviae, per Mathiam Scharffenbergium, 1532 Mense Maio. 8o Kart. 44. (w bibl. Ossol.) (Mymer w tej edycyi dodał wyrażenia polskie)
ded. Franciscus Mymerus Silesius Stanislao (?) Bonar filio Severini. (gdzie pisze iż to druga edycyja tej wszystkich wyprzedzającej książki) (Maciej Szarffenberger był wujem Mymera)

3a ed. Cracoviae, per Hieronymum Vietorem 1532 8o. (Bentkowski I) (Jocher I p. 73 i 172)

4a ed. Cracoviae ex officina Floriani Ungleri 1535 (a podług Lelewela r. 1536)

5a ed. Cracoviae, typis Hyeronymi Vietoris 1538

6a ed. Cracoviae, per Mathiam Scharffenbergum 1539

7a ed. Cracoviae, per Mathiam Scharffenbergum 1541. 8o.

8a ed. De Grammatica libri duo ... nunc demum ... locupletati. Adjecta est vocabulis expositio polonica. Cracoviae per Hieron. Vietorem 1543. 8vo K. 44.

9a ed. Jo. Honteri Coronensis: De grammatica libri duo ... nunc demum diligenter ab autore recogniti: et supra omnes quae hactenus in publicum prodierunt editiones optimis regulis et exemplis locupletati .... Cracoviae, Matthias Scharffenbergus 1548. 8o. Kart 42

10a ed. Cracoviae in officina Hieronymi Scharffenberget d. 12 m. Junii 1551. 8o. K. 44.

11a ed. Cracoviae, apud Haeredes Marci Scharffenberg 1558. (cf. Jocher I. 655)

2) Joannis Honteri Coronensis Rudimentorum Cosmographiae libri duo: quorum prior Astronomiae posterior Geographiae principia brevissime complectitur. Cracoviae, Mathias Scharfenbergius excudebat, 1530. 8o min. Kart 16 (Sign. A - B) bibl. Krak. (Geogr. pol. 846)

(proza bez mapp)

+ item. Cracoviae Matthias Scharffenbergius excudebat 1534. (przedruk edycji 19) K. 16

*) mappy sam Honter w drzewie wyrzynał

item. Basileae 1534. 4to F

item. Basileae 1535. 4to

item. Coronae (in Transylvania) cum vocabulis rerum 1541. 8o (wierszem) (bibl. Krak.) Kart 19, 28

item. (tamże 1542) 8o z 16 mappami (przerobiona edycja wierszem)

item. Rudimentorum cosmographicorum libri IV cum tabellis geographicis. De variarum rerum nomenclaturis per classes liber unus. Tiguri, apud Froschoverum, 1548. 8o (bibl. Krak.)

F (Dionysii Aphri de totius orbis situ, Antonio Becharia Veronensi interprete, consumatissimum opus. Joannis praeterea Honteri Coronensis de cosmographiae rudimentis libri duo. Basileae ex aedibus Henrici Petri mense Augusto 1534. 4to od str. 65 - 100 jest Hontera dzieło.) (proza - bez Kart)

item. Tiguri, apud Froschoverum 1549. 8o (bibl. Krak)

item. s. l. (Tiguri) 1573. 8o (bibl. Krak., kart 30.

3) Rudimentorum Cosmographicorum Libri IV hexametris versibus elegantissime descripti. Basileae 1535. 4to

4) Enchiridion cosmographicum cum elegantissimis tabulis. Tiguri 1537. 8o

5) Compendium Juris civilis in usum civitatum et sedium Saxonicarum in Transilvania collectum 1544. 8o

6) Libellus reformationis. 1545 et 1547.

(Albertus Basaeus Scebreshinensis: Observationum grammaticarum Libri V. Cracoviae 1567. 8o w przedmowie, wystawiając Hontera który słuchał w Krakowie wykładów i swoich rodaków w Bursie węgierskiej, po tamże uczył, chwali jego grammatykę.

Honterus Gras

1) Joannis Honteri Coronensis de Grammatica libri duo. Quorum prior est de octo partibus orationis, Posterior de Syntaxi, figuris et oratione carminum: nunc demum diligenter ab autore recogniti, et supra omneis quae hactenus in publicum prodierunt editiones, optimis regulis et exemplis locupletati. Adiecta est ~~expositi~~ vocabulis expos. Polo: (tytuł w obwódce tworzącej bramę ozdobną; w górze orzeł Zygmuntowski, na dole herb Krakowa. Po bokach trzymają amorki tarcze herbowe: Pogoń, Wąż Sforców, Trzy korony Kapituły, Dwa berła Uniwersytetu.) 8° Kart 42 ~~400~~ A – Fij brak końca to jest 2 kart ostatnich (powinno być 44), – tłomaczenia polskie n. p. cervix, cervicula = szyjka, capella kozka, castellum zameczek. – (Text kursywą, tytuły gotyką.) dama brak tłomaczenia, timex brak tłomaczenia, linter brak tłomacz.

Ed. Cracoviae per Hier. Victorem 1543. 8° K. 44

alia ed. Joannis Honteri Coronensis de Grammatica libri duo ..... supra omneis ..... locupletati. Adiecta est vocabulis expositio Polonica. Craccoviae Hieronymus Scharffenbergus 1551. (na końcu:) Cracoviae impressum in Officina Hieronymi Scharffenbergi, Die 12 mensis Junii Anno a Christo nato 1551.

8vo. Kart 44 Sign. A – L iiij. na końcu dodane w tej edycyi: Leges scholasticae iambicis trimetris conscriptae. wiersz. Polskie tłomaczenie w niektórych miejscach poprawione n.p. cervix, cervicula = Krzyżyca, capella = Koska, castellum = zameczek, dama = Łani (dodano), limax = ślimak, linter = Koryto (text kursywą tytuły italiką majuskułami)

2) Joannis Honter Coronensis Rudimentorum Cosmographiae libri duo. Quorum prior Astronomiae, posterior Geographiae principia, breuissime complectitur. (na końcu:) Cracoviae Mathias Scharfenbergius excudebat 1534. 8o. Kart 16 Sign. A – B. przedmowa: Ad Transylvanos (pisze oddalony od ojczyzny) prozą — w bibl. Branick. w Suchej.

alia ed: Joannis Honter Coronensis: Rudimentorum Cosmographicae libri duo . . . (na końcu: Cracoviae, Mathias Scharfenbergius excudebat 1530. 8o Kart. 16 Sign. A – B. (edycya zupełnie zgodna z poprzednią) — w bibl. Krak. Un.

3) Rudimenta cosmographica cum vocabulis rerum 1541. tytuł w obwódce nad oletk herb miasta Korony (Braszowa Kronstadt) t.j. Korona z której wyrasta korzeń. – Na ostatniej karcie): Esc indyta Transylvaniae Corona (i herb Korony) 8o Kart 28 (a – g4) druk kursywą. Są tu 3 księgi wierszem na końcu: Animalium et membrorum nomina (które przerobione tworzą w innych edycyach księgę 4tą. – Belogradum olim Zarmisetuurum Kronstadt Weissenburg – Bistricia Nosen – Corona olim ... — w bibl. Krak. Un.

F Segetusa – Cibinium Hermenstat – Sabesus Myllembach.

alia ed. Rudimentorum cosmographicorum Ioan. Honteri Coronensis libri III cum tabellis Geographicis elegantissimis. De variarum rerum nomenclaturis per classes liber I. 1573. b.m. 8o. na tytule winieta: Żaby ciągną na wierzbę, tytuł w obwódkach Kart niel. 30 Sign. A – Dvj, dalej: Circuli Sphaerae cum V zonis. ~~1000~~ 8o. Kart 14 sign A – Dij. (13 mapp drzeworytowanych: Tiguri IVE. 1546 – Edycya przerobiona zupełniejsza — (jest to edycyja: Tiguri apud Froschouerum 1573) — w bibl. Krak. Un.

alia ed. ~~tażsama Edycya~~ text ~~1000~~. Tiguri apud Froschouerum Anno 1549. 8o. na tytule: Żaby ciągną na wierzbę, tytuł bez obwódek, Kart. niel 30 Sign. A – Dvj. i Circuli.. 8o Kart 14 sign. A – Dij — (w bibl. Krak. Un.) też same mappy co w edycyi z r. 1573.

Bei der genauesten Nachsuchung in dem handschriftlichen zweiten Bande der krakauer Universitäts-Matrikel (Secunda pars Metricae studiosorum) vom J. 1509–1551, konnte weder ein Honterus, noch Grass entdeckt werden. Nur ist daselbst pag. 129 im Jahre 1529 im ~~[illegible]~~ Winterkurse den 1 März (1530) sub Rectoratu Magistri Nicolai de Comprovincia Decretor. Doct. Canonici ecclesiae cathedr. Cracov. Commutatione hiemali 1529 eingetragen: „Johannes Georgii de „Corona Artium Magister Viennensis, dioecesis Strigoniensis, prima Martii. Totum" (solvit) – worunter füglich Johann Honterus verstanden werden könnte. – Im Liber promotionum philosophicae facultatis, in den Lectionskathalogen der Professoren und Docenten (Liber diligentiarum) und in der Matrikel des ungarischen Convicts (Regestrum Bursae Ungarorum jener Zeit kömt weder Honter noch Grass vor.

~~Hesse Bernard (+1465)~~

matheus hieronimi

Horynus. rzep. fary 1519. Stanislaus Adalberti Calligulae de Cracov.

w r. 1546. jako Can. Crac. i plenipotent Akerewian z Stanisławem Borkiem K.Kr. (A.K. p. 204.) oba I.U. Doctores.

[Estr. XVIII 277-294.
Bartoszewicz J.: Enc. Org. XII 186-193]

Idatte Christophorus

Idatte Krzysztof

1791 r. 2 lipca podał się o uwolnienie go od obowiązków professora literatury greckiej. W podaniu wspomina, zaczyna je od wyrazów: Septimus iam elabitur annus, ex quo docendae linguae graecae munus, annuente Alma Universitate mihi a supremo Virorum Educationi publicae praefectorum collegio, concreditum fuit. Składa się stanowiska swego i poleca na swe miejsce Przybylskiego. Dalej w podaniu swojem pisze: Nunc autem quid ego, in sustinendo munere isto, praestiterim, paucis dicam. Nulli elementares libri, nulli literarum typi, nulla denique ad hanc linguam ediscendam adminicula erant, cum primum illius docendae munus suscepi. De his igitur quam promptissime mihi cogitandum fuit; nec levis ad haec omnia comparanda difficultas occurrebat; grandes enim expensae ad hoc requirebantur; nec tamen almae Universitati gravis ac molestus esse volebam. In his ergo rerum angustiis ad Celsiss. Principem Primatem, qui literas et artes earumque cultores fovet ac tuetur, mihi confugiendum esse duxi; nec immerito. Feliciter namque Illius munificentia adiutus

id tandem variis laboribus ac curis assecutus sum, ut iam nihil academicae typographiae deficiat eorum, quae ad promovendum eruditissimae istius linguae studium conferre possunt.

Quod si haec omnia pro virili parte conficiendo vel tantillum de Alma Universitate, quae hactenus me, licet indignum, tot beneficiis cumulavit, bene mereri potuerim, eo feliciorem me ipsum existimabo, quo nihil usquam mihi magis cordi fuit, quam ut quosdam saltem animi bene memoris sensus exhiberem doctissimis illis humanissimisque viris, quos ego uti veros meae felicitatis autores et tutores sincero cultu veneror semperque venerabor. /: N. 3. Protokół Nota 110:/

W czasie reformy Uniwersytetu mianowany profesorem Pisma ś. w r. 1783. 12 paźd. złożył tę katedrę.

Był też przedstawiony na procancellarium Universitatis /: ib. 243:/ i mianowany pridie Nonas Februarias 1785.

Oddalony przez siedm lat języka greckiego i dopiero po wytrwałej cierpliwej [illegible], gdy nań [illegible] popadł, podał się o uwolnienie /: N. 6 Korresp. str. 171:/. Fijałkowski miał czytać jego Elogium. /: N. 8 Protokół str. 474:/. Miało być odczytane w dniu Anniwersarza za fundatorów /: ibid. str. 504:/

Idaszek Krzysztof

1791. 17 września Komisyja Edukacyjna nagradzając Szkoły gł. JX. Idaszka dla słabości zdrowia nie mogącego dalej poświęcać się usługom edukacyi z tą gorliwością, która mu szczególniejszy Komisyi jednała szacunek, uwalnia od zwyczajnych obowiązków z upewnieniem pamięci i względów, jako dla zasłużonego w edukacyi. /: N. 8 Prot. obrad. str. 424:/

1793. Że Fijałkowski nagradzał pochwałą JXiędza J. T. D. K. K. Krak., Podkanclerzego Szkoły gł. Kor., Pisma I. i L. st. gr. profesora zasłużonego i wiadomy ~~akta~~ tu raport delegowanych do jej oszacowania jej profesorów X. Gatzelnego i Jacka Przybylskiego. d. 3. listopada 1793 roku Szkoła gł. stworzony. /: N. 8. Protok. obrad str. 507:/

Idaszek umarł d. 29 października 1792 r. /: Directorium off. div. pro dioec. Cracov. na r. 1794:/

„ JX. Idatte, drugi emeryt (w wyd. teol). Lubo zaprędko, bo w kilka lat prac akademickich wziął emeryturę, edukowanie jednak Książęcia Józefa Poniatowskiego, świetne i lube talenta, sprawia dziwie zasłużyły na tę nagrodę. Jestto mąż bardzo oświecony, bardzo cnotliwy i bardzo delikatny. Nikogo nie masz, ktoby go poznawszy, nie szacował. Rozum i poczciwość jego nadto zaufania, które ma u JOX. Prymasa, ale dusza intryganckie szukały sposobów by, zwiedziony, zawodził; ztąd od czasu niejakiego bardzo jest ostróżny i chroni się, ile może, interesowania się. Piękny przykład dla naszych radaków. Francuz ten naczyny, zostawszy emerytem, nie chciał w obcym kraju, nie mu nie będąc winnym, darmo być płatnym. Przyjął chętnie obowiązek uczenia języka greckiego i dozoru kandydatów, a mogąc dochody pomnożyć i zyski offite, przy łasce, którą u najj. zbierać; ledwie przymuszony coś przyjmuje. je. p. str. 7.[illegible] Wypisane z rękopismu „Stan nauk ogólny w Akad. Krak. opisany w r. 1788. Zob. Reforma uniwersytetu. Tenże na str. 45 mówiąc o podkanclerstwie akademii dodaje: „Urząd

dodaje: „Urząd ten trzyma JX. Szatte. Mąż ten

pracowity, z duszy wielkiéj i poczciwego serca

wart nosić wszystkie urzędy; ale będąc nieskończe-

nie delikatnym, nikomu się narażać nie chce,

w miejscu się nie zagłębia rozpoznanie". (str. 45).

Od r. 1780 zaczął Szatte wykładać w szkole gł. Pi-

smo ś. w języku łacińskim, a postępowaniem na k. k. Ko-

dla rozkrzewionych nauczycieli [illegible] Komisyi na-

znaczoną, ustąpił téj Katedry X. [illegible],

podówczas patentowanemu w szkole teologicznéj

wiceprofesorowi. Lekcya ta do r. 1783 przez Szatte-

go dawana mogła się była nazwać wzorem dobrego

gustu w literaturze łacińskiéj, któréj kursu X. Szatte

nie dokończył. Żeby jednak porzucał szkołę gł. [illegible]

beneficyum dla rozkrzewionych przeznaczone, konfero-

wane mu w krótkim czasu przeciągu, nie było jedyny[m]

[illegible] do umocnienia się w zgromadzeniu akade-

mickiém; daje jeszcze i teraz komentarze na nie-

które trudniejsze Pisma ś. miejsca" (s. Wypisane z

Kollatorza Raportu o wszystkie od r. 1780 do [illegible] Lipca

r. 1784.)

W r. 1783 i 1784 uczył ks. Kanonik Szatte ję-

zyka greckiego. (Rektorzy Szkół [illegible] i [illegible]

od [illegible] (s. ibid.)

1796. 23 lutego doniósł sekretarz Szk. gł. o re-
zolucyi JW. de Hoym d. 18 grud. 1795 r. wydanej,
przez którą JX. Petit Jean, jako exekutor ś.p.
Kanonika Szatte, oddalony jest w pretensyjach
za przesłanie pisma greckiego do sukcessorów
ś.p. Księcia Jmci Prymasa Poniatowskiego. /: N.
12. Protokół obrad ekonomicznych od r. 1796. str. 20:/
W roku szkolnym 1788 będąc powołany przez Komi-
syą Ed. w r. zeszłym na członka Departamentu
Regencyi Kandydatów dawał lekcyje [konferencyi edukacyjnej] nauki chrze-
ścijańskiej. /: N. 30 Akta Departamentu Re-
gencyi Kandydatów str. 107:/ [w sobotę po południu, tak że nazywa raport (str. 129) 129 str.]
Na posiedzeniu Departamentu Regencyi Kandydatów d.
10 kwietnia złożonem z Szatte, podkancl. szkoły gł. i człon-
ka Depu oświadczył, że 1000 złp. z pensyi swojej podkan-
clerskiej, żąda mieć obrócone na nadzwyczajne koszta
dla Kandydatów stanu akad., któreby im przy instrukcyi
pożytek i doświadczenie dawały. W teraźniejszym zaś ro-
ku szkolnym, gdy takowe koszta trudno jest obmyślić przy-
najmniej na nagrody w książkach dla Kandydatów najwię-
cej robiących postępów i aplikacyi do nauk zalecenia mających,
prosi Departament o rozrządzenie takowemi nagrodami
i połowę rzeczonej sumy w kasie Kandydackiej złożył. Sło-
[illegible] Dpt nad Kandydatami miło przyjął szlachetne oświad-
czenie JWX. Podkanclerzego, przyrzekł z nim wspólnie wybrać [illegible]
na Kandydatów subjekta do nagród w książkach ku końcowi
szk. roku, ale chwalił, aleby i nakład i rozdanie takowych nagród
zostawały w ręku samego JWX. Kanonika Podkancl. jako z urzędu
swego rozdawcy tych zachęceń dla młodzi akademickiej. /: tamże:/

Idatte.

Nagrody w książkach dla kandydatów przez x. Podkanclerzego szkoły gł. na sesyi d. 10 kwietnia zamówione, będą przeznaczone zasługom tylko nadzwyczajnym, gdy w tym roku nie mogły przyjść do skutku, odłożył departament do przyszłego szkolnego roku. /: N. 30 Akta regencyi Kandydatów stan akad. z r. 1788. str. 164:/

Trzem kandydatom najpilniejszym rozdano po kilka dzieł stosownej dla nich treści przez x. Idatte na ten cel złożonych przed wyjazdem w maju 1789. r. do Francyi /: str. 322:/. Dzieła były kilku i kilkunasto tomowe.

Jabłoński Wojciech

fil. dokt. i prof

1776. scholae parochialis s. Steph. senior ex dispositione Magn. D. Rectoris discedens ad acad. Culmensem pro tradendo cursu philosophico obiera sobie pełnomocników. (: A. R. m. 1023 :)

Jacobeius Stanislaus (+1612)

Stanislaus Jacobejus Curelovicensis.
Phil. et Med. Doct. Prof. Acad. Crac. Coll. major.

1612 r. już nie żył. A. K. p. 425. ammiarne zapisy poczynił. mnożne klapsory męskie i żeńskie ibid. p. 426. 427. 428. fundacie dla kollegium większego i mniejszego oraz dla wikaryuszów i kanoników kościołów S. Flor. i S. Anny. Oto wyciąg z jego testamentu. Emi etiam fundum villae Trądnowice itd. Łob. opowie przed wyrazem fundacye.

1571. jako proboszcz kollegium wielkiego bierze po Janie Petricoviensi altaryę Zwiastowania N. M. Panny w kościele S. Anny his tamen conditionibus adjectis, ut proventus hujus altaris pro mensa communi cedant; altarista vero ex iisdem proventibus ratione lectarum duas marcas, pro disputationibus unam, pro solicitudine adimplendorum onerum altari annexorum et in exigendo censu duas marcas annis singulis percipiat. (: Conel. Coll. maj. p. 125:)

Urodził się 2 Maja 1544. (: z Efemeryd R. VI. 7 dupl.:)
Umarł 1612 21. Junii legavit Dominikanom Krak. 200 złotych. (: MS. Necragraphia Ord. praed. Crac.
1578 die 25 Sept. wraz z Wielogorskim, Stanisławem Słowieniewie, dano na który 23 S. m. pozwolenie wyjechali concessa est absentia ab Ute D. Mgro Stanislao Curelovio maioris Coll. prof. et Dei Eul.

Collegiatae S. Annae ad biennium z obowiązkiem dania zastępcy (: Conct. Univ. pag. 319:)
wyjechał do Włoch (: ibid: Statut porządzenia:)
Legaty jego są: Karmelitom na Piasku 600 złp. na wydzierkaf; dwie msze quolibet quartali ad altare BVM. pro anima fundatoris (: A. K. str. 426.
Domowi Księży Krakowskim 300 złp. (427)
Fratribus de poenitentia 100 złp. —
Monialibus SS. Trinitatis Crac. 200 złp.
Bernardynkom Krakowskim 200 —
Moniales S. Catharinae Casimiriae 100 złp.
Klasztorowi S. Agnieszki w Krak. 1200 złp.
za to cztery msze co kwartał i anniversarz
Conventui Conceptionis B.V.M. Ord. Carmel. Discal.
400 flp. I znowu 400 flp.
Kościołowi S. Walentego na Kleparzu 300 złp.
(: A. K. str. 426 – 428 :) Ogółem legował klasztorom 3800 złp.
Exekutorowie jego testamentu Jan Zaborowski Custos et flor. i Stanislaus Kuclowius L.C. Archidiaes Curclovienses dederunt Universitati pro fabrica Coll. min. ruinam minantis fl. 200 monetae et numeri poloni (: A. K. str. 430:) Kościołowi wybił plebanowi przemyskowskiemu 100 złp. ~~Dto Kościoła w Kuclowie~~
1580 bawiąc na naukach w Pawii, podróżował stamtąd do Rzymu.

Stanislaus Curelovius. (Iacobejus).

Inną ręką zanotowano w Eph. Linii R. VII. 6. co następuje:

1565. ecl. lunae 7. novembr. Hanc eclipsin inspiciebam una cum domino Mgro Casparo Radovicio.

Eod. anno 9. Jan. commissum mihi officium informandae juventutis in schola divae Mariae in circulo Crac. per Mgrm Caspar Radovicium (ibid.) 22 intuli res meas in scholam. ibid. febr. 10. computum Spangenbergii incepi in schola divae Mariae.

w Marcu tempore quadragesimali legebat sphaeram materialem (: ibid:)

1565 17 Julii incepit prisci arithmetricam publice (ibid.) przez Jana z Kurelowa [Drukarnia wydziału filozof.] praesentatus Sebastiano a Kiepoo Cancellario, una cum Nicolao Surchovio (1566 Januarius ibid.)

1566 Aprili Linacri Grammaticam legere coepit (ibid.)

1567 22 Octob. in minus collegium vocatur. (ibid.)

1568. 24. septembris electus sum in astrologum univ. Crac. per Reverend. Patres Maioris Collegii (: ibid:). Natus 2 Maij 1544 (: ibid. na ostat. karcie:). Stanisław był bratem Jana z Kurelowa Artium Mag. jak się pokazuje z napisu na wewnętrznej stronie pierwszej okładki w Eph. Linii R. VII. 6.)

1563 30 Junii został bakałarzem (ibid.)

~~Johannes de [illegible] J.D. vicarius generalis Ep. Crac. ([illegible] Cornelius [illegible] ok. 1407 do 1529)~~

~~Johannes Gatkat~~

~~1770. A. R. p. 80.~~

Strachowski Jerzy bytypr. a autor. Strasz.

Bibl. Ossol. 1844. zesz. 12. str. 88.

Stanislaus Curzelovicensis P. et m. d. ✕
Coll. maj. juri v. 1558.

1583. wyprawiony do króla Stefana – Marcinem Fonnissem (: Conil. 345:)

1612. A. h. p. 430. jako Can. Crac. Archid. Curzel.

1577. d. 8 marca ad collegiaturam fundi Prztnowice cum praedio et in decanum s. Annae electus (: Glicki Ephem.

r. 1582. 20 kwiet. reservatus ei locus ad canonicatum 1. flor. his tamen conditionibus, ut 1.) habilitet se ad sacros ordines suscipiendos, quod facere non potest, nisi prius omnibus superstitionibus astrologicis renuntiet. deinde dispensationem a summo Pontifice vel ab illius legato habeat, ut illi sacerdoti existenti, liceat exercere artem medicam (: Conil. Coll. maj. p. 157:)

r. 1566. d. 21. lut. wraz z przeciw innymi promowanti (licentiatura magistrandorum) (: Ephem. R. VII. 6. fgdzie są jego własne notatki:)

1567. 20 paźdz. in minus Coll. vocatus (: ibid:)

1568. 24. wrześ. Astrologiem Uniwersytetu przez kollegium większe mianowany. (: ibid:)

1565. 17. lipca incepit Arith. publice Frisii (: ibid:)

✕ Stanislaus Alberti Curzelovicensis Coll. major. 1558 (1558)

był on wtedy nauczycielem w szkole Panny Maryi (: ibid:), gdzie obowiązek nauczyciela powierzono na 9 stycznia 1565 - bo pod tym rokiem pisze: concessum mihi officium informandae juventutis in scholad. Mariae in circulo Cracov. per mag. Casp. Radovicium (: R. VII. 6 :)
R. 1565. w d. 7. listopada obserwował zaćmienie księżyca wraz z Kasprem Radoszycem. (: ibid :)
1563. obrany proboszczem Coll. większego. J. 8 paźd.

Jacobeius

M. Stanislaus Gorzlovius

Maiori Coll. prof. et Dec. Lub. Coll. 1. Anna

1578 25 sept. otrzymał pozwolenie wyjechania do Włoch na lat dwa. (: Concl. 319:)

Jacobeius Stanislaus Curzeloviensis Baccal. Art. 1563, Mgr Art 1566, — Medic. Dr. et Prof. + 1612 d. 30 czerwca mając 8/3 (?) lat. — Collega minor 1569. — 1570. — r. 1573 był Professorem Astrologii w Akad. Krak., gdzie był już r. 1571 dziekanem wydziału filozof. — otrzymawszy d. 3 Kwietnia 1574 Kanonię u S. Anny, wyjechał d. 1 Listopada 1574 z posłami polskiemi do Francyi — do Paryża. — R. 1578 d. 19 Septembr. wyjechał dla nauk do Włoch, gdzie d. 21 Maja 1580 został w Padwie Doktorem medycyny, poczem d. 26 Lipca 1580 wyjechał z powrotem do kraju. Umarł d. 30 Czerwca 1612 tknięty paraliżem, pochowany u S. Floryana.

[Margin: został Professorem r. 1566. Collega minor expost major. — Insignis Mathematicus. Był na dworze Króla Stefana Batorego. (Ob. Starowolski Monum. p. 131) brat jego Teofil był wójtem w Kurzelowie. (Ob. Wresnanus M. Planctus Musarum in obitu Stanislai Jacobei Curzeloviensis. 1612. k. 6. wierszem) dobroczynny leczył ubogich darmo.]

1) Judicium astrologicum ad a. 1570 a M. Stanislao Jacobeio Curzeloviensi celebris Studii Cracovien. Astrologo conscriptum. Addita est Prognosis duarum eclipsium. (Cracoviae 1569) 12mo

ded. Alberto a Lasko palatino Siradien. .... M. Stanislaus Jacobeius Curelovien. Dat. Cracoviae ex Collegio minori, Pridie Calend. Septemb. 1569.

2) Dziennik świąt rocznych z wyborem czasów, których jakie sprawy szczęśliwie sprawowane mają być wedle porządnych biegów niebieskich na rok 1572. Kraków, u druk. Stanisł. Szarffenberga. 16mo (przez M. Stanisława Jakobeusa z Kurzelowa sławnej Nauki Krakowskiej Astrologa pilnie napisany.

[Margin: — toż po węgiersku: Kalendarium. Azegnek forgasabul megh imert. Becs, Gasp. Stainhofer, 1572. 8vo (Átomaszt Egyeduti Georg)]

3) Lectio de principiis astrologicis et de judiciis astrorum, explicata a. 1603 in lectorio Ptolomei. (Rękopis w bibliotece towarz. lekar. warszaw.)

4) Judicia astrologica pro A. D. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1577. in fol. (Mspt. w bibl. Uniw. Krak. No 608)

5) Zapiski własnoręczne i lekarskie poczynające się z r. 1573 w dziele: Ephemerides novae Joannis Stadii Leonnouthensis ab a. 1554 usque ad a. 1600. Coloniae Agrippinae 1570. 4to (w bibl. uniw. Krak.)

6) Dziennik na R. P. 1566 z Praktyką.

./.

Jacobeius Stanislaus

Kalendarium. Az égnek forgásabul megismert és elrendelt praktikaival egyetembe 1571 esztendő. Curdoviai Szanizlo Jacobeius, indiciома szerént Egyeduti Gergely által magyarra fordétatott. Béts 1571, nyomt. Stainhofer Gáspár. 8vo k. 50.

— 1572 (Ugyanaz) 8vo

Jakobejus Laurentius

Kalendarium, az Időnek es az Innepeknek valtozasaról valo itelet, 1618. Az Krackai Jakobejus Lőrincz M. es az Philosophianak Doctora altal iratttatott és Magyarra forditatot. Cassan, nyomtatta Festus Janos. 16mo k. 40 (a Prognostykkiem)

271

Iacobellus Iakub

Physicus Rmi Epi Crac.

ale nie wiem czy professor.

1539. A. R. p. 88.

Jacobi Ignatius

272

Jacobi Ignacy
i Jakobi.
fil. dokt. i prof.

1688 jako prof. retoryki. (A. K. p. 481.)

Zacobi Ignatius Stanislaus (Dr Phil. Prof. rhetor. in Acad. Posnan. 1690. - Baccal. 1681, Mgr Art. 1684.

1) Gemmea reginae mentium sapientiae corona d. Joannes Cantius annuo festivitatis suae die in eccles. colleg. B. V. Mariae in Summo Posnaniae cultu panegyrico celebratus. A. 1690 d. 19 Octobr. Typis Academiae Posnaniensis. fol. k. 6. (orat.) Teol. 5172.
ded. Casimiro Lubienski canon. crac.

2) Flores veri purpurei ex amoenissimo Metaphysices viridario decerpti. Cracoviae, typ. Univers. 1682. 4to k. 6. Filoz. 393.

3) Feralis in Kotficio campo cupressus (Casim. Radomicki) Posnaniae 1690. fol.

4) Munera laureata ex aureis eruditae gloriae fructibus delecta. [Cracoviae 1681. fol. typ. Univers. Poez. 2951. [IV primae laureae Candidatis dedicata.

5) Smiertelny w Kotficzowskim polu cyprys przy zesciu Kazim. Radomickiego. Poznań 1690. fol.

274

Jacobus de sancta Hedwig.
Praepositus S. Th. prof.

1550. Conclusiones pag. 13.

Andreas Jagielski Mgr.

1586. senior bursae Philosophorum (p. Conel. 363.)

Jagielski Adam

Jagielski Adam Stefan fil. dokt.
mat. i poezyi professor w szkołach
s. T. Doct.

1754. obrany seniorem bursy Staryngielskiéj (: Concl. Univ. p. 597 :)

1758. d. 11. wrześ. incorporatus Universitati jako Coll. minor (: C. U. p. 680 :)

1759. d. 2 marca cursus mathematicus post annum incipiendus oblatus est interim Ad. Jagielski Coll. min (: C. U. p. 688 :)

1759. obrany dyrekt. kolon. chełmińskiéj cum obligatione tradendi et explicandi lectiones juridicas (: C. U. p. 689 :)

1770. 22 marca jako koll. major. i matematyki professor obrany pr administratorem drukarni (: C. U. p. 95 :)

r. 1753. d. 27 czerwca mianowany przez króla Augusta III. sekretarzem i matematykiem królewskim. Oryginał nominacyi mam sobie darowany przez Ant. Zoborowskiego, pisarza Trybunału krak. i ten stoi teraz w darze Bibliotece Univ. Jagiell.)

W emeryturze wraz z reformą miał probostwo s. Anny, trzymał plebanię w Zielonkach per commendam i brał dodatkowéj pensyi 1000 złp. (: Kołłątaja Raport o wizycie z lat 1780 do 1 lipca 1784 :)

1759. 19. września zostaje geometrą przysięgłym. (A. K. w. 4/9.)

[Estr. XVIII 379-381] [Rec. Org. XIII 661 w. 6-ty od dołu]

Jagielski Adam (Szczepan) Stefan Dr. Filoz. Collega majoris, od 1763 sekr. król., scholastyk, profesor matematyki i jeometra przysięgły, kanonik S. Anny, proboszcz S. Wojciecha 1762, wydawał kalendarze, był professorem prawa Akademii w Chełmnie 1764, nauczycielem prywatnym u Trzcińskiego kasztel. dobrzyń. - sekretarz król. - r. 1769 profesor kursu filozof. Władysławskiego Senior bursy Śmieszkowicza. - Collega minor od r. 1758 - Bacal. 1745, mgr Art. 1747.

1) Dissertatio optico-physica de natura luminis, pro loco obtinendo in Majori Universit. Cracov. Collegio publicae disputationi A. 1767 d. 16 Decembr. exposita. Cracoviae, typis Academicis Collegii Majoris. 4º. K. 26 i 1 tabl. sztych. ded. Michaeli a Canden Trzciński castellanidae dobrinen. capitaneo bledoviensi (swemu prywatnemu uczniowi którego matka była Podoska siostra prymasa) Nauk. przyr. 1150

2) Ratio boni communis in omni honoris gradu habenda circa primas in AA. LL. et Phil. laureas 5 ejusdem laureae candidatis collatas A. 1769. d. 21 Octobr. brevi sermone recitata. (Cracoviae 1769) 4to K. 4. (Oratio) Matem. 518.

3) Quaestio astronomica De latitudine stellarum ... pro loco in Collegio minori obtinendo publice ad disputandum proposita. A. 1758 d. 28 m. Augusti. Cracoviae typis Academiae Collegii Majoris. fol. K. 4. (z figurami astronom. sztych.) Matem. 704

4) Propositiones ex classe quarta mathematicarum scientiarum [illegible] depromptae, publicae disputationi expositae 1767 d. 4 Decembr. 4to Kart 4

5) Kalendarz polski i ruski na r. 1751 – 1760. Kraków. 4to (w druk. Collegium większ.) (Kalendarz na r. 1751 mieści w sobie Krótki zebranie nauki meteorologicznej – z Prognostykiem uniwersalnym na r. 1751 i z wierszami)

6) Kalendarz w którym święta roczne na r. 1758. Kraków 12mo

7) Kalendarz na r. 1764. Chełmno. 4to

Jagielski Mathias

Jagielski Maciej
fil. dokt. i prof.

1688. A. R. p. 481.
1693. Tabric ibid. p. 678.

Jagielski Mathias, Baccal. 1682, Mgr Art. 1684, Collegar min. Eloquentiae Prof. † 1695, –

1) Quaestio physica de concursu causarum. Cracoviae 1694. fol.

2) Nexus sacri et eruditi honoris splendore theologicae laureae decoratus, dum perill. Vladislaus de Minsko Opacki in S. Theol. Doctorem inaugureretur. Cracoviae, in off. Franc. Cezary 1689. fol.

Paneg. 851.

Jakielski Franciscus Nicolaus, Cracoviensis Baccal. Art in Acad. Crac. 1713 d. 8 April.

1) Viridarium Cracii Apollinis, in X Primae Laureae Candidatis revirescens, cum iidem in Alma Universitate Cracov. Artium liberalium et Philosophiae Baccalaurei renuntiarentur demonstratum. Anno 1713 die 8 Aprilis. Cracoviae typ. Francisci Cezary. fol. Kart 8 wierszem

|: tej promocyi niema w Muczkowski Jos. Statuta nec non liber promotionum. Cracoviae 1849. 8o. :|

Zostali Baccalaurei: 1) Joannes Rusiecki Canon. regul. SS. Sepulchri Hierosol. conventus Miechov. professus. 2) Paulus Erasmus Jankowski ejusdem conv. Miechov. professus. 3) Boguslaus Bromirski. 5) Benedictus Tytz Varmien. 4) Franciscus Nicolaus Jakielski Crac. 6) Franciscus Casimirus Stanowicz 7) Paulus Franciscus Tychowicz. 8) Jacobus Franciscus Kobuszowski. 9) Antonius Polanski. 10) Joannes Szczepański. = Rector Universit. Andreas Krupecki J.U. Dr. Can. cathedr. Crac. – Decanus facult. philos. Martinus Gracki Phil. Dr. Col. Major. Canon. cathedr. Smolenscen. Can. S. Annae, Praepositus Kazovien. Curatus Jariczovien.

Ded. Proconsuli Crac: Josepho Czeczkiewicz Med. Doct. et Consulibus Crac. Joanni Paulo Fryznekier, Joanni Zajączkowic Med. Dr., Stanislaus Antonius Łopacki Med. Dr., Flavius Marchetti, Dominicus Megliorucci, Nicolaus Chudzynski, Aurelius Federici, Joannes Dziedowski Med. Doct., Paulo Soldadini, Paulo Niesniowski, Andreae Szafatkowic, Josepho Behm, Joanni Gateczka, Stanislao Laskowicz, Lazaro Dierjakubowicz, Stanislao Węgrzynowic, Stanislao Szymankowic, Thomae Marcinkowski, Jacobo Żywiecki, Josepho Zalejski, Hyacintho Zaifert, Joanni Słowakowic Med. Dot.

Jaksza v. Jaxa Joh. Stanislaus.

Jaxąn Jakszan - t. str. XVIII 392-4 281

Jaxan Stanisław Joannes

fil. dobs. rob. Enc. Org. t. XII

1651. wspomniany jako już nieżyjący profesor w Poznaniu. (A.k. p. 432.). O nim zanotowano na pisemku ulotnem pod tyt. Alyżia peryperiów przez niego wydaniem: Vir vivacissimi ingenii, mathematicarum disciplinarum instructissimus. Posnaniam evocatus legendi mathesim ibidem mortuus 1650, die —

W aktach rektorskich pod r. 1651. str. 432 stoi Jaxon Jaxon.

[Estr. XVIII 392-4; Enc. Org. XII 896-7]

Jakszan Joannes Stanislaus, (Baccal. 1643 Art. Mag. 1646 in Acad. Crac. – Professor mathem. et Praefectus Seminarii Academici Posnanien. + Posnaniae.

1) Daphne akademikos X 1 (Art. et Phil. Licentiatis virescens, dum Phil. Doctores renuntiarentur exhibita. Cracoviae, in off. typ. Filipowski 1646. 4to Kart 22 (wierszem) Poez. 2780. ded. Sigismundo Stuszka palatinidae trocens... J. S. Jakszan.

mart.

2) Epikrotesis koinon seu Applausus Reipublicae virtuti et honori Sebast. Zacherla iami exhibitus. Cracoviae 1646 4to Paneg. 1177.

3) Helicon flosculis refertus Sarmatiae [primam in Artibus et Phil. laurem prensantibus Universitatis Cracov.]. Cracoviae in off. Stan. Bertutowic 1643 4to Kart 14. wierszem. Poez. 2779. ded. Marco Sobieski capitaneo Javorov.

4) Algeos mnemeion sive doloris monumentum in funere Pauli Hercii. Cracoviae 1648. 4to.

5) Omen felicitatis Joanni Casimiro in primo et auspicato aditu Majestatis. Cracoviae ap. Filipowski 1649.

6) Argo illustr. Andreae Szołdrski episc. Posn. fol.

Jaxan Joannes Stanislaus, Bacal. Art. 1643, Dr. Phil. 1646 = professor mathemat. in Posnania, praefectus seminarii academicii posnen., mortuus Posnaniae.

1) Omen felicitatis serenissimo Joanni Casimiro Poloniarum et Suecorum regi, a planetis exhibitum. Cracoviae in off. Martini Filipowski 1649. fol.

Paneg. 391.

Jakub z Gostynina
zob. z Gostynina Jakub (t. 4.)
" z Lisowa
zob. z Lisowa Jakub (t. 7.)
" z Zaborowa
zob. z Zaborowa Jakub (t. 15.)
" z Zalesia
zob. z Zalesia Jakub (t. 16.)
" Zaremba
zob. Zaremba Jakub (t. 16.)
" z Żórawia
zob. z Żórawia Jakub (t. 16.)

Jambicki Thomas, Baccal. 1685, Mgr Art. 1686

1) Amphiteatrum honoris trabeati sublime in triplici Brezeiorum camporum area Constantini de Goraj Breza erectum. Posnaniae 1692. fol. typ. Academiae Paneg. 86.

2) Lachrymae vectigales in luctuoso occasu Alberti Laktański. 1689. fol.

3) Olympia mortis in campo Kotficio ad feralem tumulum Stephani Radomicki castellani calis. Gnensa Posnaniae 1691 fol. typ. Acad. Paneg. 1093.

4) Pantheon theologici honoris Basilicum perill. Mathiae Stan. Projecki elaboratum. Cracoviae 1691 fol. typ. Nicol. Alexandri Schedel. Paneg. 1062.

5) Meta dożywotniej przyjaźni herbowną świętego Dołęgi strzałą na Kotficzowskim polu naznaczona na przezacnym a Kice nupcyalnym ~~[illegible]~~ Alexandra z Otok Załęskiego i Maryanny Radomickiej skreślona. Poznań, w druk. Akad. 1692. fol. Paneg. 1698. (Sign. A-G.)

Jamborski Matthias Phil. Dr. et Prof. senior scholae cathedr. crac. – Baccal. 1700 Dr. Phil. 1702 (herbu Trąby 3 w środku połączone różą)

1) Gazophylacium virtutis et scientiae d. Thomas Aquinas ad aedes S. Trinitatis Ord. Praed. reseratum A. 1710 d. 7 Martii. Cracoviae typ. Francisci Cezary. fol. K. 9. Ded. Alexio Russorum Imperatoris Petri magni filio. (Orat. pros.) (pochwały carewicza Alexieja) Theol. 5432.

286

Mgr. Iohannes de Sambor.

1485 wspominany w aktach konsystorskich 378 f.v.

5359

4